

Комисия за Защита на Личните Данни

**ИНФОРМАЦИОНЕН
БЮЛЕТИН**

брой 1 (34), януари 2012 г.

ТЕМИТЕ В БРОЯ

СЪБИТИЯ И ИНИЦИАТИВИ	3
33-та Международна конференция на органите по защита на личните данни и неприкосновеността	3
Международна конференция на тема „Стратегически подход към развиването на механизми за защита на личните данни”	5
Заседания на Съвместните надзорни органи за Европол, Шенген и Митници и на Координационната група за митническата информационна система	7
Позиция на КЗЛД по проект за осъществяване на сътрудничество посредством Информационната система за вътрешния пазар	9
КЗЛД съгласува проекти на решения за сключване и подписване на споразумение между САЩ и ЕС за резервационните данни на пътниците	13
Проучване на практиката за видеонаблюдение в здравните заведения в страни от Европейския съюз и Европейското икономическо пространство	14
Резултати от проучване сред държавите от Шенгенското пространство за провежданата от тях информационна политика за Шенген и Шенгенската информационна система	18
Инициативи за повишаване информираността на обществото по въпросите за защита на личните данни	20
КОНТРОЛНА ДЕЙНОСТ	23
РЕГИСТРАЦИЯ НА АЛД	24
РЕШЕНИЯ НА КЗЛД	26
Решения по жалби	26
Решения по искания за трансфер на лични данни	101
СТАНОВИЩА НА КЗЛД	107
ОБУЧЕНИЕ	133
Повишаване на административния капацитет на администрацията на КЗЛД	133

СЪБИТИЯ И ИНИЦИАТИВИ

33-ТА МЕЖДУНАРОДНА КОНФЕРЕНЦИЯ НА ОРГАНИТЕ ПО ЗАЩИТА НА ЛИЧНИТЕ ДАННИ И НЕПРИКОСНОВЕНОСТТА

Под мотото „Неприкосновеността: Глобалният век” в периода от 01 до 03 ноември 2011 г. гр. Мексико сити, Мексико, се проведе 33-та Международна конференция на органите по защита на личните данни и неприкосновеността. Представители в конференцията от страна на българския надзорен орган бяха Валентин Енев, Мария Матева и Веселин Целков – членове на КЗЛД.

Встъпителното послание на Федералния институт за достъп до информация и защита на данните на Мексико към участниците в конференцията акцентира върху ефекта, който развитието на новите информационни технологии оказва над световната икономика и неприкосновеността на личния живот. Възможностите за пренос на информацията през глобалните мрежи имат неоспорима икономическа стойност, но същевременно разпространението на данни оказва все по-силен натиск върху личното пространство на отделния човек.

Отчитайки световното приложение на информационните технологии, цел на тазгодишната Международна конференция бе моделирането на норми, стандарти и методологии за гарантиране на неприкосновеността, които да служат за постигане на по-тясно сътрудничество между органите по защита на данните.

Основната програма на Конференцията съдържаше разнообразни дискуссионни панели, които се фокусират върху новите предизвикателства и съвременни принципи в областта на защитата на неприкосновеността. Програмата на Конференцията бе допълнена от множество съпътстващи мероприятия - Семинар на Организацията за икономическо сътрудничество и развитие, Семинар за настоящите предизвикателства пред защитата на личните данни в Латинска Америка, Конференция на Асоциацията на франкофонските органи по защита на данните и др.

Домакините представиха системата за защита на личните данни в Мексико - регулаторна рамка, структура, функции и задачи на Федералния институт за достъп до информация и защита на личните данни. Представителите на Европейските надзорни органи наблегнаха на важността системата за защита на личните данни да е непротиворечива и надзорните органи да са независими. Засегна се ролята на съда в процеса на защита на личните данни. Отчете се значимостта на информираността на обществото. Обсъди се кооперирането в условията на глобализация – глобалния бизнес, новите технологии и мястото на органите по защита на данните в тези условия. Дискутира се силата на органите по защита на данните, ефективността и скоростта на изпълнението на техните решения. Очертаха се някои общи проблеми като необходимостта от хармонизирана регулаторна рамка, правила и механизми за прилагането ѝ, както и вземането и изпълнението на общи решения.

Обсъди се принципът „Privacy by Redesign”, според който защитата на личните данни трябва да е един от водещите принципи при проектирането на всяка нова система. Отчете се проблемът със съществуващите вече системи.

Дискутираха се новите предизвикателства пред неприкосновеността и защитата на личните данни, свързани с поддържането на големи масиви от данни (Big Data). Освен представители на органите по защита на данните, в разискванията взеха участие представители на държавни структури, университети, научно-изследователски центрове и големи компании като Microsoft, Google и Cisco. „Новата икономическа ера” се характеризира с интернационални компании, нови информационни технологии, динамиката на процесите. Налага се коопериране в дейностите на органите за защита

на данните и собствениците на големи бази данни. Основните задачи са свързани с минимизиране на данните, които се обработват, както и на приложенията, работещи с тези данни.

Обект на разисквания бе споделянето на резултатите от изследвания (предимно за медицински и фармацевтични цели) в условията на новите информационни и комуникационни технологии и механизми за защита на личните данни при това споделяне. Разгледаха се възможностите за регулиране на процесите на глобалните изследвания, без това да повлияе на качеството им.

Подчерта се необходимостта от нова правна уредба по отношение на един от основните въпроси по защитата на личните данни в цифровия свят – „правото да бъдеш забравен”.

Разгледа се въпросът за намирането на баланс при запазване на неприкосновеността в условията на възстановяване при национални катастрофи. В тази връзка се обсъди периметъра (обхвата) на личната информация

По отношение на системата защитата на личните данни в Латинска Америка и нейното развитие, бяха очертани следните основни направления – желание за промяна, контакти със САЩ и ЕС, както и двустранно сътрудничество.

Една от основните теми на конференцията бе „Рисковете за сигурността в съвременния свят”. Направи се класификация на рисковете за сигурността. Разгледаха се ролите на служителите по сигурността, на доставчиците на услуги „в облака” („cloud computing”), заплахите, следващи от обработването на информацията „в облака”, значимостта на социалното инженерство. Дефинираха се основните моменти от жизнения цикъл при настъпване на пробив в сигурността на данните -събитие, мобилизация, стабилизиране, разследване, оповестяване, намаляване на въздействието, уведомяване и усъвършенстване на системата за защита. Формулираха се видовете нарушения на сигурността на данните – загуба, изтичане, модифициране, изфабрикуване. Обсъди се въпросът за цената на защитата, както и ролята на органите по защита на данните по отношение на техните възможности, взаимодействия, провеждането на обучения, оценяване на системите за защита, осъществяване на ефективен контрол.

На Конференцията се подчерта нарастващата роля на ИТ специалистите в работата на органите по защита на данните. Изключително важен е въпросът как работят технологиите, къде се използват, как могат да послужат за целите на неприкосновеността. Подчерта се ролята на знанията в областта на ИТ технологиите и необходимостта от тясно взаимодействие между юристи и ИТ специалисти за осигуряване на по-ефективна защитата на данните. Необходимо е изготвянето на стратегически прогнози и изследвания за възможните заплахи за неприкосновеността на данните, разработването на реални математически модели в различните предметни области, регулация и стандартизация на средствата за защита, създаване на множество от доказани защитени технологии, средства за проверка и анализ, привличане на ИТ специалисти със специфични знания и опит, създаване на системни механизми за защита на данните. Особено значимо е мястото на ИТ специалистите по отношение на изготвянето на политиките за защита на данните.

Като насоки за по-нататъшно развитие бяха очертани превенцията, осъществяването на координация и кооперация в дейностите на органите по защита на данните, сключването на двустранни споразумения, работа с науката, индустрията и неправителствените организации.

В края на Конференцията се прие заключителна декларация, в която се заявява намерението на всички участници да се изправят срещу предизвикателствата за защита на личната неприкосновеност във века на глобализация като работят съвместно за обмен на знания, както помежду си, така и с всички органи и организации, имащи отношение към защитата на данните и утвърждаване на неприкосновеността на личния живот. Участниците в Конференцията изразиха своята готовност да проучат как да се осигурят механизми, които да помогнат на хората да разберат правата си и да защитят собствените си интереси по отношение на личните си данни.

Следващата, 34-та Конференция, ще бъде в Уругвай и на нея ще се обсъди напредъкът в съвместната работа за по-нататъшно осигуряване на ефективна защита в ерата на глобализацията.

МЕЖДУНАРОДНА КОНФЕРЕНЦИЯ НА ТЕМА „СТРАТЕГИЧЕСКИ ПОДХОД КЪМ РАЗВИВАНЕТО НА МЕХАНИЗМИ ЗА ЗАЩИТА НА ЛИЧНИТЕ ДАННИ”.

На 24 и 25 ноември 2011 г. в гр. Скопие, Република Македония, се проведе Международна конференция на тема “ Стратегически подход към развиването на механизми за защита на личните данни”. Логото на конференцията беше “Аз заслужавам моята лична неприкосновеност”, девиз на македонската Дирекция по защита на данните.

**На снимката : Красимир Димитров, Венета Шопова,
Димитър Георгиевски и Валентин Енев**

На конференцията присъстваха представители от временното представителство на Европейския съюз в Македония, както и на органите по защита на данните от Албания, Босна и Херцеговина, Косово, Унгария, Словения, Чехия и др. Делегати на Комисията за защита на личните данни на Република България бяха Венета Шопова (председател на КЗЛД), Красимир Димитров (член на КЗЛД) и Валентин Енев (член на КЗЛД).

На 24 ноември в сградата на Дирекцията по защита на данните се проведе първоначална среща с участниците, както и запознаване с темата и целите на конференцията.

На 25 ноември директорът на Дирекция по защита на данните, г-н Димитър Георгиевски, откри конференцията с приветствено слово. Той отбеляза, че доброто управление е направило възможно организирането и провеждането в Македония на такава международна конференция в областта на защитата на лични данни. С въведението в темата на конференцията за пореден път беше отбелязано, че тя е част от проект, спечелен от Македонския орган по защита на данните във връзка с изготвянето и утвърждаване на стратегия за бъдещото развитие и утвърждаване на органа по защита на данните и изготвянето на механизми за осигуряване на минимално ниво за защита на личните данни.

Представителят на делегацията на Европейския съюз в гр. Скопие, г-н Робърт Лидл, отчете напредъка на Македонския орган по защита на данните, както и позитивния ефект от последните му инициативи. Той подчерта необходимостта от постоянно съобразяване с европейските стандарти по защита на данните, тъй като общностното право не е статично и е свързано с постоянно променящите се условия на живот в Европейския съюз.

Главният секретар на Министерството на външните работи на Македония обърна особено внимание на значението на защитата на личните данни в съвременното общество, както и признаването на правото за защита на данните и защитата на личната неприкосновеност в Лисабонския договор като фундаментално право на всеки човек.

Директорът на Дирекцията по защита на данните на Република Македония запозна участниците в Конференцията със Стратегията за защита на личните данни в Република Македония за периода 2012-2016г. Тя е приета с цел постигане на стратегически подход в утвърждаването на защитата на личните данни посредством повишаването на информираността за необходимостта от защита на личната неприкосновеност на гражданите, администраторите и обработващите лични данни.

Целта също е засилване на институционалната защита на личните данни от страна на Дирекцията. Стратегията дава отговор на въпросите относно това кои са приоритетите на органа, какви резултати могат да се очакват и какви подходи са избрани за достигане до поставените цели.

Представен бе проект IPA 2008, който е в основата на създаването на Стратегията за защита на личните данни в Република Македония. Изтъкнаха се слабите и силните страни на проекта (т.нар. SWOT анализ). Като слабост се подчерта недостатъчният бюджет за организацията, както и недостатъчният персонал, а като силни страни- въвеждането на европейското законодателство, добрият контакт с администраторите на лични данни, висококвалифицираният персонал и др.

В презентация за проведено изследване на запознатостта на медиите по отношение на прилагане на Закона за защита на личните данни се отбелязва, че въпреки извършеното досега обучение на администратори на лични данни, все още съзнанието за опазване на защитата на личната неприкосновеност не е на достатъчно високо ниво.

Представена бе нова концепция за стратегическо планиране в македонския орган, в която са очертани следните цели:

1. Осигуряване на ефективна система за защита на личните данни.
2. Продължаващо хармонизиране на националното законодателство по защита на данните.
3. Улесняване на подхода и подобряване на ефективността на процеса по регистрация на администраторите на лични данни.
4. Продължаващо увеличаване на публичната запознатост по отношение на защитата на лични данни.
5. Засилено международно сътрудничество.
6. Сътрудничество с Комисията за защита на правото на достъп до обществена информация, Омбудсмана и др.

Унгарският парламентарен комисар по защита на данните и свободата на информация, г-н Андреас Йори, представи правото на защита на личните данни и свободата на информация в Унгария. Г-н Йозеф Вакула от чешкия Офис по защита на личните данни разгледа правния институт на свободното, информирано и недвусмислено дадено съгласие като основен инструмент в защита на личната неприкосновеност и защитата на личните данни. Той отдели специално внимание на Становище 15/2011 от 13.07.2011г. на Работната група по чл.29 относно съгласието. Представител на Черна гора изнесе презентация за правната рамка по защита на личните данни. От декември 2010 г. в Черна гора е стартирал проект „Прилагане на стратегия за защита на личните данни”, който се изпълнява съвместно с Института за защита на човешките права на Австрия и органа по защита на данните на Словения. Проектът ще продължи 15 месеца и е в размер на 700 000 евро. Заместник-директорът на украинския орган по защита на данните представи настоящата правна рамка, както и бъдещите тенденции в развитието на правото на защита на личните данни в Украйна. Председателят на Агенцията по защита на данните в Република Косово запозна участниците с трудностите при прилагането на Закона за защита на данните в Косово, въпреки признатото в Конституцията право на защита на личните данни на физическите лица. От Агенцията за защита на личните данни на Босна и Херцеговина също бе направена кратка презентация на правната рамка по защита на данните. Ръководителят на отдел „Връзки с обществеността” от органа по защита на данните на Република Албания акцентира върху стратегиите и прилагането на законодателството по отношение на защитата на лични данни. В презентацията на словенския орган по защита на данните се засегнаха проблеми относно правната регламентация на видеонаблюдението, както и предоставянето на лични данни по електронен път и правата на потребителите в тази връзка.

С презентацията на Комисията за защита на личните данни на България, участниците в

Конференцията се запозна с правната рамка по защита на личните данни в България, влезлите в сила законодателни промени в Закона за защита на личните данни и техния ефект върху засилване на ролята на органа по защита на данните, правомощията на КЗЛД по отношение на Закона за електронните съобщения, отношението на КЗЛД към предстоящата промяна в европейската правна рамка по защита на данните, контролната дейност и т.н.

При закриването на Конференцията, г-н Димитър Георгиевски специално благодари на всички участници за техния принос при провеждането на първата международна конференция по защита на данните, организирана от Дирекцията по защита на данните на Република Македония.

ЗАСЕДАНИЯ НА СЪВМЕСТНИТЕ НАДЗОРНИ ОРГАНИ ЗА ЕВРОПОЛ, ШЕНГЕН И МИТНИЦИ И НА КООРДИНАЦИОННАТА ГРУПА ЗА МИТНИЧЕСКАТА ИНФОРМАЦИОННА СИСТЕМА

проф. Веселин Целков

От 30 ноември до 2 декември 2011 г. в Брюксел се проведе заседания на Съвместните надзорни органи за Европол, Шенген и Митници и на Координационната група за Митническата информационна система. Комисията за защита на личните данни бе представена от проф. Веселин Целков – член на Комисията.

На заседанието на Съвместния надзорен орган за Европол се предложи проект на отчет за извършената през ноември втора инспекция за изпълнението на Програмата за проследяване финансирането на тероризма (TFTP - Terrorism Financial Tracking Program). Представи се новата концепция за аналитичните работни досиета на Европол (AWF – Analytic Working Files) и се обсъди новият проект - архитектурата и новите компоненти на системата, нивата на защита на данните, критериите за достъп до информацията, възможностите за извършване на инспекции.

Разгледаха се възможностите за отчетност и проверка, както и защитните механизми на системата за аналитичните работни досиета.

В презентацията на Европол по новата правна рамка на Европол се анализира бъдещото развитие на света и криминалните прояви. Като основни фактори се посочиха промяна на общественото устройство на много страни, както и интернет технологиите и възможностите за престъпления в тази среда. Подчерта се, че новата концепция съдържа в голяма степен интегриране на усилията за защита на данните. Обърна се особено внимание на факта, че Европол разбира важността на защита на данните и се стреми към осигуряване на най-висока степен на защита според международните стандарти. Една от задачите е да се осигурят условия, при които ограничаването на достъпа до информацията да не създава затруднения за работата. Разгледа се необходимостта от структуриране на категориите данни и прецизиране на критериите за въвеждане на информация в аналитичните работни досиета, както и въпросът за задържане на данните и правото на информация.

Представен бе проект на отчетен доклад на Съвместния надзорен орган по Европол за периода 2008-2011 година. Обсъди се подготовката на инспекцията на Европол, която ще се осъществи през 2012 г. Дефинираха се обхватът на инспекцията и предметните области – аналитичните работни досиета, техническата инфраструктура на информационната система на Европол, инфраструктурата за сигурност, новата система за съобщения. Състоя се заседание и на

Комитета по жалбите към Съвместния надзорен орган за Европол .

На заседанието на Съвместния надзорен орган по Шенген се обсъди предстоящата инспекция на Шенгенската информационна система SIS I+4All. Разгледа се въпросникът за инспекцията, обектите, които ще бъдат проверени, необходимата документация по подготовката на проверката. Окончателният вариант на въпросника трябва да се приеме с писмена процедура до месец март, отговорите да се обработят до юли, а обобщението и приемането на резултатите от проверката трябва да приключат до края на 2012 г.

Представен бе документ, резултат от проучване на правото на достъп до информацията в Шенгенската информационна система (ШИС) в различните страни. Очертаха се разликите, които съществуват по отношение на това право в зависимост от това дали дадена страна е член или не на Шенгенското пространство. Разгледаха се някои важни въпроси по отношение на запитванията за получаване на информация от Шенгенската информационна система (напр. език, на който се задават запитванията, времето за събиране на изисканите данни, ролята на органите за защита на данните, действията при отказ за достъп и др.)

По отношение на информационната система ШИС II се отчетоха съществуващите към момента проблеми с тестването, финансирането и свързването на националните бази.

Съвместният надзорен орган по Шенген разгледа приложението на чл. 99 от конвенцията за Шенген и отчете, че препоръките му по отношение на прилагането на чл. 99 са възприети от голяма част от държавите. Обсъди се въпросът за взаимното информиране между държавите членки за решенията по чл. 99 от конвенцията за Шенген.

Разгледа се въпросът за достъпа на Европол до информацията в ШИС и се представи доклад от последната проверка на Европол с резултати по отношение на системата за достъп. Общото заключение е, че ако се прилагат правилно, мерките за контрол на достъпа работят много добре. Разгледаха се и връзките на Европол с всички партньори, които работят с ШИС.

Представен бе предварителен доклад за дейността на надзорния орган за периода 2009-2011 г. Окончателният доклад ще бъде готов през март 2011 г.

На заседанието на Съвместния надзорен орган за митниците се докладваха резултатите от проведената през 2011 г. инспекция на Митническата информационна система (МИС). Обърна се внимание на слабата активност на въвеждане на информация. По отношение на Идентификационната база данни от митнически досиета се отчете съществуването на т.нар. „сива зона”, т.е. данните не се изтриват, не могат да се използват, но съществуват. Нивото на класификация на информацията в МИС е „EU Restricted” и информация може да се предоставя само на лица, имащи съответното право на достъп. При отсъствие на право на достъп може да се получава само резюме от съдържанието. Не всички обекти са проверявани при извършената инспекция, тъй като са били обект на проверка от Европейския надзорен орган по защита на данните (ЕНОЗД). Взе се решение докладът от инспекцията да бъде реструктуриран, като изводите в него останат непроменени. След окончателното му завършване ще бъде приет през март 2012 г., след което ще бъде изпратен и в Европейската служба за борба с измамите (ОЛАФ).

Съвместният надзорен орган за митниците разгледа приложението на Рамковото решение за защита на личните данни в Митническата информационна система и обсъди необходимостта от разработване на въпросник по отношение на правата за достъп. Състоя се и среща с Европейския надзорен орган по защита на данните.

Четвъртата среща на Координационната група за надзор на Митническата информационна система се проведе под ръководството на помощника на Европейския надзорен орган по защита на личните данни, Джовани Бутарели. Представен бе опитът с новата техническа платформа на МИС, както и въведените в нея най-често срещани митнически нарушения. Направи се демонстрация на

работата на системата, като бяха показани нови функции - създаване на профили само за четене, права за публикуване дела, функция одитор и др. Обсъди се консолидирането на МИС и се разгледаха технологични решения за това по отношение на интерфейси и функции. Целта е да се интегрират отделните части, да се ограничат отделните функции, да се осигури защита на личните данни. Срокът за изготвяне на проект за консолидиране на МИС е краят на 2012 г.

Отчетоха се резултатите от проверката на МИС, като се посочиха насоки за виртуално сътрудничество, състоянието на сигурността на информацията, план за постепенно смекчаване на рисковете за сигурността, процедурата за достъп на служителите до МИС. Прие се проект на работен документ, който да послужи за основа на по-нататъшната работа на групата по въпроса за списъка на органи, имащи достъп до Митническата информационна система и Идентификационната база данни от митнически досиета (FIDE). Прие се и Работен документ по отношение на правата на субекта на данните, обработвани в **Митническата информационна система и Идентификационната база данни от митнически досиета**.

Обсъди се политиката за сигурност на информационната система за борба против измамите (AFIS - Anti-Fraud Information System). През 2012 г. предстои попълване на въпросник по AFIS, извършване на проверки и изготвяне на доклад за резултатите.

ПОЗИЦИЯ НА КЗЛД ПО ПРОЕКТ ЗА ОСЪЩЕСТВЯВАНЕ НА СЪТРУДНИЧЕСТВО ПОСРЕДСТВОМ ИНФОРМАЦИОННАТА СИСТЕМА ЗА ВЪТРЕШНИЯ ПАЗАР

Трансграничното административно сътрудничество в рамките на Европейския съюз често предполага обработка и обмен на лични данни на граждани на ЕС. Създаването на Информационна система за вътрешния пазар (ИСВП) произтича от необходимостта отделните държави-членки на ЕС да си сътрудничат помежду си, като се ползват от безплатен бърз и сигурен канал за комуникация и трансграничен обмен на информация. Целта на ИСВП е да подобри функционирането на вътрешния пазар, като осигури ефективен и лесен за използване инструмент за упражняване на административно сътрудничество между държавите-членки и Европейската Комисия, като по този начин улесни изпълнението на определени правни актове на Съюза. Информационната система за вътрешния пазар подпомага компетентните органи да установят кои са партньорите им в друга държава-членка, да управляват обмена на информация, включително на лични данни, на базата на прости и уеднаквени процедури и да преодолеят езиковите бариери с помощта на предварително съгласувани и преведени работни процеси.

Информационна система за вътрешния пазар е електронна система, разработена и поддържана от Европейската комисия (софтуерно приложение, достъпно през интернет), предназначена за обмен на информация между администрациите на държавите-членки на ЕС, чрез осигуряване на централизиран механизъм за комуникация във връзка с прилагане на европейското законодателство в следните области:

- взаимно признаване на професионалните квалификации съгласно Директива 2005/36/ЕО за професионалните квалификации;
- дейности по предоставяне на услуги съгласно Директива 2006/123/ЕО за услугите на

вътрешния пазар;

- обмен на информация за целите на Директива 96/71/ЕО относно командироването на работници в рамките на предоставянето на услуги;
- прилагане на приетата наскоро Директива за трансграничното здравеопазване, с която се цели да се улесни достъпа до трансгранично здравно обслужване и да се насърчи сътрудничеството в тази област между държавите-членки. Според директивата ИСВП трябва да се използва за обмен на информация, свързана с правото на здравните специалисти да практикуват професията си. На държавите-членки и Комисията предстои да уточнят техническите и процедурните подробности по прилагането на тази нова разпоредба на практика.

Участието на Република България в системата и обмена на информация между нашата страна и другите държави-членки се осъществява по силата на Глава Шеста (Обмен на информация и взаимно сътрудничество между компетентните органи) на Закона за дейностите по предоставяне на услуги. Съгласно чл.30 от този закон компетентните органи, които имат правомощия във връзка с упражняването на дейности по предоставяне на услуги, участват в обмена на информация с компетентните органи на другите държави членки чрез Информационната система на вътрешния пазар (ИСВП). За тази цел с решение № 290 от 12 май 2011 г. на Министерския съвет са определени:

1. Национален координатор - Министъра на транспорта, информационните технологии и съобщенията;;
2. Делегиран координатор/делегиран координатори в сферата на услугите- Министъра на икономиката, енергетиката и туризма;
3. Списък на компетентните органи, които подлежат на регистрация в системата ИСВП в сферата на услугите. Списъкът съдържа официалното наименование на органа и област на компетентност.

Съгласно публикувана на сайта на МИЕТ информация, освен горепосочените координатори, България е регистрирала в системата още двама делегирани координатори, както следва:

1. Делегиран координатор за професионалните квалификации - Министерство на образованието, младежта и науката;
2. Делегиран координатор за командироването на работници - Изпълнителна агенция "Главна инспекция по труда".

Във връзка с обработването на лични данни в системата се прилага Решение 2008/49/ЕО на Европейската комисия относно защитата на личните данни при въвеждането на информационната система за вътрешния пазар. До момента ИСВП функционира на практика без да е в сила съответна правна рамка. С цел създаване на формално правно основание за работата на системата и на необходимата обща правна рамка в рамките на ЕС, Европейската комисия е изготвила предложение за Регламент на Европейския парламент и на Съвета относно осъществяването на административно сътрудничество посредством Информационната система за вътрешния пазар. С влизането в сила на този регламент ще се отмени Решение 2008/49/ЕО. Една от целите на предложението е да се осигури всеобхватна рамка за защита на данните чрез определянето на правила за обработката на лични данни чрез ИСВП.

Съгласно обяснителния меморандум към предложението за регламент, благодарение на многобройни характеристики за повишаване на техническата и процедурната защита, които са заложените в системата съгласно принципа за защита на личните данни още в етапа на проектиране

(privacy by design), обработката на такива данни чрез системата осигурява значително висока степен на защита и сигурност в сравнение с други начини за информационен обмен като изпращане по пощата, по телефона, по факс или чрез електронната поща.

С предложението за регламент се създават правила за използване на системата за целите на административното сътрудничество, което като дейност може да включва индивидуален обмен на информация, уведомителни процедури, механизми за предупреждение, механизми за взаимна помощ и разрешаване на проблеми.

Под формата на второ приложение към регламента са описани възможните бъдещи области, за които може да бъде използвана ИСВП при изпълнение на изискванията за административно сътрудничество.

Тъй като ИСВП по същество е комуникационен инструмент, предназначен за публичните органи, до който широката общественост няма достъп, с проекта на Регламент се изразява разбирането, че може да е необходимо да бъдат разработени технически средства, които да позволят на външни лица като граждани, предприятия и организация да комуникират с компетентните органи с цел да предоставят информация или да извличат данни или да упражняват правата си на заинтересовани физически лица. Такива технически средства трябва да включват подходящи предпазни мерки за защита на данните. Разписани са правила и изисквания по отношение обработването на лични данни и тяхната защита.

Комисията за защита на личните данни изрази принципна позиция по правилата за защита на личните данни, предвидени в проекта на регламент, която включва следните акценти:

1. Комисията за защита на личните данни подкрепя избора на правен инструмент за регламентиране на ИСВП, тъй като поради спецификата на административното сътрудничество в отделни области от обществения живот е важно да има общи и унифицирани правила, които да бъдат прилагани по еднакъв начин от отделните държави в ЕС. Регламентирането на общи изисквания в областта на защитата на личните данни, които да бъдат приложими към функционирането и работата със информационната система и обработването във връзка с това лични данни, е също така важна гаранция за еднаквото третиране на физическите лица и създаването на правна сигурност за гражданите в ЕС при ползването на административни услуги на държавите-членки и на националните институции при изпълнение на техните задължения като администратори на лични данни.

2. Счита за удачен подходът, в приложение към регламента да бъдат изброени правните актове на Съюза, по отношение на които ще се използва ИСВП, както и да бъдат набелязани възможните други сфери, в рамките на които би могло да се разшири полето на приложение на системата. От гледна точка на защитата на личните данни, това е проявление на принципите за законосъобразност, целесъобразност и пропорционалност, които са изключително важен елемент от системата за защита на личните данни.

3. Подкрепя подходът за изрично разписване на краен срок за съхранение на данните. Счита, че тъй като административно сътрудничество ще се реализира по различни направления, следва да се обмисли доколко предвидените срокове са еднакво приложими и целесъобразни за всяко от тези направления. Предлага на национално ниво да се ангажира мнението на съответните компетентни министерства и ведомства с цел отчитане на спецификите в тяхната работа. Следва да се има предвид, че от гледна точка на защитата на личните данни, те следва да се обработват само в обем и срокове, необходими за постигане на съответната цел. КЗЛД приветства всякакво минимизиране на предвидените към момента 18-месечен срок за съхранение на данните преди тяхното блокиране

и 5-годишен срок от приключване на административната процедура преди тяхното изтриване.

4. Счита, че е правилно, по отношение обработването на специални категории данни да се прилагат изцяло условията за допустимост на това обработване съгласно Директива 95/46 и Регламент 45/2001, доколкото в рамките на административното сътрудничество по линия на Директива 2011/24/ЕС за упражняване на правата на пациентите при трансгранично здравно обслужване би могло да се наложи предоставяне на информация, отнасяща се до здравето. Доколкото в предложението за Регламент е разширен кръгът от специални категории данни с данни за дисциплинарни и административни и наказателнопроцесуални наказания, КЗЛД подкрепя обработването на такива данни да става само по силата на правен акт на ЕС или с изричното съгласие на съответното физическо лице.

5. Подкрепя препоръката на Европейския надзорен орган по защита на данните, изразена в становището му от 22 ноември 2011 г., разпоредбите относно сигурността да включват и изискване за оценка на риска с преглед на плана за сигурност, преди всяко евентуално разширяване на приложението на ИСВП към други области или преди прибавянето на нова функционалност, която има отношение и въздействие върху личните данни.

6. Настоящата редакция разписва правото на информираност на лицата, но липсват ясни механизми и правила за това кой компетентен орган от коя държава ще има приоритетното задължение да предостави съответната информация на субектите на данни. Предвид това, КЗЛД счита за целесъобразно да бъдат разписани критерии за еднозначното определяне на компетентностите и задълженията на компетентните органи от заинтересованите държави, за да има ясен механизъм на взаимодействие, без да се засягат правата на лицата или да се увеличава прекомерно административната тежест върху националните органи.

7. Споделя идеята за сътрудничество между националните надзорни органи, тъй като тази идея кореспондира на тенденцията за създаване на ясни механизми за сътрудничество при промяна на бъдещата правна рамка. Комисията за защита на личните данне вече е изразила своята позиция *в подкрепа на извършването на съвместни проверки между националните надзорни органи, а не само координирани инспекции.*

8. Подкрепя определените критерии за разрешаване на трансфера на данни към трета държава, а именно: наличие на съответно нормативно основание в законодателството на третата държава, от което да произтича необходимостта за административно сътрудничество с държави от ЕС; наличие на международен договор между държава от ЕС и третата държава; наличие на адекватно ниво на защита на данните на територията на третата държава.

9. Изразява мнение, че изключително важен елемент от защитата на личните данни е институционализирането и независимостта на национален надзорен орган във всяка държава-членка. Недопустимо е други органи, различни от националните надзорни органи по защита на данните, да изпълняват функции и да имат правомощия в тази област, поради което националният координатор за ИСВП не може и не следва да осъществява дейност по въпроси, свързани със защитата на данните. В тази връзка следва да отпадне текстът, разписващ правото на националния координатор да изпълнява и задачи, включително по въпроси относно защитата на данните.

Освен принципна позиция по правилата за защита на личните данни, Комисията за защита на личните данни направи и коментари по направени от други държави предложения и бележки.

КЗЛД СЪГЛАСУВА ПРОЕКТИ НА РЕШЕНИЯ ЗА СКЛЮЧВАНЕ И ПОДПИСВАНЕ НА СПОРАЗУМЕНИЕТО МЕЖДУ САЩ И ЕС ОТНОСНО РЕЗЕРВАЦИОННИТЕ ДАННИ НА ПЪТНИЦИТЕ

Комисията за защита на личните данни съгласува проекти на Решения на Съвета за сключване и за подписване на Споразумението между Съединените американски щати и Европейския съюз относно използването и предаването на резервационните данни на пътниците на Министерството на вътрешната сигурност на Съединените щати.

Комисията за защита на личните данни счита, че текстът на споразумението представлява разумен баланс между защитата на националната сигурност и защитата на личните данни. Окончателната редакция на проекта на Споразумение е отчела всички съществени съображения и бележки на държавите-членки, вкл. и тези на Република България. Отчита се възможността и необходимостта от сътрудничество и обмен на информация, включваща резервационни данни на пътниците, за целите на предотвратяването, разкриването, разследването и преследването на терористични и свързаните с тях престъпления, в случаите, когато системата за резервационни данни на пътниците е единственият източник за идентифициране на потенциални терористи и липсва друга релевантна информация. КЗЛД подкрепя въведената принципна забрана за обработване на чувствителни данни, задължението за тяхното заличаване от американската страна (при евентуално получаване на такива данни) и респективно автоматичното им филтриране и маскиране от резервационните системи. Приема за единствено допустимо изключение от това принципно положение само случаите на „изключителни обстоятелства, когато животът на физическо лице може да е застрашен или изложен на сериозна опасност”.

Комисията за защита на личните данни счита за положително развитие, че са разписани ясни правила за надзор и отчетност при обработването на лични данни. В тази връзка е въведен многопластов контрол по отношение на целесъобразното обработване на данните, който ще се упражнява от редица служители за защита на неприкосновеността на личния живот с определена степен на автономност от Департамента по вътрешна сигурност, както и от други ключови институции като Службата на генералния инспектор, Сметната палата и Конгреса на САЩ

Комисията за защита на личните данни счита, че съществено отклонение от принципната позиция, изразявана и досега от нашата страна и други държави-членки на ЕС, е запазването на възможността американската страна да получава данни и по друг начин освен установения режим чрез системата „push”, което създава опасност за по-широко тълкуване (вкл. по системата „pull”) при едностранно решение от американска страна. Независимо от това, предвид отчетеното положителното развитие по текста на Споразумението, Комисията за защита на личните данни изразява принципна подкрепа за неговото подписване и последващо сключване, поради което съгласува проектите на Решения на Съвета .

ПРОУЧВАНЕ НА ПРАКТИКАТА ЗА ВИДЕОНАБЛЮДЕНИЕ В ЗДРАВНИТЕ ЗАВЕДЕНИЯ В СТРАНИ ОТ ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ И ЕВРОПЕЙСКОТО ИКОНОМИЧЕСКО ПРОСТРАНСТВО

Във връзка с постъпило искане за становище относно използване на видеонаблюдение в болнично заведение (по-специално в операционна зала) и с оглед на чувствителността и актуалността на въпроса, Комисията за защита на личните данни изпрати запитване до сродните органи за защита на данните в Европейския съюз и Европейското икономическо пространство с молба за споделяне на тяхната практика по подобни случаи.

До 07.11.2011 г. в КЗЛД са постъпили отговори от Австрия, Великобритания, Германия, Дания, Естония, Ирландия, Италия, Кипър, Латвия, Литва, Полша, Португалия, Словакия, Словения, Унгария, Финландия, Холандия и Швейцария.

В австрийския закон за защита на данните има специални разпоредби, свързани с видеонаблюдението. Наблюдението на операции е законно, само ако обработването е от жизнено важен интерес за лицето. Австрийската Комисия за защита на данните е признала видеонаблюдение в свое решение по случай, свързан с инсталирането на камери в болничните стаи в психиатрични болници, което е било разрешено при специални условия - да бъде ограничено само за стаи, в които има лица, представляващи заплаха за себе си и за персонала на болницата. Този вид наблюдение се счита за законосъобразно само тогава, когато се извършва в реално време. По изключение данните могат да бъдат съхранявани при настъпване на опасни ситуации, при предприети специални мерки за сигурност. Към писмото са цитирани разпоредбите от австрийския закон за защита на данните, свързани с видеонаблюдението.

Обработката на данни в почти всички болници в Германия се контролира от органите за защита на данните на отделните провинции. Федералният комисар по защита на данните и свобода на информацията в гр. Бон има юрисдикция по отношение на военните болници. Във Федералния закон за защита на данните са предвидени специални изисквания, които обаче се отнасят само за извършване на видеонаблюдение на публично достъпни зони, т.е. райони в и около болниците, където хората имат свободен достъп. Операционните зали не са такива места. Поради тази причина, правното основание за извършване на видеонаблюдение може да бъде търсено само в общите разпоредби за защита на данните. Тъй като, при такова наблюдение се засягат легитимните интереси на пациентите и на други лица извън персонала, видеонаблюдението е законно, ако легитимният интерес на администратора на данни има преимущество пред този на лицата. Такива са случаите, в които наблюдението е с образователна цел (за студенти по медицина) или с оглед на извършване на по-качествено управление. По отношение на персонала, неговите лични данни могат да се обработват, само ако това е необходимо за изпълнението на договор за наемане на работа.

Датската агенция за защита на данните не е разглеждала подобен случай, а в Датския закон за обработването на лични данни липсват разпоредби, които да уреждат случаите на използване на видеонаблюдение в болнични заведения.

В Естония предмет на дискусия е било поставянето на камери в коридорите на болнични заведения. Естонският инспекторат по защита на данните е излязъл със становище, че ако поставянето на камери съответства на заложените цели, тогава видео наблюдението е допустимо. Разрешение от инспектората за поставяне на камери в тоалетните на пациентите е поискала и болница за душевно болни. Поради задължението за осигуряване на безопасността на пациентите, искането е намерено за основателно. Инспекторатът е наясно, че в операционните зали се използват камери, но те не са поставени с цел упражняване на контрол, а по-скоро, за да позволят осъществяването на външно-медицинска консултация в реално време, при необходимост.

В Ирландия не са заложили специални норми по отношение на видеонаблюдение в болниците, но мнението, изразено от офиса на Комисаря по защита на данните е, че трябва да се намери баланс между опасенията на лицата във връзка с нарушаване на неприкосновеността на личния им живот и легитимните интереси на организацията, като специално за болниците трябва да се имат предвид правата на персонала, пациентите и посетителите по отношение на обработването на техни лични данни. Съгласно ирландските Закони за защита на данните от 1988г. и 2003г., видеонаблюдението може да бъде използвано легитимно с цел осигуряване на сигурността при определени обстоятелства, но всяка употреба извън тази, трябва изцяло да бъде оправдана на базата на задължително предоставени доказателства. При инсталиране на камери в болниците, възникват притеснения от гледна точка на пропорционалността, ако камерите са локализирани в зоните, където се полага грижа за пациента.

Италианският орган за защита на данните в свое Решение от април 2010 г. е разписал разпоредби, свързани със защита на данните и видеонаблюдението. В Решението се разглеждат специфичните правила във връзка с наблюдение, извършвано болниците и центровете за здравно обслужване, според които наблюдение на помещенията и пациентите, които са приети в специфичните отделения (реанимации, карантинни помещения) се въвежда само при доказана абсолютна необходимост във връзка с определено лечение или здравни изисквания, които се прилагат по отношение на пациента, като се вземат предвид чувствителния характер на аспектите на информацията, която се събира по този начин. Освен това трябва да са предприети всички необходими превантивни мерки за осигуряване на високо ниво на защита на правото на неприкосновеност и достойнството на пациентите. В случай на несъобразяване със заложените разпоредби, администраторът на данни подлежи на административна санкция, чийто размер е определен в Кодекса за защита на данните-глоба в размер от 30 000 до 180 000 Евро. Разпространението на записи със здравна информация е криминално престъпление съгласно разпоредбите на Кодекса за защита на данните и се наказва със затвор от 1 до 3 години. Освен това могат да бъдат наложени и административни санкции – от 10 000 до 120 000 Евро.

В законодателството на Кипър няма заложили изисквания, които да се отнасят до видеонаблюдението в болниците. Службата на Комисаря по защита на личните данни на Кипър счита, че инсталирането на устройства за наблюдение в операционни зали може да бъде легитимно само при получено съгласие от пациента.

В латвийското законодателство също не са заложили определени изисквания относно наблюдението в болниците и в частност- операционните зали. Има официално изразено становище на омбудсмана и на Инспектората по здравните въпроси, според което на настоящия етап не съществува достатъчно правно основание за извършване на дейности по видеонаблюдение за целите на упражняване на контрол на качеството на обслужване, подобряване на работата и гарантиране на сигурността в болнични помещения, включително операционните зали и други зали за извършване на манипулации.

Въз основа на предоставената информация от Литовския държавен инспекторат за защита на данните е направено заключение, че инсталирането на видеонаблюдение в операционните зали ще бъде нарушение, тъй като интересите и благосъстоянието на пациента са с преимущество пред обществените. На този етап не са издадени ръководства или препоръки за този вид наблюдение. Видеонаблюдение се използва в няколко болници в Литва, но е монтирано само в коридорите или на рецепциите с оглед осигуряване на обществената сигурност и ред и опазването на живота, здравето и собствеността на лицата. В отговора е цитирано и Становище 4/2004 на Работната група по чл.29 относно обработката на лични данни чрез средства за видеонаблюдение, в което е заложило, че данните трябва да се пропорционални и адекватни на целта, т.е. камери за видео наблюдение може да се инсталират, само ако целта не може да бъде изпълнена по друг начин и с други средства и след преценка на случая и адекватността на мерките, като се спазва задължението за минимизиране на

събираните данни.

В Полша през септември 2011 г. Службата на Генералния инспектор е изготвила подробен документ, озаглавен „Изисквания за въвеждането на правила по видеонаблюдение”, според който особено внимание трябва да се обърне на болниците. На настоящия етап, за случай, подобен на споменатия в писмото на КЗЛД, се прилага полският Закон за защита на личните данни, съгласно който инсталирането на система за видео наблюдение в операционни зали представлява обработка на лични данни и всички условия по отношение на сигурността трябва да се спазват. Въпреки, че все още не е прието официално ръководство по въпроса с инсталирането на видео камери в болниците, службата на Генералния инспектор по защита на данните е на мнение, че постоянната нужда от контрол на условията, при които се извършва опазване на здравето на пациента напълно оправдава прилагането на видеонаблюдение в спешните отделения. Тази причина не е достатъчна обаче, за използване на видеонаблюдение във всички отделения на болницата. По отношение на местата за оказване на здравни услуги, трябва да се има предвид вида на мястото, както и кой ще присъства в отделните помещения- само персонала или и пациентите, и посетителите. Такава преценка трябва да бъде извършена за всяко помещение. Важно също така е да се определи кой ще има достъп до обработваните данни.

Националната комисия за защита на данните на Португалия не позволява извършването на видеонаблюдение в стаите на болничните заведения, тъй като обработването на данни от видеонаблюдение има за цел защитата на хората и стоките и тя може да бъде постигната чрез инсталиране на камери в зоните за достъп до болниците. Монтирането на камери в подобни сгради се счита за непропорционално и сериозно навлизащо в сферата на неприкосновеността на личния живот, особено като се има предвид чувствителността на ситуацията, в която се намира пациента. Единствените допустими камери, използвани понякога, са тези, които се монтират за целите на телемедицината след получено съгласие на пациента и на здравните работници, които ще извършват операцията.

Службата за защита на личните данни на Словакия не е издавала ръководство или становище по отношение на използването на видеонаблюдение в болниците или операционните зали. В Закона за защита на данните е регулирано извършването на наблюдение само за публично достъпни зони с оглед опазване на обществения ред и сигурност, разкриване на криминални дейности или намеса в сигурността на държавата. Записът може да бъде използван само за целите на криминалното преследване и производствата относно извършени престъпления, освен ако друго не е заложено в специален закон. Ако записването не се използва за целите на криминалните производства и производствата за извършени престъпления, лицето, което го осъществява, трябва да го прекрати и да унищожи материалите, най-късно в рамките на седем дни от деня на записването им.

В словенските болници няма инсталирано видеонаблюдение в операционните зали. Информационният комисар счита, че подобно наблюдение няма да е в съответствие със словенското законодателство за защита на данните. Комисарят счита, че наблюдение в операционни зали е допустимо само за опазването на безопасността на хората или собствеността, ако това не може да бъде постигнато с други средства, които да навлизат в по-малка степен в неприкосновеността на личния живот на лекарите и пациентите. В Закона за правата на пациента няма специални разпоредби относно видеонаблюдението, но има такива, свързани с опазването на достойнството на пациента, неприкосновеността на личния живот и защита на данните. Ако операцията е заснета само за целите на образованието по медицина (като не се показват участващите в процеса, а се записва самата процедура), то съгласно Закона за правата на пациента заснемането ще бъде допустимо след получено предварително изрично съгласие на пациента. По отношение на общото видеонаблюдение, в болничните заведения са инсталирани камери с оглед проследяване на достъпа до сградата и до административните помещения.

В Унгария Службата на Парламентарния комисар за защита на данните и свобода на

информацията се е занимавала през последните години с няколко случая, при които е атакувано инсталирането на камери, включително в институции предлагащи здравни услуги (болници и клиники), където наблюдението навлиза особено чувствително в неприкосновеността на личния живот. Съгласно унгарския Закон за защита на данните, съгласието на лицето за обработка на личните му данни не се счита за реално дадено, ако не е информирано и доброволно. Следователно принципа за доброволно съгласие трябва да бъде приложен по отношение на електронната система за наблюдение, която отчита присъствието и действията на гражданите в коридорите, чакалните и т.н. Парламентарният комисар счита, че инсталирането на система на цялата площ на здравното заведение представлява намеса в личната неприкосновеност и е ненужно и непропорционално за постигането на поставената цел. В тази връзка, видеонаблюдението е допустимо само за целите на сигурността, като същевременно е минимизирана възможността за засягане на достойнството на лицата, които се нуждаят от медицинска помощ.

Във Финландия лицата трябва да бъдат информирани при извършване на видеонаблюдение и обработката на данни, като всеки има право на достъп до личните си данни, напр. до съхраняваните записи (визуални кадри, включително и звукови записи) на камерите. Финландският омбудсман няма правомощия да прави преценка дали камерите са законни или не. Той осигурява информация относно общите правила във връзка с работата на камерите за видеонаблюдение и следи за спазването им. Законът за защита на неприкосновеността на работното място дава възможност за инсталиране на камери на работното място, ако целта не е наблюдение на работата на заетите лица, а осигуряване на личната безопасност на служителите и другите хора, работещи в сградата, за защита на собствеността, за извършване на надзор на адекватното изпълнение на производствени процеси, за предотвратяване или изясняване ситуации, които представляват заплаха за безопасността, собствеността и производствения процес. Преди въвеждането на наблюдение трябва да се обясни защо не е възможно да се използват средства, които да навлизат в по-малка степен в сферата на неприкосновеността на назначените лица.

В Швейцария няма специални разпоредби, които да уреждат видеонаблюдението в болничните заведения или операционните зали. По отношение на видеонаблюдението на работното място във Федералния закон за защита на данните е заложено, че нарушаването на неприкосновеността на личния живот е незаконно, ако няма съгласие на лицето, частен или публичен интерес, който да има преимущество над този на лицето или изрична разпоредба в друг закон. Използването на камери в операционните зали засяга не само персонала, но и пациентите. Видеоматериалът трябва да се квалифицира като много чувствителни лични данни. Ако целта на видео наблюдението е контрол на качеството, обхвата на камерата трябва да е насочен към пространството, където се извършва операцията, като пациентът трябва да остане анонимен.

Офиса на Информационния комисар на Великобритания е разработил и публикувал специален документ, съдържащ общи правила и изисквания по отношение на използването на камери за наблюдение. При преценка на случаи с видеонаблюдение, първо се проверява дали администраторът е инсталирал камерите, отчитайки заложените положения в този документ и е преценил всички проблеми, които могат да възникнат във връзка с правото на неприкосновеност на личния живот, както и дали той може да оправдае инсталирането на камери на подобно място и да докаже, че няма по-добър вариант от предприемането на такава контролно-превантивна мярка.

На свое редовно заседание, проведено на 09 ноември 2011 г., Комисията за защита на личните данни изрази **Становище относно искане за предоставяне на достъп до аудио и видео информация, отнасяща се до физически лица, записана с камери за видеонаблюдение в операционни зали на болница.**

РЕЗУЛТАТИ ОТ ПРОУЧВАНЕ СРЕД ДЪРЖАВИТЕ ОТ ШЕНГЕНСКОТО ПРОСТРАНСТВО ЗА ПРОВЕЖДАНАТА ОТ ТЯХ ИНФОРМАЦИОННА ПОЛИТИКА ЗА ШЕНГЕН И ШЕНГЕНСКАТА ИНФОРМАЦИОННА СИСТЕМА

През юли 2011 г. Комисията за защита на личните данни изпрати запитване до националните надзорни органи на държавите от Шенгенското пространство с молба да споделят своя опит от провеждането на информационна кампания за повишаване осведомеността на гражданите относно Шенген и Шенгенската информационна система (ШИС).

Целта на това проучване на чуждия опит е да се повиши ефективността на провежданата от КЗЛД информационна политика. Отправените въпроси се отнасят до:

- дейностите за повишаване на информираността;
- избраните форми на сътрудничество за разширяване обхвата на кампанията;
- резултатите от кампанията (повишаване на броя запитвания за информация от ШИС);
- наличните образци на документи, улесняващи упражняването на правата на гражданите, участващите в изготвянето им институции и местата, на които са достъпни;
- възможностите и начините за упражняване на правата на гражданите на територията на трети страни.

Получени бяха отговори от надзорните органи на Германия, Дания, Естония, Латвия, Литва, Полша, Словения, Финландия и Чехия.

На въпроса „Какви дейности предприемате за повишаване на обществената осведоменост по отношение на ШИС“ голяма част от надзорните органи посочват действия, които се доближават до тези на Комисията за защита на личните данни - обособяване на специализиран раздел „Шенгенско пространство“ на уебсайтовете, на които се публикуват също и доклади на Съвместния надзорен орган по Шенген; информация относно ШИС се предоставя в рамките на дни на отворените врати; разпространяване на информационни брошури; разпространяване на плакати; изявления в медиите, рекламни съобщения в пресата, хиперлинкове към страниците на надзорните органи, пресконференции, консултации, разработено лого, провеждане на обучения за администратори в националните части на Шенгенската информационна система (Н.ШИС). Някои надзорни органи водят рубрика „Въпроси и отговори, отнасящи се до ШИС“. Всички надзорни органи, от които са получени отговори, са публикували Ръководството на Съвместния надзорен орган за упражняване на правото на достъп до Шенгенската информационна система. В някои страни са използвани билбордове за подсилване въздействието на кампанията, публикувани са анимирани брошури на уебсайтовете на надзорните органи.

Сред отправените препоръки е изтъкната необходимостта посланията на информационната кампания да бъдат ясни, кратки и съдържателни - принцип, към който КЗЛД също се придържа. В държави като Чехия, Австрия и Германия са проведени анкети за проучване на информираността на обществото и така са били определени основните направления на кампанията.

Като най-успешно средство за информация са посочени уебсайтовете и възможностите, които предлагат онлайн услугите. В повечето страни информационните материали са съвместен продукт на няколко институции.

По отношение на вида и начините на осъществяване на сътрудничество, някои от надзорните органи посочват, че участват в съвместни срещи с партниращите им държавни институции с цел осъществяването на обратна връзка и подобряване на сътрудничеството. В Чехия е сформирана специална междуведомствена работна група за осъществяване на кампанията, председателствана от МВР. В Словения всички информационни материали са изготвяни съвместно от надзорния орган,

Министерство на вътрешните работи и Министерство на външните работи. В някои страни цялата информационна стратегия е разработена от външен доставчик.

Относно публикуването на примерни формуляри за отправяне на запитвания за достъп и информация в ШИС и институцията, която ги е изготвила, отговорите варират. Някои държави (напр. Латвия) смятат, че не е необходимо надзорният орган да изготвя такива примерни формуляри, а достъпът да се осъществява директно чрез бюрата SIRENE. Други надзорни органи, какъвто е надзорният орган на Естония, сами са разработили бланката и са я разпространили до останалите партньорски организации. Във Финландия информация как да се упражни правото на достъп и примерни заявления могат да се намерят на сайта на полицията, въпреки че са изготвени съвместно с офиса на финландския Омбудсман по защита на данните. В Литва надзорният орган е предоставил информация какви точно трябва да са реквизитите на заявлението, без да налага конкретен образец. В Латвия има Регламент на Кабинета на министрите от 2007 г. „Процедури за отправяне на запитване и предоставяне на информация на физическо лице, за което се съдържа информация в ШИС и информационната система на бюрата СИРЕНЕ”. Словенският надзорен орган е подготвил примерните заявления съвместно с компетентните органи за предоставяне на информация в НШИС.

Германия е в процес на изготвяне на примерни заявления, които да улеснят гражданите при упражняване правото им на достъп и информация. Запитванията ще бъдат достъпни на немски, английски и френски език. Към момента лицата могат да подават неофициални запитвания и по електронен път. В отговор, федералният надзорен орган предоставя информация относно гражданските права и пренасочва въпросите към компетентните органи.

В повечето страни примерните заявления са налични както на сайта на надзорния орган, така и на уебсайтовете на институциите-партньори.

Различия има по отношение на съдържанието на примерните бланки. В някои страни е налична само една примерна бланка, в която може да се посочи желаната от физическото лице операция (достъп до данни, корекция, заличаване). Финландия разполага с формуляр за справка със Съвместния надзорен орган относно законосъобразността на обработваните за лицето данни. В Чехия се използват примерните заявления на Съвместния надзорен орган за достъп, коригиране и заличаване (на основание различните членове на Шенгенската Конвенция).

Най-общо, основните изисквания при подаване на искания за информация са те да бъдат в писмен вид и подписани, трябва да съдържат данни за лицето, искащо информация, данни за контакт, предоставяне на документ, доказващ самоличността на лицето (или пълномощно). Правните режими на някои от страните изискват изрична оторизация от страната, въвела данните, в случаите, когато друга държава е подала информация за лицето, което иска достъп до отнасящите се до него данни.

Във връзка с установения режим за отправяне на запитвания на територията на трети страни, при повечето отговорили държави основният проблем е идентифицирането на лицата, които подават заявления. За целта се препоръчва да се установи режим на сътрудничество с дипломатическите и консулски представителства на страните за придвижване на заявленията. Някои страни искат към заявлението, което се изпраща, да се приложи и сканирано копие на паспорта.

Повечето страни не разполагат с конкретна статистика относно влиянието на информационната кампания върху броя на получените запитвания за получаване на информация от ШИС.

В резултат от проведеното проучване, Комисията за защита на личните данни направи следните изводи:

1. Опитът на запитаните надзорни органи показва, че най-успешното средство на разпространение са уеб страниците. От значение е посланията да са кратки и съдържателни.

2. Използването на други източници на информация като брошури, плакати и др., най-често се организира съвместно с други институции, имащи отношение към Шенген и ШИС..

3. Всички отговорили държави са публикували на сайтовете си Ръководството на Съвместния надзорен орган за упражняване на правото на достъп до Шенгенската информационна система, съдържащо и информация за контакт с компетентните органи и техните функции, както и примерни заявления за упражняване на правото на достъп и информация. Ръководството е от 2009 г. В него не е налична информация за българските и румънските компетентни органи.

4. Комисията за защита на личните данни оценява като полезни следните споделени практики:

- Публикуването на рубрика „Въпроси и отговори за правата на гражданите в Шенген” на интернет страниците на органите;
- Информацията, съдържаща се в Ръководството на Съвместния надзорен орган;
- Разпространяването на информационни материали до политически централи, както и до институцията на Омбудсмана;
- Активното сътрудничество между институциите за превръщането на информационната кампания в национална политика (съвместно и координирано организиране на комуникационната стратегия с партньорите, споделяне на отговорностите, срещи на които се обсъждат резултатите и възможностите за подобряване на сътрудничеството).

В резултат от направените изводи, предстои планирането и изпълнението на дейности по подобряване на информационната кампания на КЗЛД по отношение на Шенген и Шенгенската информационна система.

ИНИЦИАТИВИ ЗА ПОВИШАВАНЕ ИНФОРМИРАНОСТТА НА ОБЩЕСТВОТО ПО ВЪПРОСИТЕ ЗА ЗАЩИТА НА ЛИЧНИТЕ ДАННИ

Един от приоритетите на Комисията за защита на личните данни е дейността за повишаване на осведомеността на гражданите за техните права в областта на защитата на личните данни. Активната информационна и комуникационна политика на КЗЛД е задача с перманентен характер и е решителен принос към процеса на постигане и отстояване на национално ниво на европейските стандарти в защитата на личните данни. Информационно-образователната дейност сред различни групи в обществото е постоянна задача с ключов приоритет. Реализирането на този приоритет беше постигнато в значителна степен както чрез развитието на институционалната медийна публичност на Комисията, така и чрез осъществяването на специализирани информационни кампании. През 2011г. акцентът беше поставен на специализираната национална информационна кампания, чиято цел бе повишаване на информираността на гражданите за техните права в сферата на защитата на личните данни в Шенгенското пространство. Темите на кампанията бяха представени в интервюта и коментари, излъчвани в предаванията на националните обществени медии, с което целевата информация беше разпространена с максимална степен на масовост и обхватност.

Провеждането на активна образователна и информационна дейност се осъществява чрез развитие и обогатяване на формите на онлайн комуникацията на Комисията и чрез издаване на аудиовизуални и печатни материали. По всички възможни комуникационни канали Комисията осъществява връзка с гражданите, които повдигат въпроси, подават жалби и сигнали за нарушения - чрез Call центъра на комисията, институционалния интернет сайт на КЗЛД, по е-мейла и т.н.

Поредна инициатива на КЗЛД за повишаване информираността на обществото по въпросите на защитата на личните данни е подготвянето на три тематични информационни брошури, които отговарят на често повдигани въпроси и две образователни, които съдържат съвети и препоръки

към децата и родителите по отношение на безопасното поведение в Интернет.

Основната цел на първата тематична брошура е да се повиши информираността на гражданите относно упражняването на техните права при обработването на информацията от личните им карти, както и обществената ангажираност и отговорност с оглед предпазване от злоупотреба с лични данни и кражба на самоличност. Даден е отговор на следните въпроси:

- Данните в личната карта „лични данни” ли са?
- Копирането на личната карта „обработване на лични данни” ли е?
- Кой има право да копира личната карта?
- Имат ли право лицата да бъдат информирани от администратора защо е необходимо да се копира личната им карта?
- Имат ли право банките, нотариусите, застрахователите, презастрахователите и застрахователните посредници да копират личните карти на своите клиенти?
- Имат ли право мобилните оператори да копират личните карти на своите клиенти?
- Имат ли право работодателите да копират личните карти на работници/служители при възникване на трудово/служебно правоотношение?
- Има ли право лицето да откаже да бъде копирана личната му карта?
- Как физическото лице може да се защити, в случай че неправомерно е копирана личната му карта?

Целта на втората тематична брошура е да повиши, информираността на гражданите относно упражняването на техните права при осъществяване на видеонаблюдение. Поради неговата широка обществена достъпност и приложимост, все повече се засилва ролята на видеонаблюдението в ежедневието. Доскоро системите за видеонаблюдение бяха приоритет за специални обекти, банкови офиси и големи предприятия, но днес те се използват и за охрана на училища, жилищни комплекси, болници, хотели, офиси, магазини и др. Във връзка с масовото навлизане на видеонаблюдението във всички сфери на живота, все по-актуален става въпросът за защитата на неприкосновеността на личността и личния живот при извършването на видеонаблюдение. Въпросите, на които отговаря брошурата са:

- Видеозаписите от средствата за наблюдение представляват ли лични данни?
- Видеонаблюдението „обработване на лични данни” ли е?
- Кой има право да извършва видеонаблюдение?
- Имат ли право лицата да бъдат информирани от администратора за извършването на видеонаблюдение?
- Имат ли право работодателите да извършват видеонаблюдение на работното място на работниците/служителите, с които са в трудови правоотношения?
- Имат ли право лицата да възразят срещу осъществяването спрямо тях видеонаблюдение?
- Имат ли право лицата на достъп до видеозаписи, отнасящи се до тях, записани с камери за видеонаблюдение?
- Как могат лицата да се защитят, в случай че спрямо собствения им недвижим имот се извършва видеонаблюдение от камери, разположени в съседен имот с охранителна цел?
- Как могат лицата да се защитят, в случай че спрямо тях се извършва видеонаблюдение, за което не е поискано съгласието им?

Третата брошура засяга темата за Шенгенското пространство и упражняването на правото на достъп и информация в Шенгенската информационна система. В нея се дават отговори на следните въпроси:

- Какво представлява Шенгенското пространство?
- Какво представлява Шенгенската информационна система (ШИС)?
- Какви лични данни могат да се съхраняват в Шенгенската информационна система?
- Какъв е срокът на съхранение на данните в Шенгенската информационна система?
- Кои са компетентните органи за въвеждане, актуализиране и заличаване на националните сигнали в ШИС?
- Кои са органите, които могат да използват Шенгенската информационна система?
- Как можете да се упражни правото на достъп до Шенгенската информационна система?
- Какво представлява националното бюро СИРЕНЕ?

Образователната брошура, предназначена за децата, съдържа правила за сигурност и безопасност при ползването на Интернет. Обръща се внимание на задължението на администратора на всеки сайт, в който се иска предоставянето на лични данни (напр. при регистрация), да даде информация относно това за какво са му необходими личните данни, за какво ще ги ползва, за какъв срок, какво ще се случи с тях, когато те вече няма да са му необходими за тази цел, за която са му предоставени, както и на кого и поради какви причини той ще може да ги даде. Подчертава се важността на внимателното прочитане на условията за ползване на конкретния сайт или услуга, която той предлага. Специално внимание се обръща на значението на информацията, която дава администраторът за себе си и дали е дал възможност за обратна връзка. Дават се препоръки за ползване на пароли, поведение при осъществяване на комуникации в Интернет, риска от контакти с непознати, от влияние на съдържанието и т.н.

Образователната брошура, предназначена за родителите съдържа съвети за оказване на контрол върху поведението на децата в Интернет. Децата се възползват активно и едновременно от почти всички възможности, които им дава Интернет (онлайн игри, общуване, сваляне на файлове, достъп до разнообразна информация, електронна поща). Свободният и неограничен достъп до всякакво количество и качество на информацията, изключително улесненият начин за комуникация, както и липсата на житейски опит и изградена устойчива ценностна система у децата са истинско предизвикателство пред методите и средствата за оказване на родителски контрол. В брошурата се акцентира на необходимостта, без създаване на излишна паника и безпокойство, на децата да се разяснят всички опасности, които крие за тях Интернет. Те трябва да знаят, че не цялата информация, която може да бъде намерена в интернет, идва от сигурни източници, да не се доверяват безрезервно, да пазят личните си данни и тези на своите близки, роднини и приятели и да не ги предоставят на „онлайн приятели“, да бъдат информирани за злоупотребите, за които могат да бъдат използвани тези данни.

В момента информационно-образователните брошури се в процес на отпечатване и предстои тяхното разпространение.

КОНТРОЛНА ДЕЙНОСТ

СТАТИСТИКА И АНАЛИЗ НА ПРОВЕРКИТЕ ЗА ПЕРИОДА НОЕМВРИ-ДЕКЕМВРИ 2011 г.

На основание чл. 12 от Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД) за месеците ноември и декември 2011 г. са извършени общо 220 проверки.

Най-голям е делът на предварителните проверки, извършвани на основание чл. 176 от ЗЗЛД (когато администраторът е заявил обработване на данни по чл. 5, ал. 1 от ЗЗЛД или на данни, чието обработване съгласно решение на комисията застрашава правата и законните интереси на физическите лица). За отчетния период извършените предварителни проверки са 212 бр.

На основание изготвените от тези проверки констативни актове в регистъра по чл. 10, ал. 1 т. 2 от ЗЗЛД са вписани 199 администратори, на 2 – са издадени задължителни предписания, а за 11 процедурата е прекратена на различни основания.

През отчетния период бяха извършени плановите проверки на „Дженерали Животозастраховане“ АД, Дирекция „Миграция“ към Министерство на вътрешните работи и Столична община, които приключиха с издаване на задължителни предписания.

Във връзка с изпълнение на утвърдения „План за извършване на текущи проверки по инициатива на Комисията за защита на личните данни (КЗЛД) за 2011 г.“ в процес на приключване са и проверките на Министерство на регионалното развитие и благоустройството, „Застрахователно и презастрахователно акционерно дружество ДЗИ“ АД и Главна дирекция „Гранична полиция“, където бяха извършени проверки на ГКПП – Олтоманци, ГКПП – Станке Лисичково, ГКПП – Лесово.

За отчетния период са съставени 12 акта за установяване на административни нарушения и са издадени 3 наказателни постановления. Сред най-често срещаните нарушения на ЗЗЛД остава неспазване разпоредбите на чл. 18, ал. 3 във връзка с ал. 2, т. 3 от ЗЗЛД (администраторът не е уведомил комисията за промяна на данните в заявлението и регистрите) и чл. 23 (не са предприели мерки за защита на личните данни и/или не са определени с инструкция техническите и организационни мерки, за да бъдат защитени данните от случайно или незаконно унищожаване, или от случайна загуба, от неправомерен достъп, изменение или разпространение, както и от други незаконни форми на обработване).

РЕГИСТРАЦИЯ НА АЛД

СТАТИСТИКА НА ИНФОРМАЦИЯТА ОТ ОТДЕЛ “РЕГИСТЪР И АРХИВ” ЗА ПЕРИОДА НОЕМВИ-ДЕКЕМВРИ 2011 г.

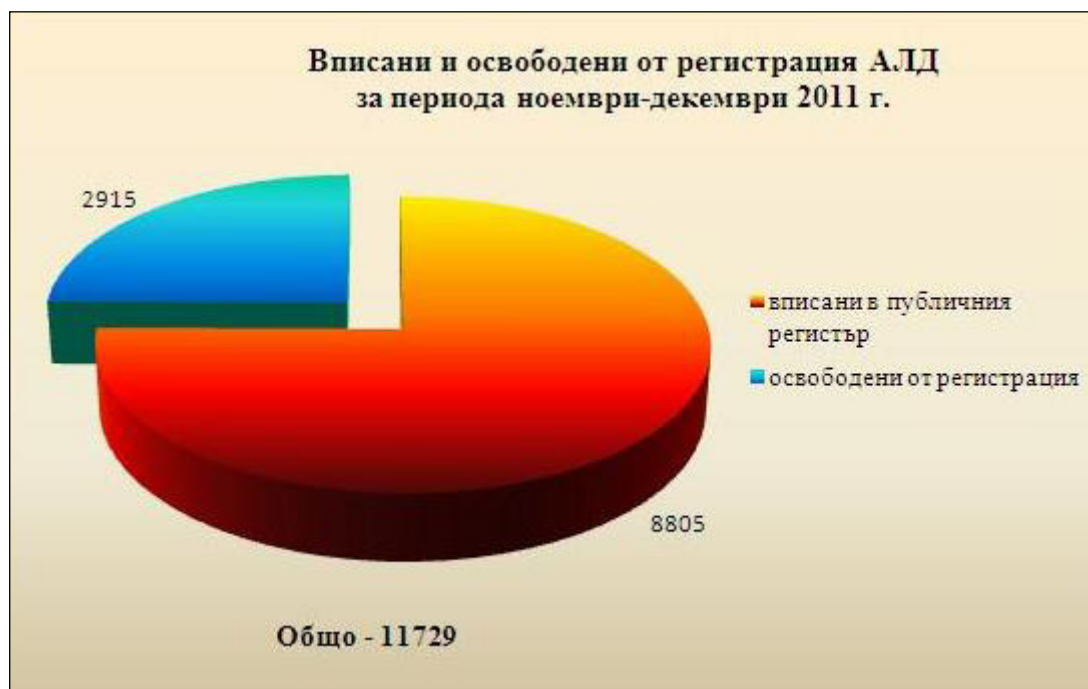
В изпълнение на законовото задължение Комисията за защита на личните данни да води публичен регистър на администраторите на лични данни и на водените от тях регистри, отдел „Регистър и архив“ поддържа активно процеса по регистрация на администратори на лични данни, освобождаване от регистрация и актуализация на информацията за вече регистрирани администратори. Цялостната дейност по поддържане на публичните регистри е изградена в съответствие с концепцията на електронното правителство за предоставяне на гражданите на високо ефективна и лесна за използване електронна услуга, изградена по технологията „на едно гише“. еРАЛД автоматизира дейността на администрацията на КЗЛД по отношение на процеса на регистрация на АЛД и се приема с нарастващо доверие от администраторите на лични данни и гражданите.

Системата за електронна регистрация на администратори на лични данни (еРАЛД) позволява поддържането на публични регистри за:

- вписаните АЛД;
- освободените от задължението за регистрация АЛД;
- АЛД, на които е било отказано вписване в регистъра на КЗЛД.

За периода ноември - декември 2011 г. бяха обработени и вписани в публичния регистър 8805 администратора на лични данни, а 2924 бяха освободени от регистрация.

На графиката е илюстрирано съотношението на броя на вписани АЛД към броя освободени от регистрация за периода ноември-декември 2011 г., като общият брой обработени заявления е 11 729.

За последните два месеца на 2011 г. отдел „Регистър и архив“ завърши въвеждането в електронен вид на всички постъпили в КЗЛД заявления за регистрация, молби за освобождаване от регистрация и потвърдителни листа и продължи да извършва своите обичайни дейности по поддръжката и обработката на информацията в регистъра на администраторите на лични данни и на водените от тях регистри на лични данни. Интегрирани бяха всички налични бази данни за подавани документи и всички подадени до момента документи бяха обработени от служителите. Продължи работата по изготвяне на предложения до Комисията за вписване в регистъра на администраторите, както и за освобождаване от регистрация.

Към настоящия момент в публичния регистър са вписани общо над 135496 АЛД, а над 26627 са освободени от регистрация.

Основните задачи, изпълнявани от отдела са:

- Обработка на въведената информация и изготвяне на списъците с предложения до комисията за вписване, за проверка по чл. 17б и за освобождаване от регистрация;
- Подпомагане на администраторите на лични данни, посетили приемната на КЗЛД да извършат своята регистрация/актуализация;
- Въвеждане на информация за регистрация, освобождаване от регистрация и актуализация на администраторите на лични данни, постъпила на хартиен носител.
- Справочно-аналитични дейности и информационно осигуряване на КЗЛД и на нейната администрация във връзка с постъпили жалби и извършвани проверки на АЛД и др.

През периода, съвместно с дирекция „Правна и международна дейност“ бяха проведени редица срещи с предприятията, задържащи трафични данни, заявителите на такава информация и съответните разрешаващи органи за оптимизиране на процесите по наблюдението за законосъобразността на задържането. Целият процес бе насочен към синхронизиране на процедурите и данните с тези, изискуеми от Европейската комисия.

Трите регистъра с информацията, поддържана от отдел „Регистър и архив“, са публични и лесно достъпни през интернет сайта на Комисията:

КЗЛД

Публични регистри

- Вписани
- Отказана регистрация
- Освободени от регистрация

Потребител

- Дата: 06.01.2012
- Потребител: Анонимен
- Версия: 1.0

Вход

Потребителско име:

Парола:

[Забравена парола](#)

[Вход](#)

[Подаване на заявление за регистрация като администратор на лични данни](#)

За деклариране на вписани невярни обстоятелства се носи наказателна отговорност по чл. 313, ал. 1 от Наказателния кодекс

КОМИСИЯ ЗА ЗАЩИТА НА ЛИЧНИТЕ ДАННИ

София 1431, Бул. "Акад. Иван Евстратиев Гешев" 15. kzl@cpdp.bg

РЕШЕНИЯ НА КЗЛД

РЕШЕНИЯ ПО ЖАЛБИ

РЕШЕНИЕ № 597/2011 г. София, 28.10.2011 г.

Комисията за защита на личните данни (КЗЛД) в състав: Председател: Венета Шопова и членове: Красимир Димитров, Валентин Енев, Мария Матева и Веселин Целков, в открито заседание, проведено на 19.10.2011 г. (Протокол № 43), на основание чл. 10, ал. 1, т. 7 от Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД), разгледа по същество жалба с рег. №597/07.02.2011 г., подадена от И.Д.Д. срещу „М.” ЕАД.

В Комисията за защита на личните данни (КЗЛД) е постъпило електронно писмо с вх.№597/07.02.2011 г., подадено от И.Д.Д., в което г-жа И.Д.Д. посочва, че от „доста време” не е получавала фактури от „М.” ЕАД, на което дружество е клиент за два мобилни номера. Твърди, че многократно е изисквала от „М.” ЕАД да смени адреса, на който да ѝ бъдат изпращани фактурите, тъй като за единия номер ги получавала на настоящия си адрес, а за втория - на адрес: гр. София, ул. „П.”, бл. **. При направена справка в офис на „М.” ЕАД, „надникнала” в компютъра на служител и е узнала, че втората фактура, съдържаща личните ѝ данни се изпраща на неизвестен адрес. Подала е молба до мобилния оператор с искане да не получава фактурите на хартиен носител и посочва, че молбата ѝ е удовлетворена.

Г-жа И.Д.Д. е притеснена, че личните ѝ данни, съдържащи се в месечните фактури са станали достояние на неизвестни лица и може за бъде злоупотребено с тях. Счита практиката да се изписва ЕГН върху фактурите за неправилна и желае да бъде преустановена.

На 15.02.2011 г. И.Д.Д. изпраща второ електронно писмо до КЗЛД, в което уточнява, че преди две години е живяла в гр. София на ул. „П.”, но настоящият адрес е друг и е следвало там да получава кореспонденцията си.

Съгласно чл. 30, ал. 1 от Правилника за дейността на Комисията за защита на личните данни и на нейната администрация (ПДКЗЛДНА), искането трябва да съдържа изрично посочени реквизити, които в жалбата липсват. Жалбата не е подписана и може да са установи от кого изхожда. Не е посочена дата на твърдяното нарушение.

С писмо, изх. № 597/11/17.02.2011 г. на Председателя на КЗЛД, съгласно чл. 29, ал. 2 от ПДКЗЛДНА във връзка с чл. 30, ал. 2 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), И.Д.Д. е уведомена за реда за подаване и разглеждане на искания на физически лица във връзка с нарушени техни права по Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД). На г-жа И.Д.Д. е разяснено, ако счита, че правата ѝ по ЗЗЛД са нарушени, на основание чл. 30, ал. 1 от Административнопроцесуалния кодекс в 3-дневен срок от получаване на съобщението да потвърди искането си, като го изпрати по електронен път и го подпише с електронен подпис или да го депозира в писмен вид, подписано и съобразено с изискуемите законови реквизити. Съобщено ѝ е, че при неизпълнение на дадените указания и нередовностите не бъдат отстранени, административното производство ще бъде прекратено.

С писмо, изх. № 597/05.04.2011 г. на Председателя на КЗЛД, на електронния адрес И.Д.Д. повторно е уведомена да отстрани нередовностите на своето искане. С писмо, вх. №597/11/27.05.2011 г., в КЗЛД е постъпила жалбата на И.Д.Д., съдържаща нейния подпис.

С оглед изясняване на фактите и обстоятелствата по жалбата, с писмо изх. №597/11/28.05.2011г.

на Председателя на КЗЛД, на основание чл. 36 от АПК от жалбоподателката е изискано да посочи кога е узнала за твърдяното нарушение, да предостави копие на договори, сключени с „М.” ЕАД, както и други относими към случая доказателства (ако разполага с такива) и информация дали е сезирала други органи по случая. Видно от обратната разписка, пратката е върната като „непотърсена”, поради което И.Д.Д. е уведомена при проведен разговор по мобилен телефон с номер ***** (Протокол от 06.06.2011 г.). Жалбоподателката заявява, че ще изпрати изисканата информация по пощата, но отговор не е депозиран в деловодството на КЗЛД. С писмо, изх. № 597/11/27.06.2011 г. на Председателя на КЗЛД, от И.Д.Д. е изискана допълнителна информация по жалбата. Тъй като пратката отново е върната, на 13.07.2011 г. жалбоподателката е уведомена и по реда на чл. 61, ал. 3 от АПК.

Приложимостта на Закона за защита на личните данни е свързана със защитата на физическите лица във връзка с обработването на техните лични данни от лица, имащи качеството администратори на лични данни по смисъла на легалната дефиниция на чл. 3 от Закона. Това изискване се явява абсолютна процесуална предпоставка, с оглед на която следва да се прецени допустимостта на жалбата. Дружеството „М.” ЕАД притежава качеството администратор на лични данни по смисъла на ЗЗЛД. При извършена служебна проверка в Регистъра на администраторите на лични данни и на водените от тях регистри, поддържан от КЗЛД, е установено, че на „М.” ЕАД е издадено Удостоверение № 50151 и е вписано в регистъра на администраторите на лични данни към КЗЛД.

Съгласно чл. 10, ал. 1, т. 7 във връзка с чл. 38 от Закона за защита на личните данни, при сезирането й КЗЛД разглежда жалби срещу актове и действия на администраторите на лични данни, с които се нарушават правата на физическите лица по този закон, както и жалби на трети лица във връзка с правата им по този закон.

Следователно жалбата е от компетентността на КЗЛД.

В заседание, проведено на 14.09.2011 г. (Протокол № 38), Комисията обявява жалбата за допустима и я насрочва за разглеждане по същество на 19.10.2011 г. Конституира като страни в административното производство жалбоподателката И.Д.Д. и ответна страна - „М.” ЕАД в качеството му на администратор на лични данни.

С писмо, изх. № 597/11/28.05.2011 г. на Председателя на КЗЛД, на основание чл. 36 от АПК от дружеството „М.” ЕАД е изискано писмено становище по жалбата, както и относими доказателства към нея. В отговор с писмо, вх. № 597/11/06.06.2011 г., от дружеството е получено становище, в което се сочи, че г-жа И.Д.Д. е сключила Договор № ДО878491 от 28.01.2007 г. с мобилния оператор, в който е посочила адрес за кореспонденция гр. П., на който адрес са изпращани фактурите. По искане на абоната, на 14.04.2011 г. адресът е променен, поради което фактурите са изпращани на новия адрес: гр. София, ул. „Т.”. Към писмото са приложени копия на Договор № ДО878491 и Приложение към него; Молба с вх. № 12876907/28.12.2006 г. и Пълномощно от 09.02.2010 г.

За откритото заседание на КЗЛД за разглеждане на жалбата по същество, проведено на 19.10.2011 г. (Протокол № 43), страните са редовно уведомени. Жалбоподателката не се явява и не изпраща процесуален представител. За „М.” ЕАД се явява мл. юрк. Е.М. с нотариално заверено пълномощно № 1270/2010 г. Юрк. М. представя и Комисията приема допълнително становище по жалбата, в което се посочва, че промяната от мобилния оператор на адреса за кореспонденция се извършва при изрична заявка на абоната по отношение на всеки едни от договорите му. В тази връзка посочват, че фактурите по единия мобилен номер, титуляр на който е жалбоподателката, са изпращани на посочения в договор № Д1444712/01.05.2009 г. адрес в гр. София, ул. „Т.”. Впоследствие на 05.05.2010 г. И.Д.Д. е заявила получаване на електронна фактура и се е отказала от получаване на фактури на хартиен носител по този договор. За втория мобилен номер по договор № ДО878491/28.12.2006 г. фактурите са изпращани на посочения в договора адрес за кореспонденция в гр. П. Последната промяна по изрично искане на г-жа И.Д.Д. е от 05.02.2011 г., когато е посочила нов адрес за кореспонденция в гр. София, като едновременно е заявила получаването на електронна фактура. Предвид изложеното, от дружеството считат жалбата за неоснователна, тъй като извършваните промени относно адреса за получаване на кореспонденцията са извършвани само

след изричното желание на абоната на мобилни услуги.

В чл. 1, ал. 2 от Закона за защита на личните данни е гарантирана неприкосновеността на личността и личния живот чрез осигуряване на защита на физическите лица при неправомерно обработване на свързаните с тях лични данни в процеса на свободното движение на данните.

Обработването на лични данни от страна на администратора на лични данни, съгласно чл. 2, ал. 2, т. 1 от ЗЗЛД, следва да бъде законосъобразно и добросъвестно. Съгласно чл. 2, ал. 2, т. 3 от Закона, личните данни следва да бъдат съотносими, свързани със и ненадхвърлящи целите, за които се обработват.

Жалбата е насочена срещу злоупотреба с личните данни на жалбоподателката, изразяваща се в разпространяване на личните ѝ данни, съдържащи се в месечните фактури за ползваните от нея мобилни услуги, на трети лица.

Преценката относно основателността на жалбата следва да се обвърже с наличие на неправомерно обработване на лични данни от „М.” ЕАД.

В чл. 4 от ЗЗЛД законодателят изрично е указал основанията за допустимост за обработването на лични данни. Изричното съгласие на физическото лице, за което данните се отнасят, е едно от условията за допустимост за обработване на лични данни, което кореспондира с целта на ЗЗЛД по смисъла на чл. 1, ал. 2 от Закона.

В конкретния случай, видно от приложените към административната преписка доказателства, между И.Д.Д. и „М.” ЕАД е налице валидно правоотношение. Този факт не се оспорва от страна на жалбоподателката. Налице е изричното съгласие на г-жа И.Д.Д. по смисъла на чл. 4, ал. 1, т. 2 от ЗЗЛД.

От събраните към жалбата писмени доказателства може да се направи безспорен извод, че е налице обработване по смисъла на § 1 от ДР на ЗЗЛД на свързаните с И.Д.Д. лични данни от страна на мобилния оператор и обработването е правомерно с оглед сключените договори за мобилни услуги.

В договор № Д0878491/28.12.2006 г. е посочен адрес за кореспонденция гр. П., където МТел следва да изпраща кореспонденцията си. Промяна на адреса за кореспонденция следва да заяви абонатът. Противоречиви са наведените в жалбата доводи, относно адреса, на който е живяла г-жа И.Д.Д. Първоначално сочи, че фактурите са изпращани на улица или град П., на който адрес не е живяла. В писмо с вх. № 597/11/27.05.2011 г. твърди, че си е „спомнила”, че преди повече от две години е живяла в гр. София на ул. „П.”. Сочените твърдения, че мобилният оператор е изпращал фактурите на друг адрес и че личните данни на г-жа И.Д.Д. евентуално са станали достояние до трети лица, не са подкрепени с никакви доказателства и не следва да се кредитират. Напротив, видно от изразените в жалбата доводи, налагала се е честа смяна на адрес за кореспонденция на жалбоподателката, за което е следвало да уведоми мобилния оператор. В т.32 в Раздел „Задължение на абоната” от Общите условия за взаимоотношенията между „М.” ЕАД и абонатите и потребителите на обществените мобилни наземни мрежи на „М.” ЕАД, които са неразделна част от договора, се съдържа текст, съгласно който абонатът се задължава да съобщава в писмена форма за промяна в наименованието, в адреса си или в други регистрационни и идентификационни данни, както и да предостави съответните доказателства, удостоверяващи промяната. От друга страна, мобилният оператор е предоставил на И.Д.Д. в качеството ѝ на абонат правната възможност да се откаже от хартиени и да получава само електронни фактури с извлечения на ползваните от нея мобилни услуги. Предвид факта, че в процеса на свободното движение на данните и физическите лица поемат своята отговорност при опазването на свързаните с тях лични данни, с оглед честата промяна на своя адрес, жалбоподателката не се е възползвала от предоставената ѝ възможност.

От събраните към административната преписка доказателства е установено, че няма данни за извършено нарушение на императивни законови разпоредби. Обработването на личните данни на жалбоподателката е законосъобразно по силата на чл. 4, ал. 1, т. 2 от ЗЗЛД, тъй като обработването е било необходимо с оглед изпълнение на задължения на страните по договорите за мобилни услуги.

Промяната на адреса за кореспонденция, смяната на тарифния план, получаването или отказ от получаване на фактури, оспорването на размера на задълженията за ползвани месечни услуги и пр., касаят облигационни отношения, по които Комисията няма правомощия да се произнесе. Относно нередовното получаване на месечни фактури засягат правата на И.Д.Д. като потребител.

В чл. 7 от Закона за счетоводството са определени реквизитите, които следва да съдържа фактурата, която е първичен счетоводен документ. Оспорването на факта, че във фактурите се съдържа ЕГН на потребителя са несъстоятелни.

В качеството си на административен орган и във връзка с необходимостта от установяване истинността по случая, като основен принцип в процесуалното производство, съгласно чл. 7 от Административнопроцесуалния кодекс, изискващ наличието на действителни факти от значение по случая, имайки предвид предоставените писмени становища и доказателства, Комисията, приема жалбата за **неоснователна**.

Водима от горното и на основание чл. 10, ал. 1, т. 7 и чл. 38 от Закона за защита на личните данни във връзка с чл. 36 от Правилника за дейността на Комисията за защита на личните данни и на нейната администрация, Комисията за защита на личните данни

РЕШИ:

Оставя без уважение жалба с рег. № 597/07.02.2011 г., подадена от И.Д.Д. срещу „М.” ЕАД.

Настоящото решение подлежи на обжалване в 14-дневен срок от връчването му, чрез Комисията за защита на личните данни пред Административен съд София – град.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

Венета Шопова /п/

ЧЛЕНОВЕ:

Красимир Димитров /п/

Валентин Енев /п/

Мария Матева /п/

Веселин Целков /п/

РЕШЕНИЕ

№ 1397/2011 г.

гр. София, 09.11.2011 г.

Комисията за защита на личните данни /КЗЛД/ в състав: Председател- Венета Шопова и членове: Красимир Димитров и Веселин Целков на открито заседание, проведено на 12.10.2011 г., на основание чл. 10, ал. 1, т. 7 от Закона за защита на личните данни /ЗЗЛД/ и във връзка с изискването на чл. 27, ал. 2 от АПК към административните органи за проверка на предпоставките за допустимост на искането, разгледа по допустимост жалба с рег. №1397/28.03.2011 г. от Д.С.П. от гр. Х. срещу “Е.М.” ООД.

Жалбоподателката Д.С.П. сезира КЗЛД с жалба, в която твърди, че “Е.М.” ООД неправомерно обработва нейни лични данни и тези на сина ѝ, като съгласно твърденията, фактическата обстановка по случая е следната:

На 16-17.03.2011 г. жалбоподателката получава обаждане на мобилния си телефон от служителка на „Е.М.“, която търси информация за сина ѝ С.П. При запитване от страна на г-жа Д.С.П. по какъв начин служителката се е сдобила с телефона ѝ, получава отговор, че е получен от справка.

След разговор със сина си, жалбоподателката установява, че от същата фирма се е свързвала с офиса на фирма „Х.Т.“ ЕООД, като е искано информация за негов личен телефон.

На 22.03.2011 г. след отправено запитване по електронен път до „Е.М.“ ООД, г-жа Д.С.П. получава обаждане от служител, който поема ангажимент да ѝ предостави информация по какъв начин са се сдобили с номера ѝ, но не получава отговор и на по-късен етап.

Жалбоподателката настоява за извършване на проверка и в случай на установяване на неправомерно използване на лични данни, Комисията да упражни правомощията си.

Към жалбата не се прилагат доказателства.

С писмо изх. № 1397/11/06.04.2011 г. е изискано становище по жалбата от „Х.Т.“ ООД.

С писмо вх. № 1397/14.04.2011 г. от страна на „Х.Т.“ ООД предоставят исканата информация. В становището се сочи, че фирмата се явява работодател и на двамата сина на жалбоподателката и че е било извършено обаждане до техен служител на стационарния служебен телефон с питане дали синът ѝ С.П. е служител на „Х.Т.“ ООД и дали не е в предизвестие за напускане. Информацията за това позвъняване е предадена на брата на С.П. - А.П.

С писмо изх. № 1397/11/06.04.2011 г. становище по изложените в жалбата факти е изискано и от „Е.М.“ ООД.

С писмо вх. № 1397/11/20.04.2011 г. от „Е.М.“ ООД представят становище, в което уведомяват, че лицето С.П. има неизплатени задължения към „К.Б.М.“ ЕАД и съгласно сключения между двете дружества договор е прието „Е.М.“ ООД да предприема действия, с които да се мотивират длъжниците на мобилния оператор доброволно да погасяват задълженията си. В тази връзка информация за телефона на г-жа Д.С.П. е получена от публичен телефонен указател.

С писмо изх. № 1397/11/06.04.2011 г. жалбоподателката е уведомена, че жалбата ѝ е нередовна, поради липса на правен интерес, тъй като касае обработване на личните данни на сина ѝ, по отношение на който тя не е представила пълномощно, поради което ѝ е указан 3-дн. срок за отстраняване на нередовностите. Писмото е върнато с отметка „непотърсен“. На основание чл.61, ал.3 от Административно-процесуалния кодекс, във връзка с чл.39, ал.3 от Правилника за дейността на Комисията за защита на личните данни и нейната администрация е съобщено на жалбоподателката чрез електронния сайт на КЗЛД за дадените ѝ задължителни предписания с определен 7-дн. срок за тяхното отстраняване. Съобщението е публикувано на сайта на 26.07.2011г. и е свалено от него на 03.10.2011г.

Жалбоподателката не предприема мерки за изпълнение на дадените ѝ указания с оглед отстраняване на нередовността на жалбата.

Жалбата се явява процесуално недопустима по следните съображения:

В чл. 27, ал. 2, т. 5 от АПК законодателят обвързва преценката на допустимостта на искането с наличие на правен интерес на заявителя, привлечените и встъпилите граждани и организации. В случая видно от установената фактическа обстановка по случая, жалбоподателката възразява срещу обработването на личните данни на сина ѝ от страна на „Е.М.“ ООД, като за целта не удостоверява представителната си власт чрез представяне на пълномощно, въпреки дадените ѝ в тази насока указания.

С оглед гореизложеното и на основание чл. 27, ал. 2, т. 5 от АПК поради липса на правен интерес, и чл. 30, ал. 3 от ПДКЗЛДНА, Комисията

РЕШИ:

Прекратява производството по жалба с рег. № 1397/28.03.2011 г. от Д.С.П. от гр. Х. срещу “Е.М.” ООД.

Решението може да се обжалва в 14-дневен срок от получаването му, чрез КЗЛД пред Административен съд- София град.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

Венета Шопова /п/

ЧЛЕНОВЕ:

Красимир Димитров /п/

Веселин Целков /п/

РЕШЕНИЕ

№ 761/2011 г.

гр. София, 14.11.2011 г.

Комисията за защита на личните данни /КЗЛД/ в състав: Председател- Венета Шопова и членове: Красимир Димитров, Валентин Енев, Мария Матева и Веселин Целков на редовно заседание, проведено на 19.10.2011 г., на основание чл. 10, ал. 1, т. 7 от Закона за защита на личните данни /ЗЗЛД/, разгледа по същество жалба с рег. № 761/15.02.2011 г. от Ц.С.С. срещу “К.Б.М.” ЕАД /Г./.

С Решение от 14.09.2011 г. Комисията конституира като заинтересована страна “К.Б.” ЕООД.

Страните са редовно уведомени за разглеждане на жалбата по същество.

Жалбоподателката Ц.С.С. - не се явява, не изпраща процесуален представител.

За „К.Б.М.“ ЕАД се явява юрисконсулт М.К. с пълномощно по преписката.

За „К.Б.“ ЕООД се явяват юрисконсулт К.Е.Б. и И.П.Д. – младши адвокат в Софийска адвокатска колегия с две конкретни пълномощни на името на двамата представители с права да представляват дружеството пред всички производства, извършвани в Комисията за защита на личните данни.

Жалбоподателката Ц.С.С. сезира КЗЛД с жалба, в която твърди, че Г. неправомерно обработва нейни лични данни и съгласно твърденията, фактическата обстановка по случая е следната:

На 07.02.2011 г. жалбоподателката получила писмо от “К.Б.” ЕООД за просрочено задължение към Г. на стойност 816,51 лв. за четири броя сим карти, за които се твърди, че не е сключвала договор за ползването им.

От извършена справка се установява, че два от номерата са активирани на 21.06.2010 г., а другите два- на 27.07.2010 г.

Моли Комисията да извърши проверка по изнесените в жалбата факти и да предприеме необходимите мерки в рамките на нейната компетентност.

Жалбата не е подписана.

В условията на служебното начало и при спазване на принципа за процесуална икономия и бързина, с оглед изясняване на фактическата и правна страна на жалбата, от страните са изискани становища, доказателства и пояснения.

Страните предоставят исканата информация в рамките на предоставените им срокове.

С писмо изх. № 761/11/23.02.2011 г. на жалбоподателката са дадени указания за отстраняване нередовностите на жалбата, което лицето извършва в рамките на предоставените срокове, като депозира подписана жалба с рег. № 1007/07.03.2011 г.

С писмо изх. № 761/11/23.02.2011 г. от Г. е изискано становище по случая.

С писмо вх. № 761/11/17.03.2011 г. от страна на мобилния оператор се прилагат 2 броя договора, сключени с жалбоподателката, всеки от който за ползването на 2 сим карти. Посочва се, че формулярите за регистрация са надлежно подписани като са спазени всички създадени за целта процедури на дружеството. Посочва се, че дружеството няма компетентност да установява автентичност на подписи с оглед на което следва да се сезират компетентните власти.

С писмо изх. № 761/11/01.03.2011 г. е изискано становище от “К.Б.” ЕООД. Дружеството отговаря с писмо вх. № 761/11/01.03.2011 г., в което се сочи, че съгласно Договор с Г. от 10.06.2002 г., е поето задължение за събиране на неизплатени суми от клиенти на мобилния оператор /копие от който се прилага/, жалбоподателката е уведомена за размера на задължението ѝ към Г. Сочи се, че жалбоподателката е информирала, че е сезирала и разследващите органи по случая.

С писмо изх. № 761/11/16.03.2011 г. от жалбоподателката е изискано в 3-дневен срок да предостави информация относно номера, под който е заведено оплакването ѝ към разследващите органи. Информацията не е предоставена.

ЗЗЛД урежда защитата на правата на физическите лица при обработването на личните им данни. Съгласно чл. 1, ал. 5 неговата приложимост за целите на отбраната, националната сигурност и обществен ред, както и за нуждите на наказателното производство е обусловено дотолкова, доколкото в специален закон не е предвидено друго. Тази разпоредба изключва приложението на закона по отношение на онези случаи, при които обработването на личните данни изпълнява фактически състав на инкриминирано деяние. В тези случаи специален закон се явява НК, а реализирането на съответната наказателна отговорност се извършва по реда на НПК. Това следва и от разпоредба на чл. 33, ал. 1 от ЗАНН, съгласно която в случаите, когато за дадено деяние е възбудено наказателно преследване от органите на прокуратурата, административнонаказателно производство не се образува.

Съставянето и използването на неистински официален документ, както и удостоверяването на неверни обстоятелства в него съставляват документи престъпления по смисъла на чл. 311 във вр. с чл. 308 от НК. В случая установяването на факта дали данните на жалбоподателката са обработвани с престъпна цел, респ. автентичността на положените подписи в регистрационните формуляри за ползване на предплатени услуги на Г., са действия в компетентността на разследващите органи, поради което наказателното преследване следва да се осъществи по реда на НПК.

С оглед гореизложеното, Комисията

РЕШИ:

Оставя без уважение жалба с рег. № 761/15.02.2011 г. от Ц.С.С. срещу “К.Б.М.” ЕАД/Г./.

Решението на Комисията може да се обжалва чрез КЗЛД пред Административен съд- София град в 14-дневен срок от получаването му.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

Венета Шопова /п/

ЧЛЕНОВЕ:

Красимир Димитров /п/

Валентин Енев /п/

Мария Матева /п/

Веселин Целков /п/

РЕШЕНИЕ
№ 1967/2011 г.
гр. София, 14.11.2011 г

Комисията за защита на личните данни /КЗЛД/ в състав: Председател: Венета Шопова и членове- Красимир Димитров, Мария Матева, Валентин Енев и Веселин Целков на открито заседание, проведено на 21.09.2011 г., на основание чл. 10, ал. 1, т. 7 от Закона за защита на личните данни /ЗЗЛД/, разгледа по същество жалба с рег. № 1967/27.04.2011 г. от П.Д.С. в качеството ѝ на родител и законен представител на С.С.С. от гр. Л. срещу РЗОК П.

Страните са редовно уведомени за разглеждане на жалбата по същество.

Жалбоподателката- не се явява, не изпраща процесуален представител.

За НЗОК и за РЗОК- гр. П., се явява Н.В.В.-Й. - гл. юрисконсулт в РЗОК- П., с пълномощно рег. № РД-12-58 от 19.08.2011 г. за НЗОК, пълномощното е от управителя на НЗОК д-р Н.Н. Същият юрисконсулт с пълномощно рег. № РД-16-17 от 16.09.2011 г., подписано от директора на РЗОК-П., се явява представител на същата каса.

Б.Д.П.- гл. юрисконсулт в Дирекция „Административно-правно обслужване и управление на собствеността“ се явява за областния управител на област П.

На 27.04.2011 г. в деловодството на КЗЛД постъпва жалба, служебно препратена от Изпълнителна агенция “Медицински одит“, от П.Д.С. от гр. Л. срещу Областния управител на област П., в която жалбоподателката възразява срещу определяното от нея като неправомерно обработване на личните данни на дъщеря ѝ С.С.С., като излага следните твърдения за следните факти:

След отпуск по майчинство, на 30.07.2010 г. жалбоподателката се връща на работа в Областна администрация- П. и подава молба до органа по назначаване на основание чл. 63 от ЗДСл и чл. 166, ал. 1, предложение III от КТ, за ползване на отпуск по 1 час дневно за кърмене на детето си С.С.С., родена на 01.06.2009 г. Отпускът е разрешен със Заповед № РД-09-78/09.08.2010г. на Областен управител област П.

С писмо изх. № 32-00-5/21.03.2011 г. Областният управител отправя искане до директора на РЗОК П. за проверка на здравния статус на детето ѝ, както и мнение дали детето се нуждае от кърмене. Към писмото е приложен документ от личния лекар на детето, в който се съдържа име, ЕГН, информация за здравния статус.

С писмо рег. № 32-00-5/1/30.03.2011 г. директорът на НЗОК представя на Областния управител информация относно детето на жалбоподателката, здравния му статус, извършени изследвания, диагнози. Представено е заключение, че се касае за дете на 1 г. и 9 м. без регистрирани отклонения във физическото и нервно-психическото развитие, което не боледува често.

На 01.04.2011 г. жалбоподателката с детето посещават педиатър и национален консултант по кърменето, като последният издава мнение, че кърменето е нужно да бъде продължено. Документът с въпросното мнение г-жа С. изпраща по факс на работодателя си на 05.04.2011 г. В същия ден органът по назначаване с нова заповед отменя отпускният ѝ за кърмене отпуск от 1 час дневно.

Жалбоподателката счита, че директорът на РЗОК П. е изнесъл неправомерно информация за здравния статус на детето ѝ, като я е предоставил на Областен управител П., както и че предоставяне на заключение за здравословното състояние на детето е извън неговата компетентност.

Г-жа С. моли да бъдат предприети необходимите законови мерки в рамките на правомощията на сезираните институции.

В допълнение на препратената жалба с писмо вх. № 1967/11/15.06.2011 г. от страна на ИА “Медицински одит“ представят допълнително писмени материали по случая, включващи кореспонденция между Областния управител на П. и жалбоподателката, както и тази между Областния упра-

вител на П. и директора на РЗОК- П..

В условията на служебното начало, с оглед гарантиране спазването на принципа за бързина и процесуална икономия и необходимостта от изясняване на фактическата и правна обстановка по случая, се предприеха следните действия:

С писмо изх. № 1967/11/09.05.2011 г. от директора на РЗОК- П. е изискано становище по случая и относимите писмени доказателства. С писмо вх. № 1967/11/30.05.2011 г. от РЗОК- П. предоставят исканата информация. Изразява се становище за неоснователност на жалбата, като се сочат мотиви в тази насока, а именно, че в качеството си на обработващ лични данни и разполагащ с данни относно здравноосигурените лица, РЗОК е предоставила информация относно здравния статус на детето на П.Д.С. в отговор на писмено запитване на работодателя ѝ с оглед преценката му за удължаване на правото ѝ на ползвания отпуск за кърмене на детето. Предоставената информация съставлява изложение на факти и обстоятелства, без да ангажират с конкретна преценка. Сочи се, че предоставянето на информация е извършено на основание чл. 68, ал. 4 от ЗЗО, като в случая предоставянето е мотивирано от необходимостта работодателят да установи достоверността на представения от жалбоподателката документ от лекар за необходимостта от кърмене, тъй като се установява съществено различие в данните от представените от жалбоподателката документи относно здравословното състояние на детето ѝ и данните от отчетните в РЗОК медицински документи. Данните в амбулаторен лист № 2212 от 26.07.2010 г. и тези от медицинското направление от 02.08.201 г. са коренно различни и будят съмнения относно достоверността на единия от тях с оглед срока от седем дни между издаването им.

С писмо изх. № 1967/11/09.05.2011 г. от Областния управител на П. е изискано становище по жалбата. С писмо вх. № 1967/11/25.05.2011 г. от страна на Областната управа се излагат мотиви за неоснователност на жалбата, като се сочи, че с цел защита интересите си на работодател се наложило да установи истиността на предпоставките за разрешаване на отпускания от него отпуск на служителката. Тъй като нормативно не е определен кой е органът, който да оцени здравния статус на детето с оглед преценката за ползване на отпуск по чл. 166, ал. 1, предложение III от КТ, управителят отправя искане до РЗОК- П., придружено с копие от медицинското направление за детето С.С.С., представено от г-жа С. От предоставената информация е видно, че представеният от жалбоподателката документ- медицинско направление № 257/2010 г. от общопрактикуващия лекар Д., в което се сочи, че здравния статус на детето налага ползването на отпуск от страна на майката, е различен по съдържание от отразената от личната лекарка на детето д-р Д. информация в амбулаторен лист № 2212 от 26.07.2010г. и тази от медицинско направление от 02.08.2010 г. С оглед установеното противоречие Областният управител на област П. изразява намерение да сезира органите на прокуратурата.

Жалбата е редовна, подадена в срок, от изправна страна, при наличие на правен интерес, поради което е процесуално допустима. Разгледана по същество Комисията счита, че е неоснователна.

Видно от изложените факти и ангажирания доказателствен материал жалбата касае обработване на лични данни на С.С.С. от страна на РЗОК- П. и Областна управа- П., като фактическата и правна обстановка е следната:

На основание издадено медицинско направление с изх. № 257/2010 г. д-р Д.- общопрактикуващ лекар в гр. Л., служителката в Областна управа- П.- П.Д.С. ползва отпуск в размер на 1 час дневно на основание чл. 166, ал. 1 от КТ. Правото на служителката да ползва този отпуск се преклудира единствено по преценка на здравните органи. С оглед необходимостта тази преценка да бъде извършена, с писмо вх. № 06-00-1/23.03.2011 г., Областен управител на област П. се обръща към РЗОК- П., с искане за становище относно здравния статус на детето дали налага продължаване правото на отпуск на майката за кърмене и хранене. С писмо вх. № 06-00-1/1/30.03.2011 г. от РЗОК предоставят информация за здравния статус на детето, като са проследени извършените прегледи и резултатите от тях, изследвания, заключения. Към писмото се прилагат копия на 3 бр. амбулаторни листа- 3669/09.12.2009, 1657/03.06.2010 г. и 2212/26.07.2010г. Информацията от тях е противоречива с представеното от жалбоподателката медицинско направление, на основание на което ѝ е разрешено

ползване на отпуск по чл. 166, ал. 1 от КТ.

В качеството си на работодател и администратор на лични данни Областният управител на област П. притежава правомощия, свързани с обработването на лични данни на работниците и служителите в администрацията. Обработването на личните данни в случая следва да бъде подчинено на визираните в чл. 2, ал. 2 от ЗЗЛД принципи, в условията на хипотезите на чл. 4 от ЗЗЛД. В хипотезата на чл. 4, ал. 1, т. 7 от ЗЗЛД законодателят е посочил, че обработването на лични данни е допустимо когато е необходимо за реализиране на законните интереси на администратора на лични данни или на трето лице, на което се разкриват данните, освен когато пред тези интереси преимущество имат интересите на физическото лице, за което се отнасят данните. В случая, действията на Областният управител относно изискване информация за здравното състояние на детето на жалбоподателката са свързани с гарантиране законосъобразността на предприетите от него действия в качеството му на работодател при отпускане на отпуск по чл. 166, ал. 1 от КТ и неговото удължаване. В чл. 68 от Закона за здравното осигуряване са предвидени случаите при които НЗОК, респ. РЗОК в качеството на обработващ лични данни, могат да предоставят данни за здравноосигурените лица, като ал. 4 предвижда това да се извършва по отношение на държавни органи, когато е предвидено в закон.

С оглед гореизложеното, Комисията

РЕШИ:

Оставя без уважение жалба с рег. № 1967/27.04.2011 г. от П.Д.С. в качеството ѝ на родител и законен представител на С.С.С. от гр. Л. срещу РЗОК П.

Решението на Комисията може да се обжалва чрез КЗЛД пред Административен съд- София град в 14-дневен срок от получаването му.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

Венета Шопова /п/

ЧЛЕНОВЕ:

Красимир Димитров /п/

О.М. Валентин Енев /п/

О.М. Мария Матева /п/

Веселин Целков /п/

РЕШЕНИЕ

№ 2269/2011 г.

София, 14.11.2011 г.

Комисията за защита на личните данни (КЗЛД) в състав: Председател: Венета Шопова и членове: Красимир Димитров, Валентин Енев, Мария Матева и Веселин Целков, в открито заседание, проведено на 19.10.2011 г. (Протокол № 43), на основание чл. 10, ал. 1, т. 7 от Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД), разгледа по същество жалба с рег. №2269/19.05.2011 г., подадена от И.Д.Х. срещу „К.Б.М.” ЕАД (Г.).

Комисията за защита на личните данни (КЗЛД) е сезирана с жалба, в която г-жа И.Д.Х. сочи, че на 08.07.2008 г. е сключила договор за мобилни услуги с „К.Б.М.” ЕАД за СИМ карта с мобилен

номер *****, която е предоставила за ползване на родителите си. На 12.06.2010 г., месец преди изтичането на срока, е посетила офис на Г., за да прекрати договора. Служителят я уведомил, че на 04.05.2010 г. е сключено Допълнително споразумение и договорът е продължен с още две години. Оригинал на споразумението не ѝ е предоставен, за да се запознае със съдържанието му, както ѝ е отказано да получи и копие от същото. С отговора на подадена от нея жалба, от Г. е потвърдено, че има подписано Допълнително споразумение на нейно име. Жалбоподателката заявява, че не е подписвала и не е упълномощавала друго лице да подписва от нейно име договор или допълнително споразумение с „К.Б.М.” ЕАД. Посочва, че е спряла използването на СИМ картата, заплатила е дължимите суми, но е отказала да заплати изисканата от Г. неустойка. Счита, че е извършена злоупотреба с нейните лични данни и моли Комисията за съдействие по случая и с оглед своите правомощия да установи дали е нарушение на ЗЗЛД.

Към жалбата са приложени копия на: Договор № 70273150/08.07.2008 г.; Жалба от 12.06.2010 г. до „К.Б.М.” ЕАД и Писмо с изх. № GB-32CFOT/09.07.2010 г.

Приложимостта на Закона за защита на личните данни е свързана със защитата на физическите лица във връзка с обработването на техните лични данни от лица, имащи качеството администратори на лични данни по смисъла на легалната дефиниция на чл. 3 от Закона. Това изискване се явява абсолютна процесуална предпоставка, с оглед на която следва да се прецени допустимостта на жалбата. „К.Б.М.” ЕАД притежава качеството администратор на лични данни по смисъла на ЗЗЛД. При извършена служебна проверка в Регистъра на администраторите на лични данни и на водените от тях регистри, поддържан от КЗЛД, е установено, че на дружеството е издадено Удостоверение № 297820 и е вписано в регистъра на администраторите на лични данни към КЗЛД.

Съгласно чл. 10, ал. 1, т. 7 във връзка с чл. 38 от Закона за защита на личните данни, при сезирането ѝ КЗЛД разглежда жалби срещу актове и действия на администраторите на лични данни, с които се нарушават правата на физическите лица по този закон, както и жалби на трети лица във връзка с правата им по този закон.

Следователно жалбата е от компетентността на КЗЛД.

В заседание, проведено на 14.09.2011 г. (Протокол № 38), Комисията обявява жалбата за допустима и я насрочва за разглеждане по същество на 19.10.2011 г. Конституира като страни в административното производство жалбоподателката И.Д.Х. и ответна страна - „К.Б.М.” ЕАД в качеството му на администратор на лични данни.

В условията на служебното начало с писмо, изх. № 2269/11/15.07.2011 г. на Председателя на КЗЛД, на основание чл. 26 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) „К.Б.М.” ЕАД е уведомено за откритото административно производство, като на основание чл. 36 от АПК е изискано становище по жалбата, прекратени и настоящи договори с жалбоподателката и допълнителни споразумения към тях, както и други относими към жалбата доказателства. В отговор, с писмо вх. № 2269/11/08.08.2011 г., от „К.Б.М.” ЕАД е получено становище, в което се сочи, че считат Допълнителното споразумение от 04.05.2010 г. (приложено към писмото) за надлежно и законосъобразно, тъй като са спазени всички Вътрешни процедури на дружеството, в това число съдържа подпис на потребител и собственоръчно изписани имената на жалбоподателката.

Повторно с писмо с изх. № 2269/11/05.10.2011 г. на Председателя на КЗЛД, от Г. са изискани заверени копия на прекратени и настоящи договори и допълнителни споразумения към тях, сключени с жалбоподателката. С писмо, вх. № 2269/11/12.10.2011 г., от „К.Б.М.” ЕАД е изпратено заверено копие на Договор за мобилни услуги № 70273150, сключен с жалбоподателката на 08.07.2008 г.

С оглед изясняване на обстоятелствата по жалбата, с писмо, изх. № 2269/11/15.07.2011 г. на Председателя на КЗЛД, от жалбоподателката е изискана информация дали е сезирала и други органи по случая, но отговор от нея не е депозиран в деловодството на КЗЛД. При проведен разговор по телефона (Протокол от 19.08.2011 г.), жалбоподателката е уведомена, че от Г. е предоставено копие на Допълнителното споразумение от 04.05.2010 г. на нейно име и ако желае, може да се запознае

със съдържанието му. И.Д.Х. потвърждава, че поддържа жалбата си и заявява, че не е сезирала прокуратурата, както и че не разполага с други относими доказателства, освен приложените към жалбата.

За откритото заседание на Комисията за разглеждане на жалбата по същество, проведено на 19.10.2011 г. (Протокол № 43), страните са редовно уведомени. Жалбоподателката не се явява, не изпраща процесуален представител. За „К.Б.М.” ЕАД се явява юрк. М.К. с пълномощно по преписката, която заявява, че поддържа изразеното становище за неоснователност на жалбата.

В чл. 1, ал. 2 от Закона за защита на личните данни е гарантирана неприкосновеността на личността и личния живот чрез осигуряване на защита на физическите лица при неправомерно обработване на свързаните с тях лични данни в процеса на свободното движение на данните.

Преценката относно основателността на жалбата следва да се обвърже с наличие на неправомерно обработване на личните данни на жалбоподателката.

Жалбата е насочена срещу злоупотреба с личните данни на И.Д.Х., изразяваща се в подписване на 04.05.2010 г. на Допълнително споразумение към договор за мобилни услуги, сключен с „К.Б.М.” ЕАД, без знанието и съгласието на г-жа И.Д.Х. По смисъла на § 1, т. 1 от ДР на ЗЗЛД “употреба” представлява обработване на лични данни.

Едно от основанията за допустимост за обработване на лични данни, съдържащо се в чл. 4, ал. 1, т. 2 от ЗЗЛД е, когато физическото лице, за което се отнасят данните, е дало изрично своето съгласие. Видно от Договор № 70273150 за мобилни услуги, сключен на 08.07.2008 г. и подписан от И.Д.Х., между жалбоподателката и „К.Б.М.” ЕАД съществува валидно правоотношение за мобилен телефон с номер *****. Този факт не се оспорва от жалбоподателката. От изложеното следва извода, че е налице изричното съгласие по смисъла на чл. 4 от Закона мобилният оператор да обработва свързаните с г-жа И.Д.Х. лични данни.

От събраните към жалбата писмени доказателства може да се направи безспорен извод, че е налице обработване, по смисъла на § 1 от ДР на ЗЗЛД, на свързаните с жалбоподателката лични данни от страна на администратора на лични данни „К.Б.М.” ЕАД във връзка с предоставянето на мобилни услуги.

Обработването на лични данни по смисъла на чл. 2, ал. 2, т. 1 от ЗЗЛД, следва да бъде законосъобразно и добросъвестно. Видно от приложеното с писмо с вх. №2269/11/08.08.2011г. от „К.Б.М.” ЕАД към административната преписка заверено копие на Допълнително споразумение за мобилен телефон с номер ***** , титуляр на който е жалбоподателката, срокът на договора за мобилни услуги е продължен с нов 24 месечен срок, считано от датата на подписването – 04.05.2010г. Споразумението съдържа имената и подпис на И.Д.Х..

Поради оспорване на автентичността на положения подпис, с отговор на подадената на 12.06.2010 г. жалба, от „К.Б.М.” ЕАД уведомяват г-жа И.Д.Х., че при твърдяната от нея извършена измама, следва да сезира компетентните органи – прокуратура или полиция. И.Д.Х. не се е възползвала от предоставената правна възможност. Едновременно с казаното, при проведен разговор по телефона (Протокол от 19.08.2011 г.), жалбоподателката е уведомена, че е получено копие на Допълнителното споразумение от 04.05.2010 г. и ако желае, може да се запознае със съдържанието му. И.Д.Х. единствено потвърждава, че поддържа жалбата си. Във връзка с твърденията в жалбата за изготвен документ с невярно съдържание е уведомена, че в правомощията на КЗЛД не са включени разследващи функции. Жалбоподателката заявява, че не е сезирала прокуратурата, както и че не разполага с други относими доказателства, освен приложените към жалбата.

От събраните към административната преписка писмени доказателства не се установява нарушение на правата на жалбоподателката по ЗЗЛД. Не е налице неправомерно обработване на свързаните с нея лични данни от страна на администратора на лични данни.

Предоставените доказателства относно ксерокопирането на личната карта на жалбоподателката

не са безспорни. Приложеното към жалбата от И.Д.Х. ксерокопие на Договор за мобилни услуги №70273150, сключен на 08.07.2008 г. съдържа копие на лична карта, докато предоставеното заверено копие на цитирания договор, изпратен с писмо с вх. № 2269/11/12.10.2011 г. от Г., липсва копие на посочения документ. Поради факта, че Комисията не е разследващ орган, за да установи автентичността на цитирания договор, не би могла да се произнесе в тази част на жалбата.

В качеството си на административен орган и във връзка с необходимостта от установяване истинността по случая, като основен принцип в процесуалното производство, съгласно чл. 7 от Административнопроцесуалния кодекс, изискващ наличието на действителни факти от значение по случая, имайки предвид предоставените писмени становища и доказателства, Комисията, приема жалбата за **неоснователна**.

Водима от горното и на основание чл. 10, ал. 1, т. 7 и чл. 38 от Закона за защита на личните данни във връзка с чл. 36 от Правилника за дейността на Комисията за защита на личните данни и на нейната администрация, Комисията за защита на личните данни

РЕШИ:

Оставя без уважение жалба с рег. № 2269/19.05.2011 г., подадена от И.Д.Х. срещу „К.Б.М.” ЕАД.

Настоящото решение подлежи на обжалване в 14-дневен срок от връчването му, чрез Комисията за защита на личните данни пред Административен съд София – град.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

Венета Шопова /п/

ЧЛЕНОВЕ:

Красимир Димитров /п/

Валентин Енев /п/

Мария Матева /п/

Веселин Целков /п/

РЕШЕНИЕ

№ 3272/2011

гр. София, 14.11.2011 г.

Комисията за защита на личните данни /КЗЛД/ в състав: Председател- Венета Шопова и членове: Красимир Димитров, Валентин Енев, Мария Матева и Веселин Целков на редовно заседание, проведено на 19.10.2011 г., на основание чл. 10, ал. 1, т. 7 от Закона за защита на личните данни /ЗЗЛД/, разгледа по същество жалба с рег. № 3272/25.07.2011 г. от доц. д-р Е.И.К. срещу “БТВ Медиа Груп” ЕАД и Изпълнителна агенция по трансплантация.

Страните са редовно уведомени за разглеждане на жалбата по същество - не се явяват, не изпращат процесуални представители.

Е.И.К. сезира КЗЛД с жалба, в която протестира срещу неправомерното обработване на личните й данни от страна на “БТВ Медиа Груп” ЕАД в противоречие с разпоредбата на чл. 4, ал. 1, т. 2 от ЗЗЛД, като за целта излага следните факти:

По повод на извършена инспекция от служители на Изпълнителна агенция по трансплантация (ИАТ) на Медицински център “Клиничен институт за репродуктивна медицина“ ООД- гр. Плевен е съставен акт за административно нарушение № 1/02.05.2011 г. В акта, в съответствие чл. 42, т. 6 от ЗАНН, срещу “нарушител“ са изписани трите имена и ЕГН на жалбоподателката в качеството ѝ на управител на медицинския център.

На 14.06.2011 г. лечебното заведение е посетено от М.Б. - журналист от БТВ с намерение да направи репортаж за дейността по асистирана репродукция.

В разпространения репортаж, касаещ дейността на МЦ “К.“ ООД- гр. Плевен, излъчен в предаванията на БТВ Медиа Груп- “Новини“ от 19.00 ч. и 22.00 ч. на 16.06.2011 г. и “Тази сутрин“ от 07.30 ч. на 17.06.2011 г. са излъчени избрани части от копие на акта за установяване на административно нарушение.

Жалбоподателката счита, че личните ѝ данни, съдържащи се в акт за административно нарушение № 1/02.05.2011 г. на ИАТ, са разпространени незаконосъобразно от БТВ, както и че не са налице необходимите технически и организационни мерки от страна на ИАТ за защита на данните.

Към жалбата се прилага копие от АУАН № 1/02.05.2011 г. на ИАТ.

На свое редовно заседание, проведено на 21.09.2011г. КЗЛД е приела, че жалбата на Е.И.К. е допустима и е конституирала като ответна страна в административното производство „БТВ Медия Груп“ ЕАД и Изпълнителната агенция по трансплантация.

От събраните към административната преписка доказателства се установява следната фактическа обстановка:

Длъжностни лица от Изпълнителна агенция по трансплантация са съставили на Медицински център „Клиничен институт за репродуктивна медицина“ ООД гр. Плевен акт за установяване на административно нарушение №1/02.05.2011г. Жалбоподателката представлява Медицински център „Клиничен институт за репродуктивна медицина“ ООД и в това ѝ качество в акта са изписани трите ѝ имена и единният ѝ граждански номер. Личните данни са изписани само на последната - трета страница от акта.

М.Б. – репортер на БТВ прави репортаж по темата за донорството на яйцеклетки и оплождането инвитро.

С оглед представяне на всички гледни точки по посочената тема, журналистката е направила интервю с Т.Д. - директор на Изпълнителната агенция по трансплантация. Видно от представените записи на предаванията, излъчени по БТВ по темата се установява, че акта за установяване на административно нарушение №1/02.05.2011г. се държи от г-жа Т.Д. В репортажа е отразено, че госпожа Т.Д. е вече бивш директор на Института по трансплантация /като не се уточнява момента, от който вече не заема тази длъжност/. От приложените доказателства се установява, че медията не разполага с акта за установяване на административно нарушение, а той само е показан като доказателство в подкрепа на изнесените факти и твърдения от бившата директорка на изпълнителната агенция. На репортажа се виждат трите листа на акта, които са застъпени един с друг, като личните данни на жалбоподателката не са видими, тъй като се съдържат на последната страница от акта.

Журналистическата е поискала да представи и гледната точка на медицинския център, които са отказали да коментират темата с мотива, че обжалват констатациите на изпълнителната агенция, направени с акта за установяване на административно нарушение.

Становището на ответната страна – „БТВ Медия Груп“ ЕАД е в насока, че в конкретните репортажи не са разкрити данни, нито на жалбоподателката, нито на трети лица, които представляват лични данни по смисъла на ЗЗЛД.

Изпълнителната агенция сочи в изразеното до КЗЛД писмено становище, че достъп до съставеният акт за установяване на административно нарушение е имало отговорното лице на клини-

ката, което е отказало да го подпише, управителят на медицинския център, експертите, изготвили и подписали акта и действащия изпълнителен директор към момента на изготвянето на акта.

След оформянето на акта – подписването и връчването му, съгласно деловодните правила на агенцията, първият екземпляр е оставен на ръководството на медицинския център, вторият се съхранява в отдел „асистирана репродукция” на изпълнителната агенция, третият е изпратен до министерството на здравеопазването за издаване на наказателно постановление. Копие от акта по нареждане на изпълнителният директор е изпратено и на М.Зортев - зам. министър на здравеопазването.

Във връзка с изложената фактическа обстановка Комисията счита, че жалбата е неоснователна, предвид следното:

Личните данни на жалбоподателката са обработени на правно основание от Изпълнителната агенция по трансплантация, а именно за съставянето на акт за установяване на административно нарушение. Актът е съставен на Медицински център по „Клиничен институт за репродуктивна медицина” ООД гр. Плевен, чийто директор е жалбоподателката.

Липсват доказателства, а те се опровергават и от предоставените от БТВ и жалбоподателката записи на излъчените предавания и репортажи, въз основа на които безспорно да бъде установено, че изпълнителната агенция е предоставила копие на акта за установяване на административно нарушение на медията. Видно от репортажа, акта се намира през цялото време в ръцете на бившия директор на изпълнителната агенция и има кадър на акта отдалече, при който не се разкриват свързаните с жалбоподателката лични данни. Във връзка с изложеното, КЗЛД счита, че наведените в жалбата твърдения за нарушаване на разпоредбата на чл.23 от ЗЗЛД от страна на изпълнителната агенция за непредприемане на всички технически и организационни мерки за защита на лични данни от неправомерен достъп до тях са неоснователни.

По отношение на искането на госпожа Е.И.К. да се извърши проверка, от която да се установи по какъв начин служебна информация, каквато представлява акта за установяване на административно нарушение е достигнал до националната медия и кой е виновен за това, КЗЛД изразява мнение, че не е от нейната компетентност да се произнесе по тези въпроси.

На следващо място, Комисията счита, че другата ответна страна – „БТВ Медия Груп” ЕАД не е извършила действия по обработване на личните данни на госпожа Е.И.К. по смисъла на §1 от ДР на ЗЗЛД. Действително медията е направила репортаж по темата за съставения от изпълнителната агенция акт за установяване на административно нарушение, но съдържащите се в него лични данни на жалбоподателката не са обработени по никакъв начин. Не са представени доказателства, че медията разполага с документа, в който се съдържат личните данни на жалбоподателката, същите не са записани, защото не са заснети в излъчения репортаж.

На следващо място следва да се отбележи, че в от чл. 4, ал. 2 от ЗЗЛД, законодателят е предвидил, че обработването на лични данни за целите на журналистическата дейност е допустимо.

Съгласно чл. 1 от ЗЗЛД, приложението на закона е свързано с уреждането защитата на правата на физическите лица при обработването на личните им данни, като целта на закона е гарантиране на неприкосновеността на личността и личния живот чрез осигуряване на защита на физическите лица при неправомерно обработване на свързаните с тях лични данни в процеса на свободното движение на данните.

В конкретния случай, преценката на основателността на жалбата ще следва да се извърши след намирането на разумния баланс между правото на неприкосновеност на засегнатото лице, правото на свободна журналистика, т.е. баланса между обществения интерес и личният живот.

Свободата на печата и другите средства за масова информация са конституционно гарантирани със забраната за цензура- чл. 40, ал. 1 от Конституцията на Република България. Свободата на словото е един от фундаменталните принципи, върху които се гради всяко демократично общество. Правото си на информация, на свободно изразяване обществото е делегирало в професионален ангажимент

на журналистите, които в името на общественото благо се занимават със събирането, подреждането и разпространението на информация. Задължението на журналистите да предоставят информация и идеи, засягащи въпроси от обществен интерес, произтича от правото на обществеността да я получава. В този смисъл свободата на словото, свободата да се разпространява информация без цензура е оправдано дотолкова, че да се гарантира демократичността на обществените процеси и възможността на гражданите за изграждане на мнение и позиция относно проблеми, касаещи обществен интерес. Това би следвало да са проблеми, свързани с управлението на държавата, проблеми със социален, политически, икономически, спортен или развлекателен характер, чиито последици пряко или косвено биха могли да рефлектират в правната сфера на всеки индивид. Дори законодателят в чл. 41, ал. 1 от Конституцията на Република България лимитира правото на свободно разпространение на информация, тъй като то има отношение към други основни граждански свободи. Степента, в която е допустимо ограничаването на правото свободно да се изразява мнение е в зависимост от значимостта на интереса, който го налага. Единствено обществен интерес от по-висш порядък би оправдал налагане на ограничение на конституционно гарантирани човешки права от категорията на абсолютните, каквото се явява правото на неприкосновеност на личния живот. Всяка интервенция в защитената сфера на тези свободи от страна на трети лица, които с действията си биха били в състояние да накърнят или ограничат тяхното упражняване, би следвало да се счита за противозаконно до доказване на по-висш обществен интерес, който го е наложил. В конкретния случай Комисията счита, че общественият интерес, да се установи дали има извършени нарушения в медицинският център по репродуктивна медицина и да се представят всички гледни точки по казуса, е преимущество пред този на физическото лице, още повече че при журналистическото разследване не са обработени свързаните с него лични данни и същото не е индивидуализирано пряко или непряко от зрителите на националната медия.

С оглед гореизложеното, Комисията

РЕШИ:

Оставя без уважение жалба с рег. № 3272/25.07.2011 г. от доц. д-р Е.И.К. срещу “БТВ Медиа Груп“ ЕАД и Изпълнителна агенция по трансплантация.

Решението на Комисията може да се обжалва чрез КЗЛД пред Административен съд-София град в 14-дневен срок от получаването му.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

Венета Шопова /п/

ЧЛЕНОВЕ:

Красимир Димитров /п/

Валентин Енев /п/

Мария Матева /п/

Веселин Целков /п/

РЕШЕНИЕ
№3293/2011г.
София, 14.11.2011г.

Комисията за защита на личните данни (КЗЛД) в състав: Председател Венета Шопова и членове: Красимир Димитров, Валентин Енев, Мария Матева и Веселин Целков на открито заседание, проведено на 19.10.2011г., на основание чл. 10 ал. 1 т. 7 от Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД), разгледа по същество жалба с рег. №3293/26.07.2011г., подадена от Т.А.Т. срещу БТК АД.

Административното производство е образувано по реда на чл.38 от Закона за защита на личните данни.

Т.А.Т. сезира Комисия за защита на личните данни с твърдения, че при посещение на магазин на мобилния оператор БТК АД на 31.05.2011г. с цел сключване на договор за предоставяне на услугата – кабелна телевизия му било обяснено от служителката на магазина, че ще му бъде копирана личната карта. Жалбоподателят направил възражение срещу преснемането на документа му за самоличност, но му било обяснено, че в случай че откаже копирането, няма да бъде сключен договора за желаната от него услуга. След като служителката в магазина направила копие на личната карта на господин Т.А.Т., го накарала да го подпише с отбелязване „вярно с оригинала”. На следващия ден, жалбоподателят отново посетил офис на мобилния оператор и заявил, че желае да прекрати сключения договор.

Господин Т.А.Т. сочи, че разбрал, че практиката за копирането на документа за самоличност на клиентите от мобилните оператори при сключване на договори е отпаднала и е необходимо само да бъдат снети личните данни от картата с оглед използването им при сключването на договорите.

Жалбоподателят изказва притеснение, че с личните му данни може да бъде злоупотребено и да бъдат използвани за извършването на множество манипулации и терористичен акт. Моли комисията да извърши проверка по изнесените от него факти и с помощта ѝ да бъде прекратена практиката за сканиране на документите за самоличност на клиентите на дружеството.

Към становището е приложено копие от договора за предоставяне на кабелна телевизия с мобилния оператор от 31.05.2011г.

В условието на служебното начало, залегнало в административният процес с писмо изх.№3293/29.07.2011г. на Председателя на КЗЛД е изискано от БТК АД изразяване на становище по жалбата и представяне на относимите доказателства по случая.

На 15.08.2011г. в деловодството на КЗЛД е депозирано писмено становище от мобилния оператор, в което се сочи, че във връзка с качеството му на администратор на лични данни съблюдава изискванията на Закона за защита на личните данни и е предприел всички технически и организационни мерки за защита на личните данни от неправомерен достъп до тях и опити за измама. При сключване на договори за предоставянето на услуги от клиентите на дружеството се изискват да удостоверят самоличността си с представяне на документ за самоличност. В становището се твърди, че съгласно вътрешните правила на БТК АД и съгласно изискванията на ЗЗЛД, на служителите на дружеството е забранено да правят копие на документа за самоличност на клиентите. Във връзка с изложените твърдения на жалбоподателя е извършена проверка, от която е установено, че няма копие на документа му за самоличност.

Във връзка с твърденията на ответната страна в административното производство, с писмо изх.№3293/11/14.09.2011г. е изпратено становището на БТК АД на жалбоподателя за изразяване на мнение, като му е указано, че следва в 7-дневен срок от получаване на писмото да представи доказателства, които да подкрепят твърденията му в жалбата. Писмото е получено от господин Т.А.Т. на 17.09.2011г. и към настоящият момент не са постъпили никакви доказателства от него.

Жалбата е подадена в срок, от надлежна страна, при наличие на правен интерес. С решение

на Комисията за защита на личните данни, прието на заседание, проведено на 05.10.2011г. жалбата е обявена за процесуално допустима.

За откритото заседание, проведено на 19.10.2011г. за разглеждане на жалбата по същество, страните са редовно и своевременно уведомени по реда на АПК. Жалбоподателят се явява лично. Ответната страна се представлява от Б.И. – юрисконсулт към БТК АД, с общо пълномощно, което включва и представителство пред административните органи

Председателят на КЗЛД уведоми страните за правната възможност на чл.20 от АПК, да сключат споразумение по предмета на жалбата.

Жалбоподателят заявява, че е съгласен да сключи споразумение с ответната страна, но желае да бъде отразено в протокола от заседанието, че юрисконсулта на дружеството потвърждава твърденията му, изложени в жалбата, както и да се ангажира мобилния оператор с обещание да се прекрати порочната практика за копиране на лични карти на абонатите на дружеството.

Юрисконсулт И. заявява, че е постигнато съгласие с жалбоподателя. Прави уточнение, че реално е била извършена проверка още когато е дошло първото съобщение от Комисията за защита на личните данни по жалбата на господин Т.А.Т. Юрисконсултът, който е движил преписката, е извършил проверка. Установило се е, че към договора няма копие на лична карта. След като юрисконсулт И. е поела преписката, се свързала и с управителя на магазина, в който е бил сключен договора. Проведен е разговор със служителката, сключила договора, от който се е установило, че действително е била снимана личната карта на господин Т.А.Т. По времето, когато той е сключил договора си - 31.05. се подновяват служебните оферти и служителката се е презастраховала да не би човекът да е служител, а да ползва безплатно телевизия, каквато му се полага. Два часа след като е подписала договора, тя се е усетила какво е направила, разбрала е и собственоръчно е скъсала – унищожила е копие на личната карта, не го е приложила към хартиения носител, към оригинала и така е било придвижено вече за архивиране към Централното управление. Затова и колегата, когато е извършил проверката, не е установил наличие на копие от личната карта. Аз самата установих липса на такова копие. Юрисконсулт И., заявява, че е разказала това на господин Т.А.Т. Обяснила му е, че лично е говорила и с управителя на магазина, и с Т.П. – служителката и знае от фактическа гледна точка как стоят нещата и служителите са наясно, че са извършили правонарушение и че това не бива да се повтаря по никакъв повод занапред.

В откритото заседание, КЗЛД задължи ответната страна да представи допълнителна доказателства а именно: обяснения от служителя, сключил договора – предмет на жалбата, и управителя на магазина, в който е осъществена тази услуга. В определения от КЗЛД срок, администратора на лични данни е изпълнил дадените му указания и предоставил обясненията, от които се потвърждава изнесените факти в откритото заседание.

Комисия за защита на личните данни, след като взе предвид волеизявленията на двете страни в административното производство, изразени в откритото заседание пред нея и желанието им да постигнат споразумение по предмета на административния спор, констатира, че такова е постигнато и същото ще бъде инкорпорирано в административния акт, който ще постанови Комисията.

Във връзка с изказванията на страните и постигнатото споразумение между тях на основание чл.20, ал.2, предложение второ от АПК, Комисията вписва следното споразумение:

Днес 19.10.2011г. в гр. София пред Комисия за защита на личните данни по повод образувано административно производство във връзка с подадена до КЗЛД жалба рег.№3293/26.07.2011г., подадена от Т.А.Т. срещу БТК АД се сключи настоящето споразумение:

Т.А.Т., оттегля жалбата си, с която е сезирал КЗЛД срещу неправомерно обработване на свързаните с него лични данни чрез копиране на документа му за самоличност от страна на служител на администратора на лични данни БТКА АД.

Процесуалният представител на ответното дружество – юрисконсулт И., потвърди в от-

критото заседание изнесените в жалбата факти, за копиране на личната карта на господин Т.А.Т., като представи и доказателства в тази насока – обясненията на служителката, сключила договора и управителя на магазина. Заявено е, че не е практика на администратора на лични данни да копира документите за самоличност на абонатите си и че за в бъдеще ще спазва вътрешните си правила, които забраняват това.

Комисията, след като се запозна със споразумението, счита че същото отговаря на изискванията на закона, а именно чл.20, ал.1 от АПК,

РЕШИ:

На основание чл.20, ал.2, предложение второ от АПК одобрява сключеното на 19.10.2010г. споразумение между страните.

Прекратява административното производство, образувано по жалба рег.№3293/26.07.2011г., подадена от Т.А.Т. срещу БТК АД.

Решението да се съобщи на заинтересованите лица по реда на АПК.

Настоящото решение подлежи на оспорване пред Административен съд София град в 14-дневен срок от съобщаването му по реда на АПК.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

Венета Шопова /п/

ЧЛЕНОВЕ:

Красимир Димитров /п/

Валентин Енев /п/

Мария Матева /п/

Веселин Целков /п/

РЕШЕНИЕ

№ 3396/2011 г.

гр. София, 14.11.2011 г.

Комисията за защита на личните данни /КЗЛД/ в състав: Председател: Венета Шопова и членове: Красимир Димитров, Валентин Енев, Мария Матева и Веселин Целков на редовно заседание, проведено на 21.09.2011 г., на основание чл. 10, ал. 1, т. 7 от Закона за защита на личните данни /ЗЗЛД/ и във връзка с изискването на чл. 27, ал. 2 от АПК към административните органи за проверка на предпоставките за допустимост на искането, постави на разглеждане жалба с рег. № 3396/02.08.2011 г. от Л.А.И. от гр. Видин срещу Областна дирекция по безопасност на храните (ОДБХ) Видин.

Жалбоподателят д-р Л.А.И. сезира КЗЛД с жалба, в която твърди, че ОДБХ- Видин, респ. бившият директор д-р В.В., неправомерно обработва негови лични данни и съгласно твърденията и приложените писмени доказателства, фактическата обстановка по случая е следната:

На 25.07.2011 г. жалбоподателят посещава ОДБХ- Видин с искане за издаване на документ УП-2, който да му послужи пред НОИ (лицето е служител в структурата от 1988 г. до 2007 г.). От съответното длъжностно лице е уведомен, че личното му кадрово досие е унищожено и се намира в д-р В.В. - бивш директор на ОДБХ Видин. Жалбоподателят получава официален писмен отговор, копие от което се прилага към жалбата, чрез който е уведомен, че личното му досие не е намерено и във връзка с отправените твърдения за изнасянето му от д-р В.В. и от последния ще бъдат изискани обяснения след завръщането му от отпуск.

Д-р Л.А.И. счита, че е налице нарушение на ЗЗЛД поради възможността да бъде злоупотреб-

бено с личните му данни от кадровото досие и настоява да бъдат изследвани причините за неговата липса, както и да бъде наложена наказателна отговорност на виновното лице.

Жалбоподателят уведомява, че по случая е сезирал ОД на МВР- Видин и ОП- Видин.

В условията на служебното начало и при спазване на принципа за процесуална икономия и бързина, с оглед изясняване на фактическата и правна страна на жалбата, с писмо изх. №3396/11/09.08.2011 г. от ОП- Видин на основание чл. 54, ал.1, т. 5 от АПК, е изискано предоставяне на удостоверение за образувано производство по описания в жалбата случай, както и информация за хода и резултатите от извършваната проверка по него.

С писмо вх. № 3396/11/19.08.2011 г. от ОП- Видин съобщават, че по случая е образувано преписка № 1183/2011 г., като преписката е изпратена по компетентност в РП- Видин с оглед изнесени-те твърдения за извършено престъпление по чл. 319 от НК. Към момента тече проверка и все още досъдебно производство не е образувано.

Жалбата е подадена в срок, от надлежна страна, при наличие на правен интерес, поради което се явява процесуално допустима, но не може да бъде разгледана по същество по следните съображения:

ЗЗЛД урежда защитата на правата на физическите лица при обработването на личните им данни. Съгласно чл. 1, ал. 5 неговата приложимост за целите на отбраната, националната сигурност и обществен ред, както и за нуждите на наказателното производство е обусловено дотолкова, доколкото в специален закон не е предвидено друго. Тази разпоредба изключва приложението на закона по отношение на онези случаи, при които обработването на личните данни изпълнява фактически състав на инкриминирано деяния. В тези случаи специален закон се явява НК, а реализирането на съответната наказателна отговорност се извършва по реда на НПК. Това следва и от разпоредба на чл. 33, ал. 1 от ЗАНН, съгласно която в случаите, когато за дадено деяние е възбудено наказателно преследване от органите на прокуратурата, административнонаказателно производство не се образува.

Скриването, унищожаването, повреждането на чужди документи съставлява документно престъпление по смисъла на чл. 319 от НК. В случая установяването на факта дали данните на жалбоподателя са обработвани с престъпна цел са действия в компетентността на разследващите органи, поради което наказателното преследване следва да се осъществи по реда на НПК.

В този смисъл е необходимо Комисията да бъде уведомена за хода и резултатите от прокурорската проверка, както и последващото ѝ прокурорско постановление, което да установи дали са налице достатъчно данни за образуване на досъдебно производство.

С оглед гореизложеното, на основание чл. 54, ал. 1, т. 3 от АПК във връзка с чл. 1, ал. 5 от ЗЗЛД, Комисията

РЕШИ:

Спира административното производство по жалба с рег. № 3396/02.08.2011 г. от Л.А.И. от гр. Видин срещу Областна дирекция по безопасност на храните (ОДБХ) Видин.

Производството следва да се възобнови служебно или по искане на една от страните, в случай че разследващите органи установят, че няма данни за образуване на досъдебно производство.

Решението може да се обжалва пред Административен съд- София град чрез КЗЛД в 14-дневен срок от получаването му.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

Венета Шопова /п/

ЧЛЕНОВЕ:

Красимир Димитров /п/

Валентин Енев /п/

Мария Матева /п/

Веселин Целков /п/

РЕШЕНИЕ
№ 3409/2011 г.
София, 14.11.2011 г.

Комисията за защита на личните данни в състав: Председател: Венета Шопова и членове: Красимир Димитров, Валентин Енев, Мария Матева и Веселин Целков, в открито заседание, проведено на 26.10.2011 г. (Протокол № 44), на основание чл. 10, ал. 1, т. 7 от Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД) във връзка с изискването на чл. 27, ал. 2 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) към административните органи за проверка на предпоставките за допустимост на искането, постави за разглеждане жалба с рег. № 3409/03.08.2011 г., подадена от М.А.Ч. чрез пълномощника си М.Б.Х., срещу „К.Б.М.” ЕАД (Г.).

Комисията за защита на личните данни (КЗЛД) е сезирана с жалба, подадена от М.А.Ч. В жалбата г-жа М.А.Ч. сочи, че по нейна молба, М.Б.Х. – нейна дъщеря и пълномощник, на 27.07.2011 г. е посетила офис на Г., за да сключи от нейно име договор с „К.Б.М.” ЕАД за мобилни услуги. Жалбоподателката посочва, че до момента е ползвала мобилен номер от предплатена карта В-connest към същия мобилен оператор, но е искала да премине към тарифен план. Служител на мобилния оператор отказал да извърши исканата услуга, тъй като М.А.Ч. имала просрочено задължение в размер на 562.06 лв. по договор, сключен на 29.12.2010 г. със срок две години. Жалбоподателката заявява, че не е сключвала договор с „К.Б.М.” ЕАД, нито е купувала пакети или други услуги, освен ваучери за предплатената карта В-connest. Възмутена е, че без знанието и съгласието ѝ личните ѝ данни са използвани за сключването на договор. Посочва, че е предоставила на Г. личните си данни само и единствено с оглед регистрацията на предплатения мобилен номер. М.А.Ч. твърди, че през м. декември, когато е сключен договор на нейно име, е била трудноподвижна, на домашен стационар и излизането ѝ от жилището е било невъзможно. Счита, че е извършена злоупотреба с личните ѝ данни и моли Комисията да извърши проверка на „К.Б.М.” ЕАД по случая и с оглед своите правомощия да наложи съответната санкция.

Към жалбата е приложено копие на нотариално заверено Пълномощно от 01.08.2011 г.

С оглед изясняване на обстоятелствата по жалбата с писмо, изх. № 3409/11/10.08.2011 г. на Председателя на КЗЛД, на основание чл. 26 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) дружеството „К.Б.М.” ЕАД е уведомено за образуването административно производство и на основание чл. 36 от АПК е указано да предостави писмено становище по жалбата, заверени копия на договори, сключени с жалбоподателката и допълнителни споразумения към тях, както и други относими доказателства.

В отговор с писмо, вх. № 3409/11/22.08.2011 г., от „К.Б.М.” ЕАД е получено становище, в което се посочва, че г-жа М.А.Ч. е страна по два договора за мобилни и фиксирани услуги. Към писмото са приложени ксерокопия на: Договор за мобилни услуги №31913703/ 29.12.2010 г., Договор за фиксирани услуги № 31913562/ 29.12.2010 г. и Приложения към тях; Фактури с №7160076302/25.04.2011 г., №7157476046/15.03.2011 г. и №7156186880/25.01.2011 г.; Извлечение от Фактури № 7158772871, № 7157476046 и №7157476046; Кредитно известие от 25.03.2011 г. и Пълномощно от 25.01.2011 г.

С писмо, изх. № 3409/11/10.08.2011 г. на Председателя на КЗЛД, от жалбоподателката е изискана информация дали е сезирала прокуратурата или други органи по случая. В отговор с писмо, вх. № 3409/11/29.08.2011 г., М.А.Ч. уведомява Комисията, че по случая е сезирала Първо РУП – гр. Пловдив.

В условията на служебното начало с писма с изх. № 3409/11/24.08.2011 г. и повторно с изх. № 3409/11/30.09.2011 г. на Председателя на КЗЛД, с оглед определяне наличие на предпоставките, съдържащи се в чл. 54, ал. 1, т. 5 от АПК, от Първо РУП - гр. Пловдив е изискана информация за хода и резултатите от предприетите действия по жалбата. С писмо, вх. № 3409/11/10.10.2011 г., от Първо РУП – гр. Пловдив уведомяват Комисията, че по жалбата на М.А.Ч. срещу „К.Б.М.” ЕАД се

извършва проверка.

Жалбата, подадена от М.А.Ч. чрез пълномощника й М.Б.Х., е съобразена с изискванията на КЗЛД съгласно Правилника за дейността на Комисията за защита на личните данни и на нейната администрация и съдържа необходимите нормативно определени реквизити. Комисията е сезирана от физическо лице, при наличието на правен интерес. В жалбата е посочена точната дата на твърдяното нарушение, от което може да се направи извод, че е подадена в срока по чл. 38, ал. 1 от ЗЗЛД.

В чл. 27, ал. 2 от АПК законодателят обвързва преценката за допустимостта на искането с наличие на посочените в текста изисквания. Приложимостта на Закона за защита на личните данни е свързана със защитата на физическите лица във връзка с обработването на техните лични данни от лица, имащи качеството администратори на лични данни по смисъла на легалната дефиниция на чл. 3 от Закона. Законът сочи като администратор на лични данни физическо или юридическо лице, както и държавен орган, който определя вида на обработваните данни, целта на обработване, начините на обработване и на защита, при спазване изискванията на ЗЗЛД. Това изискване се явява абсолютна процесуална предпоставка, с оглед на която следва да се прецени допустимостта на жалбата.

„К.Б.М.” ЕАД безспорно притежава качеството администратор на лични данни. При извършене на служебна проверка в Регистъра на администраторите на лични данни и на водените от тях регистри, поддържан от КЗЛД, е установено, че на дружеството „К.Б.М.” ЕАД е издадено Удостоверение № 28772 и е вписано в регистъра на администраторите на лични данни към КЗЛД. Заявени са три регистъра: „Персонал”, „Потребители” и „Видеонаблюдение”.

Съгласно чл. 10, ал. 1, т. 7 във връзка с чл. 38 от Закона за защита на личните данни, КЗЛД разглежда жалби срещу актове и действия на администраторите на лични данни, с които се нарушават правата на физическите лица по този закон, както и жалби на трети лица във връзка с правата им по този закон.

Следователно жалбата е от компетентността на КЗЛД.

Обработването на лични данни от администратора на лични данни, съгласно чл. 2, ал. 2, т. 1 от ЗЗЛД следва да бъде законосъобразно и добросъвестно.

В чл. 4, ал. 1 от ЗЗЛД изчерпателно са посочени основанията за допустимост за обработване на лични данни. Законодателят е възприел, че обработването на лични данни на физически лица, следва да се извършва при наличието на поне едно от тези условия, което е предпоставка за законосъобразност на обработването. Изричното съгласие на физическото лице, за което данните се отнасят, е едно от условията за допустимост за обработване на лични данни, което кореспондира с целта на ЗЗЛД по смисъла на чл. 1, ал. 2 от Закона. В конкретния случай, в жалбата се съдържат твърдения за злоупотреба с личните данни на жалбоподателката, изразяваща се в попълването и подписването на договори с „К.Б.М.” ЕАД за мобилни и фиксирани услуги без знанието и съгласието й. Г-жа М.А.Ч. заявява, че ползва единствено мобилен номер от предплатена карта В-connect към Г. и не е имала никакви договорни отношения с администратора на лични данни. От друга страна, към административната преписка от мобилния оператор са приложени заверени копия на Договор за мобилни услуги № 31913703/ 29.12.2010 г. и Договор за фиксирани услуги № 31913562/ 29.12.2010г., както и приложения към тях, съдържащи личните данни и подписа на жалбоподателката. КЗЛД не е компетентният орган да изследва истинността на положените върху договорите и приложенията към тях подписи дали са подправени или истински. В тази връзка обработването на личните данни на жалбоподателката без нейното съгласие и подправянето на подписа й не може да се обвърже по категоричен начин с администратора на лични данни.

Съгласно изискванията на чл. 54, ал. 1, т. 5 от АПК, административният орган спира административното производство при наличието на друго административно или съдебно производство, когато издаването на акта не може да стане преди неговото приключване. Резултатите и заключенията от образуваното производство в Първо РУП – гр. Пловдив и от извършваната проверка, могат да имат съществено значение както за жалбата, така и за защита на правата на жалбоподателката. Уста-

новяването на факта дали има извършено престъпление и извършителят му са преюдициални към образуването пред Комисията административно производство и са от значение за постановяване на Решение от КЗЛД. Необходимо е и с оглед извършването на преценка дали администраторът на лични данни – „К.Б.М.” ЕАД е извършил “обработване” по смисъла на § 1 от ДР на ЗЗЛД на свързаните с М.А.Ч. лични данни.

В качеството си на административен орган и във връзка с необходимостта от установяване истинността по случая, като основен принцип в процесуалното производство, съгласно чл. 7 от Административнопроцесуалния кодекс, изискващ наличието на установени действителни факти от значение за случая, имайки предвид предоставените писмени становища и доказателства, Комисията счита, че е налице предпоставката на чл. 54, ал. 1, т. 5 от Административнопроцесуалния кодекс за спиране на административното производство.

Водима от горното и на основание чл. 10, ал. 1, т. 7 от Закона за защита на личните данни, чл. 27, ал. 2 и чл. 54, ал. 1, т. 5 от Административнопроцесуалния кодекс, Комисията за защита на личните данни

РЕШИ:

1. Обявява жалба с рег. № 3409/03.08.2011 г., подадена от М.А.Ч. срещу „К.Б.М.” ЕАД, за допустима.

2. Конституира като страни в административното производство жалбоподателката М.А.Ч. и ответна страна - „К.Б.М.” ЕАД в качеството му на администратор на лични данни.

3. Спира административното производство по жалбата, до отпадане на основанията за спирането му.

Настоящото решение подлежи на обжалване в 14-дневен срок от връчването му, чрез Комисията за защита на личните данни пред Административен съд София – град.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

Венета Шопова /п/

ЧЛЕНОВЕ:

Красимир Димитров /п/

Валентин Енев /п/

Мария Матева /п/

Веселин Целков /п/

РЕШЕНИЕ

№ 3986/2011 г.

София, 14.11.2011 г.

Комисията за защита на личните данни (КЗЛД) в състав: Председател: Венета Шопова и членове: Красимир Димитров, Валентин Енев, Мария Матева и Веселин Целков, в открито заседание, проведено на 19.10.2011 г. (Протокол № 43), на основание чл. 10, ал. 1, т. 7 от Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД) във връзка с изискването на чл. 27, ал. 2 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) към административните органи за проверка на предпоставките за допустимост на искането, постави за разглеждане жалба с рег. №3986/01.09.2011 г., подадена от В.Н.Ш. срещу „М.” ЕАД (МТел).

От Комисията за защита на потребителите (КЗП) до Комисията за защита на личните данни е препратена по компетентност жалба, заведена с рег. № 3986/01.09.2011 г. Жалбата е адресирана и до

Районна прокуратура – гр. София. Жалбоподателката В.Н.Ш. сочи, че във връзка с писмо от „К.Б.” ЕООД, получено на 10.08.2011 г., е направила справка в „М.” ЕАД. Съобщено ѝ е, че в магазин на „Х.-Т.” ЕООД е сключен договор за номер ***** на нейното име за период 24 месеца, по който договор има задължения в размер на 124.89 лв. В.Н.Ш. е обезпокоена, тъй като според нея никога не е сключвала договор с този мобилен оператор и не притежава СИМ карта с номер *****. Твърди, че не е била клиент на „М.” ЕАД по договор, а е притежавала единствено предплатена и регистрирана СИМ карта, която не е използвала от „доста време”. Счита, че е извършена злоупотреба с личните ѝ данни, които са били използвани неправомерно за сключване на договор с „М.” ЕАД.

Към жалбата не са приложени доказателства.

С писмо с изх. № 3986/11/14.09.2011 г. на Председателя на КЗЛД, В.Н.Ш. е уведомена, че нейната жалба, подадена до КЗП е препратена по компетентност в КЗЛД. Указано ѝ е, случай, че поддържа жалбата си, следва да я депозира по указания в писмото начин, да я подпише и да приложи относими доказателства (ако разполага с такива). В отговор, с писмо с вх. №3986/11/10.10.2011 г., жалбоподателката изпраща жалбата, съобразена с изискуемите реквизити. Към писмото са приложени копия на: писмо от 03.08.2011 г. от „К.Б.” ЕООД; писмо с изх. № 03-95-93/30.08.2011 г. от КЗП и Становище от 24.08.2011 г. от „Х.-Т.” ЕООД.

С оглед изясняването на фактите и обстоятелствата по жалбата, с писмо, изх. №3986/11/14.09.2011г. на Председателя на КЗЛД, от Софийска Районна Прокуратура (СРП) е изискана информация за хода и резултатите от предприетите от тяхна страна действия по жалбата на г-жа В.Н.Ш. В отговор, с писмо, вх. № 3986/11/27.09.2011 г. от СРП уведомяват Комисията, че по жалбата на г-жа В.Н.Ш. е образувана прокурорска преписка № 44884/11 г. по описа на СРП, по която е възложена проверка от СДВР.

В условията на служебното начало, с писма с изх. № 3986/11/13.10.2011 г. на Председателя на КЗЛД, на основание чл. 26 от АПК дружествата „М.” ЕАД, „К.Б.” ЕООД и „Х.-Т.” ЕООД са уведомени за откритото административно производство по жалбата и на основание чл. 36 от АПК им е указано да предоставят писмени становища, придружени с относими доказателства към нея. В отговор, с писмо с вх. № 3986/11/24.10.2011 г., от „М.” ЕАД е изпратено становище, в което се посочва, че след извършена от дружеството проверка е установено, че жалбоподателката е абонат по Договор за услуги № М2556736/01.11.2010 г., сключен в магазин на „Х.-Т.” ЕООД в гр. К. Посочва се, че по силата на договор от 01.12.2005 г., „Х.-Т.” ЕООД е основен партньор на МТел и има право да сключва договори за услуги от името на „М.” ЕАД. Към писмото са приложени заверени копия на: Пълномощно от 04.07.2010 г.; Договор № М2556736/01.11.2010 г. и приложение към него; Данни за потребител от 01.11.2010 г.; Договор от 01.12.2005 г. с „Х.-Т.” ЕООД и Анекс към него.

С писмо, вх. № 3986/11/21.10.2011 г., от „К.Б.” ЕООД е получено становище, в което се посочва, че на правно основание сключен на 20.05.2003 г., дружеството обработва информация за длъжниците на „М.” ЕАД с цел извънсъдебно събиране на техни просрочени задължения. В тази връзка, на 03.08.2011 г. е изпратено писмо до жалбоподателката, с което е уведомена за размера на просрочени задължения към мобилния оператор. Към писмото са приложени заверени копия на: Договор от 20.05.2003 г. и осем Анекса към него и Писмо с реф. №4711291/03.08.2011 г.

От „Х.-Т.” ЕООД е получено становище с вх. № 3986/11/21.10.2011 г., с твърдения, че след извършена проверка е установено, че В.Н.Ш. е страна по договор от 01.11.2010 г., сключен чрез посредничеството на „Х.-Т.” ЕООД в гр. К. Посочва се, че практиката на дружеството при сключване на договори за мобилни услуги лицето лично да присъства в момента на подписване на договора, като се легитимира с документ за самоличност, поради което считат договора за надлежно подписан. Считат, че оспорването от страна на г-жа В.Н.Ш. е въпрос единствено от компетентността на разследващите органи да се произнесат относно достоверността на подписа. Към становището са приложени копия на: Пълномощно от 02.06.2011 г. и Писмо от 24.08.2011г. до В.Н.Ш.

Жалбата, подадена от В.Н.Ш. е съобразена с изискванията на КЗЛД съгласно Правилника за дейността на Комисията за защита на личните данни и на нейната администрация и съдържа необхо-

димите нормативно определени реквизити. Комисията е сезирана от физическо лице, при наличието на правен интерес. В жалбата е посочена точната дата на твърдяното нарушение, от което може да се направи извод, че е подадена в срока по чл. 38, ал. 1 от ЗЗЛД.

В чл. 27, ал. 2 от АПК законодателят обвързва преценката за допустимостта на искането с наличие на посочените в текста изисквания. Приложимостта на Закона за защита на личните данни е свързана със защитата на физическите лица във връзка с обработването на техните лични данни от лица, имащи качеството администратори на лични данни по смисъла на легалната дефиниция на чл. 3 от Закона. Това изискване се явява абсолютна процесуална предпоставка, с оглед на която следва да се прецени допустимостта на жалбата. Законът сочи като администратор на лични данни физическо или юридическо лице, както и държавен орган, който определя вида на обработваните данни, целта на обработване, начините на обработване и на защита, при спазване изискванията на ЗЗЛД.

Дружеството “М.” ЕАД притежава качеството администратор на лични данни по смисъла на чл. 3 от Закона за защита на личните данни. При извършена служебна проверка в Регистъра на администраторите на лични данни и на водените от тях регистри, поддържан от КЗЛД е установено, че на “М.” ЕАД е издадено Удостоверение № 50151 и е вписано в регистъра на администраторите на лични данни към КЗЛД. Заявени са 4 регистъра: „База данни абонати”, „База данни персонал”, „Видеонаблюдение” и „Посетители”.

Жалбата съдържа твърдения за злоупотреба с личните данни на г-жа В.Н.Ш., изразяваща се в сключването на договор за мобилни услуги без знанието и съгласието ѝ. По смисъла на § 1 от ДР на ЗЗЛД ”употреба” на лични данни е обработване на лични данни.

Съгласно чл. 10, ал. 1, т. 7 във връзка с чл. 38 от Закона за защита на личните данни, КЗЛД разглежда жалби срещу актове и действия на администраторите на лични данни, с които се нарушават правата на физическите лица по този закон, както и жалби на трети лица във връзка с правата им по този закон.

Следователно жалбата е от компетентността на КЗЛД.

Обработването на лични данни от администратора на лични данни, съгласно чл. 2, ал. 2, т. 1 от ЗЗЛД следва да бъде законосъобразно и добросъвестно. В чл. 4, ал. 1 от Закона са определени условията, при наличие на които е допустимо обработването на лични данни. Едно от тези условия е когато обработването на лични данни е необходимо за изпълнение на задължения по договор, по който физическото лице, за което се отнасят данните е страна. В конкретния случай, според изложените в жалбата твърдения, жалбоподателка не е имала никакви договорни отношения с администратора на лични данни “М.” ЕАД, а е притежавала единствено предплатена и регистрирана СИМ карта. От друга страна, към административната преписка от мобилния оператор са приложени заверени копия на Договор № 2556736/01.11.2010 г. и приложение към него, съдържащи личните данни и подписа на жалбоподателката. КЗЛД не е компетентният орган да изследва истинността на положените върху договора и приложението подписи дали са подправени или истински. В тази връзка обработването на личните данни на жалбоподателката без нейното съгласие и подправянето на подписа ѝ не може да се обвърже по категоричен начин с администратора на лични данни.

Съгласно изискванията на чл. 54, ал. 1, т. 5 от АПК, административният орган спира административното производство при наличието на друго административно или съдебно производство, когато издаването на акта не може да стане преди неговото приключване. Резултатите и заключенията от образуваното производство в Софийска Районна Прокуратура могат да имат съществено значение както за жалбата, така и за защита на правата на жалбоподателката. Установяването на факта дали има извършено престъпление и извършителят му са преюдициални към образуваното пред Комисията административно производство и са от значение за постановяване на Решение от КЗЛД. Необходимо е и с оглед извършването на преценка дали администраторът на лични данни – “М.” ЕАД е извършил “обработване” по смисъла на § 1 от ДР на ЗЗЛД на свързаните с В.Н.Ш. лични данни.

В качеството си на административен орган и във връзка с необходимостта от установяване

истинността по случая, като основен принцип в процесуалното производство, съгласно чл. 7 от Административнопроцесуалния кодекс, изискващ наличието на установени действителни факти от значение за случая, имайки предвид предоставените писмени становища и доказателства, Комисията счита, че е налице предпоставката на чл. 54, ал. 1, т. 5 от Административнопроцесуалния кодекс за спиране на административното производство.

Водима от горното и на основание чл. 10, ал. 1, т. 7 от Закона за защита на личните данни, чл. 27, ал. 2 и чл. 54, ал. 1, т. 5 от Административнопроцесуалния кодекс, Комисията за защита на личните данни

РЕШИ:

1. Обявява жалба с рег. № 3986/01.09.2011 г., подадена от В.Н.Ш. срещу „М.” ЕАД, за допустима.

2. Конституира като страни в административното производство жалбоподателката В.Н.Ш., ответна страна - „М.” ЕАД в качеството му на администратор на лични данни и заинтересовани страни - „К.Б.” ЕООД и „Х.-Т.” ЕООД.

3. Спира административното производство по жалбата, до отпадане на основанията за спирането му.

Настоящото решение подлежи на обжалване в 14-дневен срок от връчването му, чрез Комисията за защита на личните данни пред Административен съд София – град.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

Венета Шопова /п/

ЧЛЕНОВЕ:

Красимир Димитров /п/

Валентин Енев /п/

Мария Матева /п/

Веселин Целков /п/

РЕШЕНИЕ

№ 3480/2011 г.

София, 23.11.2011 г.

Комисията за защита на личните данни в състав: Председател: Венета Шопова и членове: Красимир Димитров, Валентин Енев, Мария Матева и Веселин Целков, в заседание проведено на 09.11.2011 г. (Протокол № 45), на основание чл. 10, ал. 1, т. 7 от Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД), разгледа редовността на искане с вх. № 3480/11.08.2011 г., подадено от П.П.П.

Комисията за защита на личните данни (КЗЛД) е сезирана с искане, с вх. № 3480/ 11.08.2011г., в което г-н П.П.П. посочва, че през месец юни 2010 г. е сключил договор за мобилни услуги с „М.” ЕАД. Приел е предложението да получава електронни фактури, като за тази цел регистрирането се е осъществило чрез ПИН код, съдържащ се във фактурата на хартиен носител. Тъй като след повече от шест месеца не е получил такава, П.П.П. сочи, че е спрял е да заплаща месечните си сметки към мобилния оператор. Вследствие на това, през м. февруари 2011 г. дружеството „М.” ЕАД е прекъснало едностранно предоставянето на договорените мобилни услуги. На 25.03.2011 г. П.П.П. е получил

писмо от „К.Б.” ЕООД за наличие на неизплатени задължения в размер на 358.00 лв. към мобилния оператор, които следва да заплати.

П.П.П. посочва, че от 1993 г. не живее на адреса, който е посочил в договора за мобилни услуги, тъй като живее в Гърция. На 10.08.2011 г. негови близки родственици, които обитават посоченото жилище, намират залепено на входната врата на апартамента Уведомление за цесия, подадено от „С.Г.Г.” ООД, адресирано до него.

Г-н П.П.П. е притеснен от действията на мобилния оператор, който е предоставил неговите лични данни на една фирма, на втора, без знанието и съгласието му. Сочи, че подобна е практиката в магазините Б. и К. и според него се „спекулира с личните данни на гражданите на Република България”, поради което е адресирал жалбата си и до Главна прокуратура на Република България, до „С.Г.Г.” ООД и до bTV.

Към жалбата са приложени копия на: Фактура № 0218470793/26.03.2011 г. и приложение към нея; Уведомително писмо от „К.Б.” ЕООД; Отговор от 23.06.2011 г. от „К.Б.” ЕООД; Жалба от 27.05.2011 г. до „М.” ЕАД; Жалба до КРС; Уведомление за цесия „С.Г.Г.” ООД; фискални бонове на „М.” ЕАД; Формуляр-заявление за магазин Б. и Талон за участие от магазин К.

С писмо с изх. № 3480/11/23.08.2011 г. на Председателя на КЗЛД, съгласно чл. 29, ал. 2 от ПДКЗЛДНА във връзка с чл. 30, ал. 1 и ал. 2 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), П.П.П. е уведомен за реда за подаване и разглеждане на искания на физически лица във връзка с нарушени техни права по Закона за защита на личните данни. На г-н П.П.П. е разяснено, ако счита, че правата му по ЗЛД са нарушени, на основание чл. 30, ал. 1 от Административнопроцесуалния кодекс в 3-дневен срок от получаване на съобщението да потвърди искането си, като го изпрати по електронен път и го подпише с електронен подпис или да го депозираща в писмен вид, подписано и съобразено с изискуемите законови реквизити и да посочи адрес за кореспонденция в Република България. Относно конституирането на ответна страна в административното производство му е указано да посочи срещу кой администратор на лични данни е подадената жалба, както и да уточни искането си към КЗЛД. Съобщено е, че при неизпълнение на дадените указания и нередовностите не бъдат отстранени, административното производство ще бъде прекратено.

Писмото е изпратено на П.П.П. на посочените два електронни адреса, тъй като не е посочен адрес за кореспонденция в Република България.

В заседание на КЗЛД за разглеждане редовността на жалбата, проведено на 12.10.2011 г. (Протокол № 41), Комисията приема решение повторно да се уведоми жалбоподателя, както и да се изискат становища по жалбата от „М.” ЕАД, „К.Б.” ЕООД и „С.Г.Г.” ООД.

В изпълнение на решението на Комисията, с писма с изх. № 3480/11/17.10.2011 г. на Председателя на КЗЛД, на основание чл. 26 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) посочените дружества са уведомени за откритото административно производство по жалбата и на основание чл. 36 от АПК са изискани становища, ведно с относими към случая доказателства.

В отговор, с писмо с вх. № 3480/11/24.10.2011 г., от „М.” ЕАД е постъпило становище, с което уведомяват КЗЛД, че жалбоподателят е сключил два договора с МТел, в които е посочил адрес за кореспонденция постоянния си адрес по лична карта. На 25.05.2011 г. в ММ С.П. г-н П.П.П. е заявил отказ от получаването на фактури. По двата договора има неизплатени задължения и неустойки, поради което от „М.” ЕАД са предприети действия по събиране на дължимите ликвидни и изискуеми вземания. По силата на действащ договор, на „К.Б.” ЕООД е възложено за събиране вземането на П.П.П. По отношение на уведомлението за цесия от „С.Г.Г.” ООД, от „М.” ЕАД заявяват, че нямат договорни взаимоотношения с това дружество нито във връзка със събиране на вземания, нито за цедиране на техни просрочени задължения.

Към писмото са приложени заверени копия на: Пълномощно от 09.02.2010 г.; Договор от

20.05.2003 г. и Анекс от 31.08.2011 г. към него; Договор № П1774164/22.06.2010 г., Приложение и Допълнително споразумение към него; Договор № П1819809/20.08.2010 г. и Приложение към него.

С писмо с вх. № 3480/11/21.10.2011 г., от „К.Б.“ ЕООД е изпратено становище, в което се сочи, че на основание действащ договор и Общите условия на „М.“ ЕАД, дружеството обработва информация за длъжници на оператора само и единствено с цел извънсъдебно събиране на техни просрочени вземания. В тази връзка на 25.03.2011 г. е изпратено писмо до жалбоподателя, с което е уведомен за размера на неизплатените негови задължения. Посочва се, че при осъществен на 15.04.2011 г. контакт, г-н П.П.П. е заявил, че няма финансова възможност да погаси дълга си и е заявил готовност да погасява задължението си на вноски.

С писмо с вх. № 3480/11/25.10.2011 г., от „С.Г.Г.“ ООД уведомяват Комисията, че на правно основание сключен с „К.Б.М.“ ЕАД договор, на дружеството е възложено събирането на неизплатени суми от абонати на този мобилен оператор. Пояснява се, че П.П.П. съществува в електронната форма на приложения списък, като задължението му е в размер на 90.54 лв. и уведомлението, което му е изпратено е едно от законосъобразните действия и подканване на лицето да го заплати.

Към писмото е приложено заверено копие на Договор от 17.09.2009 г. за прехвърляне на вземания.

С писмо с изх. № 3480/11/17.10.2011 г. на Председателя на КЗЛД, П.П.П. **повторно** е уведомен за реда за подаване и разглеждане на искания на физически лица във връзка с нарушени техни права по Закона за защита на личните данни. Съобщено е, че при изпълнение на дадените указания и нередовностите не бъдат отстранени, административното производство ще бъде прекратено.

Писмото е изпратено както на посочените два електронни адреса, така и на посочения от него пощенски адрес, който обитават негови близки. Видно от обратната разписка, същото е получено на 09.10.2011 г., но в рамките на указания срок г-н П.П.П. не потвърждава своето искане и не предоставя изисканата по надлежния ред информация.

Искането, подадено от П.П.П. не е съобразено с изискванията на КЗЛД съгласно Правилника за дейността на Комисията за защита на личните данни и на нейната администрация и не съдържа необходимите нормативно определени реквизити. Съгласно чл. 30, ал. 1, т. 4 от Правилника, искането трябва да съдържа дата и подпис, които в конкретния случай липсват. Искането не е подписано и не може да са установи от кого изхожда. Съдържанието е получено като прикрепен файл без наличие на електронен подпис. На подателя е разяснено, в случай, че искането е подадено по електронен път е необходимо подателят да притежава електронен подпис, в съответствие с изискванията на Закона за електронния документ и електронния подпис. От своя страна искането трябва да съдържа имена, адрес, телефон и електронен адрес на искателя, естеството на искането, подкрепено с друга информация или документи, дата и подпис, които в конкретния случай липсват. Не е посочен адрес за кореспонденция в Република България. Г-н П.П.П. не е посочил срещу кой администратор на лични данни е подаденото искане, нито е конкретизирал искането си към КЗЛД. Съобщено е, че при изпълнение на дадените указания и в случай, че нередовностите не бъдат отстранени, административното производство ще бъде прекратено.

Съгласно чл. 56, ал. 2 във връзка с чл. 30, ал. 1 от АПК и чл. 30, ал. 3 от ПДКЗЛДНА, ако в искането има нередовности, на искателя се изпраща съобщение да ги отстрани в посочения законоустановен срок. При изпълнение, административното производство се прекратява.

Водима от горното и на основание чл. 10, ал. 1, т. 7 от Закона за защита на личните данни и чл. 30, ал. 3 от Правилника за дейността на Комисията за защита на личните данни и на нейната администрация във връзка с чл. 30, ал. 1 от Административнопроцесуалния кодекс, Комисията

РЕШИ:

Обявява искане с вх. № 3480/11.08.2011 г., подадено от П.П.П. за нередовно и прекратява административното производство.

Настоящото решение подлежи на обжалване в 14-дневен срок от връчването му, чрез Комисията за защита на личните данни пред Административен съд София – град.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

Венета Шопова /п/

ЧЛЕНОВЕ:

Красимир Димитров /п/

Валентин Енев /п/

Мария Матева /п/

Веселин Целков /п/

РЕШЕНИЕ

№ 3964/2011 г.

София, 01.12.2011 г.

Комисията за защита на личните данни в състав: Председател: Венета Шопова и членове: Красимир Димитров, Валентин Енев, Мария Матева и Веселин Целков, в заседание, проведено на 16.11.2011 г. (Протокол № 46), на основание чл. 10, ал. 1, т. 7 от Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД) разгледа по същество жалба с рег. № 3964/31.08.2011 г., подадена от В.П.П. срещу „Б.М.Б.” ЕАД.

Комисията за защита на личните данни (КЗЛД) е сезирана с жалба, в която жалбоподателката сочи, че през декември 2010 г. е сключила договор с „Б.М.Б.” ЕАД за предоставяне на цифрова телевизия и Интернет. Поради технически причини на сигнала в района, в който живее, въпросните услуги не са инсталирани. Г-жа В.П.П. посочва, че същия ден е посетила офис на дружеството, за да прекрати договора, но не може да приложи копие на прекратения договор, тъй като не ѝ е предоставено.

През м. април 2011 г. е получила разпечатка от „Б.М.Б.” ЕАД за проведени телефонни разговори, за които В.П.П. твърди, че друго лице се е възползвало от нейните безплатни минути и е провело разговорите. Помолила е личните данни да бъдат изтрети от системата на оператора. Въпреки това, на 08.08.2011 г. е получила текстово съобщение от „Е.М.” ООД за наличие на неизплатено задължение към „Б.М.Б.” ЕАД. Не е получила обяснение за поредната сметка на нейно име, а само отговор, че ще бъде заличен номера на телефона, от който получава съобщение, но не и личните ѝ данни. Не счита това за разрешение на проблема, тъй като ще бъдат начислявани сметки на нейно име без знанието ѝ.

Към жалбата е приложено ксерокопие на Справка за успешно проведени разговори на името на жалбоподателката.

Жалбата, подадена от В.П.П. срещу „Б.М.Б.” ЕАД е съобразена с изискванията на КЗЛД съгласно Правилника за дейността на Комисията за защита на личните данни и на нейната администрация и съдържа необходимите нормативно определени реквизити. Комисията е сезирана от физическо лице, при наличието на правен интерес, подадена е в срока по чл. 38, ал. 1 от ЗЗЛД.

Приложимостта на Закона за защита на личните данни е свързана със защитата на физическите лица във връзка с обработването на техните лични данни от лица, имащи качеството администратори на лични данни по смисъла на легалната дефиниция на чл. 3 от Закона, каквото качество безспорно притежава „Б.М.Б.” ЕАД. При извършена служебна проверка в Регистъра на администраторите на

лични данни и на водените от тях регистри, поддържан от КЗЛД, е установено, че на дружеството „Б.М.Б.” ЕАД е издадено Удостоверение № 297820. Заявени са три регистъра: „Клиенти”, „Персонал” и „Трудови злополуки”. На дружеството „Е.М.” ООД е издадено Удостоверение № 17856. Заявени са два регистъра: „Лични данни по трудови правоотношения” и „Лични данни на клиенти - длъжници”. Двете дружества са вписани в Регистъра на администраторите на лични данни към КЗЛД.

Съгласно чл. 10, ал. 1, т. 7 от Закона за защита на личните данни, при сезирането й КЗЛД разглежда жалби срещу актове и действия на администраторите на лични данни, с които се нарушават правата на физическите лица по този закон, както и жалби на трети лица във връзка с правата им по този закон.

Следователно жалбата е от компетентността на КЗЛД.

В заседание, проведено на 12.10.2011 г. (Протокол № 42), Комисията обявява жалбата за допустима и я насрочва за разглеждане по същество на 16.11.2011 г. Конституира като страни в административното производство жалбоподателката В.П.П., ответна страна - „Б.М.Б.” ЕАД в качеството му на администратор на лични данни и заинтересована страна - „Е.М.” ООД.

В условията на служебното начало с писма, изх. № 3964/11/14.09.2011 г. на Председателя на КЗЛД, на основание чл. 26 от АПК, дружествата „Б.М.Б.” ЕАД и „Е.М.” ООД са уведомени за образуваното административно производство, като на основание чл. 36 от АПК е указано да предоставят писмени становища, както и относими доказателства към жалбата.

В отговор, от „Б.М.Б.” ЕАД е получено становище, в което се сочи, че на 21.12.2011 г. жалбоподателката е сключила договор за предоставяне на обществени електронни съобщителни услуги – троен пакет, който включва три услуги: Интернет, платена цифрова телевизия и телефонна услуга. Твърди се, че задълженията на г-жа В.П.П. са анулирани, поради което считат, че жалбата е удовлетворена.

Към писмото са приложени заверени копия на: Договор за услуги по събиране на вземания от 01.02.2011 г. и Договор № 1301674001 от 21.12.2010 г.

С писмо с вх. № 3499/11/27.09.2011 г., от „Е.М.” ООД е получено становище, в което се посочва, че на основание сключен на 01.02.2011 г. Договор за услуги по събиране на вземания, от „Б.М.Б.” ЕАД е възложено за събиране изискуемото задължение на В.П.П. Изпратеното електронно съобщение до лицето съответства на задълженията на „Е.М.” ООД съгласно чл. 2.3 от посочения договор.

Към писмото са приложени заверени копия на: Удостоверение № 17856; Договор за услуги по събиране на вземания от 01.02.2011 г. и Приложение № 2 към него и Пълномощно на юрк. А.К.

С писмо с изх. № 3964/11/14.09.2011 г. на Председателя на КЗЛД, от жалбоподателката е изискана информация дали е сезирала други органи по жалбата и да предостави копия на договор с „Б.М.Б.” ЕАД, както и на молбата за заличаване на личните й данни. Отговор не е постъпил, поради което с жалбоподателката е проведен разговор по телефона (Протокол от 27.09.2011 г.). Г-жа В.П.П. заявява, че не разполага с договор, сключен с оператора, няма писмена молба за заличаването на личните й данни от системата на дружеството, тъй като са й отказали да я приемат. Посочва, че по случая е подала жалба до Комисията за защита на потребителите.

С писмо с изх. № 3964/11/13.10.2011 г. на Председателя на КЗЛД, от „Б.М.Б.” ЕАД е изискана информация, придружена с относими доказателства по какъв начин и на какво основание е прекратен договора с жалбоподателката, както и доказателства за наличие на неизплатени задължения към момента на предоставяне на личните й данни на „Е.М.” ООД. В отговор, с писмо с вх. № 3964/11/09.11.2011 г. е получено становище, в което се посочва, че „Б.М.Б.” ЕАД не може да предостави изисканата информация, тъй като във връзка с подадената до КЗЛД жалба с искане за заличаване на личните данни на г-жа В.П.П., същите са изтрети от системата на дружеството.

За откритото заседание на КЗЛД, проведено на 16.11.2011 г. (Протокол № 46), за разглеждане на жалбата по същество, страните са редовно уведомени. Жалбоподателката не се явява, не изпраща

процесуален представител. Дружеството „Е.М.” ООД не се представлява. За „Б.М.Б.” ЕАД се явява юрк. М.Д. с пълномощно с нотариална заверка №3244/20110 г. Юрк. М.Д. твърди, че спора с г-жа В.П.П. е разрешен, поради което счита жалбата за неоснователна.

В чл. 1, ал. 2 от Закона за защита на личните данни е гарантирана неприкосновеността на личността и личния живот чрез осигуряване на защита на физическите лица при неправомерно обработване на свързаните с тях лични данни в процеса на свободното движение на данните.

Жалбата е насочена срещу злоупотреба с личните данни на жалбоподателката, изразяваща се в предоставянето им на трети лица без наличие на валидно правно основание. По смисъла на § 1 от ДР на ЗЗЛД, „предоставяне” представлява обработване на лични данни.

Преценката относно основателността на жалбата следва да се обвърже с наличие на неправомерно обработване на лични данни от „Б.М.Б.” ЕАД.

В чл. 4 от ЗЗЛД законодателят е указал основанията за допустимост за обработването на лични данни. Изричното съгласие на физическото лице, за което данните се отнасят, е едно от условията за допустимост за обработване на лични данни, което кореспондира с целта на ЗЗЛД по смисъла на чл. 1, ал. 2 от Закона.

В конкретния случай, видно от Договор № 1301674001/21.12.2010 г., между жалбоподателката и „Б.М.Б.” ЕАД съществува валидно правоотношение. Предметът на договора е предоставяне на електронни съобщителни услуги при спазване на Общите условия за взаимоотношения с крайните потребители на „Е.К.М.Б.” ЕООД. Налице е изричното съгласие на страните по смисъла на чл. 4, ал. 1, т. 2 от ЗЗЛД. Този факт не се оспорва от страна на жалбоподателката.

От събраните към жалбата писмени доказателства може да се направи безспорен извод, че е налице обработване на личните данни на жалбоподателката по смисъла на § 1 от ДР на ЗЗЛД от страна на „Б.М.Б.” ЕАД във връзка с договора за услуги.

Г-жа В.П.П. посочва, че е сключила договор за предоставянето само на Интернет услуги и цифрова телевизия. От приложеното ксерокопие на цитирания договор е видно, че в съдържанието му е включено предоставянето и на телефонна услуга. От приложено към жалбата ксерокопие на Справка за успешно проведени разговори от 01.03.2011 г. до 31.03.2011 г., съдържаща име и адрес на жалбоподателката е видно, че г-жа Пейчева ползва договорените телефонни услуги. Жалбоподателката не е ангажирала доказателства в подкрепа на твърденията за прекратяването на договора. Относно достоверността на договора, както и размера на дължимите суми Комисията няма правомощия да се произнесе.

С подписването на индивидуалния договор, В.П.П. декларира съгласието си администраторът на лични данни - „Б.М.Б.” ЕАД да предоставя, събира, обработва използва и съхранява нейните лични данни по реда на глава XV от Закона за електронните съобщения и Общите условия. В т. 75.5 от Общите условия за взаимоотношенията с крайните потребители на „Е.К.М.Б.” ЕООД, се съдържа текст, съгласно който операторът има право да прекрати предоставянето на услугите на потребителя в случай на неплащане на цените по т.48.2 и т. 48.3 в сроковете, определени в договора, като операторът има право да търси дължимите суми с всички съдебни и извънсъдебни средства. В тази връзка, на 08.08.2011 г. (както посочва и жалбоподателката), на правно основание сключен на 01.02.2011г. Договор за услуги по събиране на вземания, дружеството „Е.М.” ООД предприема действия за извънсъдебно събиране на задълженията на г-жа В.П.П.

От събраните към административната преписка доказателства няма данни за извършено нарушение на императивни законови разпоредби. Обработването на личните данни на жалбоподателката е законосъобразно по силата на чл. 4, ал. 1, т. 2 и т. 3 от ЗЗЛД, тъй като обработването е било необходимо с оглед събирането на изискуеми нейни задължения.

Едновременно с изложеното, относно искането на жалбоподателката за заличаването на личните й данни от системата на „Б.М.Б.” ЕАД, в становище с вх. №3964/11/09.11.2011 г. се съдържат

уверения, че искането е удовлетворено и свързаните с В.П.П. лични данни са заличени.

В качеството си на административен орган и във връзка с необходимостта от установяване истинността по случая, като основен принцип в процесуалното производство, съгласно чл. 7 от Административнопроцесуалния кодекс, изискващ наличието на действителни факти от значение по случая, имайки предвид предоставените писмени становища и доказателства, Комисията, приема жалбата за **неоснователна**.

Водима от горното и на основание чл. 10, ал. 1, т. 7 и чл. 38 от Закона за защита на личните данни във връзка с чл. 36 от Правилника за дейността на Комисията за защита на личните данни и на нейната администрация, Комисията за защита на личните данни

РЕШИ:

Остава без уважение жалба с рег. № 3964/31.08.2011 г., подадена от В.П.П. срещу „Б.М.Б.” ЕАД.

Настоящото решение подлежи на обжалване в 14-дневен срок от връчването му, чрез Комисията за защита на личните данни пред Административен съд София – град.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

Венета Шопова /п/

ЧЛЕНОВЕ:

Красимир Димитров /п/

Валентин Енев /п/

Мария Матева /п/

Веселин Целков /п/

РЕШЕНИЕ

№ 11491/2011г.

София, 01.12.2011г.

Комисията за защита на личните данни (КЗЛД) в състав: Председател: Венета Шопова и членове: Красимир Димитров, Мария Матева, Валентин Енев и Веселин Целков, на открито заседание, проведено на 16.11.2011г., на основание чл.10, ал.1, т.7 от Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД), разгледа жалба с рег. № 11491/04.01.2011г., подадена от Г.Т.М. срещу „Банка ДСК” ЕАД.

Жалбоподателката уведомява Комисията, че личните ѝ данни са използвани неправомерно от „Банка ДСК” ЕАД, клон „Братя Миладинови”, град Бургас при искане, от страна на неин приятел, за преструктуриране на потребителския му кредит.

Преструктурирането на кредита е свързано с осигуряване на поръчител, при което господина дава на банковата служителка името и ЕГН-то на жалбоподателката за проверка отговаря ли на условията за поръчителство.

Установявайки, че госпожа Г.Т.М. отговаря на условията служителката изисква от кредитополучателя да телефонира и в нейно присъствие, да вземе съгласието ѝ за поръчителство.

Жалбоподателката твърди, че в разговора не е дала съгласие за поръчителство по кредита

на своя приятел и той е подписал декларация за промяна на условията по кредита, без да посочва личните й данни.

На 22.12.2010г. служителката К. уведомява кредитополучателя, че при подписване на изготвения договор трябва да се яви с госпожа Г.Т.М., която е включена като поръчител.

При среща с банковата служителка, състояла се на 28.12.2010г. жалбоподателката и кредитополучателят настояват да разберат защо, независимо от отказа й и без да е информирана за това, тя е посочена като страна по договора за кредит.

Госпожа Г.Т.М. предполага, че данните й са взети от базата данни на Банка ДСК” ЕАД чийто бивш клиент е, но госпожа К. продължава да твърди, че ги е получила от кредитополучателя.

При разговор с мениджъра на клона, който се съгласява, че е допусната голяма грешка жалбоподателката е посъветвана да не разписва договора.

Жалбоподателката иска от госпожа К. информация за кредита на своя приятел и за условията, при които е одобрен в момента, за да може да се запознае с тях и ако размисли да подпише договора, но служителката й дава само общите условия на банката и я информира, че останалото представлява конфиденциална информация.

Госпожа Г.Т.М. моли Комисията да обърне внимание на описания случай, тъй като според нея е налице измама от страна на „Банка ДСК” ЕАД.

С писмо изх. № 11491(11)/19.01.2011г. на Председателя на КЗЛД, от „Банка ДСК” ЕАД е изискано писмено становище по изнесените в жалбата факти и обстоятелства.

С писмо вх. № 11491(11)/28.01.2011г. Банката изразява становището си по жалбата и оспорва твърденията на госпожа Г.Т.М. за неправомерно използване на личните й данни.

В становището се сочи, че на 28.12.2010г., служителката Д.К. не е представила на жалбоподателката проект на договор, по който да е страна и в който да са посочени личните й данни.

„Банка ДСК” ЕАД изтъква, че не подкрепя становището си с доказателства, поради обективната невъзможност да се представят такива по отношение на отрицателния факт, че Банката, чрез своите служители, не е представила на госпожа Г.Т.М. проект на договор за поръчителство или друг проект на договор, с попълнени нейни лични данни.

Становището информира, че жалбоподателката е бивш клиент на „Банка ДСК” ЕАД в качество на кредитополучател и титуляр на разплащателна сметка, като към момента кредита й е погасен, а разплащателната сметка закрита.

Подчертава се, че до погасяване на кредита и закриване на разплащателната сметка на 03.12.2010г. Банката не е обработвала личните данни на госпожа Г.Т.М. за цели извън установените в договорните отношения с нея.

„Банка ДСК” ЕАД се позовава на разпоредбата на чл.8 от Закона за мерките срещу изпирането на пари, според която след прекратяване на договорните отношения с клиент Банката е длъжна да съхранява данните му за срок от 5 години.

Същевременно, личните данни на жалбоподателката не са посочвани, без съгласието й, в проекти на договори и не са обработвани освен с оглед съхраняването им, в съответствие с нормативно установеното задължение на Банката.

От „Банка ДСК” ЕАД считат, че твърдяното поведение на банковата служителка е неотнормено към въпроса за обработване на лични данни на госпожа Г.Т.М. и го оставят без коментар.

С писмо изх. № 11491(11)/09.02.2011г. на Председателя на КЗЛД, на жалбоподателката е изпратено заверено копие от становището на Банката и е изискано депозиране на доказателства, подкрепящи твърденията, изложени в жалбата й.

На свое редовно заседание, проведено на 22.06.2011г. КЗЛД разглежда жалба рег.№11491/04.01.2011г.

Преди да се произнесе по допустимостта ѝ Комисията взема решение да бъде изисквана информацията относно имената и адреса на лицето, за което се твърди, че е подало заявление за кредит, в което госпожа Г.Т.М. фигурира като поръчител.

КЗЛД решава, че след получаване на горната информация Банката следва да депозира преписката по въпросния кредит.

С писмо изх. № 11491(11)/03.09.2011г. на Председателя на КЗЛД, от „Банка ДСК“ ЕАД е изисквано заверено копие от преписката по потребителския кредит на господин Х.М., включително заявлението за реструктуриране на кредита, подадено от него през месец ноември 2010г. в офиса на Банката в град Бургас, клон „Братя Миладинови“.

В писмо рег. № 11491(11)/17.09.2011г. от „Банка ДСК“ ЕАД уточняват, че на 14.09.2007г. между господин Х.М. и Банката е сключен договор за кредит за текущо потребление, обезпечен с поръчителството на лицето И.А.Р.

Сочи се, че на 24.02.2010г. е сключено допълнително споразумение към този договор, съгласно което се уговаря гратисен период за издължаване на главницата по кредита.

От банката информират, че на 11.11.2010г. е проведена среща между кредитополучателя и служител на „ДСК“ ЕАД, с цел обсъждане на възможните варианти за реструктуриране на кредита.

В писмото се твърди, че на тази среща господин Х.М. разговаря с лицето, предложено от него за поръчител, като то му съобщава своето ЕГН и три имена, а кредитополучателя ги предоставя на банковия служител.

При проведената среща се съставя протокол относно заявения желан способ за реструктуриране – удължаване срока за погасяване на кредита и падежно число.

Този протокол съдържа най-обща информация за обсъжданията по време на срещата, като не се конкретизират размера на удължения срок за погасяване на кредита или допълнителните обезпечения.

От „ДСК“ ЕАД изтъкват, че отделна молба за реструктуриране, през месец ноември, не е подавана от кредитополучателя и такава не се изисква, съгласно вътрешните правила на Банката.

Подчертава се, че при всяко договаряне и последващо предоговаряне биват изследвани платежоспособността на кредитоискателя и поръчителите, в изпълнение на задълженията съгласно Базелските стандарти и националното банково законодателство.

Изяснява се, че с оглед реструктурирането, поискано от господин Х.М. е установено, че същият е поръчител по кредит на Г.Т.М., отпуснат от Банката в изпълнение на Договор за кредит от 13.12.2007г.

На основание справката, направена в системата на „ДСК“ ЕАД, по отношение кредитите на господин Х.М. и на госпожа Г.Т.М. е установено, че предложения вариант за реструктуриране е приемлив риск, съгласно приложимото законодателство и вътрешните правила на дружеството.

В резултат, реструктурирането е одобрено и кредитополучателя и госпожа Г.Т.М. са поканени за уточняване на условията по допълнителното споразумение към договора за кредит и по договора за поръчителство.

След като, при посещението в офиса на „ДСК“ ЕАД, е установено, че госпожа Г.Т.М. не желае да стане поръчител, договор за поръчителство не е изготвен и подписан.

Към писмото е приложено заверено копие от кредитното досие на господин Х.М. по кредит за текущо потребление от 14.09.2007г., приложено е заверено копие от обяснения на обслужващия служител Д.К., както и заверено копие на част от кредитното досие на госпожа Г.Т.М., по договор за текущо потребление от 13.12.2007г.

На свое редовно заседание, проведено на 19.10.2011г. (Протокол № 43) КЗЛД обявява жалба рег. № 11491/04.01.2011г., подадена от Г.Т.М. срещу „Банка ДСК” ЕАД за допустима.

На основание чл. 38, ал 3 от ПДКЗЛДНА Комисията конституира като ответна страна в производството „Банка ДСК” ЕАД.

Жалба рег. № 11491/04.01.2011г. е насрочена за разглеждане, по същество, на 16 ноември 2011г., за което страните са редовно уведомени.

На заседанието се явяват главен юрисконсулт А.А.И. и старши юрисконсулт М.К.С., процесуални представители на „Банка ДСК” ЕАД.

В хода на заседанието, при обсъждане и гласуване на решението по жалба рег. № 11491/04.01.2011г. госпожа Мария Матева, член на КЗЛД, изрази особеното мнение че „Банка ДСК” ЕАД не е извършила задълбочено вътрешно проучване, не е изисквала обяснения от мениджъра на, клон „Братя Миладинови”, град Бургас и претендирайки неоснователност на жалбата се е позовала единствено на обясненията на кредитен инспектор Д.К.

Госпожа Матева счита, че административната преписка не съдържа достатъчно доказателства за категорично отхвърляне на претенцията на госпожа Г.Т.М.

В чл.30, ал.1 от Правилника за дейността на Комисията за защита на личните данни и на нейната администрация (ПДКЗЛДНА) са определени реквизитите, които трябва да съдържа жалбата, с която физическите лица сезират Комисията за нарушение на правата им по ЗЗЛД.

Жалбата на госпожа Г.Т.М. отговаря на нормативно установените изисквания, поради което се явява редовна.

Същевременно може да се приеме, че жалбата е допустима. Подадена е от физическо лице, при наличие на правен интерес и в срока чл.38, ал.1 от ЗЗЛД.

Предвид описаната фактическа обстановка, допълнително изисканите материали и направения анализ, може да се определи, че жалбата на госпожа Г.Т.М. е насочена срещу обработване на личните й данни, без знанието и съгласието й, от „Банка ДСК” ЕАД, във връзка със сключването на договор за поръчителство по отношение преструктурирането на договор за кредит за текущо потребление на господин Х.М.

„Банка ДСК” ЕАД има качеството на администратор на лични данни по смисъла на чл.3 от ЗЗЛД.

Съгласно чл.3, ал.1 и ал.2 от Наредба № 9 на Българска народна банка за оценка и класификация на рисковите експозиции на банките и за установяване на специфичните изисквания за кредитен риск

„Банка ДСК” ЕАД е длъжна да оценява и класифицира рисковите си експозиции, когато са налице признаци за влошаване финансовото състояние на длъжника или обстоятелства, които са довели до загуби или могат да доведат до загуби от бъдещи събития.

В случай, че има повече от една експозиция към лица, които могат да се разглеждат като носители на общ риск, експозициите се класифицират в групата на лицето с най-висока степен на риск.

С оглед преструктуриране на кредита, поискано от господин Х.М. се установява, че същия е поръчител по кредит на Г.Т.М., отпуснат от Банката в изпълнение на Договор за кредит от 13.12.2007г.

На основание справката, направена в системата на „ДСК” ЕАД, по отношение кредитите на господин Х.М. и на госпожа Г.Т.М. е установено, че предложения вариант за преструктуриране е приемлив риск, съгласно приложимото законодателство и вътрешните правила на дружеството.

В резултат, преструктурирането е одобрено и кредитополучателя и госпожа Г.Т.М. са поканени за уточняване на условията по допълнителното споразумение към договора за кредит и по договора за поръчителство.

Същевременно от „Банка ДСК” ЕАД сочат, че на госпожа Г.Т.М. не е предоставян проект на договор за поръчителство или друг проект на договор, с попълнени нейни лични данни.

Банката не отрича, че съхранява данните на жалбоподателката, тъй като тя е неин бивш клиент, с кредит и разплащателна сметка, погасени на 03.12.2010г.

В този смисъл е налице обработване на личните данни на госпожа Г.Т.М., но то представлява нормативно установеното задължение на Банката, предвид разпоредбата на чл.8 от Закона за мерките срещу изпирането на пари.

Нормата на чл.8 от ЗМИП сочи, че банките са длъжни да съхраняват за срок от 5 години данните за клиентите и документите за извършените сделки и операции.

За клиентите този срок тече от началото на календарната година, следваща годината на прекратяването на отношенията, а за сделките и операциите - от началото на календарната година, следваща годината на тяхното извършване.

Според ЗЗЛД обработването на лични данни е допустимо само в случаите, когато е налице поне едно от условията, посочени в чл.4, ал.1.

Текстът на чл.4, ал.1, т.2 от Закона сочи, че изричното съгласие на лицето, за което се отнасят данните представлява само едно от условията за допустимост на обработването.

Същевременно, нормативно закрепените, изисквания, поставени спрямо кредитните институции предпоставят наличие на условието по чл.4, ал.1, т.1 от ЗЗЛД, което прави обработването на данните на клиентите им допустимо.

Госпожа Г.Т.М. не дава съгласието си за поръчителство по кредита на господин Х.М., в резултат на което договор за поръчителство не е изготвен и подписан.

Жалбоподателката не прилага доказателства в подкрепа на твърдението, че личните ѝ данни са обработени от „Банка ДСК” ЕАД, без знанието и съгласието ѝ, за целите на поръчителство по договор за кредит

Комисията за защита на личните данни като взе предвид фактите и обстоятелствата, изнесе-ни в настоящето административно производство и на основание чл. 38, ал.2 от Закона за защита на личните данни,

РЕШИ:

Обявява жалба рег. № 11491/04.01.2011г., подадена от Г.Т.М. срещу „Банка ДСК” ЕАД за неоснователна и я оставя без уважение.

Решението да се съобщи на заинтересованите лица по реда на АПК.

Настоящото решение подлежи на обжалване в 14 дневен срок от връчването му, чрез Комисията за защита на личните данни, пред Административен съд София – град.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

Венета Шопова /п/

ЧЛЕНОВЕ:

Красимир Димитров /п/

Валентин Енев /п/

О.М. Мария Матева /п/

Веселин Целков /п/

РЕШЕНИЕ
№ 3091/2011 г.
София, 05.12.2011 г.

Комисията за защита на личните данни в състав: Председател: Венета Шопова и членове: Красимир Димитров и Веселин Целков, в заседание проведено на 23.11.2011 г., на основание чл. 10, ал. 1, т. 7 от Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД), разглежда редовността на искане с вх.№3091/12.07.2011 г., подадено от В.Х.Г.

В Комисията за защита на личните данни (КЗЛД) е постъпило искане с рег. №3091/12.07.2011г., подадено от В.Х.Г.. В писмото се излагат общи твърдения срещу изискването на личните данни на гражданите на Република България от страна на различни институции и дружества. Г-жа В.Х.Г. изразява недоволство от факта, че след като откаже да предостави личните си данни ѝ се отказват всякакви услуги и обслужване. Изброява различни примери – личен лекар, „М.” ЕАД, Бюро по труда, извършени изследвания в Окръжна болница, библиотека, Социални грижи, банка, МВР при смяна на личната карта, ЧЕЗ – Електроразпределение, Топлофикация – Плевен, когато са ѝ изисквани личните данни. Счита, че институциите и инстанциите са длъжни да обслужват клиентите, независимо дали си предоставят личните данни. Жалбоподателката заявява, че самата тя следва да определя на кого и какви лични данни да предава.

С писмо с изх. № 3091/11/15.07.2011 г. на Председателя на КЗЛД, г-жа В.Х.Г. е уведомена за реда за подавания на искания от физически лица при нарушени техни права по ЗЗЛД. Посочени са основанията, съдържащи се в чл. 4 от Закона, при наличие на поне едно от които е допустимо обработването на лични данни. Обяснено ѝ е, че съгласно разпоредбите, съдържащи се в чл. 2 от ЗЗЛД всеки администратор на лични данни следва да обработва личните данни законосъобразно и добросъвестно, да ги събира за конкретни, точно определени и законни цели и да не ги обработва допълнително по начин, несъвместим с тези цели. Уведомена е за правните възможности, които има ако счита, че правата ѝ по ЗЗЛД са нарушени и ако личните ѝ данни са обработени незаконосъобразно. Ако предприеме да сезира КЗЛД, да конкретизира искането си, да посочи дата на твърдяното нарушение, да приложи доказателства (ако разполага с такива), както и да подпише съдържанието на искането. Относно конституирането на ответна страна в административното производство е указано да посочи срещу кой администратор на лични данни е подадената жалба, както и да уточни искането си към КЗЛД.

В отговор, с писмо с вх. № 3091/11/15.08.2011 г., В.Х.Г. изпраща неподписана жалба с идентично съдържание, към която са приложени копия на два броя декларации и Заявление за деклариране на показания. В писмото са отправени запитвания дали сочените институции са регистрирани като администратори на лични данни. В.Х.Г. посочва, че не знае дали има злоупотреба с личните ѝ данни, но счита, че са нарушени правата ѝ, като е отказвано обслужване поради факта, че не е декларирала своето съгласие и не е предоставяла ксерокопие на лична карта.

С писмо, изх. № 3091/11/31.08.2011 г. на Председателя на КЗЛД, В.Х.Г. **повторно** е уведомена за реда и за съдържанието на искането, с което се сезира КЗЛД. Посочен ѝ е 3-дневен законоустановен срок да отстрани нередовностите на жалбата си.

В свое трето писмо с вх. 3091/11/13.09.2011 г. жалбоподателката изразява своето недоволство от отговора и от дадените ѝ указания.

За трети пореден път с писмо с изх. № 3091/11/03.10.2011 г. на Председателя на КЗЛД, на В.Х.Г. са изпратени резултатите от извършена служебна проверка в Регистъра на администраторите на лични данни към КЗЛД, като са ѝ посочени номерата на удостоверенията на конкретни администратори на лични данни, към които тя изразява недоволството си. Обяснено ѝ е, че не следва да третира всяко поискване на свързаните с нея лични данни за евентуална злоупотреба със същите. Уведомена

е, че в чл. 23 от ЗЗЛД е предвидена отговорността на администраторите на лични данни, които са длъжни да предприемат необходимите технически и организационни мерки, за да защитят данните от случайно или незаконно унищожаване, или от случайна загуба, от неправилен достъп, изменение или разпространение, както и от други незаконни форми на обработване.

В деловодството е депозирано писмо с вх. № 3091/11/12.10.2011 г., подадено от г-жа В.Х.Г., за пореден път трудно за разчитане, съдържащо неясни искания и отново без подписа на жалбоподателката.

Съгласно чл. 27, ал. 2 от АПК административният орган проверява предпоставките за допустимостта на искането, като наличието на поне една от посочените в нормата представлява пречка за продължаване на производството по издаване на искания индивидуалния административен акт.

Искането, подадено от В.Х.Г. не е съобразено с изискванията на КЗЛД съгласно Правилника за дейността на Комисията за защита на личните данни и на нейната администрация и не съдържа необходимите нормативно определени реквизити. В чл. 30, ал. 2 от Правилника се съдържа текст, съгласно който искателят следва да посочи естеството на своето искане, които в конкретния случай липсват. В жалбата се изказват различни твърдения, нито едно от които не е потвърдено с конкретна информация или други документи, от които да се установи срещу кой администратор на лични данни е насочена.

На г-жа В.Х.Г. е съобщено кои са нередовностите на подаденото от нея искане и е указан законоустановен срок да ги отстрани. Уведомена, че съгласно чл. 30, ал. 3 от Правилника следва да предостави горепосочената информация в 3-дневен срок, неспазването на който води до прекратяване на производството. Искане с вх. № 3091/12.07.2011 г., подадено от В.Х.Г. не е потвърдено и не е предоставена изисканата по надлежния ред информация. Въпреки дадените й указания, г-жа В.Х.Г. не посочва конкретен администратор на лични данни, нито сочи с какви действия са нарушени правата й по ЗЗЛД, нито указва дата на твърдяно нарушение. Писмата не са подписани и не може еднозначно да се установи от кого изхождат.

Съгласно чл. 56, ал. 2 във връзка с чл. 30, ал. 1 от АПК и чл. 30, ал. 3 от ПДКЗЛДНА, ако в искането има нередовности, на искателя се изпраща съобщение да ги отстрани в посочения законоустановен срок. При неизпълнение, административното производство се прекратява.

Водима от горното и на основание чл. 10, ал. 1, т. 7 от Закона за защита на личните данни и чл. 30, ал. 3 от Правилника за дейността на Комисията за защита на личните данни и на нейната администрация във връзка с чл. 30, ал. 1 от Административнопроцесуалния кодекс, Комисията

РЕШИ:

Обявява искане с вх. № 3091/12.07.2011 г., подадено от В.Х.Г. за нередовно и прекратява административното производство.

Настоящото решение подлежи на обжалване в 14-дневен срок от връчването му, чрез Комисията за защита на личните данни пред Административен съд София – град.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

Венета Шопова /п/

ЧЛЕНОВЕ:

Красимир Димитров /п/

Веселин Целков /п/

РЕШЕНИЕ
№ 4040/2011 г.
София, 05.12.2011 г.

Комисията за защита на личните данни (КЗЛД) в състав: Председател: Венета Шопова и членове: Красимир Димитров и Веселин Целков, в открито заседание, проведено на 23.11.2011 г. (Протокол № 47), на основание чл. 10, ал. 1, т. 7 от Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД), разгледа по същество жалба с рег. № 4040/07.09.2011 г., подадена от И.В.В. срещу „М.” ЕАД.

Административното производство е по реда на чл. 38 от Закона за защита на личните данни.

Комисията за защита на личните данни е сезирана с жалба, в която жалбоподателят сочи, че личните му данни са използвани неправомерно от мобилния оператор, като без неговото знание и съгласие ги е предоставил на „К.Б.” ЕООД. Твърди, че фирмата за събиране на вземания е отправяла заплахи срещу него и семейството му, с които му е причинявала психически тормоз. Моли Комисията да извърши проверка с оглед правомощията си.

Към жалбата не се приложени доказателства.

С писмо с изх. № 4040/11/29.09.2011 г. на Председателя на КЗЛД, от жалбоподателя е изисквана информация кога е узнал за твърдяното нарушение, дали е бил абонат на мобилния оператор, както и да приложи допълнителни доказателства (ако разполага с такива). Видно от обратната разписка, писмото е получено на 05.10.2011 г., но отговор от г-н И.В.В. не е депозиран в деловодството на КЗЛД.

Жалбата, подадена от И.В.В. срещу „М.” ЕАД е съобразена с изискванията на КЗЛД съгласно Правилника за дейността на Комисията за защита на личните данни и на нейната администрация и съдържа необходимите нормативно определени реквизити. Комисията е сезирана от физическо лице, при наличието на правен интерес. В жалбата не е посочена точната дата на твърдяното нарушение, но от събраните към административната преписка доказателства следва извода, че е подадена в срока по чл. 38, ал. 1 от Закона за защита на личните данни.

В чл. 27, ал. 2 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) законодателят обвързва преценката за допустимостта на искането с наличие на посочените в текста изисквания. Приложимостта на Закона за защита на личните данни е свързана със защитата на физическите лица във връзка с обработването на техните лични данни от лица, имащи качеството администратори на лични данни по смисъла на легалната дефиниция на чл. 3 от Закона. Това изискване се явява абсолютна процесуална предпоставка, с оглед на която следва да се прецени допустимостта на жалбата. Дружеството „М.” ЕАД притежава качеството администратор на лични данни по смисъла на ЗЗЛД. При извършена служебна проверка в Регистъра на администраторите на лични данни и на водените от тях регистри, поддържан от КЗЛД, е установено, че на „М.” ЕАД е издадено Удостоверение № 50151. На „К.Б.” ЕООД е издадено Удостоверение № 500075. Двете дружества са вписани в регистъра на администраторите на лични данни към КЗЛД.

Съгласно чл. 10, ал. 1, т. 7 във връзка с чл. 38 от Закона за защита на личните данни, при сезирането й КЗЛД разглежда жалби срещу актове и действия на администраторите на лични данни, с които се нарушават правата на физическите лица по този закон, както и жалби на трети лица във връзка с правата им по този закон.

Следователно жалбата е от компетентността на КЗЛД.

В заседание, проведено на 26.10.2011 г. (Протокол № 44) Комисията обявява жалбата за допустима и я насрочва за разглеждане по същество на 23.11.2011 г. Конституира като страни в административното производство жалбоподателя И.В.В., ответна стана - „М.” ЕАД и заинтересована страна - „К.Б.” ЕООД.

В условията на служебното начало с писма, изх. № 4040/11/29.09.2011 г. на Председателя на

КЗЛД, на основание чл. 26 от Административнопроцесуалния кодекс, дружествата „М.“ ЕАД и „К.Б.“ ЕООД са уведомени за образуваното административно производство и на основание чл. 36 от АПК е указано да предоставят писмени становища, както и относими доказателства към жалбата.

В отговор, с писмо с вх. № 4040/11/06.10.2011 г., от „М.“ ЕАД е получено становище, в което се посочва, че И.В.В. е страна по Договор за услуги № В1551981/11.06.2010 г., по който договор има просрочени задължения. По силата на сключен на 20.05.2003 г. договор, вземането е възложено за събиране от „К.Б.“ ЕООД.

Към писмото са приложени заверени копия на: Пълномощно от 04.02.2010 г.; Договор №В1551981/11.06.2010 г. и Приложение № 1 към него; Данни за потребител; Фактури №0212737763/26.02.2011 г., №0203922368/23.11.2010 г., №027215358/25.12.2010 г., №0211311319/29.01.2011 г.; Приложение към фактура №0212737763, №0203922368 и №0207215358; Договор от 20.05.2003 г. с „К.Б.“ ЕООД и пет броя Анекса към него.

От „К.Б.“ ЕООД е получено становище, в което се сочи, че на правно основание сключен с „М.“ ЕАД договор за извънсъдебни действия по събиране на вземания, на 03.08.2011 г. до жалбоподателя е изпратено писмо, с което е уведомен за размера на задължението му към мобилния оператор, което следва за заплати.

Към писмото са приложени заверени копия на: Писмо с реф. № 4668713/03.08.2011 г.; Договор от 20.05.2003 г. и 9 броя Анекса към него.

В чл. 1, ал. 2 от Закона за защита на личните данни е гарантирана неприкосновеността на личността и личния живот чрез осигуряване на защита на физическите лица при неправомерно обработване на свързаните с тях лични данни в процеса на свободното движение на данните.

Обработването на лични данни от страна на администратора на лични данни, съгласно чл. 2, ал. 2, т. 1 от ЗЗЛД, следва да бъде законосъобразно и добросъвестно. Съгласно чл. 2, ал.2, т. 3 от Закона, личните данни следва да бъдат съотносими, свързани със и ненадхвърлящи целите, за които се обработват.

Жалбата е насочено срещу злоупотреба с личните данни на жалбоподателя, изразяваща се в предоставянето на свързаните с него лични данни на трети лица. По смисъла на § 1, т. 1 от ДР на ЗЗЛД „предоставяне“ е действие по обработване на лични данни.

За откритото заседание на КЗЛД за разглеждане на жалбата по същество, проведено на 23.11.2011 г. (Протокол № 47), страните са редовно уведомени. Жалбоподателят не се явява, не изпраща процесуален представител. За „М.“ ЕАД се явява мл. юрк. М.Д.С. с пълномощно №1698/28.02.2011 г. „К.Б.“ ЕООД се представлява от юрк. К.Е.Б. М.Д.С. счита жалбата за неоснователна, тъй като г-н И.В.В. в качеството си на абонат на дружеството има неизплатени задължения по сключения договор с „М.“ ЕАД. Юрк Б. поддържа становището и посочва, че изпълнявайки задълженията си по договор, сключен с „М.“ ЕАД, дружеството е предприело извънсъдебни действия за събиране на задължението на И.В.В.

Преценката относно основателността на жалбата следва да се обвърже с наличие на неправомерно обработване на личните данни на жалбоподателя от администратора на лични данни „М.“ ЕАД.

В чл. 4, ал. 1 от ЗЗЛД изчерпателно са посочени основанията за допустимост за обработване на лични данни. Законодателят е възприел, че обработването на лични данни на физически лица, следва да се извършва при наличието на поне едно от тези условия, което е предпоставка за законосъобразност на обработването. Изричното съгласие на физическото лице, за което данните се отнасят, е едно от условията за допустимост за обработване на лични данни, което кореспондира с целта на ЗЗЛД по смисъла на чл. 1, ал. 2 от Закона. Г-н И.В.В. не посочва дали е абонат на мобилния оператор за ползване на мобилен номер, но видно от Договор № В1551981/11.06.2010 г. и Приложение № 1 към него, между И.В.В. и „М.“ ЕАД е налице валидно правоотношение. „М.“ ЕАД притежава

личните данни – адрес, имена, ЕГН и номер на лична карта, предоставени от жалбоподателя във връзка с ползването от него мобилни услуги. От изложеното следва извода, че е налице изричното съгласие на г-н И.В.В. по смисъла на чл. 4, ал. 1, т. 2 от ЗЗЛД.

От събраните към жалбата писмени доказателства безспорно е установено обстоятелство, че по смисъла на § 1 от ДР на ЗЗЛД, „М.“ ЕАД обработва личните данни на жалбоподателя във връзка с договорните отношения между страните.

Жалбата е насочена срещу злоупотреба с личните данни на жалбоподателя, изразяваща се в предоставянето им на трети лица без знанието и съгласието на жалбоподателя.

От приложените към административната преписка ксерокопия на фактури за ползвани месечни мобилни услуги, И.В.В. има неизплатени задължения, за които е указан срок за плащането им. Във връзка с направеното уточнение в становище с вх. № 4040/11/06.10.2011г. от мобилния оператор, че на 02.10.2011 г. посочените фактури са платени, но остава неплатена дължимата неустойка, следва да се има предвид, че правопораждащият фактически състав на вземането на неустойка така, както е определено в чл. 92, ал. 1 от Закона за задълженията и договорите включва: наличие на валидно договорно задължение; уговорка за неустойка, която се дължи при неизпълнение на определено в договора задължение; наличие на неизпълнение, определено в договора като основание за заплащане на неустойка. Съгласно т. 5.2 от Договор № В1551981 за мобилни услуги, ако абонатът наруши задълженията си, произтичащи от договора, „М.“ ЕАД има право да получи неустойка за забава на плащането на парични задължения. Относно размера на неустойката, начина на изчисляването ѝ, както и падежът за нея засягат въпроси, свързани с облигационно правоотношения, по които КЗЛД няма правомощия да се произнесе.

На правно основание сключен на 20.05.2003 г. договор, „М.“ ЕАД предоставя на „К.Б.“ ЕООД информация за свои длъжници с оглед предприемане на законосъобразни действия за извънсъдебно събиране на техните задължения. Договорът е валидно действащ и към настоящия момент, вследствие на подписан на 31.08.2011 г. Анекс към него. В тази връзка, с писмо с реф. № 4668713, на 03.08.2011г. „К.Б.“ ЕООД уведомява И.В.В. за съществуващото задължение към „М.“ ЕАД, както и за неговия размер.

В т. 5.5 от Договора за мобилни услуги се съдържа текст, съгласно който абонатът декларира съгласието си личните му данни да бъдат съхранявани и обработвани законосъобразно за целите на предоставяне на услугите, предмет на договора, както и да бъдат предоставяни на трети лица с цел събиране на вземания, дължими по договора. Едновременно с казаното, в т. 69.г. от Общите условия на „М.“ ЕАД за взаимоотношенията между „М.“ ЕАД и абонатите и потребителите на обществените мобилни наземни мрежи на „М.“ ЕАД, които са неразделна част от индивидуалния договор, при подписването му абонатът дава съгласието си МТел да събира, съхранява, обработва и предоставя на трети лица лични данни, с цел индивидуално определяне на кредитния лимит, извършване на кредитна оценка и/или събиране на вземания

Комисията за защита на личните данни е независим държавен орган, който осъществява защитата на лицата при обработването на техните лични данни и при осъществяването на достъп до тези данни, както и контрол по спазването на Закона за защита на личните данни. Целта на Закона е да гарантира неприкосновеността на личността и личния живот на физическите лица чрез осигуряване на защита при неправомерно обработване на свързаните с тях лични данни в процеса на свободно движение на данните.

От събраните към административната преписка доказателства няма данни за извършено нарушение на императивни законови разпоредби. Обработването на личните данни на жалбоподателя е законосъобразно по силата на чл. 4, ал. 1, т. 2 и т. 3 от ЗЗЛД, тъй като обработването е било необходимо с оглед събирането на изискуеми задължения.

В качеството си на административен орган и във връзка с необходимостта от установяване истинността по случая, като основен принцип в процесуалното производство, съгласно чл. 7 от

Административнопроцесуалния кодекс, изискващ наличието на действителни факти от значение по случая, имайки предвид предоставените писмени становища и доказателства, Комисията, приема жалбата за **неоснователна**.

Водима от горното и на основание чл. 10, ал. 1, т. 7 и чл. 38 от Закона за защита на личните данни, Комисията за защита на личните данни

РЕШИ:

Оставя без уважение жалба с рег. № 4040/07.09.2011 г., подадена от И.В.В. срещу „М.” ЕАД.

Настоящото решение подлежи на обжалване в 14-дневен срок от връчването му, чрез Комисията за защита на личните данни пред Административен съд София – град.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

Венета Шопова /п/

ЧЛЕНОВЕ:

Красимир Димитров /п/

Веселин Целков /п/

РЕШЕНИЕ

№ 1955/2011 г.

гр. София, 06.12.2011 г.

Комисията за защита на личните данни /КЗЛД/ в състав: Председател: Венета Шопова и членове- Красимир Димитров, Валентин Енев, Мария Матева и Веселин Целков на редовно заседание, проведено на 21.09.2011 г., на основание чл. 10, ал. 1, т. 7 от Закона за защита на личните данни /ЗЗЛД/, разгледа по същество жалба с рег. № 1955/27.04.2011 г. от А.И.И. от гр. К. срещу МВР.

Жалбоподателят А.И.И. сезира КЗЛД с жалба, в която твърди, че органите на МВР неправомерно обработват негови лични данни и съгласно твърденията, фактическата обстановка по случая е следната:

През 1995 г. жалбоподателят е задържан в РУ-К., а през 2005 г. в РУ- С., за което му се правят полицейски регистрации, след което е освобождаван без повдигане на обвинение.

През м. ноември 2010 г. г-н А.И.И. подава документи за издаване на разрешително за оръжие в РУ К., което му е необходимо за дейността му като охранител в охранителна фирма, но през януари 2011 г. получава устно отказ за издаване на разрешително за огнестрелно оръжие. Счита, че причината за отказа е наличието на информация за криминални прояви в информационните фондове на МВР.

На 16.03.2011 г. жалбоподателят подава заявление за заличаване на полицейската регистрация с препоръчано писмо, но до момента не е получил отговор.

Г-н А.И.И. моли КЗЛД за извършване на проверка по случая и издаване на задължителни предписания за заличаване на личните му данни от АИС “ЦПР”.

Към жалбата не се прилагат доказателства в подкрепа на изложените в нея твърдения.

В условията на служебното начало, с оглед гарантиране спазването на принципа за бързина и процесуална икономия в административния процес от МВР е изискано да изрази становище по слу-

чая, както и да приложи разпечатка от АИС “Централен полицейски регистър” за лицето А.И.И. с ЕГН*****.

С писмо вх. № 1955/11/30.05.2011 г. от страна на МВР предоставят исканата информация като излагат мотиви за неоснователност на жалбата. В становището се сочи, че няма данни в тяхната деловодна система за постъпило Заявление от жалбоподателя за актуализиране на неговите лични данни. Прилага се копие на писмо с рег. № 2015/ 13.05.2011г. по описа на ОД на МВР- Б., с което жалбоподателят се уведомява, че в информационните фондове на МВР не се съхранява информация за него, представляваща полицейска регистрация по смисъла на чл. 59 от ЗМВР.

Към становището се прилага и разпечатка от АИС “ЦПС” за лицето А.И.И. Видно от отразената в нея информация лицето фигурира като “извършител” по предварителни проверки по ЗМ № 716/1995 г. и ЗМ-725/1995 г. на РУ К. за извършено престъпление по чл. 194 от НК, приключили с мнение за образуване на предварително производство и предадени по компетентност материали на Районна прокуратура- гр. К. Има данни и за водено досъдебно производство по ЗМ- 1927/2008 г. на 05 РУ- гр. Б. към ОД на МВР- Б., приключено на 19.03.2009 г. с мнение за прекратяване на основание чл. 24, ал. 1, т. 1 от НПК- поради липса на престъпление. Отражена е и информацията относно задържане от полицейски орган- проверка съпричастност към извършено престъпление по чл. 195, ал. 1, т. 3 от МВР, освободен на 19.04.2006 г.

Жалбата е разгледана по същество в присъствието на страните, респ. процесуални представители, на 13.07.2011 г.

Видно от представените доказателства, изразени становища и твърдения следва, че жалбата е редовна, подадена от надлежна страна, при наличие на правен интерес, поради което се явява процесуално допустима.

Разгледана по същество, Комисията счита, че жалбата е основателна по следните съображения:

Законът за защита на личните данни урежда защита на правата на физическите лица при обработването на техните данни, дотолкова, доколкото обработването не се извършва за целите на отбраната, националната сигурност и обществен ред, както и за нуждите на наказателното производство. В тези случаи, съгласно чл. 1 ал. 5 от ЗЗЛД, контролът по обработването се възлага на съответния държавен орган. В този смисъл Закона за МВР се явява специален по отношение на Закона за защита на личните данни, когато данните се обработват за целите на националната сигурност и обществен ред, а министърът на вътрешните работи следва да осъществява контрола по обработването на лични данни. От друга страна, законодателят в чл. 165 от Закона за МВР предоставя контрола по защитата на правата на физическите лица при обработването на личните им данни и при осъществяването на достъп до тези данни на Комисията за защита на личните данни при условията и по реда, определени със Закона за защита на личните данни. Правото на Комисията да анализира и осъществява цялостен контрол за спазването на нормативните актове в областта на защитата на лични данни е закрепено и в чл. 10, ал. 1 от ЗЗЛД.

Във връзка с регистриран Заявителски материал № 1927/2008 г. на 05 РУ- гр. Б. към ОД на МВР за извършено престъпление по чл. 198 от НК, като разследването по което е приключено на 19.03.2009 г. с мнение за прекратяване на основание чл. 24, т. 1 от НПК – поради липса на престъпление, в АИС „Централен полицейски регистър” е въведена горепосочената информация, както и тази за задържане от полицейски орган на 18.04.2006 г., въведено от РУ- С. към ОД на МВР-Б., на основание чл. 70 (отм), ал. 1, т. 1 от ЗМВР- проверка съпричастност към извършено престъпление по чл. 195, ал. 1, т. 3 от МВР, освободен на 19.04.2006 г.

Съхранението на посочената информация в случая противоречи на разпоредбата на чл. 159, ал. 5 от ЗМВР, която изисква заличаване на личните данни при липса на законово основание за тяхното запазване. И доколкото събиране на лични данни за жалбоподателя е било необходимо във връзка с

наказателното преследване, то с оглед неговото прекратяване отпада и законовото основание за последващо обработване, каквото според дефиницията на §1, т. 1 от ДР на ЗЗЛД представлява съхранението на лични данни. Позоваването на чл. 51, ал.1, т. 2 от ЗМВР като основание за отказ от заличаване на информацията не следва да бъде уважено, тъй като в посочената разпоредба е признато правото на изграждане и поддържане на информационни фондове, свързано със специфичната дейност на структурите на МВР, но не представлява специална норма, която да регламентира обработването на лични данни.

Съгласно чл. 159, ал. 2, т. 4 от ЗМВР, при обработване на лични данни, свързани с дейностите по защита на националната сигурност и противодействие на престъпността, органите на МВР имат право да съхраняват данните и след приключване на обработката им в срокове, определени от администратора на лични данни. Тъй като към момента от страна на администратора на лични данни не са предприети действия в тази насока следва да се приложи общата в случая разпоредба на чл. 2, ал. 2, т. 2 и т. 3 от ЗЗЛД, забраняваща допълнителното обработване на данни за цели, различни от тези, за които информацията първоначално е била събрана.

С оглед гореизложеното, Комисията

РЕШИ :

I. На основание чл. 38 ал. 5 от ЗЗЛД констатира, че Министерство на вътрешните работи обработва незаконосъобразно личните данни на А.И.И. в нарушение на разпоредбите на чл. 2, ал. 2, т. 2, т. 3, т. 5 и т. 6 от ЗЗЛД по повод съхранението в АИС „Централен полицейски регистър” информация относно Заявителски материал №1927/2008 г. на ОУ- гр. Б. към ОД на МВР за извършено престъпление по чл. 198 от НК, разследването по което е приключено на 19.03.2009 г. с мнение за прекратяване на основание чл. 24, ал. 1, т. 1 от НПК – поради липса на престъпление, както и тази за задържане от полицейски орган на 18.04.2006 г., въведено от ОУ- С. към ОД на МВР-Б., на основание чл. 70 (отм.), ал. 1, т. 1 от ЗМВР- проверка съпричастност към извършено престъпление по чл. 195, ал. 1, т. 3 от МВР, освободен на 19.04.2006 г.

II. На основание чл. 10, ал. 1, т. 5 от ЗЗЛД издава задължително предписание на министъра на вътрешните работи, като администратор на лични данни, по смисъла на чл. 3, ал. 1 от Закона за защита на личните данни в 14- дн. срок от съобщаване на настоящото решение да бъде заличена посочената в т. I информация.

Решението може да се обжалва чрез КЗЛД пред Административен съд- София град по реда на Административнопроцесуалния кодекс в 14-дневен срок от получаването му.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

Венета Шопова /п/

ЧЛЕНОВЕ:

Красимир Димитров /п/

Валентин Енев /п/

Мария Матева /п/

Веселин Целков /п/

РЕШЕНИЕ
№1954/2011 г.
гр. София, 06.12.2011г.

Комисията за защита на личните данни /КЗЛД/ в състав: Председател: Венета Шопова и членове: Красимир Димитров, Валентин Енев, Мария Матева и Веселин Целков на открито заседание, проведено на 21.09.2011 г., на основание чл. 10, ал. 1, т. 7 от Закона за защита на личните данни /ЗЗЛД/, разгледа по същество жалба с рег. №1954/27.04.2011г., подадена от Б.С.С. срещу „К.Б.М.” ЕАД.

Административното производство е по реда на чл.38 от Закона за защита на личните данни.

В чл.30, ал.1 от ПДКЗЛДНА са определени реквизитите, които трябва да съдържа жалбата, с която физическите лица сезират Комисията за нарушения на техните права по ЗЗЛД. Жалбата отговаря на нормативно установените изисквания, поради което се явява редовна.

Жалбата е подадена в срок, от надлежна страна, при наличие на правен интерес, поради което е обявена за процесуално допустима с решение на КЗЛД от 27.07.2011г.

Жалба рег. №1954/27.04.2011г., подадена от Б.С.С. е постъпила в КЗЛД чрез Комисия за защита на потребителите. В жалбата е посочено, че мобилният оператор Г., незаконно е издал разпечатка на телефонният номер, който ползва жалбоподателката. Твърди се, че разпечатката е издадена на друго лице, с което действие са нарушени правата на госпожа Б.С.С.

Жалбоподателката желае да бъде потърсена отговорността на служителите, които са издали разпечатката на разговорите ѝ, както и да получи компенсация за моралните вреди, които е претърпяла от този незаконосъобразно действие.

Към жалбата е приложена фактура от „К.Б.М.” ЕАД от 18.03.2011г. и детайлна разпечатка на проведените разговори за периода 18.02.2011г.-17.03.2011г.

В условието на служебното начало, залегнало в административният процес с писмо изх.№1954/09.05.2011г. на Председателя на КЗЛД е изискано от „К.Б.М.” ЕАД становище по жалбата и представяне на относимите доказателства по случая.

На 19.05.2011г. в деловодството на КЗЛД е депозирано писмено становище от мобилния оператор, в което се посочени начините, по които клиентите на Г. могат да получат подробна разпечатка на проведените от тях разговори. Първият начин е чрез заявка от страна на клиента на желание да ползва услугата „Подробна разпечатка в сметката” при положение, че няма отказ от получаването на фактура на хартиен носител. Дружеството уточнява, че госпожа Б.С.С. има два сключени договори за ползване на мобилни услуги. От 11.03.2011г. за ползваните от жалбоподателката мобилни номера е активирана услугата „Отказ от хартиена услуги”, поради което от посочената дата не е изпращана подробна разпечатка към фактурата на хартиен носител.

Вторият начин клиент на Г. да получи подробна разпечатка на проведените от него разговори е чрез подаване на заявление за получаване на подробна разпечатка за минал период. При извършена проверка от дружеството не се е установило да е правено такова заявление от госпожа Б.С.С.

Третият начин е чрез профила на потребителя в интернет портала My Globul. В общите условия за ползването на този вид услуга е записано, че мобилният оператор не носи отговорност, ако по вина на потребителя е осъществен достъп до електронната услуга, респективно достъп на неоторизирано лице до информацията, която се съдържа в подробната разпечатка на проведените разговори.

Администраторът на лични данни, изразява мнение, че от наведените в жалбата доводи и във връзка с извършената проверка по случая може да се направи заключение, че няма злоупотреба с личните данни на жалбоподателката.

Към становището като доказателства са приложени: договор за мобилни услуги с жалбоподателката, договор за фиксирани услуги и пълномощно.

С оглед очертаване предмета на жалбата, с писмо изх.№1954/27.05.2011г. на Председателя на КЗЛД, на жалбоподателката е изпратено становището на ответната страна, за запознаване с него и конкретизиране на жалбата в насока, в какво се състои твърдяното нарушение на правата ѝ по ЗЗЛД. На госпожа Б.С.С. ѝ е указано, че следва да подкрепи твърденията си със съответните документи, които ги доказват.

В отговор на дадените указания, госпожа Б.С.С. е депозирала на 16.06.2011г. писмо, в което уточнява, че видно от становището на ответната страна, което потвърждава твърденията ѝ, тя се е отказала на 11.03.2011г. от услугата получаване на подробна разпечатка. В тази връзка иска мобилният оператор да отговори на въпроса, на какво основание са издали приложената от нея разпечатка и кое лице я е поискало. Госпожа Б.С.С. излага аргументи, че липсата на заявление от нейна страна за получаване на подробна разпечатка е достатъчен факт, въз основа на който да се установи, че има нарушение на правата ѝ по ЗЗЛД.

В качеството си на административен орган и във връзка с необходимостта от установяване истинността по случая, като основен принцип в процесуалното производство, съгласно чл.7 от Административно-процесуалния кодекс (АПК), изискващ наличието на установени действителни факти от значение за случая, имайки предвид представените писмени доказателства и изразени становища, Комисията приема, че разгледана по същество жалбата е неоснователна.

Комисията за защита на личните данни е независим държавен орган, който осъществява защитата на лицата при обработването на техните лични данни и при осъществяването на достъп до тези данни, както и контрол по спазването на Закона за защита на личните данни. Целта на Закона е да гарантира неприкосновеността на личността и личния живот на физическите лица чрез осигуряване на защита при неправомерно обработване на свързаните с тях лични данни в процеса на свободно движение на данните.

Правомощието на Комисията за защита на личните данни да разглежда жалби срещу актове и действия на администраторите на лични данни, с които се нарушават правата на физическите лица е регламентирано в чл.10, ал.1, т.7 от ЗЗЛД.

Правомерното обработване на лични данни от страна на администраторите на лични данни, съгласно ЗЗЛД следва да се извършва в съответствие с принципите на законосъобразност, целесъобразност и пропорционалност на данните. Наред с това законодателят е предоставил възможност, от една страна, на администраторите сами да определят целите и обема на обработваните данни, а от друга страна – на физическите лица правото да изразят свободната си воля за обработването на техните лични данни.

Приложимостта на Закона за защита на личните данни е свързана със защита на физическите лица във връзка с обработването на техните лични данни от лица, имащи качество на администратори на лични данни, по смисъла на легалната дефиниция на чл. 3 от ЗЗЛД. Тоест, това изискване се явява абсолютна процесуална предпоставка, с оглед на която следва да се прецени допустимостта на жалбата. В конкретния случай, жалбата е насочена срещу юридическо лице-„К.Б.М.” ЕАД.

При извършена служебна проверка в регистъра на администраторите на лични данни, които КЗЛД води на основание чл.10, ал.1, т.2 от ЗЗЛД се установи, че дружеството е изпълнило задължението си да подадат заявление за регистрацията му като администратори на лични данни.

Видно от събраните по административната преписка доказателства се установи, че между жалбоподателката и „К.Б.М.” ЕАД има сключени два договори за предоставяне на мобилни и стационарни услуги. Този факт не е спорен, защото той се потвърждава и от твърденията на жалбоподателката. В тази връзка, администраторът на лични данни обработва свързаните с госпожа Б.С.С. лични данни на две правни основания, които са условия за допустимост при обработването на лични данни. Едното е нейното изрично съгласие, което тя е изразила чрез подписването на договорите, а второто е наличието на облигационни отношения между тях. Не с сочи от страна на жалбоподателката, че свързаните с нея лични данни са обработени в нарушение на принципите на чл.2

от ЗЗЛД, а именно че данните са използвани за други цели, различни от целта, за която са събрани.

Конкретното оплакване, с което е сезирана Комисията от госпожа Б.С.С. е, че мобилният оператор незаконно е издал разпечатка на проведените телефонни разговори на друго лице. В жалбата не е конкретизирано лицето, на което жалбоподателката твърди, че е издадена разпечатката на телефонните ѝ разговори. Допълнително с писмо на Председателя на КЗЛД са ѝ дадени указания, да подкрепи твърденията си с доказателства, което госпожа Б.С.С. не е сторила в указаният ѝ срок.

На основание изложеното, Комисията приема, че тежестта на доказване в конкретния случай е на Б.С.С. и жалбата се явява недоказана. Следва да се отбележи, че твърдението на жалбоподателката се опровергава и от факта, че към жалбата ѝ е приложена разпечатката на проведените разговори, за която се твърди, че е издадена и предоставена на трето лице.

С оглед изложеното и на основание чл. 10, ал. 1, т. 7 и чл. 38, ал. 2 от ЗЗЛД,

РЕШИ :

Обявява жалба с рег. №1954/27.04.2011г., подадена от Б.С.С. срещу „К.Б.М.” ЕАД за неоснователна и я оставя без уважение.

Решението да се съобщи на заинтересованите лица по реда на АПК.

Настоящото решение подлежи на обжалване, в 14 дневен срок от връчването му, чрез Комисията за защита на личните данни пред Административен съд София град.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

Венета Шопова /п/

ЧЛЕНОВЕ:

Красимир Димитров /п/

Валентин Енев /п/

Мария Матева /п/

Веселин Целков /п/

РЕШЕНИЕ

№ 17/2011 г.

София, 06.12.2011г.

Комисия за защита на личните данни /КЗЛД/ в състав: Председател: Венета Шопова и членове: Красимир Димитров, Валентин Енев, Мария Матева и Веселин Целков на открито заседание, проведено на 21.09.2011г., на основание чл. 10, ал. 1, т. 7 от Закона за защита на личните данни /ЗЗЛД/, разгледа по същество жалби с рег.№№17/06.01.2011г., подадена от К.С.М., №49/07.01.2011г., подадена от К.К.К. и №51/07.01.2011г., подадена от М.Й.К. срещу ЕТ „Е.-А.Г.”.

Административното производство е по реда на чл.38 от Закона за защита на личните данни.

В чл.30, ал.1 от ПДКЗЛДНА са определени реквизитите, които трябва да съдържа жалбата, с която физическите лица сезират Комисията за нарушения на техните права по ЗЗЛД. Жалбите отговаря на нормативно установените изисквания, поради което се явяват редовни. С решение на КЗЛД, взето на закрито заседание проведено на 16.02.2011г. жалбите са обявени за допустими, на основание чл.32 от Административно-процесуалния кодекс /АПК/ са обединени за разглеждане в едно общо производство и като ответна страна в административното производство е конституиран ЕТ „Е.-А.Г.”.

С решение на КЗЛД, взето на 03.08.2011г., „Т.Н.” ООД е заличена като заинтересована страна и

е конституирана като ответна страна, с оглед събраните по административната преписка доказателства.

В КЗЛД са постъпили три жалби от физически лица срещу ЕТ „Е.-А.Г.” с твърдения за неправомерно обработване на свързаните с тях лични данни.

По жалба рег.№Ж-17/06.01.2011г., жалбоподателят К.С.М. твърди, че на 23.12.2010г. е бил потърсен по телефона от жена, която се представила от името на пловдивска фирма „Е.-А.Г.”. В разговора служителката е споменала имената на жалбоподателя и неговия адрес, като го е уведомила, че фирмата, която представлява е неговия доставчик на интернет. На въпроса на жалбоподателят, от къде фирмата разполага с неговите лични данни, след като нямат сключен договор за предоставяне на интернет услуги, му било обяснено, че е имало друга фирма посредник, с която ЕТ „Е.-А.Г.” вече не работи.

С жалбата се изразява несъгласието на господин К.С.М., личните му данни да се обработват от фирма, с която няма взаимоотношения и моли Комисията, да извърши проверка, по отношение на обстоятелството, с какви негови лични данни разполага ЕТ „Е.-А.Г.”, имал качеството на администратор на лични данни, как и къде се съхраняват данните и по какъв начин администратора се е снабдил с тях.

Към жалбата не се представени доказателства.

По жалба рег.№49/07.01.2011г., жалбоподателят К.К.К. твърди, че на 28.12.2010г. е бил потърсен по телефона от жена, която се представила от името на пловдивска фирма ЕТ „Е.-А.Г.”. В разговора служителката е споменала имената на жалбоподателя и неговия адрес, като го е уведомила, че фирмата, която представлява е неговия доставчик на интернет. На жалбоподателят било обяснено, че „Т.Н.” е бил техен посредник, с когото вече не работят и това налага подписване на нови договори за доставката на интернет.

В жалбата се твърди, че господин К.К.К. има договор с фирма „Т.Н.”, на която е предоставил личните си данни във връзка със сключен договор за доставка на интернет.

Жалбоподателят иска да бъде извършена проверка, от която да се установи, дали „Т.Н.” е разпространила свързаните с него лични данни на ЕТ „Е.-А.Г.” и при установяване на извършено нарушение на ЗЗЛД, да бъде потърсена административно-наказателна отговорност на виновните лица.

Към жалбата не се представени доказателства.

По жалба рег.№51/07.01.2011г., жалбоподателката М.Й.К., твърди че на 23.12.2010г. била потърсена на по телефона от жена, която се представила от името на пловдивска фирма ЕТ „Е.-А.Г.”. В разговора служителката е споменала имената и адресът ѝ, като я е уведомила, че фирмата, която представлява е нейният доставчик на интернет. На жалбоподателката ѝ било обяснено, че „Т.Н.” е бил посредник, с когото вече не работят и това налага подписване на нови договори за доставката на интернет.

В жалбата се твърди, че госпожа М.Й.К. има договор с фирма „Т.Н.”, на която е предоставил личните си данни във връзка със сключен договор за доставка на интернет.

Госпожа М.Й.К. се обърнала към своя интернет доставчик, за да попита, от какво са провокирани тези телефонни обаждания и от „Т.Н.” ѝ декларирали, че те не са предоставяли свързаните с нея лични данни на никого. Фирмата доставчик пояснила на жалбоподателката, че ЕТ „Е.-А.Г.”, като доставчик и администратор на интернет трафик в кръга на служебните си задължения е имал достъп до базата данни на „Т.Н.”, но фирмата никога и на никого по никакъв повод не е давала право на преписване, копиране или обработка на базата данни.

Жалбоподателката иска да бъде извършена проверка, от която да се установи, по какъв повод и защо ЕТ „Е.-А.Г.” използва личните ѝ данни.

Към жалбата не са представени доказателства.

В КЗЛД е постъпил и сигнал рег.№11386/28.12.2010г. от „Т.Н.” ООД срещу ЕТ „Е.-А.Г.”. В сигнала е посочено, че дружеството се занимава с доставка на интернет в три пловдивски села. За предоставяната услуга дружеството е сключило договори със своите абонати. Сочи се, че до 30.11.2010г. фирмата е закупувала услугата „доставка и управление на интернет” от ЕТ „Е.-А.Г.”. ЕТ „Е.-А.Г.” е изпълнявал и администрацията и управлението на интернет трафика. При изпълнението на поетия ангажимент е имал пряк достъп до информационния масив на „Т.Н.” ООД. В сигнала се твърди, че на 01.12.2010г. договора между „Т.Н.” ООД и ЕТ „Е.-А.Г.” е прекратен. След прекратяване на договора, служители на ЕТ „Е.-А.Г.” започнали да звънят на абонатните на „Т.Н.” с цел да се откажат от досегашния си доставчик на интернет и да сключат договори с тях. В сигнала се твърди, че без съгласието на „Т.Н.” „Е.-А.Г.” е копирал базата данни на клиентите им и я ползва по начин непозволен от закона. „Т.Н.” ООД счита, че е нарушена разпоредбата на чл.2, ал.2, т.1 и т.2 и чл.17 от ЗЗЛД.

Към сигнала са представени: извадка от регистъра на Комисия за регулиране на съобщенията, съдържаща данни за предоставени мрежи или услуги на ЕТ „Е.-А.Г.”, справка от НАП за фирми, регистрирани по ЗДДС и разпечатка от електронния регистър на администраторите на лични данни.

Предвид изнесените в жалбите твърдения за кражба на база данни, в която се съдържат и лични данни на физически лица и във връзка с контролните й правомощия, КЗЛД е назначила проверка на администраторите на лични данни: „Т.Н.” ООД и ЕТ „Е.-А.Г.”.

При извършена служебна проверка в регистъра на администраторите на лични данни се установи, че „Т.Н.” ООД е изпълнил задължението си по чл.17 от ЗЗЛД и е подал заявление за регистрация. Заявен е един регистър с наименование „Персонал”. Заявено е, че броя на лицата, чиито данни се обработват е до 15, а нормативното основание за обработване на данните е „трудов договор”.

ЕТ „Е.-А.Г.” е подал заявление за регистрацията му като администратор на лични данни, като са заявени два регистъра с наименование „Персонал” и „Контрагенти”. Заявено е, че ще се обработват чувствителни данни.

В условията на служебното начало залегнало в административният процес и с оглед установяването на обективната истина, с писма на Председателя на КЗЛД е изискано представяне на становища от „Т.Н.” ООД и ЕТ „Е.-А.Г.” и относимите по случаите доказателства.

На 29.03.2011г. в деловодството на КЗЛД е постъпило писмено становище от ответната страна - ЕТ „Е.-А.Г.”, ведно с приложени към него доказателства. Твърди се, че личните данни на жалбоподателите са се съхранявали през цялото време в базата данни на дружеството, за това защото те са собственици на ай пи адресното пространство и съгласно изискванията на Закона за електронните съобщения, максималният срок за съхранение на данните е една година.

Твърди се, че личните данни на жалбоподателят К.К.К. за записани в базата данни на дружеството през 2004г. Интернет доставчикът уведомява Комисията, че не разполага с данни на М.Й.К., но на посоченият от жалбоподателката адрес е записан абонат - В.К., като информация за нея е била въведена през 2006г. Информация за третия жалбоподател - К.С.М. е отразена в базата данни през 2009г.

В становището се уточнява, че жалбоподателят К.К.К. към момента е служител на фирма „Т.Н.” ООД, а преди това е бил служител на „И.Б.” ООД, с която ответната страна е имала търговски отношения. Прави се уточнения, че към момента, когато дружеството е разполагало с личните данни на жалбоподателите, фирма „Т.Н.” не е съществувала, което от своя страна може да наведе на извода, че жалбите са манипулирани.

Посочва се, че обработването на личните данни е законосъобразно, същите не са предоставяни на трети лица, както и че целта на обработването е предоставяната от фирмата услуга – доставка на интернет.

Към становището са представени следните документи: екранни разпечатки от базата данни на дружеството, по отношение на жалбоподателите, обяснения от А.Г. дадени на проверяващ екип от

КЗЛД, приемо-предавателен протокол от 25.02.2011г. между проверяващ екип на КЗЛД и ЕТ „Е.-А.Г.”.

На 30.03.2011г. е постъпило писмено становище от заинтересованата страна „Т.Н.” ООД. В него се сочи, че бившият им системен администратор ЕТ „Е.-А.Г.” в разрез със служебната етика и без знанието им е направил копия на базата данни на абонатите на фирмата. След копирането на данните, интернет доставчикът е обработвал личните данни чрез разпространяването им. Уточнява се, че жалбоподателят К.К.К. е служител на дружеството и в това му качество е изслушал оплакванията на много от абонатите им.

Към становището са представени следните документи: декларация от В.Х., удостоверение №00041/28.10.2009г. на КРС, 11 броя фактура от ЕТ „Е.-А.Г.”, договор №002/02.02.2009г. с М.Й.К., приложение №1 към договор №002/02.02.2009г., договор №763/15.04.2009г. с К.С.М., приложение №1 към договор №763/15.04.2009г., договор №631/01.01.2009г. с К.К.К., приложение №1 към договор №631/01.01.2009г., договор за предоставяне на комуникационни услуги от 12.11.2010г. и приложение №1 към договор №89/12.11.2010г. и 2 броя приемо-предавателни протокола от 01.12.2010г.

На откритото заседание, насрочено за 21.09.2011г. за разглеждане на жалбите по същество, страните са редовно и своевременно уведомени по реда на АПК. Явява се В.Х. – управител на „Т.Н.” ООД.

Приложението на Закона за защита на личните данни се обвързва с обработването на информация, представляваща „лични данни” по смисъла на легалната дефиниция на чл. 2, ал.1, съгласно която тя трябва да е достатъчна, за да може физическото лице да може да бъде идентифицирано. Информацията която имат двата администратора на лични данни – три имена, адрес и телефон е достатъчна физическото лице да бъде индивидуализирано по безспорен начин, от което следва извода, че са налице лични данни.

На следващо място, условие за приложимостта на ЗЗЛД и реализиране на контролните правомощия на Комисията в изпълнение на ЗЗЛД, е изискването за безспорно установяване на факта на обработване на лични данни на физическите лица. В § 1 от ДР на ЗЗЛД се съдържа легалната дефиниция на „обработване на лични данни”, което представлява всяко действие или съвкупност от действия, които могат да се извършват по отношение на личните данни с автоматични или други средства, като събиране, записване, организиране, съхраняване, адаптиране или изменение, възстановяване, консултиране, употреба, разкриване чрез предаване, разпространяване, предоставяне, актуализиране или комбиниране, блокиране, заличаване или унищожаване.

От събраните писмени доказателства може да се направи безспорен извод, че е налице обработване на личните данни на жалбоподателите по смисъла на § 1 от ДР на ЗЗЛД чрез събиране, употреба и съхраняване от страна на „Т.Н.” ООД и ЕТ „Е.-А.Г.”.

На следващо място, приложимостта на ЗЗЛД е обвързана с условието обработваните лични данни да съставляват или да са предназначени да съставляват част от регистър. От събраните към административната преписка доказателства и от изразените писмени становище на ответните страни се установи, че свързаните с жалбоподателите лични данни се обработват и от двамата администратори на лични данни, както на хартиен, така и на електронен носител. „Т.Н.” ООД обработва личните данни, съдържащи се в сключените с жалбоподателите договори за предоставяне на услуга – интернет, а ЕТ „Е.-А.Г.” ги обработва посредством констатираната от проверяващия екип електронна база данни.

С чл. 1, ал. 2 от ЗЗЛД се гарантира неприкосновеността на личността и личния живот чрез осигуряване на защита на физическите лица при неправомерно обработване на свързаните с тях лични данни в процеса на свободното движение на данните.

Правомерното обработване на личните данни от страна на администраторите на лични данни, съгласно ЗЗЛД следва да се извършва в съответствие с принципите на законосъобразност, целесъобразност и пропорционалност на данните. Наред с това законодателят е предоставил възможност, от една страна, на администраторите сами да определят целите и обема на обработваните

данни, а от друга страна- на физическите лица правото да изразят свободната си воля за обработване на техните лични данни. Наличието на тяхното съгласие, съгласно чл. 4, ал. 2, т. 2 от ЗЗЛД, е едно от условията за допустимост на обработването на личните им данни от страна на администраторите. В конкретния случай не е налице изрично дадено волеизявление, от което да е видно, че жалбоподателите са изразили съгласието си личните им данни да бъдат обработвани за различни цели от сключените договори за услуги за доставка на интернет.

Видно от извършените констатации на проверяващият екип, обективирани в констативните протоколи от извършените проверки, ЕТ „Е. - А.Г.” е предоставял на „Т.Н.” ООД електронно съобщителни услуги, съгласно условията на сключен „Договор за наем на пренос през оптично влакно” № I-4/30.08.2009.

ЕТ „Е.-А.Г.” е осъществявал управлението и администрирането на крайните мрежови устройства, както и администрирането на базата данни с крайните потребители, включително и клиенти на „Т.Н.” ООД, посредством собствен софтуер.

Към момента на съвместната им дейност, управителите на „Т.Н.” ООД и упълномощените от тях лица, са използвали софтуер, разработен от и собственост на ЕТ „Е.-А.Г.”. Дружеството посредством клиентски модул е имало отдалечен достъп до базата данни, чрез потребителско име и парола, с определени нива на достъп. Данните на клиентите на „Т.Н.” ООД са въвеждани в базата данни от служители на „Т.Н.” ООД, като по този начин са били предоставени на ЕТ „Е.-А.Г.”.

В тази връзка, по отношение на личните данни на клиентите на „Т.Н.” ООД, ЕТ „Е.-А.Г.” е обработващ лични данни. Тази констатация на проверяващия екип е довела до решението на Комисията да заличи като заинтересована страна „Т.Н.” ООД и да я конституира като ответна страна, заедно с ЕТ „Е.-А.Г.”.

По време на проверката е установено, че съвместната дейност на „Т.Н.” ООД и ЕТ „Е.-А.Г.” не е регламентирана по отношение на администрирането на базата данни и задълженията им по ЗЗЛД чрез сключването на писмен договор (писмен акт), а се осъществява на базата на устни договорености. Не са определени правата, задълженията и отговорностите на двете страни, включително касаещи обработването на личните данни на крайните потребители, клиенти на „Т.Н.” ООД. Във връзка с обстоятелството, че „Т.Н.” ООД се явява обработващ лични данни по отношение на клиентите, с които е сключил договори за доставка на интернет услуги, следва че е извършил нарушение на чл.24, ал.4 от ЗЗЛД, за което Комисията да наложи наказание.

Проверяващият екип е констатирал още, че в предоставените по време на проверката договори липсват клаузи, регламентиращи и даващи информация на физическите лица, клиенти на дружеството, за предоставянето на личните им данни на трети лица. По време на проверката не са предоставени доказателства относно изпълнение от страна на „Т.Н.” ООД на задължението по чл. 19, ал. 1, т. 3 от Закона за защита на личните данни.

Съгласно разпоредбата на чл. 19, ал. 1, т. 3 от ЗЗЛД, в случаите, когато личните данни се събират от лицето, за което се отнасят, администраторът или негов представител му предоставя получателите или категориите получатели, на които могат да бъдат разкрити данните. В конкретния случай, чрез подписването на договор с краен потребител, „Т.Н.” ООД събира и съхранява (действия по обработване) лични данни. В този случай задължение на дружеството е да уведоми съответните крайни потребители за обстоятелството, че техните лични данни ще бъдат предоставени на трето лице - ЕТ „Е.-А.Г.”, което не го е сторил и е извършил административно нарушение по смисъла на ЗЗЛД, за което следва да му се наложи административно наказание.

След прекратяване на взаимоотношенията с ЕТ „Е.-А.Г.”, на 12.11.2010 г. „Т.Н.” ООД сключва „Договор за предоставяне на комуникационни услуги” с „КТВ И.” ООД. Представяната услуга („L2 InterCity Ethernet Connect”) между гр. С. и с. Т. с достъп до портовете на „КТВ И.” ООД по некомутируеми оптични Ethernet свързаности осигурява възможност за изграждане и поддържане на частна транспортна среда за пренос на данни между крайни точки от мрежата на „КТВ И.” ООД.

(Ethernet - технология на свързване на LAN-мрежи).

Базата данни на физическите лица – клиенти на „Т.Н.” ООД се съхранява на сървър на „КТВ И.” ООД и се достъпва чрез отдалечен достъп посредством потребителско име и парола от интернет адрес <http://trud.nikonetcom.net>.

От представените сключени договори (от 2011 г.) с крайни потребители е видно, че „Т.Н.” ООД отново не е информирало абонатите си, че предоставя личните им данни на текущото предприятие, предоставящо електронно съобщителни услуги. В тях липсва клауза за съгласие на физическото лице за предоставяне на личните му данни на трети лица. Реквизит в договорите от 2011 г. *(след прекратяване на взаимоотношенията с ЕТ „Е.-А.Г.”)* е и ЕГН-то на клиентите.

Броят на записите в базата данни с клиенти на „Т.Н.” ООД към момента на проверката е 1300, от тях активни - около 700.

Във връзка с изложеното, Комисията приема, че администраторът на лични данни „Т.Н.” ООД е нарушил и разпоредбата на чл.23, ал.1 от ЗЗЛД. Този факт се доказва, че базата му данни по отношение на клиентите, преди прекратяването на взаимоотношенията му с другата ответна страна ЕТ „Е.- А.Г.”, а и сега /„КТВ И.” ООД/ се съдържа на чужди сървъри и достъпът до тях е отдалечен и се осъществява посредством потребителско име и парола. Администраторът на лични данни не е предприел всички технически и организационни мерки за защита на личните данни на своите клиенти, които се съхраняват на електронен носител /сървърите на други дружества/, което е предпоставка за случайно или незаконно унищожаване или загуба, от неправомерен достъп, изменение или разпространение, както и от други незаконни форми на обработване. С непредприемането на мерки за защита на личните данните в конкретния случай се е стигнало до неправомерното им обработване чрез използването на част от данните за осъществяването на позвъняванията към жалбоподателите от страна на ЕТ „Е.- А.Г.”.

От събраните по административната преписка доказателства се установи, че „Т.Н.” ООД, като администратор на лични данни, който обработва свързаните с жалбоподателите лични данни, чрез събирането и съхраняването им не е предприел всички технически и организационни мерки за защита на данните от неправомерен достъп до тях, с което е нарушил разпоредбата на чл.23 от ЗЗЛД.

По административната преписка се установи, че личните данни на жалбоподателите се обработват и от другата ответна страна ЕТ „Е.-А.Г.”, чрез съхранението им. Администраторът на лични данни не представи доказателства в своя подкрепа, че обработва личните данни е извършено на правно основание. Видно от събраните доказателства се установява, че за администратора на лични данни - ЕТ „Е.-А.Г.” не е налице нито едно о, изрично изброени в разпоредбата на чл.4 от ЗЗЛД условия за допустимост при обработването на лични данни. Липсата на правно основание за обработването на данните представлява нарушение на ЗЗЛД, тъй като е в разрез с чл. 1, ал. 2 от Закона за защита на личните данни, с който се гарантира неприкосновеността на личността и личния живот чрез осигуряване на защита на физическите лица при неправомерно обработване на свързаните с тях лични данни в процеса на свободното движение на данните.

На основание изложеното Комисия за защита на личните данни приема, че свързаните с жалбоподателите лични данни са неправомерно обработени в нарушение на ЗЗЛД от двамата администратори на лични данни.

При определяне размера на налаганите с настоящето решение административни наказания, Комисията се съобрази с характера и степента на нарушението и обществените отношения, които засяга.

В качеството си на административен орган и във връзка с необходимостта от установяване истинността по случая, като основен принцип в процесуалното производство, съгласно чл.7 от Административно-процесуалния кодекс (АПК), изискващ наличието на установени действителни факти от значение за случая, имайки предвид представените писмени доказателства и изразени

становища, Комисията приема, че разгледани по същество жалбата е основателна, поради което на основание чл. 10 ал. 1, т. 7 от ЗЗЛД и чл.39, ал.2 от Правилника за дейността на Комисия за защита на личните данни и на нейната администрация,

РЕШИ :

1.Обявява жалби с рег.№№17/06.01.2011г., подадена от К.С.М., №49/07.01.2011г., подадена от К.К.К. и №51/07.01.2011г., подадена от М.Й.К. срещу ЕТ „Е.-А.Г.” и „Т.Н.” ООД, за основателни.

2. На основание чл.42, ал.9 във връзка с чл. 38, ал. 2 от ЗЗЛД налага на „Т.Н.” ООД, ЕИК 200268349, със седалище и адрес на управление: Област П., общ. М., с. Т., ул. С.П., представлявано от В.С.Х. и З.Р.П., административно наказание– имуществена санкция в размер на 1 000 / хиляда/ лв. за нарушение на чл.23 от ЗЗЛД.

3. На основание чл.42, ал.9 във връзка с чл. 38, ал. 2 от ЗЗЛД налага на ЕТ „Е.-А.Г.”, БУЛСТАТ 825319234, със седалище и адрес на управление: гр. П., община П., ул. К.П., представлявано от А.К.Г., административно наказание– имуществена санкция в размер на 12000 / дванадесет хиляди/ лв. за нарушение на чл.4 от ЗЗЛД – обработване на лични данни без правно основание и наличие на нито едно от условията за допустимост при обработването.

Решението да се съобщи на заинтересованите лица по реда на АПК.

Настоящото решение подлежи на обжалване, в 14 дневен срок от връчването му, чрез Комисията за защита на личните данни пред Административен съд София град.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

Венета Шопова /п/

ЧЛЕНОВЕ:

Красимир Димитров /п/

Валентин Енев /п/

Мария Матева /п/

Веселин Целков /п/

РЕШЕНИЕ

№ 2425/2011 г.

гр. София, 06.12.2011 г.

Комисията за защита на личните данни /КЗЛД/ в състав: Председател- Венета Шопова и членове: Красимир Димитров, Валентин Енев, Мария Матева и Веселин Целков на редовно заседание, проведено на 16.11.2011 г., на основание чл. 10, ал. 1, т. 7 от Закона за защита на личните данни /ЗЗЛД/ и във връзка с изискването на чл. 27, ал. 2 от АПК към административните органи за проверка на предпоставките за допустимост на искането, разгледа по допустимост жалба с рег. № 2425/30.05.2011 г. от Р.Н.М. срещу “М.” ЕАД.

Жалбоподателката Р.Н.М. сезира КЗЛД с жалба, в която твърди, че “М.” ЕАД неправомерно обработва нейни лични данни, като съгласно твърденията, фактическата обстановка по случая е следната:

Като редовен дългогодишен абонат на мобилния оператор на 21.10.2010г. жалбоподателката сключва нов двугодишен договор с промоционален тарифен план. На 18.05.2011 г. заплаща сметка, като в касовия бон фигурира като нейн титуляр. На 25.05.2011 г. при извършена справка в офис на М-тел се установява, че титуляр на ползвания от нея номер е друго лице, което отново се потвърждава от дежурен оператор, от който отново г-жа Р.Н.М. изисква информация.

Жалбоподателката иска от Комисията да постанови възстановяване на фактическото и правно положение с титуляр по договора на нейно име, сключен с М-тел, да получи писмено обяснение от М-тел за извършеното нарушение и в случай на нарушение на Общите правила на оператора – да бъдат наложени съответните санкции.

Към жалбата не се прилагат доказателства.

С писмо изх. № 2425/11/17.06.2011 г. е изискано становище по жалбата от “М.” ЕАД.

С писмо вх. № 2425/04.07.2011 г. от страна на „М.“ ЕАД предоставят исканата информация. В становището се сочи, че в резултат на миграцията на данни между старата и новата система за обслужване на клиенти, поради технически причини, свързани с функционирането на софтуера, информацията за номера на жалбоподателката е генерирана на друго име. На 31.05.2011 г. след сигнал от г-жа Р.Н.М. техническата неизправност е отстранена и е извършена служебна смяна на потребител, като е възстановено реалното фактическо положение и номерът се води на нейно име. Подчертава се, че писмено обяснение ще бъде предоставено на жалбоподателката в посочения в Общите условия срок, както и че тя ще го получи също и като отговор на подадените от нея жалби до М-тел и КРС.

С писмо изх. № 2425/11/21.07.2011 г. на жалбоподателката е изпратено становището на мобилния оператор по повод нейната жалба, като на основание чл. 36, ал. 1 и ал. 2 от АПК ѝ е указан 3-дн. срок за потвърждаване на жалбата. Писмото е върнато с отметка “непознат”. На основание чл.61, ал.3 от Административно-процесуалния кодекс, във връзка с чл.39, ал.3 от Правилника за дейността на Комисията за защита на личните данни и нейната администрация е съобщено на жалбоподателката чрез електронния сайт на КЗЛД за дадените ѝ задължителни предписания. Съобщението е публикувано на сайта на 29.07.2011 г. и е свалено от него на 03.10.2011 г.

Жалбоподателката не предприема мерки за изпълнение на дадените ѝ указания.

С Решение от 12.10.2011 г. (Протокол № 42) Комисията взема решение отново да бъде изпратено писмо с указания на жалбоподателката на посочения адрес.

Писмо с изх. № 2425/11/17.10.2011 г. е върнато за пореден път с отметка “получателят е непознат на посочения адрес”.

Жалбата се явява процесуално недопустима по следните съображения:

В чл. 27, ал. 2, т. 5 от АПК законодателят обвързва преценката на допустимостта на искането наличие на правен интерес на заявителя, привлечените и встъпилите граждани и организации. В случая видно от гореизложената установена фактическа обстановка по случая, правният интерес за жалбоподателката е отпаднал.

С оглед гореизложеното, на основание чл. 27, ал. 2, т. 5 от АПК поради липса на правен интерес, и чл. 30, ал. 3 от ПДКЗЛДНА, Комисията

РЕШИ :

Прекратява производството по жалба с рег. № 2425/30.05.2011 г. от Р.Н.М. срещу “М.” ЕАД.

Решението може да се обжалва в 14-дневен срок от получаването му, чрез КЗЛД пред Административен съд- София град.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

Венета Шопова /п/

ЧЛЕНОВЕ:

Красимир Димитров /п/

Валентин Енев /п/

Мария Матева /п/

Веселин Целков /п/

РЕШЕНИЕ
№ 2829/2011
гр. София, 06.12.2011 г.

Комисията за защита на личните данни /КЗЛД/ в състав: Председател- Венета Шопова и членове: Красимир Димитров, Валентин Енев, Мария Матева и Веселин Целков на редовно заседание, проведено на 16.11.2011 г., на основание чл. 10 ал. 1 т. 7 от Закона за защита на личните данни /ЗЗЛД/ и във връзка с изискването на чл. 27, ал. 2 от АПК към административните органи за проверка на предпоставките за допустимост на искането, разгледа по допустимост жалба с рег. №2829/22.06.2011 г. от В.Д.Т. срещу “Специализирана болница за долекуване, продължително лечение и рехабилитация“ ООД.

Жалбоподателката В.Д.Т. сезира КЗЛД с жалба, в която твърди, че “Специализирана болница за долекуване, продължително лечение и рехабилитация“- гр. Б. неправомерно обработва лични данни на майка ѝ, като съгласно твърденията, фактическата обстановка по случая е следната:

На 26.05.2011 г. майката на жалбоподателката постъпва в “Специализирана болница за долекуване, продължително лечение и рехабилитация“ ООД- гр. Б. в отделение за физиотерапия и рехабилитация с цел раздвижване след смяна на тазобедрена става. При приемането на пациентката служители изискват личната ѝ карта, която се задържа от главната сестра до деня на изписване на лицето.

Жалбоподателката се опасява, че подобни действия по обработване на лични данни създават препоставки за евентуални бъдещи злоупотреби с тях.

Към жалбата не се прилагат доказателства.

С писмо изх. № 2829/11/07.07.2011 г. е изискано становище по жалбата от “Специализирана болница за долекуване, продължително лечение и рехабилитация“ ООД.

С писмо вх. № 2829/11/19.07.2011 г. от страна на лечебното заведение заявяват, че спазват стриктно нормативните документи, като прилагат издадено от КЗЛД удостоверение № 18171 за вписване в “Регистъра на администраторите на лични данни и на водените от тях регистри“, както и копие от страница на паспорт с указание за ползването му.

С писмо изх. № 2829/11/07.07.2011 г. на жалбоподателката са дадени указания за отстраняване нередовността на жалбата, като е уведомена и за последиците от непредприемане на действия в тази насока.

Видно от обратната разписка, г-жа В.Д.Т. е получила писмото с указанията на 22.07.2011 г., като към момента не е представила доказателства за удостоверяване на представителната си власт.

Жалбата е нередовна, респ. процесуално недопустима поради неотстраняване на нередовностите, по следните съображения:

Правомощията на КЗЛД по чл. 10, ал. 1, т. 7 от ЗЗЛД е да разглежда жалби срещу актове и действия на администратори на лични данни, с които се нарушават правата на физическите лица по този закон. Предмет на административното производство по разглеждане на жалби следва да бъдат искания, които да бъдат редовни и допустими, реквизитите за които са определени в ПДКЗЛДНА и АПК. Подадената жалба е недопустима, тъй като не изхожда от лицето, чийто права са засегнати. Една от предпоставките за допустимост на искането съгласно чл. 27, ал. 2, т. 5 от АПК е наличие на правен интерес на заявителя, който в конкретния случай не е налице по отношение на майката на жалбоподателката.

В чл. 27, ал. 2, т. 5 от АПК законодателят обвързва преценката на допустимостта на искането наличие на правен интерес на заявителя, привлечените и встъпилите граждани и организации. В случая видно от гореизложената установена фактическа обстановка по случая, правният интерес за

жалбоподателката не е удостоверен по надлежния ред.

С оглед гореизложеното, на основание чл. 27, ал. 2, т. 5 от АПК, поради липса на правен интерес, и чл. 30, ал. 3 от ПДКЗЛДНА и чл. 30, ал. 1 от АПК, Комисията

РЕШИ:

Прекратява административното производство по жалба с рег. № 2829/22.06.2011 г. от В.Д.Т. срещу “Специализирана болница за долекуване, продължително лечение и рехабилитация” ООД- гр. Б.

Решението на Комисията може да се обжалва пред Административен съд- София град чрез КЗЛД в 14-дневен срок от получаването му.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

Венета Шопова /п/

ЧЛЕНОВЕ:

Красимир Димитров /п/

Валентин Енев /п/

Мария Матева /п/

Веселин Целков /п/

РЕШЕНИЕ

№ 3989/2011 г.

гр. София, 06.12.2011 г.

Комисията за защита на личните данни /КЗЛД/ в състав: Председател- Венета Шопова и членове: Красимир Димитров, Валентин Енев, Мария Матева и Веселин Целков на редовно заседание, проведено на 16.11.2011 г., на основание чл. 10, ал. 1, т. 7 от Закона за защита на личните данни /ЗЗЛД/ и във връзка с изискването на чл. 27, ал. 2 от АПК към административните органи за проверка на предпоставките за допустимост на искането, разгледа по допустимост жалба с рег.№3989/11/03.09.2011г. от В.К.Х. от гр. София срещу “М.“ ЕАД (М-тел).

Жалбоподателката В.К.Х. сезира КЗЛД с жалба, в която твърди, че М-тел неправомерно обработва нейни лични данни и съгласно твърденията, фактическата обстановка по случая е следната:

На 31.08.2011 г. жалбоподателката получава писмо от “К.Б.“ ЕООД, с което е уведомена, че има неизплатени задължения към М-тел на стойност 974,64 лв. След направени редица справки се оказва, че жалбоподателката има сключен договор с М-тел за сим-карти и телефонни апарати.

Г-жа В.К.Х. твърди, че никога не е сключвала договор с посочения мобилен оператор.

По случая лицето подава жалба до М-тел, както и до 9-то РПУ на СДВР, копия от които се прилагат към жалбата.

В условията на служебно начало с оглед проверка и преценка на процесуалните предпоставки за допустимост на жалбата, както и с оглед спазването на принципа за процесуална икономия и бързина са предприети следните действия:

С писмо изх. № 3989/11/30.09.2011 г. от 9-то РПУ на СДВР е изискано да предостави удостоверение за образувано производство, както и информация относно резултатите от него.

С писмо вх. № 3989/11/17.10.2011 г. от страна на 9-то РПУ на СДВР уведомяват, че по случая има образувано производство с рег. № 31976/11 г., материалите по което са изпратени на СРП.

Жалбата се явява процесуално допустима по следните съображения:

ЗЗЛД урежда защитата на правата на физическите лица при обработването на личните им данни. Съгласно чл. 1, ал. 5 неговата приложимост за целите на отбраната, националната сигурност и обществен ред, както и за нуждите на наказателното производство е обусловено дотолкова, доколкото в специален закон не е предвидено друго. Тази разпоредба изключва приложението на закона по отношение на онези случаи, при които обработването на личните данни изпълнява фактически състав на инкриминирано деяние. В тези случаи специален закон се явява НК, а реализирането на съответната наказателна отговорност се извършва по реда на НПК. Това следва и от разпоредба на чл. 33, ал. 1 от ЗАНН, съгласно която в случаите, когато за дадено деяние е възбудено наказателно преследване от органите на прокуратурата, административнонаказателно производство не се образува.

Съставянето и използването на неистински официален документ, както и удостоверяването на неверни обстоятелства в него съставляват документи престъпления по смисъла на чл. 311 във вр. с чл. 308 от НК. В случая установяването на факта дали данните на жалбоподателката са обработвани с престъпна цел са действия в компетентността на разследващите органи, поради което наказателното преследване следва да се осъществи по реда на НПК.

В този смисъл е необходимо Комисията да бъде уведомена за хода и резултатите от прокурорската проверка, както и последващото ѝ прокурорско постановление, което да установи дали са налице достатъчно данни за образуване на досъдебно производство.

С оглед гореизложеното, Комисията

РЕШИ:

На основание чл. 38, ал. 1 от ПДКЗЛДНА да обявява жалба с рег. №3989/11/03.09.2011 г. от В.К.Х. срещу “М.” ЕАД за допустима и конституира “К.Б.” ЕООД като заинтересована страна;

На основание чл. 54, ал. 1, т. 3 от АПК във връзка с чл. 1, ал. 5 от ЗЗЛД спира административното производство по жалбата.

Производството следва да се възобнови служебно или по искане на една от страните, в случай че разследващите органи установят, че няма данни за извършено престъпление.

Решението може да се обжалва пред Административен съд- София град чрез КЗЛД в 14-дневен срок от получаването му.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

Венета Шопова /п/

ЧЛЕНОВЕ:

Красимир Димитров /п/

Валентин Енев /п/

Мария Матева /п/

Веселин Целков /п/

РЕШЕНИЕ
№ 4823/2011
гр. София, 06.12.2011 г.

Комисията за защита на личните данни /КЗЛД/ в състав: Председател- Венета Шопова и членове: Валентин Енев, Мария Матева и Веселин Целков на редовно заседание, проведено на 16.11.2011 г., на основание чл. 10 ал. 1 т. 7 от Закона за защита на личните данни /ЗЗЛД/ и във връзка с изискването на чл. 27, ал. 2 от АПК към административните органи за проверка на предпоставките за допустимост на искането, разгледа по допустимост жалба с рег. №4823/07.10.2011 г. от М.Д.М. от с. Г. срещу И.Н.С. от гр. Е.П.

М.Д.М. сезира КЗЛД с жалба, в която сочи, че И.Н.С.- служител в РУП- Е.П. обработва незаконосъобразно личните й данни, изразяващо се във вписването на единния й граждански номер в тъжбата, с която срещу нея ответникът образува наказателно дело от частен характер.

Жалбоподателката счита, че използването на личните й данни от ответника без нейно знание и съгласие представлява нарушение на правата й и на Етичният кодекс на МВР. Подава жалба до РУП- Е.П., тъй като счита, че ответникът се е сдобил с личните й данни в качеството му на служебно лице. От страна на полицейското управление я уведомяват, че във връзка с жалбата й ще бъде извършена проверка и резултатите ще бъдат предоставени на съда при поискване. Г-жа М.Д.М. подава жалба и до ОДМВР-София, откъдето е информирана, че по случая са снети обяснения от И.Н.С. и неговия адвокат А., от които е видно, че информацията за нейния ЕГН е придобита от направена справка в интернет, където е отразено, че на 26.11.2009 г. тя е била избрана за съдебен заседател към РС-Е.П. с Решение №801/2009г. на ОбС-Е.П., а също, че списък с имената и ЕГН на съдебните заседатели е общодостъпен в сградата на РС- Е.П. От страна на Е.П. районен съд отричат тази информация в писмо с рег. № 338/14.09.2011 г. до жалбоподателката.

Към жалбата се прилагат копия от 1-ва стр. от тъжбата на И.С. до СРС-НО, отговор с рег. № 7189/09.08.201 г. на РУП- Е.П. до жалбоподателката, отговор на ОДМВР-София с рег. № Ж-105/05.08.2011 г. до г-жа М.Д.М. и отговор на РС- Е.П. с рег. № 338/14.09.2011 г. до жалбоподателката.

Жалбата се явява процесуално недопустима по следните съображения:

В чл. 27, ал. 2, т. 6 от АПК законодателят обвързва преценката на допустимостта на искането с наличие на специални изисквания, установени със закон.

Приложимостта на Закона за защита на личните данни е свързана със защита на физическите лица във връзка с обработването на техните лични данни от лица, имащи качество на администратори на лични данни по смисъла на легалната дефиниция на чл. 3. Тоест, това изискване се явява абсолютна процесуална предпоставка, с оглед на която следва да се прецени допустимостта на жалбата. В конкретния случай, жалбата е насочена срещу физическо лице, което не е администратор на лични данни по смисъла на закона, поради което комисията не може да упражни правата си по чл. 10, ал. 1 т. 7 от ЗЗЛД, съгласно който комисията разглежда жалби срещу актове и действия на администратори на лични данни, с които се нарушават правата на физическите лица по този закон, както и жалби на трети лица във връзка с правата им по този закон. Целта на използване на информацията има личен характер, което изключва приложението на ЗЗЛД в конкретния казус съгласно чл. 1, ал. 9 от ЗЗЛД.

С оглед гореизложеното, на основание чл. 27, ал. 2, т. 6 от АПК във връзка с чл. 1, ал. 9 от ЗЗЛД, Комисията

РЕШИ:

Прекратява административното производство по жалба с рег. № 4823/07.10.2011 г. от М.Д.М. от с. Г. срещу И.Н.С. от гр. Е.П.

Решението на Комисията може да се обжалва пред Административен съд- София град чрез КЗЛД в 14-дневен срок от получаването му.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

Венета Шопова /п/

ЧЛЕНОВЕ:

Валентин Енев /п/

Мария Матева /п/

Веселин Целков /п/

РЕШЕНИЕ

**№ 3465/2011 г.
София, 12.12.2011 г.**

Комисията за защита на личните данни в състав: Председател: Венета Шопова и членове: Красимир Димитров и Веселин Целков, в заседание, проведено на 23.11.2011 г. (Протокол № 47), на основание чл. 10, ал. 1, т. 7 от Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД) разгледа по същество жалба с рег. № 3465/10.08.2011 г., подадена от С.В.Я. срещу Пенсионно-осигурителна компания (ПОК) „Д.“ АД.

Комисията за защита на личните данни (КЗЛД) е сезирана с жалба, в която жалбоподателката заявява, че на 07.04.2011 г. е прекратен гражданският й договор за посредничество с ПОК „Д.“ АД – гр. П.. Г-жа С.В.Я. сочи, че от 05.05.2011 г. е безработна, поради което на 16.05.2011 г. е регистрирана в ТД „Бюро по труда“. С оглед получаване на дължимо възнаграждение от ПОК „Д.“ АД, тя е декларирала пред дружеството, че е безработна и че не се осигурява. Въпреки това, на 14.06.2011 г. от ПОК „Д.“ АД е подадена декларация с невярно съдържание пред Националната агенция по приходите (НАП), че лицето е осигурено върху 27.00 лв. за целия месец май 2011 г. С.В.Я. е притеснена, че поради грешно подадената информация няма да може да ползва обезщетение за безработица. На 17.06.2011 г. е подала жалба до пенсионно-осигурителното дружество с искане да коригират подадената грешна информация пред НАП, но до 10.07.2011 г. грешката не е била отстранена и жалбоподателката не е получила полагащите й се обезщетения. Г-жа С.В.Я. счита, че е извършена злоупотреба с личните й данни, изразяваща се в обработването им от ПОК „Д.“ АД без наличие на правно основание за това.

От тези действия жалбоподателката посочва, че е претърпяла финансови затруднения и психически тормоз. Моли Комисията с оглед своите правомощия да предприеме необходимото по случая.

Към жалбата не са приложени допълнителни доказателства.

Жалбата, подадена от С.В.Я. срещу Пенсионно-осигурителна компания „Д.“ АД е съобразена с изискванията на КЗЛД съгласно Правилника за дейността на Комисията за защита на личните данни и на нейната администрация и съдържа необходимите нормативно определени реквизити. Комисията е сезирана от физическо лице, при наличието на правен интерес, подадена е в срока по чл. 38, ал. 1 от ЗЗЛД.

Приложимостта на Закона за защита на личните данни е свързана със защитата на физическите лица във връзка с обработването на техните лични данни от лица, имащи качеството администратори на лични данни по смисъла на легалната дефиниция на чл. 3 от Закона, каквото качество безспорно притежава ПОК „Д.“ АД. При извършена служебна проверка в Регистъра на администраторите на

лични данни и на водените от тях регистри, поддържан от КЗЛД е установено, че на дружеството е издадено Удостоверение № 22874 и е вписано в Регистъра на администраторите на лични данни към КЗЛД. Заявени са 12 регистъра.

Съгласно чл. 10, ал. 1, т. 7 от Закона за защита на личните данни, при сезирането й КЗЛД разглежда жалби срещу актове и действия на администраторите на лични данни, с които се нарушават правата на физическите лица по този закон, както и жалби на трети лица във връзка с правата им по този закон.

Следователно жалбата е от компетентността на КЗЛД.

В заседание, проведено на 26.10.2011 г. (Протокол № 44), Комисията обявява жалбата за допустима и я насрочва за разглеждане по същество на 23.11.2011 г. Конституира като страни в административното производство жалбоподателката С.В.Я. и ответна страна - ПОК „Д.“ АД в качеството му на администратор на лични данни.

С писмо с изх. № 3465/11/12.08.2011 г. на Председателя на КЗЛД, с оглед изясняването на факти и обстоятелства по жалбата, от жалбоподателката е изискано копие на гражданския договор, сключен с ПОК „Д.“ АД, както и други относими доказателства (ако разполага с такива). В отговор с писмо, вх. № 3465/11/22.08.2011 г., г-жа С.В.Я. изпраща копие на Договор за посредническа дейност № 7130404/15.03.2011 г., Служебна бележка с изх. №10007169/16.05.2011 г. от Агенция по заетостта, Справка от 30.06.2011 г. от НОИ, Служебна бележка от 30.05.2011 г. и Заявление с вх. № 125/07.04.2011 г. за прекратяване на посреднически договор.

В условията на служебното начало, с писма с изх. № 3465/11/12.08.2011 г. на Председателя на КЗЛД, от НАП и НОИ е изискана допълнителна информация по случая. С писмо, вх. № 3465/11/31.08.2011 г., от Националния осигурителен институт предоставят становище, в което уведомяват Комисията, че в Регистъра на осигурените лица за м. май 2011г. е установено, че за С.В.Я. има данни за 20 р. дни осигурителен стаж и осигурителен доход в размер на 27.00 лв., поради което с писмо, изх. № 713/04.07.2011 г. от ПОК „Д.“ АД е изискано да коригират данните или да представят документ, потвърждаващ, че за м. май 2011г. има законово основание за осигуряване на посоченото лице. Към писмото са приложени копия на: Писмо с изх. № 713/04.07.2011 г.; Разпореждане № 131-00-1650-1 от 05.08.2011 г. на РУ „Социално осигуряване“ – гр. П.; Справка за изплатени обезщетения; Справка от регистъра на осигурените лица и Справка „Отхвърлени данни от регистъра на осигурените лица“.

С писмо, изх. № 3465/11/12.08.2011 г. на Председателя на КЗЛД, на основание чл. 26 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) дружеството ПОК „Д.“ е уведомено за откритото административно производство, като на основание чл. 36 от АПК е указано да предостави писмено становище по жалбата, заверени копия на прекратени и настоящи договори с жалбоподателката, както и други относими доказателства към нея.

В отговор, с писмо с вх. № 3465/11/22.08.2011 г., от ПОК „Д.“ АД е депозирано становище, в което се сочи, че г-жа С.В.Я. е била осигурителен посредник на пенсионно-осигурителното дружество до 07.04.2011 г. Дружеството е изпратило информация в НАП за осигуряване на лицето през м. април и през м. май, но след подадено от нея заявление, че е безработна, считано от 05.05.2011 г., се е наложило подадената за осигуряването й информация да бъде коригирана. Към писмото са приложени заверени копия на: Договор за посредническа дейност № 7130404/15.03.2011 г.; Декларация от 15.03.2011 г. от С.В.Я.; Заявление с вх. № 2723/12.04.2011 г.; Сметка за изплатени суми от 27.04.2011г.; Справка за начислени комисионни; Молба от 16.06.2011 г., подадена от С.В.Я.; Протокол с изх. №29000113028104/14.07.2011 г. от НАП; Справка от „Данни за осигурени лица“ от 22.08.2011 г.

С писмо с вх. № 3465/11/08.11.2011 г., от ПОК „Д.“ АД уведомяват Комисията, че договорът за посредническа дейност е прекратен на основание чл. 20, т. 2 от същия – по взаимно съгласие на страните, считано от 07.04.2011 г. Към писмото са приложени заверени копия на: Заявление с вх. № 2723/12.04.2011 г.; Уведомително писмо с изх. №979/18.04.2011г. до КФН и 2 бр. справки от информационната система на КФН.

За откритото заседание на КЗЛД за разглеждане на жалбата по същество, проведено на 23.11.2011 г. (Протокол № 47), страните са редовно уведомени. Жалбоподателката не се явява, не изпраща процесуален представител. За Пенсионно-осигурителна компания „Д.“ АД се явява Я.Д.И. с Пълномощно с № П-158/22.11.2011 г., който посочва, че дружеството не е било своевременно уведомено за прекратеното трудово правоотношение на С.В.Я. и е извършило плащане през м. май за дължимо ѝ възнаграждение за м. април. Съгласно правилата на Кодекса за социално осигуряване (КСО), осигуровките се удържат към момента на плащане. След като г-жа С.В.Я. е сигнализирала за прекратеното трудово правоотношение, от ПОК „Д.“ АД е подадена коригираща декларация към НАП. Г-н И. счита жалбата за неоснователна, тъй като не е налице злоупотреба с личните данни на жалбоподателката.

В чл. 1, ал. 2 от Закона за защита на личните данни е гарантирана неприкосновеността на личността и личния живот чрез осигуряване на защита на физическите лица при неправомерно обработване на свързаните с тях лични данни в процеса на свободното движение на данните.

Жалбата е насочена срещу неправомерно предоставяне на личните данни на жалбоподателката, изразяващо се в декларирането на неточна информация, съдържаща личните ѝ данни. По смисъла на § 1, т. 1 от ДР на ЗЗЛД “предоставяне” на лични данни е вид обработване на лични данни.

Преценката относно основателността на жалбата следва да се обвърже с наличие на неправомерно обработване на личните данни на жалбоподателя.

В чл. 4 от ЗЗЛД законодателят изрично е указал основанията за допустимост за обработване на лични данни. В конкретния случай, видно от Договор № 7130404/15.03.2011г. за посредническа дейност, ПОК „Д.“ АД притежава личните данни на С.В.Я. за целите на сключения граждански договор между страните. В чл. 17 от посочения договор се съдържа текст, съгласно който посредникът декларира, че е предоставил личните си данни доброволно и е съгласен компанията да ги обработва, съхранява предоставя на трети лица или достъп до тях, съгласно изискванията на ЗЗЛД. Този факт не се оспорва от жалбоподателката, от което следва извода, че е налице изричното съгласие по смисъла на разпоредбата, съдържаща се в чл. 4, ал. 1, т. 2 от ЗЗЛД на физическото лице, за което данните се отнасят.

От събраните към жалбата писмени доказателства може да се направи безспорен извод, че е налице обработване, по смисъла на § 1 от ДР на ЗЗЛД, на свързаните с жалбоподателката лични данни от ПОК „Д.“ АД.

Когато обработването на лични данни е необходимо за изпълнение на нормативно установено задължение на администратора на лични данни е следващото условие за допустимост за обработване на лични данни, съдържащо се в чл. 4, ал. 1, т. 1 от ЗЗЛД.

Държавното обществено осигуряване на лицата, които полагат труд без трудово правоотношение по договор с възложител или по т.нар. „граждански договор” се извършва на основание чл. 4, ал. 13, т. 5 и 6 от КСО и чл. 6 и чл. 6 от Наредбата за обществено осигуряване на самоосигуряващите се лица, българските граждани на работа в чужбина и морските лица. ПОК „Д.“ АД, в качеството си на осигурител по смисъла на чл. 5, ал. 1 от КСО, има задължение да внася осигурителни вноски за други физически лица, наети да извършват определена работа. Това задължение се изпълнява с подаването на декларация в НАП, като съдържанието, сроковете, начинът и редът за подаването им се определят с Наредба № Н-7 от 29.12.2005 г. В тази връзка, от дружеството е подадена декларация пред компетентната териториална дирекция на НАП за лицето С.В.Я., която е имала сключен граждански договор с компанията. Осигуряването на работещите по граждански договор е регламентирано в чл. 4, ал. 3, т. 5 и 6 от КСО, съгласно които те са задължително осигурени само за следните социални рискове: инвалидност поради общо заболяване, старост и смърт.

В конкретния случай, видно от Заявление с вх. № 2723/12.04.2011 г., гражданският договор за посредническа дейност се счита прекратен на 07.04.2011 г. на основание чл. 20, т.2 от същия, а именно по взаимно съгласие, изразено в писмена форма. За прекратяването в срока по чл. 123, ал. 7 от КСО, администраторът на лични данни надлежно е уведомил КФН с писмо с изх. № 979/18.04.2011 г.

Междувременно, на 05.05.2011 г. жалбоподателката е прекратила трудовото си правоотношение и считано от 16.05.2011 г. е регистрирана в Бюрото по труда. Посочената информация се потвърждава от приложеното ксерокопие на Служебна бележка с изх. №10007169/16.05.2011 г., издадена от Агенцията по заетостта. За този факт г-жа С.В.Я. не е уведомила своевременно ПОК „Д.“ АД, а едва с Молба от **16.06.2011 г.** На основание чл. 11 от Наредбата за общественото осигуряване, за самоосигуряващите се при изплащане на възнаграждение за работа без трудово правоотношение осигурителни вноски не се внасят от възложителя на работата и не се удържат от възнаграждението. ПОК „Д.“ АД е подал данни за 20 р. дни осигурителен стаж за С.В.Я. Незабавно след узнаване, че лицето е безработно, е подадена коригираща декларация. В резултат на предприетите действия, видно от Справката на изплатените парични обезщетения, предоставена от НОИ, обезщетенията за безработица са изплатени на г-жа С.В.Я. за целия период.

Обработването на лични данни по смисъла на чл. 2, ал. 2, т. 1 от ЗЗЛД, следва да бъде законосъобразно и добросъвестно.

Осигурителят ПОК „Д.“ АД е подал в НАП неточни данни за брой работни дни на С.В.Я. за м. май 2011 г. Тъй като правоотношението е било прекратено е следвало да се декларира осигуряване на лицето само за 4 р. дни. Видно от ксерокопието на Данни за осигурени лица – актуално състояние, предоставено в становище с вх. № 3465/11/22.08.2011г. от ПОК „Д.“ АД, вследствие на подадена на 31.07.2011 г. коригираща декларация за С.В.Я., за лицето е посочен осигурителен стаж за м. май 2011г. - 4 р. дни. Установено е, че е подадена неточна информация относно броя работни дни, което следва да се приеме за техническа грешка, тъй като по смисъла на ЗЗЛД „работни дни“ не са лични данни.

От събраните към административната преписка доказателства няма данни за извършено нарушение на императивни законови разпоредби. Обработването на личните данни на жалбоподателката е законосъобразно по силата на чл. 4, ал. 1, т. 1 и т. 2 от ЗЗЛД, тъй като обработването е било необходимо с оглед сключения договор за посредническа дейност, както и за изпълнение на нормативно задължение на администратора на лични данни.

Комисията за защита на личните данни е независим държавен орган, който осъществява защитата на лицата при обработването на техните лични данни и при осъществяването на достъп до тези данни, както и контрол по спазването на Закона за защита на личните данни. Целта на Закона е да гарантира неприкосновеността на личността и личния живот на физическите лица чрез осигуряване на защита при неправомерно обработване на свързаните с тях лични данни в процеса на свободно движение на данните.

В качеството си на административен орган и във връзка с необходимостта от установяване истинността по случая, като основен принцип в процесуалното производство, съгласно чл. 7 от Административнопроцесуалния кодекс, изискващ наличието на действителни факти от значение по случая, имайки предвид предоставените писмени становища и доказателства, Комисията, приема жалбата за **неоснователна**.

Водима от горното и на основание чл. 10, ал. 1, т. 7 и чл. 38 от Закона за защита на личните данни, Комисията за защита на личните данни

РЕШИ:

Оставя без уважение жалба с рег. № 3465/10.08.2011 г., подадена от С.В.Я. срещу Пенсионно-осигурителна компания „Д.“ АД.

Настоящото решение подлежи на обжалване в 14-дневен срок от връчването му, чрез Комисията за защита на личните данни пред Административен съд София – град.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

Венета Шопова /п/

ЧЛЕНОВЕ:

Красимир Димитров /п/

Веселин Целков /п/

РЕШЕНИЕ
№ 4900/2011 г.
София, 12.12.2011 г.

Комисията за защита на личните данни в състав: Председател: Венета Шопова и членове: Валентин Енев и Веселин Целков, в заседание, проведено на 07.12.2011 г., на основание чл. 10, ал. 1, т. 7 от Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД) във връзка с изискването на чл. 27, ал. 2 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) към административните органи за проверка на предпоставките за допустимост на искането, постави за разглеждане жалба с рег. № 4900/17.10.2011 г., подадена от Д.Д.Ч. срещу „М.” ЕАД.

Комисията за защита на личните данни (КЗЛД) е сезирана с жалба, в която жалбоподателят сочи, че от 2006 г. ползва услугите на „М.” ЕАД с абонаментен план LOOP. Преди да замине на 17.06.2011 г. за САЩ е активирал услугата роуминг на мобилния си телефон. На 30.07.2011 г. неговата майка е посетила офис на МТел, за да заплати сметките за ползваните от него услуги, при което е уведомена, че на името на жалбоподателя е регистриран втори договор за ползване на неограничен интернет. След като се е прибрал в България, Д.Д.Ч. лично е посетил офис на мобилния оператор, където служител го е информирал, че вторият договор е подписан на 23.06.2011 г. в магазин на Х., находящ се в гр. София. Г-н Д.Д.Ч. заявява, че не е подписвал и не е упълномощавал друго лице да сключва договор от негово име, още повече, че през този период не е пребивавал в България. За да продължи да ползва мобилните услуги е бил принуден да заплати фактури за интернет услуги, които не е договарял и не е ползвал. Счита, че е извършена злоупотреба с личните му данни и моли Комисията с оглед своите правомощия да предприеме необходимите действия по случая.

Към жалбата са приложени: ксерокопие на две страници от международен паспорт; Фактура № 0235011144 от 21.07.2011 г. и Приложение към нея; Фискален бон от 30.07.2011 г. и от 07.09.2011 г.

С оглед изясняване на факти и обстоятелства по жалбата, с писмо, изх. № 4900/11/25.10.2011 г. на Председателя на КЗЛД, от жалбоподателя е изисквана информация дали е сезирал прокуратурата или други органи по случая. В отговор, с писмо с вх. № 4900/11/04.11.2011 г. Д.Д.Ч. уведомява Комисията, че е подал жалба с вх. № 869/10.10.2011 г. до Районна прокуратура – гр. Х. Посочва, че междувременно е прекратил „неправомерния” договор и от МТел са възстановени платените по него суми. С писмо с вх. № 4900/11/30.11.2011 г. г-н Д.Д.Ч. настоява административното производство пред КЗЛД да не бъде прекратено.

В условията на служебното начало, с писмо с изх. № 4900/11/18.11.2011 г. на Председателя на КЗЛД, от Районна прокуратура – гр. Х. е изисквана информация за хода и резултатите от предприетите от тяхна страна действия по жалбата. С писмо, вх. № 4900/11/24.11.2011 г. от Районна прокуратура – гр. Х. уведомяват Комисията, че преписка с вх. № 869/2011 г. по описа на Районна прокуратура – гр. Х., на 11.10.2011 г. е изпратена по компетентност в Софийска районна прокуратура.

С писма с изх. № 4900/11/25.10.2011 г. на Председателя на КЗЛД, дружествата „М.” ЕАД и „Х.-Т.” ЕООД на основание чл. 26 от АПК са уведомени за откритото административно производство и на основание чл. 36 от АПК е указано да предоставят писмени становища, ведно с относими доказателства към жалбата. От „М.” ЕАД е постъпило становище с вх. № 4900/11/03.11.2011 г., в което сочат, че при извършена проверка е установено, че е налице договор с жалбоподателя, сключен на 23.06.2011 г. в магазин на „Х.-Т.” ЕООД. Въз основа на цитирания договор на абоната са активирани съответните услуги и издадени фактури за тяхното ползване. След постъпила в МТел жалба от г-н Д.Д.Ч., договорът е прекратен.

Към писмото са приложени заверени копия на: Пълномощно от 04.01.2010 г.; Договор № M2811730 и Приложение от 23.06.2011 г. към него; Приемо-предавателен протокол от 23.06.2011 г. С писмо с вх. № 4900/11/03.11.2011 г., от „Х.-Т.” ЕООД е постъпило становище, в което се твърди, че при извършена вътрешна проверка е установено, че има сключен на 23.06.2011 г. договор с Д.Д.Ч. чрез

магазин Х., находящ се в гр. София. От страна на Х. договорът е сключен от служителя С.Ч.П., който към момента не е в трудово правоотношение с „Х.-Т.” ЕООД. От дружеството изразяват съмнения относно неговата коректност и лоялност, поради което са сигнализирали СДВР „Икономическа полиция” със сигнал с вх.№30868/27.10.2011 г.

Към писмото са приложени заверени копия на: Пълномощно от 02.06.2011 г.; Писмо с изх.№Ц-03-10448/10.11.2011 г. от КЗП; Сигнал с вх. № 30868/27.10.2011 г.

Жалбата, подадена от Д.Д.Ч. е съобразена с изискванията на КЗЛД съгласно Правилника за дейността на Комисията за защита на личните данни и на нейната администрация и съдържа необходимите нормативно определени реквизити. Комисията е сезирана от физическо лице, при наличието на правен интерес. В жалбата е посочена точната дата на твърдяното нарушение, от което може да се направи извод, че е подадена в срока по чл. 38, ал. 1 от ЗЗЛД.

В чл. 27, ал. 2 от АПК законодателят обвързва преценката за допустимостта на искането с наличие на посочените в текста изисквания. Приложимостта на Закона за защита на личните данни е свързана със защитата на физическите лица във връзка с обработването на техните лични данни от лица, имащи качеството администратори на лични данни по смисъла на легалната дефиниция на чл. 3 от Закона, каквото качество безспорно притежава дружеството “М.” ЕАД. Това изискване се явява абсолютна процесуална предпоставка, с оглед на която следва да се прецени допустимостта на жалбата. Законът сочи като администратор на лични данни физическо или юридическо лице, както и държавен орган, който определя вида на обработваните данни, целта на обработване, начините на обработване и на защита, при спазване изискванията на ЗЗЛД.

При извършена служебна проверка в Регистъра на администраторите на лични данни и на водените от тях регистри, поддържан от КЗЛД е установено, че на “М.” ЕАД е издадено Удостоверение № 50151 и е вписано в регистъра на администраторите на лични данни към КЗЛД. Заявени са 4 регистъра: „База данни абонати”, „База данни персонал”, „Видеонаблюдение” и „Посетители”.

Жалбата съдържа твърдения за злоупотреба с личните данни на г-н Д.Д.Ч., изразяваща се в сключването на договор с “М.” ЕАД без знанието и съгласието му. По смисъла на § 1 от ДР на ЗЗЛД “употреба” на лични данни е обработване на лични данни.

Съгласно чл. 10, ал. 1, т. 7 във връзка с чл. 38 от Закона за защита на личните данни, КЗЛД разглежда жалби срещу актове и действия на администраторите на лични данни, с които се нарушават правата на физическите лица по този закон, както и жалби на трети лица във връзка с правата им по този закон.

Следователно жалбата е от компетентността на КЗЛД.

Обработването на лични данни от администратора на лични данни, съгласно чл. 2, ал. 2, т. 1 от ЗЗЛД следва да бъде законосъобразно и добросъвестно. В чл. 4, ал. 1 от Закона са определени условията, при наличие на които е допустимо обработването на лични данни. Едно от тези условия е когато обработването на лични данни е необходимо за изпълнение на задължения по договор, по който физическото лице, за което се отнасят данните е страна. В конкретния случай, според изложенията в жалбата твърдения, жалбоподателят не е сключвал втори договор за ползване на неограничен интернет с администратора на лични данни “М.” ЕАД. Твърди, че е страна единствено по договор за мобилни услуги по абонаментен план LOOP. От друга страна, към административната преписка от мобилния оператор са приложени заверени копия на Договор №М2811730/23.06.2011 г. и приложение към него, съдържащи личните данни и подписа на жалбоподателя. КЗЛД не е компетентният орган да изследва истинността на положените върху договора и приложението подписи дали са подправени или истински. В тази връзка обработването на личните данни на жалбоподателя без неговото съгласие и подправянето на подписа му не може да се обвърже по категоричен начин с администратора на лични данни.

Съгласно чл. 54 от Административнопроцесуалния кодекс, административният орган спира производството при наличие на изчерпателно посочени основания.

С оглед новопостъпилите доказателства по жалбата с писмо, вх. № 4900/11/24.11.2011 г. от Районна прокуратура – гр. Х., преписката е изпратена по компетентност в Софийска районна прокуратура. Резултатите и заключенията от образуваното производство могат да имат съществено значение както за жалбата, така и за защита правата на жалбоподателя. Установяването на факта дали има извършено престъпление и извършителят му са преюдициални към образуваното пред Комисията административно производство и са от значение за постановяване на Решение от КЗЛД. Необходимо е и с оглед извършването на преценка дали администраторът на лични данни – “М.” ЕАД е извършил “обработване” по смисъла на § 1, т. 1 от ДР на ЗЗЛД на свързаните с Д.Д.Ч. лични данни.

В качеството си на административен орган и във връзка с необходимостта от установяване истинността по случая, като основен принцип в процесуалното производство, съгласно чл. 7 от Административнопроцесуалния кодекс, изискващ наличието на установени действителни факти от значение за случая, имайки предвид предоставените писмени становища и доказателства, Комисията счита, че е налице предпоставката на чл. 54, ал. 1, т. 5 от Административнопроцесуалния кодекс за спиране на административното производство.

Водима от горното и на основание чл. 10, ал. 1, т. 7 от Закона за защита на личните данни, чл. 27, ал. 2 и чл. 54, ал. 1, т. 5 от Административнопроцесуалния кодекс, Комисията за защита на личните данни

РЕШИ:

1. Обявява жалба с рег. № 4900/17.10.2011 г., подадена от Д.Д.Ч. срещу „М.” ЕАД, за допустима.

2. Конституира като страни в административното производство жалбоподателя Д.Д.Ч., ответна страна - „М.” ЕАД в качеството му на администратор на лични данни и заинтересована страна - „Х.-Т.” ЕООД.

3. Спира административното производство по жалбата, до отпадане на основанията за спирането му.

Настоящото решение подлежи на обжалване в 14-дневен срок от връчването му, чрез Комисията за защита на личните данни пред Административен съд София – град.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

Венета Шопова /п/

ЧЛЕНОВЕ:

Валентин Енев /п/

Веселин Целков /п/

РЕШЕНИЕ

№ 2920/11г.

София, 14.12.2011г.

Комисията за защита на личните данни (КЗЛД) в състав: Председател: Венета Шопова и членове: Валентин Енев и Веселин Целков, на редовно заседание, проведено на 07.12.2011г., на основание чл.10, ал.1, т.7 от Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД) и във връзка с изискването на чл. 27, ал. 2 от АПК към административните органи за проверка на предпоставките за допустимост на искането, разгледа по допустимост жалба с вх.№2920/27.06.2011г., подадена от В.П.К. срещу „Т.Ф.С.” ЕАД.

Жалбоподателят уведомява, че на 22.06.2011г. се е възползвал от правото си да получи удостоверение от Кредитния регистър.

От справка за кредитната си история господин В.П.К. установява, че на негово име е издадена и активирана кредитна карта с издател „Т.Ф.С.” ЕАД.

Информирайки се защо фигурира като клиент на дружеството той получава отговор, че кредитна карта му е издадена още през 2006г., в качеството му на лоялен клиент на „М.” ЕАД.

Жалбоподателят сочи, че никога не е активирал тази карта, не е изразявал съгласие за предоставяне на личните данни, нито е подписвал договор с „Т.Ф.С.”.

Той счита, че при тези обстоятелства дружеството няма право да използва данните му, нито да активира съответната кредитна карта, без неговото съгласие.

Жалбоподателят подчертава, че в периода от 2006г. до настоящия момент не е получавал информация, справки или извлечения, свързани с въпросната карта.

Господин В.П.К. се опасява, че „Т.Ф.С.” ЕАД може да е обработило, неправомерно, данните и на други клиенти на „М.” ЕАД и моли да се извърши проверка по случая, описан в жалбата му.

С писма рег. № 2920/11/11.07.2011г. на Председателя на КЗЛД са изискани писмени становища от „Т.Ф.С.” ЕАД и „М.” ЕАД по жалба с рег. № 2920/27.06.2011г.

В становището на „Т.Ф.С.” ЕАД се сочи, че проверка, извършена по жалбата на господин В.П.К. е установила наличието на попълнено от него заявление за кредитна карта „Т.”, подадено на електронния адрес на дружеството – www.transkard.bg както и на електронно писмо, изпратено от жалбоподателя до дружеството.

От „Т.Ф.С.” ЕАД уведомяват, че именно въз основа на тези, доброволно представени от господин В.П.К., документи неговите лични данни са обработени и въведени в информационната система на дружеството.

Сочи се, че след извършен кредитен анализ на жалбоподателя е издадена и изпратена кредитна карта, заедно с придружаващите я документи, но поради неполучаване на договор, подписан от него, картата не е активирана.

От „Т.Ф.С.” ЕАД не считат за необходимо да предоставят на Комисията копие от договор за партньорски взаимоотношения с „М.” ЕАД, тъй като според тях няма отношение към подадента жалба.

В заключение от дружеството уведомяват, че към 19.07.2011г. В.П.К. няма сключен договор с „Т.Ф.С.” ЕАД.

С писмо рег. № 2920/11/25.07.2011г. „М.” ЕАД депозира становището си по жалба рег. № 2920/27.06.2011г. и уведомява, че към настоящия момент не се намира в договорни отношения с „Т.Ф.С.” ЕАД, включително във връзка със случая, описан в жалбата.

Мобилният оператор уведомява, че в предишен период между двете дружества е съществувал договор, чийто срок е изтекъл през 2005г. и копие от него не се съхранява от „М.” ЕАД.

По силата на този договор „Т.Ф.С.” ЕАД е било партньор по програмата за лоялни клиенти на „М.” ЕАД - „М. клуб”.

Дружеството е предоставяло преференциални условия за издаване на кредитни карти на лоялни клиенти на „М.” ЕАД., членове на програмата „М. клуб”.

В становището се подчертава, че при всички случаи мобилният оператор не е извършвал и не извършва дейност по издаване на кредитни карти, тъй като не е финансова институция и няма лиценз за подобен род дейност.

Изтъква се, че информация за отношенията между жалбоподателя и „Т.” по издадента кредитна карта може да се получи от жалбоподателя или от „Т.Ф.С.” ЕАД.

На свое редовно заседание, проведено на 10.08.2011г. (Протокол № 35) КЗЛД решава, че преди да се произнесе по допустимостта на жалба рег. № 2920/27.06.2011г., е необходимо от жалбоподателя

да се изиска информация относно точната дата на издаване, от „Т.Ф.С.” ЕАД, на кредитната карта в качеството му на лоялен клиент на „М.” ЕАД, както и заверено копие от справката за кредитната му история, получена на 22.06.2011г. от Кредитния регистър.

Комисията приема, че от „Т.Ф.С.” ЕАД следва да се изиска заверено копие от договора, уреждал взаимоотношенията между дружеството и „М.” ЕАД във връзка с издаването на кредитни карти на лоялни клиенти по програмата „М. клуб”.

С писмо рег.№ 2920(11)/18.08.2011г. на Председателя на КЗЛД, на господин В.П.К. е указано, че следва да депозира нужната информация, в 7 дневен срок от получаването му.

Видно от известието за доставяне писмото е получено на 22.08.2011г., но и към момента, жалбоподателят не е предоставил информацията, необходима за по-нататъшния ход на административното производство.

С писмо рег.№ 2920(11)/01.09.2011г. от „Т.Ф.С.” ЕАД уведомяват, че понастоящем между дружеството и „М.” ЕАД няма сключен договор за партньорски взаимоотношения, във връзка с издаване на кредитни карти.

Сочи се, че преди създаването на „Т.Ф.С.” ЕАД, по силата на вече изтекъл договор за партньорство по програмата „М. клуб”, сключен между „М.” АД и „Т.” АД, са издавани кредитни карти „Т.” с кредитен ресурс, осигурен от „Е.” АД.

Съгласно чл.27, ал.2 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) административния орган е длъжен да провери, при постъпване на искането, предпоставките за допустимост на жалбата, относно производството по издаване на индивидуалния административен акт.

В чл.30, ал.1 от Правилника за дейността на Комисията за защита на личните данни и на нейната администрация (ПДКЗЛДНА) са определени реквизитите, които трябва да съдържа жалбата, с която физическите лица сезират Комисията за нарушение на правата им по ЗЗЛД.

Жалбата на господин В.П.К. отговаря на нормативно установените изисквания, поради което се явява редовна.

Жалба рег. № 2920/27.06.2011г. е подадена от физическо лице, при наличие на правен интерес.

Същевременно, в жалбата на господин В.П.К. липсват данни за точния момент на твърдяното издаване на кредитната карта в негова полза, в качеството му на лоялен клиент на „М.” ЕАД.

Жалбоподателят е посочил единствено, че издаването на въпросната карта е станало през 2006г., а той е научил за него едва на 22.06.2011г, което предполага невъзможността да се определи дали жалбата е подадена в срока по чл.38, ал.1 от ЗЗЛД.

В указания му срок и към момента, господин В.П.К. не предоставя информация относно точната дата на издаване на кредитната карта, нито заверено копие от справката, получена на 22.06.2011г. от Кредитния регистър, визираща кредитната му история.

Въпреки задължението за съдействие на административния орган, вменено му по силата на разпоредбата на чл.36, ал.2 от АПК, жалбоподателят не предприема никакви действия с оглед защита на своите интереси.

Комисията за защита на личните данни като взе предвид фактите и обстоятелствата, изнесени в настоящето административно производство и на основание чл. 38, ал.1 от ЗЗЛД, във връзка с чл. 38, ал. 1 от ПДКЗЛДНА

РЕШИ

Обявява жалба рег. № 2920/27.06.2011г., подадена от В.П.К. срещу „Т.Ф.С.” ЕАД за недопустима и прекратява административното производство, образувано по нея.

Решението да се съобщи на заинтересованите лица по реда на АПК.

Настоящото решение подлежи на обжалване в 14 дневен срок от връчването му, чрез Комисията за защита на личните данни, пред Административен съд София – град.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:**Венета Шопова /п/****ЧЛЕНОВЕ:****Валентин Енев /п/****Веселин Целков /п/**

РЕШЕНИЕ
№ 2573/2011 г.
София, 14.12.2011 г.

Комисията за защита на личните данни (КЗЛД) в състав: Председател: Венета Шопова и членове: Красимир Димитров, Валентин Енев, Мария Матева и Веселин Целков, в заседание, проведено на 09.11.2011 г. (Протокол № 45), на основание чл. 10, ал. 1, т. 7 от Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД) във връзка с чл. 27, ал. 2 от Административнопроцесуалния кодекс към административните органи за проверка на предпоставките за допустимост на искането, разглежда допустимостта на жалба с рег. № 2573/07.06.2011 г., подадена от С.Г.В. срещу „Ю.И.Е.Д.Б.” АД.

Комисията за защита на личните данни (КЗЛД) е сезирана с жалба, в която жалбоподателят сочи, че през м. януари 2011 г. е получил електронно съобщение на мобилния си телефон, че следва да погаси задължение по кредитна карта American Express. Г-н С.Г.В. е счел, че се касае за грешка, тъй като няма и никога не е притежавал кредитна карта, докато през м. март повторно, както и през м. май е получил идентични съобщения. След направена справка в офис на „Ю.И.Е.Д.Б.” АД, заместник-управителят му е обяснил, че на негово име е издадена кредитна карта, по която следва да погаси задълженията си. Посочва, че неколккратно е посещаван и на адреса по лична карта, на който живее неговата майка, от лице, оставило телефонен номер за контакт. След проведен разговор, се е оказало, че е служител на „С.К.Б.” ЕООД, на което дружество посочената банка е прехвърлила своето вземане.

На 11.05.2011 г. С.Г.В. е подал в „Ю.И.Е.Д.Б.” АД заявление с вх. № 153-0417/ 11.05.2011г., с което е изискал цялата информация по случая. В отговор му е предоставено ксерокопие на Заявление – договор за издаване на кредитна карта на неговото име. Жалбоподателят категорично отрича да е подписвал подобно заявление. Счита, че е извършена злоупотреба с личните му данни и че подписът му е фалшифициран. Заявява, че личните му данни са използвани без знанието и съгласието му, като е попълнен договор, екземпляр от който, съгласно Общите условия за издаване и използване на кредитни карти, в рамките на срок от 45 дни от подписването би следвало да получи. На г-н С.Г.В. не му е предоставен такъв документ, нито е подписвал протокол за получаване на кредитна карта.

Жалбоподателят моли Комисията с оглед своите правомощия да предприеме необходимото по случая. Жалбата е адресирана до „Ю.И.Е.Д.Б.” АД, БНБ и до Комисията за защита на потребителите.

Към жалбата са приложени копия на: Пълномощно от 30.05.2011 г.; Заявление с изх. №153-0407/11.05.2011 г.; ксерокопие на лична карта; Заявление – договор за издаване на кредитна карта от 07.07.2009 г.; Общи условия за издаване и използване на кредитни карти American Express.

С писмо, изх. № 2573/11/26.06.2011 г. на Председателя на КЗЛД, от жалбоподателя е изисквана информация дали е сезирал прокуратурата по случая и да посочи номер на прокурорската преписка. В

отговор, с писмо с вх. № 2573/11/29.09.2011 г., адв. А. в качеството си на процесуален представител на жалбоподателя, уведомява Комисията, че по случая е подадена жалба с вх. № 45764/26.09.2011 г. до Софийска Районна Прокуратура (СРП).

В условията на служебното начало, с писма, изх. № 2573/11/21.06.2011 г. на Председателя на КЗЛД, на основание чл. 26 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), „Ю.И.Е.Д.Б.” АД и „С.К.Б.” ЕООД са уведомени за откритото административно производство и на основание чл. 36 от АПК са изискани становища и относими доказателства към жалбата.

В отговор, с писмо с вх. № 2573/11/15.07.2011 г., от „Ю.И.Е.Д.Б.” АД е изпратено становище, в което се посочва, че банката възприема сключения договор за валиден и разпоредбите му задължителни за страните, поради което обработването на личните данни на г-н С.Г.В. считат за законосъобразно. Към писмото са приложени заверени копия на: Заявление– договор за издаване на кредитна карта от 07.07.2009 г.; Общи условия за издаване и използване на кредитни карти American Express; Писмо с изх. № 9300/1057/16.06.2011 г. до С.Г.В.; Протокол с изх. № 153-0345/16.06.2011 г.; Договор от 25.09.2009 г. със „С.К.Б.” ЕООД и Инstrukция по чл. 23 от ЗЗЛД.

С писмо с вх. № 2573/11/18.07.2011 г., от „С.К.Б.” ЕООД е получено становище, в което се сочи, че на 12.04.2011 г. г-н С.Г.В. е подаден от банката като длъжник по кредитна карта. След неколкостранни неуспешни опита да се свържат с него, в съответствие с „дадена инструкция на 02.05.2011 г.” са се свързали с негови роднини чрез оставяне на съобщение, съдържащо номер за контакт. Към писмото е приложено заверено копие на Договор от 25.09.2009 г. с „Ю.И.Е.Д.Б.” АД.

С оглед изясняване на факти и обстоятелства по жалбата, с писмо с изх. № 2573/11/04.10.2011 г. на Председателя на КЗЛД, от Софийска Районна Прокуратура е изискана информация за хода и резултатите от предприетите от тяхна страна действия по жалбата. В отговор, с писмо с вх. № 2573/11/20.10.2011 г., от СРП уведомяват Комисията, че по пр. пр. № 45764/11 г. по описа на СРП, е постановена предварителна проверка.

Жалбата, подадена от С.Г.В. е съобразена с изискванията на КЗЛД съгласно Правилника за дейността на Комисията за защита на личните данни и на нейната администрация и съдържа необходимите нормативно определени реквизити. Комисията е сезирана от физическо лице, при наличието на правен интерес. В жалбата е посочена точната дата на твърдяното нарушение, от което може да се направи извод, че е подадена в срока по чл. 38, ал. 1 от ЗЗЛД.

В чл. 27, ал. 2 от АПК законодателят обвързва преценката за допустимостта на искането с наличие на посочените в текста изисквания. Приложимостта на Закона за защита на личните данни е свързана със защитата на физическите лица във връзка с обработването на техните лични данни от лица, имащи качеството администратори на лични данни по смисъла на легалната дефиниция на чл. 3 от Закона. Това изискване се явява абсолютна процесуална предпоставка, с оглед на която следва да се прецени допустимостта на жалбата. Законът сочи като администратор на лични данни физическо или юридическо лице, както и държавен орган, който определя вида на обработваните данни, целта на обработване, начините на обработване и на защита, при спазване изискванията на ЗЗЛД.

„Ю.И.Е.Д.Б.” АД притежава качеството администратор на лични данни по смисъла на чл. 3 от Закона. При извършена служебна проверка в Регистъра на администраторите на лични данни и на водените от тях регистри, поддържан от КЗЛД, е установено, че на банката е издадено Удостоверение № 25861. Заявени са осем регистъра. На „С.К.Б.” ЕООД е издадено Удостоверение № 24874. Двете дружества са вписани в регистъра на администраторите на лични данни към КЗЛД.

Съгласно чл. 10, ал. 1, т. 7 във връзка с чл. 38 от Закона за защита на личните данни, КЗЛД разглежда жалби срещу актове и действия на администраторите на лични данни, с които се нарушават правата на физическите лица по този закон, както и жалби на трети лица във връзка с правата им по този закон.

Следователно жалбата е от компетентността на КЗЛД.

Жалбата съдържа твърдения за злоупотреба с личните данни на г-н С.Г.В., изразяваща се в попълването и подписването на Заявление – договор за издаване на кредитна карта без знанието и съгласието му, както и предоставянето на свързаните с него лични данни на трети лица. По смисъла на § 1 от ДР на ЗЗЛД „употреба” и „предоставяне” на лични данни представляват обработване на лични данни.

Обработването на лични данни от администратора на лични данни, съгласно чл. 2, ал. 1, т. 1 от ЗЗЛД следва да бъде законосъобразно и добросъвестно. В чл. 4, ал. 1 от Закона са изрично са определени условията, при наличие на които е допустимо обработването на лични данни. Едно от тези условия е когато обработването на лични данни е необходимо за изпълнение на задължения по договор, по който физическото лице, за което се отнасят данните е страна. В конкретния случай, според изложените в жалбата твърдения, жалбоподателят не е страна по договор с „Ю.И.Е.Д.Б.” АД и заявява, че не се е съгласявал и не е подписвал заявление за издаване на кредитна карта, нито е ползвал кредитна карта. От друга страна, от „Ю.И.Е.Д.Б.” АД заявяват, че между банката и жалбоподателя е сключен валиден договор и към административната преписка прилагат заверено ксерокопие на Заявление-договор за издаване на кредитна карта от 07.07.2009 г., което считат за надлежно подписано от г-н С.Г.В.

КЗЛД не е компетентният орган да изследва истинността на положения върху договора подпис дали е подправен или истински. В тази връзка, обработването на личните данни на жалбоподателя без неговото съгласие не може да се обвърже по категоричен начин с администратора на лични данни.

Съгласно изискванията на чл. 54, ал. 1, т. 5 от АПК, административният орган спира административното производство при наличието на друго административно или съдебно производство, когато издаването на акта не може да стане преди неговото приключване.

Видно от приложеното към административната преписка писмо с вх.№2573/11/20.10.2011 г., от Софийска района прокуратура, с което уведомяват Комисията, че по жалбата, подадена от С.Г.В. е постановена предварителна проверка, е налице предпоставка за спиране на административното производство. Резултатите и заключенията от образуваното производство в Районна прокуратура могат да имат съществено значение както за жалбата, така и за защита на правата на жалбоподателя. Установяването на факта дали има извършено престъпление и извършителят му е преюдициално към образуваното пред Комисията административно производство и са от значение за постановяване на Решение от КЗЛД. Необходимо е и с оглед извършването на преценка дали администраторът на лични данни – „Ю.И.Е.Д.Б.” АД е извършил обработване по смисъла на чл. 2, ал. 1 от ЗЗЛД на свързаните със С.Г.В. лични данни.

В качеството си на административен орган и във връзка с необходимостта от установяване истинността по случая, като основен принцип в процесуалното производство, съгласно чл. 7 от Административнопроцесуалния кодекс, изискващ наличието на установени действителни факти от значение за случая, имайки предвид предоставените писмени становища и доказателства, Комисията счита, че е налице предпоставката на чл. 54, ал. 1, т. 5 от Административнопроцесуалния кодекс за спиране на административното производство.

Водима от горното и на основание чл. 10, ал. 1, т. 7 от Закона за защита на личните данни, чл. 27, ал. 2 и чл. 54, ал. 1, т. 5 от Административнопроцесуалния кодекс, Комисията за защита на личните данни

РЕШИ:

1. Обявява жалба с рег. № 2573/07.06.2011 г., подадена от С.Г.В. срещу „Ю.И.Е.Д.Б.” АД за допустима.

2. Конституира като страни в административното производство жалбоподателя С.Г.В., ответна страна - „Ю.И.Е.Д.Б.” АД в качеството му на администратор на лични данни и заинтересована страна - „С.К.Б.” ЕООД.

3. Спира административното производство по жалбата, до отпадане на основанията за спирането му.

Настоящото решение подлежи на обжалване в 14-дневен срок от връчването му, чрез Комисията за защита на личните данни пред Административен съд София – град.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:**Венета Шопова /п/****ЧЛЕНОВЕ:****Красимир Димитров /п/****Валентин Енев /п/****Мария Матева /п/****Веселин Целков /п/****РЕШЕНИЕ****№ 3113/11г.****София, 14.12.2011г.**

Комисията за защита на личните данни (КЗЛД) в състав: Председател: Венета Шопова и членове: Валентин Енев и Веселин Целков, на открито заседание, проведено на 07.12.2011г., на основание чл.10, ал.1, т.7 от Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД), разглежда жалба с рег.№3113/13.07.2011г., подадена от Т.П.И. срещу „К.Б.М.” ЕАД („Г.”).

Жалбоподателката уведомява Комисията, че е получила писмо от „Г.”, с което е информирана, че дължи 243,79 лева към мобилния оператор.

Госпожа Т.П.И. изтъква, че никога не е била клиент и абонат на „К.Б.М.” ЕАД”.

Тя заявява, че никога не е сключвала какъвто и да било договор с дружеството, нито е правила покупки от офисите му.

Към жалбата си госпожа Т.П.И. прилага копие от фактура № 7161986135/ 10.06.2011г. издадена от „Г.” на нейно име, за сумата от 243,79 лева.

С писмо рег. № 3113/11/05.08.2011г. на Председателя на КЗЛД, от „К.Б.М.” ЕАД е изискано предоставяне на писмено становище по жалбата на госпожа Т.П.И., в това число депозиране на заверено копие от договора, във връзка с който е издадена фактура №7161986135/10.06.2011г., на името на жалбоподателката.

С писмо рег. № 3113/11/05.08.2011г. на Председателя на КЗЛД, госпожа Т.П.И. е уведомена, че удостоверяването на достоверността на подпис не попада в приложното поле на Закона за защита на личните данни, а е предмет на евентуален наказателен процес, тъй като използването на неистински подпис може да бъде класифицирано като престъпление по смисъла на чл. 308 и следващите от Наказателния кодекс.

На жалбоподателката е предоставен 7-дневен срок, в който да предостави на Комисията информация относно това дали е сезирала органите на прокуратурата с фактите и обстоятелствата, изнесени в жалбата ѝ пред КЗЛД.

Видно от известието за доставяне, госпожа Т.П.И. е получила горното писмо на 10.08.2011г.

Въпреки, че срокът за изпълнение на дадените ѝ указания е изтекъл на 17.08.2011г., жалбоподателката не предоставя исканата от КЗЛД информация и към настоящия момент.

С писмо рег. № 3113/11/22.08.2011г. „К.Б.М.” ЕАД уведомява, че госпожа Т.П.И. е страна по Договор за мобилни услуги № 80432024/20.01.2011г. за мобилен номер *****.

В становището се сочи, че операторът е счел този договор за мобилни услуги за надлежно и законосъобразно подписан, тъй като са спазени всички вътрешни ипроцедури на дружеството, в това число е налице подпис, както и собственоръчно изписани имена на потребител.

От „К.Б.М.” ЕАД изтъкват, че нямат компетентност да проверяват автентичността на положените подписи и при твърдения за извършена злоупотреба считат за необходимо жалбоподателят да сезира съответните компетентни органи, с оглед изясняване и установяване на твърдяното по случая.

Към становището са приложени копие от Договор за мобилни услуги №80432024/20.01.2011г. за мобилен номер *****, както и копия от издадените, въз основа на него фактури №7156799809/10.02.2011г.; №7158086463/10.03.2011г.; №7159287800/ 10.04.2011г.; № 7160680541/10.05.2011г. и № 7161986135/ 10.06.2011г.

На свое редовно заседание, проведено на 26.10.2011г. (Протокол № 44) КЗЛД обявява жалба рег. № 3113/18.07.2011г., подадена от Т.П.И. срещу „К.Б.М.” ЕАД за допустима.

На основание чл. 38, ал 3 от ПДКЗЛДНА Комисията конституира като ответна страна в производството „К.Б.М.” ЕАД и взема решение от дружеството да се изиска информация дали жалбоподателката все още е клиент на „Г.”, правени ли са й отстъпки за предсрочно прекратяване на договора, на какъв адрес са изпращани фактурите, приложени към преписката и дали към момента договора между оператора и госпожа Т.П.И. е прекратен.

С писмо рег. № 3113/11/21.11.2011г. „К.Б.М.” ЕАД уведомява, че жалбоподателката няма активни СИМ карти в мрежата на дружеството и ползвания от нея номер ***** е деактивиран на 05.06.2011г., поради неизплатени задължения в размер на 243,79 лева.

Сочи се, че госпожа Т.П.И. е заявила отказ от хартиена фактура, а адреса за кореспонденция, посочен в договора ѝ за мобилни услуги е град М., 3300.

Жалба рег. № 3113/13.07.2011г. е насрочена за разглеждане, по същество, на 07.12.2011г., за което страните са редовно уведомени.

На заседанието се явяват госпожа Т.П.И. и юрисконсулт М.К., процесуален представител на „К.Б.М.” ЕАД.

В хода на заседанието жалбоподателката уведомява Комисията, че е сезирала и Трето районно полицейско управление - СДП, с фактите и обстоятелствата, изнесени в жалбата ѝ пред КЗЛД.

Тя информира, че по жалбата ѝ пред Трето РПУ е образувана преписка под рег. № 29234, по която е назначена графологична експертиза.

В чл.30, ал.1 от Правилника за дейността на Комисията за защита на личните данни и на нейната администрация (ПДКЗЛДНА) са определени реквизитите на жалбата, с която физическите лица сезират Комисията за нарушение на правата им по ЗЗЛД.

Жалбата на госпожа Т.П.И. отговаря на нормативно установените изисквания, поради което се явява редовна.

Може да се приеме, че жалбата е допустима. Подадена е от физическо лице, при наличие на правен интерес и в срока по чл.38, ал.1 от ЗЗЛД.

„К.Б.М.” ЕАД има качеството на администратор на лични данни по смисъла на чл.3 от ЗЗЛД.

Същевременно не е в компетентността на КЗЛД да установи достоверността на подписа на госпожа Т.П.И., положен под Договор за мобилни услуги за мобилен номер *****, сключени между нея и „Г.”.

Използването на неистински подпис може да бъде квалифицирано като престъпление по смисъла на чл. 308 и сл. от Наказателния кодекс.

Компетентни в тези случаи са органите на прокуратурата, които жалбоподателката е сезирала с жалба, заведена в Трето районно полицейско управление – СДП под рег. № 29234.

Предвид описаната по-горе фактическа обстановка, направения правен анализ и на основание

чл. 54, ал.1, т.5 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), във връзка чл.27, ал.2, т.3 от АПК, Комисията за защита на личните данни

РЕШИ:

Спира административното производство по жалба рег. № 3113/13.07.2011г., подадена от Т.П.И. срещу „К.Б.М.” ЕАД поради наличие на въпрос от компетентността на друг орган, преюдициален по отношение на производството пред КЗЛД.

Решението да се съобщи на заинтересованите лица по реда на АПК.

Настоящото решение подлежи на обжалване, в 14 дневен срок от връчването му, чрез Комисията за защита на личните данни пред Административен съд София – град.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

Венета Шопова /п/

ЧЛЕНОВЕ:

Валентин Енев /п/

Веселин Целков /п/

РЕШЕНИЕ

№ 2403/11г.

София, 21.12.2011г.

Комисията за защита на личните данни (КЗЛД) в състав: Председател: Венета Шопова и членове: Красимир Димитров и Веселин Целков, на открито заседание, проведено на 23.11.2011г., на основание чл.10, ал.1, т.7 от Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД), разгледа жалба с рег. № 2403/28.05.2011г., подадена от М.Й.Е. срещу „Б.М.Е.Б.” ЕАД.

Жалбоподателката уведомява Комисията, че служители на компания „Б.” са предоставили личните ѝ данни, включително телефон и ЕГН, на финансова агенция, за търсене на нейно задължение към „К.” ЕАД, датиращо от 2007г.

Госпожа М.Й.Е. твърди, че няма такова задължение към телекомуникационния оператор и и никога не е подписвала договор с него.

Тя подчертава, че семейството ѝ, като бивш клиент на „Е.”, а понастоящем и на „Б.”, плаща таксите си за телевизия в срок и няма стари задължения.

С писмо рег. № 2403/11/14.06.2011г. на Председателя на КЗЛД, от „Б.М.Е.Б.” ЕАД е изискано предоставяне на писмено становище, подкрепено с относимите доказателства, с оглед изясняване на изложените факти и обстоятелства.

В становището си, депозирано под рег. № 2403/11/22.06.2011г. от „Б.М.Е.Б.” ЕАД сочат, че за първи път информация за госпожа М.Й.Е. е въведена в билинг системата на „К.” ЕАД на 09.06.2004г.

Като абонат на оператора, жалбоподателката е ползвала услугата аналогова телевизия на адрес град София, ж.к. „Красна поляна”, ***.

От приложената разпечатка личи, че клиентката, макар и със закъснение, е заплащала задълженията си към оператора.

Видно е, че последното ѝ плащане към „К.” ЕАД, с дата 15.02.2007г., се отнася до месеците декември 2006г. и януари 2007г.

След този момент госпожа М.Й.Е. преустановява плащанията си, което води и до физическото ѝ изключване от мрежата на 20.06.2007г.

От момента на спиране на плащанията до фактическото ѝ изключване тя натрупва задължения в размер на 89, 89 лева, с включен ДДС.

Същевременно, на 21.06.2007г. друг клиент, вероятно неин роднина - господин Е., сключва договор с „Е.К.М.Б.” ЕООД („ЕКМБ”) за получаване на услугата аналогова телевизия на същия адрес, на който я е получавала и госпожа М.Й.Е.

Становището описва вливането на „К.” ЕАД в „Е.К.М.Б.” ЕООД, осъществено на 13.09.2010г., както и преобразуването на последното дружество в „Б.М.Е.Б.” ЕАД, станало факт на 26.11.2010г.

В тази връзка се подчертава, че „ЕКМБ”, респективно „Б.” се явява универсален правопреемник на всички права и задължения на своя праводател, включително и на правото да търси и да получи сумите, дължими от госпожа М.Й.Е.

От „Б.” сочат, че горните преобразувания са доведени до знанието на жалбоподателката и тя не оспорва този факт, потвърждавайки го чрез жалбата си.

В становището се уточнява, че на 15.04.2011г., на основание сключен помежду им договор, „Б.” подава към „Е.М.” ООД, за събиране, задълженията на госпожа М.Й.Е.

От „Б.” считат, че е изпълнена хипотезата на чл.4, ал.1, т.3 и т.7 от Закона за защита на личните данни и дружеството е било в правото си да обработва данните на жалбоподателката, тъй като обработването е необходимо за реализиране на законните им интереси, а именно събиране на дължимите от нея суми.

С писмо рег. № 2403/11/01.09.2011г. на Председателя на КЗЛД, от „Б.М.Е.Б.” ЕАД е изискано представяне на заверено копие от договора, уреждащ взаимоотношенията между „Б.” и „Е.М.” ООД.

Договорът е депозиран с писмо рег. № 2403/11/09.09.2011г.

С писмо рег. № 2403/11/19.09.2011г. становището си по фактите и обстоятелствата, изложени в жалбата на госпожа М.Й.Е. предоставят и „Е.М.” ООД.

Уточнява се, че отношенията на дружеството с „Б.М.Е.Б.” ЕАД са уредени от Договор за услуги по събиране на вземания, сключен на 01.02.2011г., според който „Е.М.” ООД следва да извършва извънсъдебни действия за събиране на валидни и изискуеми вземания на възложителя, от трети лица – длъжници.

В становището се сочи, че на 02.05.2011г., е проведен телефонен разговор със съпруга на жалбоподателката.

Тъй като контакт с госпожа М.Й.Е. не е осъществен, служителят на „Е.М.” ООД оставя телефон за обратна връзка и прекратява разговора.

Становището информира, че на 22.07.2011г. дружеството е прекратило работа по случая на жалбоподателката и съгласно чл.25, ал.1, т.1 от ЗЗЛД и договорните отношения с „Б.”, личните й данни са изцяло унищожени в поддържаната от тях система.

На свое редовно заседание, проведено на 26.10.2011г. (Протокол № 44) КЗЛД обявява жалба рег. № 2403/28.05.2011г., подадена от М.Й.Е. срещу „Б.М.Е.Б.” ЕАД за допустима.

На основание чл. 38, ал 3 от ПДКЗЛДНА Комисията конституира като ответна страна в производството „Б.М.Е.Б.” ЕАД, а като заинтересована страна „Е.М.” ООД.

КЗЛД взема решение от „Б.” да бъдат изискани заверени копия от договора, сключен между жалбоподателката и „К.” ЕАД, от общите условия на дружеството, както и актуална справка за задълженията на жалбоподателката към телекомуникационния оператор.

Жалба рег. № 2403/28.05.2011г. е насрочена за разглеждане, по същество, на 23 ноември 2011г., за което страните са редовно уведомени.

На заседанието се явява юрисконсулт М.Л.Д., процесуален представител на „Б.М.Е.Б.” ЕАД, както и юрисконсулти К.Х.Х. и Б.М.К., процесуалени представители на „Е.М.” ООД.

В хода на заседанието юрисконсулт Димитров уведомява, че след разглеждане на случая на госпожа М.Й.Е., „Б.” е взело решение за анулиране на търсените от нея задължения.

В чл.30, ал.1 от Правилника за дейността на Комисията за защита на личните данни и на нейната администрация (ПДКЗЛДНА) са определени реквизитите, които трябва да съдържа жалбата,

с която физическите лица сезират Комисията за нарушение на правата им по ЗЗЛД.

Жалбата на госпожа М.Й.Е. отговаря на нормативно установените изисквания, поради което се явява редовна.

Същевременно може да се приеме, че жалбата е допустима. Подадена е от физическо лице, при наличие на правен интерес и в срока по чл.38, ал.1 от ЗЗЛД.

„Б.М.Е.Б.” ЕАД има качеството на администратор на лични данни по смисъла на чл.3 от ЗЗЛД.

Жалбата рег. № 2403/28.05.2011г. е насочена срещу предоставяне на лични данни от „Б.” на трето лице, финансова институция, която госпожа М.Й.Е. не индивидуализира.

Жалбоподателката е клиент на „Б.М.Е.Б.” ЕАД още, когато дружеството действа в гражданския оборот под фирмата „К.” ЕАД.

„Б.” възниква в резултат на вливането на „К.” ЕАД в „Е.К.М.Б.” ЕООД и в резултат от преобразуването на последното дружество.

Търговският регистър отразява описаните правопримества, по силата на които „Б.” се явява универсален приобретател на всички права и задължения на своя праводател.

В резултат, дружеството встъпва в договорните отношения, съществували между „К.” ЕАД и господин Х. и придобива правото да търси и получи от него плащанията, дължими по договора.

Същевременно, Общите условия на „Б.М.Е.Б.” ЕАД за взаимоотношенията с крайните потребители на електронни съобщителни услуги, публикувани на сайта на дружеството, са задължителни за потребителите и представляват неразделна част от договора, сключен с оператора.

С подписване на договора и с приемането им, потребителят се счита информиран и дава изричното си съгласие, че данните, които предоставя или е предоставил, са лични по смисъла на ЗЗЛД и могат да бъдат използвани при упълномощаване от „Б.” на трети лица за събиране на плащания по договори за услуги.

По повод третото лице операторът представя договора си с „Е.М.” ООД и по този начин индивидуализира финансовата институция, посочена в жалбата на господин Х.

От предоставения Договор за услуги по събиране на вземания от 01.02.2011г., сключен между „Б.М.Е.Б.” ЕАД и „Е.М.” ООД личи, че взаимоотношенията между двете дружества са уредени съгласно изискванията на чл. 24, ал. 4 от ЗЗЛД.

Материалите, събрани в хода на административното производство по жалба рег. №2403/28.05.2011г. навеждат на извода, че „Б.М.Е.Б.” ЕАД е обработило личните данни на госпожа М.Й.Е. в съответствие с нормата на чл.4 от ЗЗЛД, при спазване на принципите, закрепени в чл. 2 от Закона.

Комисията за защита на личните данни като взе предвид фактите и обстоятелствата, изнесени в настоящето административно производство и на основание чл. 38, ал.2 от Закона за защита на личните данни,

РЕШИ:

Обявява жалба рег. № 2403/28.05.2011г., подадена от М.Й.Е. срещу „Б.М.Е.Б.” ЕАД за неоснователна и я оставя без уважение.

Решението да се съобщи на заинтересованите лица по реда на АПК.

Настоящото решение подлежи на обжалване в 14 дневен срок от връчването му, чрез Комисията за защита на личните данни, пред Административен съд София – град.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

Венета Шопова /п/

ЧЛЕНОВЕ:

Красимир Димитров /п/

Веселин Целков /п/

РЕШЕНИЯ ПО ИСКАНИЯ ЗА ТРАНСФЕР НА ЛИЧНИ ДАННИ

РЕШЕНИЕ

№ 3006/2011г.

гр. София, 23.11.2011г.

ОТНОСНО: Искане с рег.№ 3006/04.07.2011г. от “АЛКАТЕЛ - ЛУСЕНТ БЪЛГАРИЯ” ЕООД за получаване на разрешение на основание чл. 36а, ал. 5, т.2 и ал.6 от Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД) за трансфер на лични данни към дружества от мултинационалната корпоративна група “Хюлет Пакард” (“Hewlett-Packard”), установени в трети държави: Сингапур, Филипини, Мароко, Индия, Малайзия, Китай, Австралия, Бразилия и Мексико

Комисията за защита на личните данни (КЗЛД) в състав: Председател: Венета Шопова и членове Красимир Димитров, Валентин Енев, Мария Матева и Веселин Целков, на редовно заседание, проведено на 16.11.2011 г. (Протокол № 46), разгледа искане с рег.№3006/04.07.2011г. от “АЛКАТЕЛ - ЛУСЕНТ БЪЛГАРИЯ” ЕООД, дъщерно дружество на корпоративната група „Алкател-Лусент Сървисиз Интернешънъл”, Холандия за получаване на разрешение на основание чл. 36а, ал. 5, т.2 и ал.6 от Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД) за трансфер на лични данни към дружества от корпоративна група “Хюлет Пакард” (“Hewlett-Packard”), установени в трети държави: Сингапур, Филипини, Мароко, Индия, Малайзия, Китай, Австралия, Бразилия и Мексико. Искането е подадено чрез пълномощник - адв. И.В.В., но не е приложено пълномощно, като в същото време искането е потвърдено с подписите на двама от управителите на дружеството – г-н Л.Ж.М.П. и г-жа Е.М.К., които имат право да го представляват заедно. Във връзка с това, лицата, подали искането за трансфер на данни в трети държави, могат да представляват дружеството пред Комисията за защита на личните данни, във връзка с конкретното искане за трансфер.

Съгласно представената информация в искането за издаване на разрешение за трансфер на лични данни към трети държави, “АЛКАТЕЛ - ЛУСЕНТ БЪЛГАРИЯ” ЕООД е част от международната група на „Алкател - Лусент”, на която много често при обработването на лични данни за целите на човешките ресурси или работа с доставчици, клиенти или подизпълнители, се налага предоставяне на лични данни на трети лица от и извън групата на „Алкател - Лусент”. Предоставянето е в резултат на решение за възлагане на дружествата от групата „Хюлет Пакард” да поддържат корпоративните системи на дружествата от групата „Алкател - Лусент”.

Първоначално „Ентърпрайс Сървисис”, Франция, SAS и „Алкател-Лусент Интернешънъл” са сключили Споразумение за услуги № 7065485 от 20.10.2009г. Поради факта, че не всички получатели на лични данни са установени в Европейския съюз и Европейското икономическо пространство, е сключено Споразумение за промени и трансфер на рамкови данни между „Ентърпрайс Сървисис”, Франция, SAS, Compagnie Financiere Alkatel-Lucent и определени клонове на „Хюлет Пакард” (“Hewlett-Packard”) от 24.05.2010 г., като “АЛКАТЕЛ - ЛУСЕНТ БЪЛГАРИЯ” ЕООД се присъединява към него с Допълнително споразумение за присъединяване от 21.01.2011г. Във връзка с този акт, страни по споразумението към настоящия момент са: 1. „Ентърпрайс Сървисис”, Франция, SAS; 2. „Алкател-Лусент Интернешънъл”; 3. Определени филиали на „Хюлет Пакард”; 4. Определени филиали на „Алкател - Лусент” (вкл. “АЛКАТЕЛ - ЛУСЕНТ БЪЛГАРИЯ” ЕООД).

Във връзка с изложеното по-горе, КЗЛД е сезирана с искането да бъде разрешен трансфер на данни от “АЛКАТЕЛ - ЛУСЕНТ БЪЛГАРИЯ” ЕООД към филиали (клонове) от групата „Хюлет Пакард” – получатели на данните, установени в следните трети държави, в които ще се извърши трансферът на данни: Сингапур, Филипини, Мароко, Индия, Малайзия, Китай, Австралия, Бразилия и Мексико.

- Субекти на данни: служители (нает персонал по трудов, граждански договор или по

договор за управление) и контрагенти (клиенти, доставчици и др.);

- Категориите данни, чийто трансфер се иска, включват: Име; е-мейл адрес; месторабота и местоположение; отдел; ръководител; телефон; лица, с които се провежда разговор и продължителност; генерирани индивидуализиращи данни от системите на „Алкател Лусент“; данни за използвано оборудване и технология.

- Целите, за които личните данни ще бъдат предоставяни, са: Предоставяне на технологични услуги по поддръжка, изискващи индивидуализиране на личността и потребностите на притежателите на лични данни, с цел отчитане и потвърждаване на предоставени услуги.

- Срок на обработване на данните: до 01.12.2019 г.

При анализа на изложеното в искането, както и приложените към него документи, се установи следното:

“АЛКАТЕЛ - ЛУСЕНТ БЪЛГАРИЯ” ЕООД е вписано в Търговския регистър при Агенцията по вписванията с ЕИК130345843, със седалище и адрес на управление: гр. София, общ. Столична, бул. “Цариградско шосе” № 115Е-115М, сграда „Б”, ет. 8 и предмет на дейност: производство; продажба; инсталация и поддръжка на телекомуникационно оборудване, продукти, системи и всякакъв вид съставни части; провеждане на обучение и свързаните с това услуги, във връзка с изброените дейности, включително, но не само, аутсорсингови услуги и услуги по управление на проекти; всякаква промишлена и търговска дейност, включително търговско представителство и предоставяне на всякакъв видове услуги, както и всяка друга дейност, която не е забранена от закона.

Предоставянето на данни от “АЛКАТЕЛ - ЛУСЕНТ БЪЛГАРИЯ” ЕООД към филиали (клонове) от групата „Хюлет Пакард” в качеството им на обработващи данните ще се осъществява съгласно “Споразумение за трансфер на рамкови данни” сключен на 21.01.2011г., за който са използвани стандартни договорни клаузи съгласно Решение на Европейската комисия № 2010/593/ЕО от 05.02.2010г. относно стандартните договорни клаузи при предаването на лични данни към лицата, които ги обработват, установени в трети страни, съгласно Директива 95/46/ЕО на Европейския парламент и на Съвета. Страните по договора са подробно описани в Приложение №1 към Стандартните договорни клаузи, неразделна част от цитирания договор, като износители на данни са: „Алкател-Лусент Интернешънъл” и филиалните му компании (вкл. “АЛКАТЕЛ - ЛУСЕНТ БЪЛГАРИЯ” ЕООД), а вносителите на данните (обработващи данни) са следните филиали на групата „Хюлет Пакард”: 1. Hewlett-Packard Singapore Pre Ltd.(„HP Singapore”); 2. Hewlett-Packard Philippines Corporation („HP Philippines ”); 3. Hewlett-Packard SARL („HP Morocco”); 4.Hewlett-Packard GlobalSoft Private Limited („HP India”); 5. Hewlett-Packard(M) Sdn . Bhd. („HP Malaysia”); 6. China Hewlett-Packard Co. Ltd („HP China”); 7. HP Enterprise Services Australia Pty Ltd („HP Australia”); 8. Hewlett-Packard Brasil Ltd („HP Brasil”); 9. Hewlett-Packard Mexico („HP Mexico ”).

Споразумението за трансфер на рамкови данни е структурирано, както следва:

1. Учредяване на Договор за процесорен модел: определя правата, задълженията и отговорностите на износителя на данните – „Алкател-Лусент Интернешънъл” и филиалните му компании и на вносителите на данните (обработващи данните) - филиали на групата „Хюлет Пакард”, подробно описани по-горе;

2. Клаузи 1-11: Определят обхвата на приложение на стандартните договорни клаузи при предоставяне на данни от дружествата - администратори на лични данни към обработващите лични данни: Определения на основните термини; Подробности по трансфера; Клауза в полза на бенефициент трета страна; Задължения на износителя на данните; Задължения на вносителя на данните; Отговорност; Посредничество и юрисдикция; Сътрудничество с надзорните власти; Управляващо законодателство-правото на държавата, в която е установен износителя на данните; Вариация (изменение) на договора; Задължение след приключване на услугите по обработване на личните данни.

3. Приложение №1: Определя износителите на данните; вносителите на данните; субектите

на данни; категории данни; специални категории данни; операции по обработка.

4. Приложение № 2: Регламентира стандартните договорни клаузи за техническите и организационните мерки за защита, приведени в действие от вносителя на данни в съответствие с клаузи 4d и 5c, които не са изрично описани.

5. Приложение № 3: Закони за защита на данните;

6. Приложение № 4: Допълнително споразумение за присъединяване на “АЛКАТЕЛ - ЛУСЕНТ БЪЛГАРИЯ” ЕООД от 21.01.2011г.

При извършената служебна справка в Регистъра на администраторите на лични данни и на водените от тях регистри, поддържан от КЗЛД, се установи, че дружеството е подало заявление за регистрация с вх.№1337/15.02.2010г. като администратор на лични данни и е вписано в регистъра с идентификационен номер 888. “АЛКАТЕЛ - ЛУСЕНТ БЪЛГАРИЯ” ЕООД е заявило поддържането на 2 броя регистри: „Човешки ресурси” и „Посетители”. Не е заявен трансфер на данни в трети държави и по двата регистъра.

Регистър “Човешки ресурси”: включва лични данни относно персонал и кандидати за работа на администратора – име, паспортни данни, ЕГН, месторождение, адрес, телефон, образование, семейно положение, трудова дейност, медицинско свидетелство;

Регистър “Посетители”: включва лични данни относно контрагенти (клиенти, доставчици) и посетители на офиса на администратора – име, паспортни данни, ЕГН, адрес, цел на посещението и лицето, което е посетено.

Трансферът на данни засяга информацията, поддържана в двата регистъра „Човешки ресурси” и “Посетители”, обявени пред Комисията за защита на личните данни. При извършената служебна проверка се установи, че посочените в регистрите „Клиенти” и “Доставчици” лични данни съвпадат със заявените за трансфер.

С писмо рег. №3006/26.07.2011г. Комисията за защита на личните данни е изисквала дружеството да представи:

1. Превод на български език на стандартните договорни клаузи между корпоративните групи „Алкател-Лусент” и „Хюлет Пакард”;

2. Информация, относно:

2.1. Характера на данните, предмет на искания трансфер;

2.2. Срок на обработване на данните;

2.3. Целта на предоставянето на личните данни;

2.4. Третата държава, в която ще бъде извършен трансфера на данни.

В изпълнение на указанията на КЗЛД с писмо от 05.08.2011г. в Комисията е постъпила допълнителна информация относно:

- Превод на български език на стандартните договорни клаузи между корпоративните групи „Алкател-Лусент” и „Хюлет Пакард”: същият е представен.

- Относно характера на данните, предмет на искания трансфер: име; емайл адрес, месторабота и местоположение, отдел, ръководител, телефон, лица, с които се провежда разговор и продължителност, генерирани индивидуализиращи данни от системите на „Алкател-Лусент”, данни за използвано оборудване и технология.

- Относно срока на обработване на данните: до 01.12.2019г.

- Относно целта на предоставянето на личните данни: За целите на предоставяне на технологични услуги по поддръжка, изискващи индивидуализиране на личността и потребностите на притежателите на лични данни, с цел отчитане и потвърждаване на предоставени услуги.

- Относно третата държава, в която ще бъде извършен трансфера на данни: Сингапур, Филипини, Мароко, Индия, Малайзия, Китай, Австралия, Бразилия и Мексико.

Поради факта, че предоставената от “АЛКАТЕЛ - ЛУСЕНТ БЪЛГАРИЯ” ЕООД допълнителна информация не дава изчерпателна яснота по искания трансфер на данни в трети държави и с цел откриване на административно производство по разглеждане на искането пред КЗЛД по Глава Шеста от Закона за защита на личните данни и на основание чл.34, ал.3, чл.35 и чл.36 от Административнопроцесуалния кодекс, с писмо рег. №3006/23.08.2011г. Комисията за защита на личните данни е изисквала дружеството да представи в 7 /седем/ дневен срок от получаване на писмото:

1. Информация и доказателства относно предприетите организационни и технически мерки за защита на данните, във връзка с осъществяването на трансфера на данни;

2. Информация относно категориите физически лица, чиито данни ще бъдат предмет на искания трансфер, както и по кой съответен регистър, поддържан от администратора се иска извършването на трансфера/респективно конкретните заявени данни в него;

3. Информация относно това дали получателите на данните: определени филиали на „Хюлет Пакард” се явяват администратори или обработващи данни по искания трансфер.

В изпълнение на указанията на КЗЛД, с писмо от 03.11.2011г. в Комисията е постъпила допълнителна информация относно:

Относно предприетите организационни и технически мерки за защита на данните, във връзка с осъществяването на трансфера на данни. Предвидените технически и организационни мерки за защита на данните включват следните средства: 1. Програмно-апаратни; 2. Физически; 3. Организационни; 4. Нормативни.

Правилата за сигурност включват:

- Регистрите, до които ще имат достъп оторизирани служители са за целите на човешките ресурси, работа с доставчици, клиенти и подизпълнители.

- Съхраняването на информация се осъществява на специално определени физически и виртуални сървъри, а достъп до тях имат само специално оторизирани лица, снабдени с акаунти, пароли и кодове за достъп до информационната система съхраняваща личните данни, в специално помещение със заключващ механизъм, като достъпът до данните е необходим за изпълнение на задълженията им.

- Допълнителни и специални мерки за защита: чрез криптиране на данните, както и използването на „защитна стена” – файъруол, която представлява специализиран софтуер, който проверява мрежовия трафик, преминаващ през него и съответно разрешава или забранява достъпа, съобразно това дали лицето е оторизирано.

- Достъпът е ограничен до служителите на „Хюлет Пакард”, които предоставят услуги в областта на поддръжката и чрез специален потребителски акаунт се създава механизъм за персонализирано идентифициране на всеки служител, който се опитва да стартира и да получи достъп до информационната система, както и да се установи дали всеки един служител е оторизиран;

- Достъп до данните ще имат поддържащият персонал на „Хюлет Пакард”, когато се отнася до специфични заявки от страна на служителите на „Алкател Лусент” за справяне с инциденти, по смисъла на Наредба №1 – непредвидимо обстоятелство, което би могло да засегне сигурността на данните, когато: 1. Служител на „Алкател Лусент” има проблем с отваряне на файл, а поддържащия персонал на „Хюлет Пакард” следва да го премахне; 2. При наличие на вирус в даден документ, поради необходимост да се проследи произхода на вируса, като всеки инцидент се регистрира по време на възникване, както и лицето, което докладва за него. И в двата случая, при отварянето на файл или документ от страна на поддържащия персонал на „Хюлет Пакард”, поемат задължението да не четат съдържанието, като процесът по отстраняването ще бъде потвърден от служител на „Алкател Лусент” в първия случай и с участието на лицето по сигурността – във втория случай.

- Достъпът до всяко използване на данните се записва на хост сървър за срок от една година в съответствие с „Правилата за сигурност на Алкател Лусент“, което позволява персонална идентификация на всеки служител, който се опитва или получава достъп до данните в информационната система и установяване дали е оторизиран за съответното действие. При опит за неоторизиран достъп, системата автоматично отхвърля повторни опити за получаване на неоторизиран достъп. Лицето, отговорно за сигурността осъществява периодични проверки за спазване на правилата и мерките за отстраняване на нарушенията.

- Журнален запис. Създадена е система за регистриране на достъпа до регистрите – всеки достъп се регистрира. При използване на временни файлове, същите се унищожават веднага, след изпълнение на целите, за които се създават.

- Данните в регистрите се идентифицират, инвентаризират и съхраняват на място с ограничен достъп само за определени от администратора служители. Приетите процедури за създаване на архивни копия и за възстановяване на данни гарантират, че данните ще бъдат реконструирани в състоянието, в което са били по време на изгубването им, като те се съхраняват отделно от компютърното оборудване, обработващо данните. Носителите, съдържащи лични данни са криптирани, което гарантира, че данните не могат да бъдат променяни, изменяни или допълването им при трансферирането им.

- Личните данни няма да бъдат използвани за тестване на системите, а целият поддържащ персонал на „Хюлет Пакард“ има задължение за конфиденциалност, което ги задължава да защитават данните на клиентите и да ги третират строго конфиденциално, съгласно политиката на дружеството.

- Служителите имат достъп до съдържанието на документите само при изключителни обстоятелства, където е строго необходимо да се позволи такъв достъп за предоставяне на услуги по отстраняването на заявените проблеми.

- На поддържащия персонал са поверени няколко компонента на корпоративната система, само и единствено, до които имат достъп и които поддържат, като правата за достъп се прекъсват с отстраняването на проблема.

- „Алкател-Лусент“ бива уведомяван за всеки нов потребителски акаунт в месечен отчет, което не позволява неконтролиран достъп до лични данни.

- Не по-рядко от веднъж на месец се провежда редовна профилактика на компютърните и комуникационните средства, включваща, но не ограничена до проверка за: вируси, нелегално инсталиран или неоторизиран от дружеството софтуер, целостта на базата данни, архивиране на данни, актуализиране на системната информация и др.

Относно категориите физически лица, чиито данни ще бъдат предмет на искания трансфер, респ. по кой съответен регистър, поддържан от администратора се иска извършването на трансфера/респективно конкретните заявени данни в него: нает персонал по трудови, граждански договори или по договор за управление.

Относно това дали получателите на данните - определени филиали на „Хюлет Пакард“ се явяват администратори или обработващи данни по искания трансфер: По силата на стандартните договорни клаузи между „Алкател Лусент“ и „Хюлет Пакард“, уреждащи поддържането на корпоративните системи на дружествата от групата на „Алкател Лусент“, делегираните правомощия са ограничени до обработването на лични данни. Дружеството е натоварило „Хюлет Пакард“, по силата на сключения договор с функции по обработване на лични данни, като последното се задължава да извършва действията, включени в понятието „обработване на лични данни“ при стриктно спазване на действащото в страната законодателство. Администраторът на лични данни „Алкател Лусент“ е предоставил обработването им, като използваните лични данни не се съхраняват от обработващия „Хюлет Пакард“ и се унищожават след употребата им при отстраняването на проблем, вирус или друг евентуален повод за използването им. „Хюлет Пакард“ няма право да копира или възпроиз-

вежда по какъвто и да е начин лични данни, до които има достъп, да запазва същите за себе си или да ги предоставя, разкрива под каквата и да е форма, на каквито и да е трети лица. „Хюлет Пакард“ е осигурил всички необходими за изпълнението на договора технически и технологични мерки, осигурени от дружеството, за гарантиране неприкосновеността и запазването на личните данни при тяхното предаване по електронен път, когато такова се извършва.

Съгласно Директива № 95/46/ЕО на Европейския парламент и на Съвета, трансфер на лични данни в трети страни може да бъде осъществен, само ако въпросната трета държава предоставя адекватно ниво на защита на данните.

Предоставянето на лични данни от администратор, установен на територията на Република България към друг администратор на лични данни извън страната, се извършва по реда на Закона за защита на личните данни, като определящ критерий относно режима на трансфер на данни е държавата, в която ще бъдат предоставени данните.

На основание чл. 36а, ал. 5, т. 2 и ал.6 от ЗЗЛД, Комисията за защита на личните данни не извършва преценка на адекватността на нивото на защита на личните данни в третата държава в случаите, когато е необходимо изпълнение на решение на Европейската комисия, с което тя се е произнесла, че определени стандартни договорни клаузи осигуряват адекватно ниво на защита. В конкретния случай износителят и вносителят на данните са използвали Решение на Европейската комисия № 2010/593/ЕО от 05.02.2010г. относно стандартните договорни клаузи при предаването на лични данни към лицата, които ги обработват, установени в трети страни, съгласно Директива 95/46/ЕО на Европейския парламент и на Съвета.

Във връзка с горното и на основание чл. 52, ал. 1 от Правилника за дейността на КЗЛД и на нейната администрация във връзка с чл. 36а, ал.5, т.2 и ал.6 от Закона за защита на личните данни, Комисията за защита на личните данни

РЕШИ :

1. Указва на администратора на лични данни “АЛКАТЕЛ - ЛУСЕНТ БЪЛГАРИЯ” ЕООД да актуализира информацията в регистри „Човешки ресурси” и „Посетители”, като заяви трансфер на данни за трети държави: Сингапур, Филипини, Мароко, Индия, Малайзия, Китай, Австралия, Бразилия и Мексико.

2. Разрешава на администратора на лични данни “АЛКАТЕЛ - ЛУСЕНТ БЪЛГАРИЯ” ЕООД, след актуализация на данните по т.1, да предоставя лични данни на физически лица - служители и контрагенти от регистър „Човешки ресурси” и регистър „Посетители” на дружества от корпоративна група “Хюлет Пакард” (“Hewlett-Packard”), установени в трети държави: Сингапур, Филипини, Мароко, Индия, Малайзия, Китай, Австралия, Бразилия и Мексико, в качеството им на обработващи данните, за срок до 01.12.2019г., в следния обем: Име; е-мейл адрес; месторабота и местоположение; отдел; ръководител; телефон; лица, с които се провежда разговор и продължителност; генерирани индивидуализиращи данни от системите на „Алкател Лусент”; данни за използвано оборудване и технология.

Решението на Комисията може да се обжалва пред Административен съд – гр. София в 14 (четиринадесет) дневен срок от получаването му.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

Венета Шопова /п/

ЧЛЕНОВЕ:

Красимир Димитров /п/

Валентин Енев /п/

Мария Матева /п/

Веселин Целков /п/

СТАНОВИЩА НА КЗЛД

СТАНОВИЩЕ НА КОМИСИЯТА ЗА ЗАЩИТА НА ЛИЧНИТЕ ДАННИ № 3699/2011г. гр. София, 22.11.2011г.

ОТНОСНО: *Искане с рег.№ 3699/24.10.2011г. от д-р Д.П.Д. - изпълнителен директор на Университетска многопрофилна болница за активно лечение “Свети Иван Рилски” ЕАД – гр. София за изразяване на становище от Комисията за защита на личните данни на основание чл.10, ал.1, т.4 от Закона за защита на личните данни, относно постъпили искания от д-р Р.С.А. с вх.№3699/07.10.2011г. и от д-р Г.К.Г. с вх.№3733/10.10.2011г. за предоставяне на достъп до аудио и видео информация, отнасяща се до тях, записана с камери за видеонаблюдение в операционните зали на болницата*

Комисията за защита на личните данни (КЗЛД) в състав: Председател: Венета Шопова и членове Красимир Димитров, Валентин Енев, Мария Матева и Веселин Целков, на редовно заседание, проведено на 09.11.2011 г. (Протокол № 45), разгледа искане с рег.№3699/24.10.2011г. от д-р Д.П.Д. - изпълнителен директор на Университетска многопрофилна болница за активно лечение (УМБАЛ) “Свети Иван Рилски ” ЕАД – гр.София за изразяване на становище от Комисията за защита на личните данни на основание чл.10, ал.1, т.4 от Закона за защита на личните данни, относно постъпили искания от д-р Р.С.А. с вх.№ 3699/07.10.2011г. и от д-р Г.К.Г. с вх.№3733/10.10.2011г. за предоставяне на достъп до аудио и видео информация, отнасяща се до тях, записана с камери за видеонаблюдение в операционните зали на болницата. Искането е подадено от изпълнителния директор на болничното заведение и член на Съвета на директорите – д-р Д.П.Д., като същият е вписан в Търговския регистър на основание чл.235, ал.3 от Търговския закон като представител на едноличното акционерното дружество, от което става видно, че той може да го представлява пред Комисията за защита на личните данни, във връзка с административното производство по изразяване на становище.

ФАКТИЧЕСКА ОБСТАНОВКА:

В УМБАЛ „Свети Иван Рилски” ЕАД – гр.София са постъпили искания от д-р Р.С.А. с вх.№ 3699/07.10.2011г. и от д-р Г.К.Г. с вх.№3733/10.10.2011г. – лекари, работещи по трудов договор в Клиниката по неврохирургия към болничното заведение, относно предоставяне на достъп до аудио и видео информация, записана с камери за видеонаблюдение в операционните зали, както и прекратяване на обработването на записаните данни и тяхното унищожаване. В отговор лекарите са уведомени от болничното заведение, че поисканата от тях информация не може да им бъде предоставена, тъй като не съществува.

В искането се твърди, че на 01.08.2011г. в операционните зали на УМБАЛ „Свети Иван Рилски” ЕАД – гр.София е въведено визуално видеонаблюдение (без звук). Поставени са информационни табели, чрез които да бъдат уведомени всички пациенти, посетители и служители, за това, че цялото лечебно заведение е под видеонаблюдение. С оглед търсене на техническо решение относно позиционирането на камерите, така че да бъдат напълно защитени правата на физическите лица-пациенти на болницата, видеонаблюдението е преустановено на 26.09.2011г. За посочения период са направени няколко записа, които се отнасят до целия анестезиологичен и операционен екип (вкл. и на д-р Р.С.А. и д-р Г.К.Г.), участвал в извършването на съответните операции в операционните зали, като се

твърди, че записаната информация с видеокамери се съхранява само в рамките на 30 дни, след което тя автоматично се изтрива. Във връзка с видеонаблюдението, в лечебното заведение е извършена проверка от ИА „Медицински одит“ към Министерство на здравеопазването в периода: 27.09.2011г. - 10.10.2011г. За целите на проверката записите от видеокамерите са предоставени на проверяващия екип, като в искането не е представена информация дали са налице резултати от проверката.

С оглед спецификата на поискания достъп до отнасящите се до д-р Р.С.А. и д-р Г.К.Г. лични данни, записани с камери за видеонаблюдение в операционни зали на УМБАЛ „Свети Иван Рилски“ ЕАД – гр.София, КЗЛД е сезирана с настоящото искане за становище относно следните въпроси:

1. По смисъла на Закона за защита на личните данни, д-р Р.С.А. и д-р Г.К.Г. имат ли право на достъп до аудио и видео информацията, отнасяща се до тях, записана с камери за видеонаблюдение в операционните зали на болницата, с оглед защитата на техните права?

2. Налице ли е задължение за УМБАЛ „Свети Иван Рилски“ ЕАД – гр.София да предостави исканата информация от д-р Р.С.А. и д-р Г.К.Г. и по силата на кои нормативни документи ?

ПРАВЕН АНАЛИЗ:

При анализа на изложеното в искането, се установи следното:

УМБАЛ „Свети Иван Рилски“ ЕАД – гр.София е вписана в Търговския регистър при Агенцията по вписванията с ЕИК 000715054, с предмет на дейност: осъществяване на болнична помощ и със седалище и адрес на управление: гр.София, община Столична, Район „Триадица“, бул.”Акад. Иван Гешов” № 15.

При извършена служебна справка в Регистъра на администраторите на лични данни и водените от тях регистри, поддържан от КЗЛД, се установи, че УМБАЛ „Свети Иван Рилски“ ЕАД – гр.София е подала заявление за регистрация с вх. № 1014744/13.07.2010г. като администратор на лични данни и е вписана в регистъра с идентификационен номер 156361. Лечебното заведение е заявило поддържането на 3 броя регистри – „Персонал”, „Пациенти” и „Видеонаблюдение”, обявен на 28.10.2011г. Съгласно изразено от Комисията за защита на личните данни от 2010г. становище относно видеонаблюдението всеки администратор на лични данни по смисъла на чл.3 от Закона за защита на личните данни, който ще обработва лични данни чрез създаване на видеозапис от средства за наблюдение е задължен да заяви регистър „Видеонаблюдение” пред Комисията за защита на личните данни за вписване на това обстоятелство в Регистъра на администраторите на лични данни и на водените от тях регистри, поддържан на основание чл. 10, ал. 1, т. 2 от Закона за защита на личните данни.

На основание чл.2, ал.1 от Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД), **лични данни** са всяка информация, отнасяща се до физическо лице, което е идентифицирано или може да бъде идентифицирано пряко или непряко чрез идентификационен номер или чрез един или повече специфични признаци. Съгласно §1, т.16 от Допълнителните разпоредби на ЗЗЛД, „специфични признаци“ са признаци, свързани с физическа, физиологична, генетична, психическа, психологическа, икономическа, културна, социална или друга идентичност на лицето. **Предвид това, се налага изводът, че видеозаписите от средствата за наблюдение съдържат „лични данни“, тъй като включват информация, която по смисъла на чл. 2, ал.1 от Закона за защита на личните данни е способна да разкрие физическата идентичност на лицето, което е записано.** В тази връзка е и становището на Работна група за защита на личните данни по чл. 29 от Директива 95/46/ЕО на Европейския съюз. Съгласно Становище № 4/2004г. относно обработването на лични данни чрез видеонаблюдение (т.6 „Видеонаблюдение и обработване на лични данни”) звуковите данни и изображенията, които се отнасят до идентифицирани или идентифицируеми физически лица, представляват лични данни.

По смисъла на §1, т.1 от Допълнителните разпоредби на Закона за защита на личните данни, “обработване на лични данни” е всяко действие или съвкупност от действия, които могат да се извършват по отношение на личните данни с автоматични или други средства, като събиране, записване, организиране, съхраняване, адаптиране или изменение, възстановяване, консултиране,

употреба, разкриване чрез предаване, разпространяване, предоставяне, актуализиране или комбиниране, блокиране, заличаване или унищожаване”. **В конкретния случай, „видеонаблюдението” е действие по обработване на лични данни, тъй като се извършва запис на данните чрез средства за видеонаблюдение.**

При всяко обработването на лични данни, вкл. в конкретния случай - чрез видеонаблюдение на лекари и пациенти в операционните зали, намира приложение разпоредбата на чл.2, ал.2, т.2 от ЗЗЛД, съгласно която личните данни трябва да се събират за конкретни, точно определени и законни цели и да не се обработват допълнително по начин, несъвместим с тези цели.

Следва да се има предвид, че на основание чл.5, ал.1 от ЗЗЛД **е забранено обработването на т.нар. „чувствителни данни”,** които включват информация за расов или етнически произход; политически, религиозни, или философски убеждения, членство в политически партии или организации, сдружения с религиозни, философски, политически или синдикални цели; **данни, които се отнасят до здравето, сексуалния живот или човешкия геном.**

Нормата не се прилага, в случаите когато:

1. обработването е необходимо за целите на изпълнението на специфични права и задължения на администратора в областта на трудовото законодателство;

2. физическото лице, за което се отнасят тези данни, е дало изрично своето съгласие за обработването им, освен ако в специален закон е предвидено друго;

3. обработването е необходимо за защита на живота и здравето на физическото лице, за което тези данни се отнасят, или на друго лице и състоянието на физическото лице не му позволява да даде съгласие или съществуват законни пречки за това;

4. обработването се извършва от организация с нестопанска цел, включително с политическа, философска, религиозна или синдикална цел, в хода на законосъобразната ѝ дейност и с подходяща защита, при условие че:

а) обработването е свързано единствено с членовете на тази организация или с лица, които поддържат редовни контакти с нея във връзка с нейните цели;

б) данните не се разкриват на трети лица без съгласието на физическото лице, за което те се отнасят;

5. обработването се отнася до данни, публично оповестени от физическото лице, или то е необходимо за установяването, упражняването или защитата на права по съдебен ред;

6. обработването е необходимо за целите на превантивната медицина, медицинската диагностика, предоставянето или управлението на здравни услуги, при условие че данните се обработват от медицински специалист, задължен по закон да пази професионална тайна, или от друго лице, обвързано с подобно задължение за опазване на тайна;

7. обработването се извършва единствено за целите на журналистическата дейност, литературното или художественото изразяване, доколкото то не нарушава правото на личен живот на лицето, за което се отнасят тези данни.

От друга страна, съгласно чл.4, ал.1 от Закона за защита на личните данни, **обработването на лични данни е допустимо само в случаите, когато е налице поне едно от следните условия:**

1.обработването е необходимо за изпълнение на нормативно установено задължение на администратора на лични данни;

2. физическото лице, за което се отнасят данните, е дало изрично своето съгласие;

3. обработването е необходимо за изпълнение на задължения по договор, по който физическото лице, за което се отнасят данните, е страна, както и за действия, предхождащи сключването на

договор и предприети по негово искане;

4. обработването е необходимо, за да се защитят животът и здравето на физическото лице, за което се отнасят данните;

5. обработването е необходимо за изпълнението на задача, която се осъществява в обществен интерес;

6. обработването е необходимо за упражняване на правомощия, предоставени със закон на администратора или на трето лице, на което се разкриват данните;

7. обработването е необходимо за реализиране на законните интереси на администратора на лични данни или на трето лице, на което се разкриват данните, освен когато пред тези интереси преимущество имат интересите на физическото лице, за което се отнасят данните.

Предвид изложеното по-горе, може да се направи извод, че извършването на видеонаблюдение на лекари и пациенти в операционни зали на болнични заведения безспорно е обработване на лични данни, като по отношение на пациентите - данните, които се обработват, са от категорията на т.нар. „чувствителни данни“, тъй като се отнасят до тяхното здраве. В конкретния случай, единственото условие за допустимост на обработването на лични данни чрез видеонаблюдение в операционни зали на болнично заведение, е наличие на изрично съгласие за това, за лекарите – съгласно чл.4, ал.1, т.2 от ЗЗЛД, а за пациентите – съгласно чл.5, ал.2, т.2 от ЗЗЛД.

По смисъла на §1, т.13 от допълнителните разпоредби на ЗЗЛД, „Съгласие на физическото лице“ е всяко свободно изразено, конкретно и информирано волеизявление, с което физическото лице, за което се отнасят личните данни, недвусмислено се съгласява те да бъдат обработвани. От даденото в закона определение става видно, че основните параметри, касаещи съгласието на физическото лице са следните:

- Да е свободно изразено-предоставено от физическото лице, по негово собствено желание, без елемент на принуда;

- Да бъде недвусмислено – съгласието следва да бъде предоставено по начин и във вид, които да не пораждат съмнение, относно изявената воля на физическото лице за обработване на данните му;

- Да е конкретно-т.е съгласието следва да бъде предоставено за обработване на лични данни от конкретно лице за конкретни цели;

- Да е информирано – лицето, предоставящо данните следва да бъде уведомено от администратора, относно: данните, които идентифицират администратора и неговия представител; целите на обработването на личните данни; получателите или категориите получатели; на които могат да бъдат разкрити данните; данните за задължителния или доброволния характер на предоставяне на данните и последиците от отказ за предоставянето им; информация за правото на достъп и правото на коригиране на събраните данни; информация за правото на възражение на физическото лице за обработване на личните му данни за целите на директния маркетинг.

- Да е предоставено от физическото лице, за което се отнасят личните данни, предмет на обработване.

Съобразно действащата към настоящия момент нормативна уредба в сферата на защитата на личните данни в Република България за изразеното съгласие на физическо лице няма изрично изискване за писмена форма. **Предвид това и с цел защита на правата на физическите лица при неправомерно обработване на свързаните с тях лични данни, КЗЛД винаги търси доказателства за това, че съгласието е дадено информирано, свободно изразено и недвусмислено, както и че съгласието произхожда именно от физическото лице, за което се отнасят данните.**

По отношение извършването по принцип на видеонаблюдение в болнични заведения може да намери приложение Закона за частната охранителна дейност, но само ако целта на обработване на личните данни на лекари и пациенти е охрана на обектите, на мероприятията и на лицата, и на техните права и законни интереси от противоправни посегателства. При наличие на тази хипотеза, съгласно чл.30, ал.4 от цитирания закон, **гражданите задължително се уведомяват чрез информационни табла, поставени на видно място, за използването на технически средства за наблюдение и контрол на обекта, без да се уточнява тяхното местоположение. Получените видеозаписи се унищожават най-късно в 30-дневен срок след извършването им, за което се съставя протокол от ръководителя на охранителната дейност, освен в случаите, когато те съдържат данни за извършено нарушение на обществения ред или престъпление. В последния случай, те се предават на правоохранителните органи.** Контролът върху лицата, които осъществяват дейности по Закона за частната охранителна дейност се осъществява от Главна дирекция "Охранителна полиция", Главна дирекция "Криминална полиция" и Областните дирекции на МВР.

Предвид горното, режимът на Закона за частната охранителна дейност не може да се прилага за цели, различни от тези, определени в самия него. Тъй като в конкретния случай става въпрос за обработване на „чувствителни данни“ по отношение на пациентите на болнично заведение, за да бъде законосъобразно видеонаблюдението в операционните зали, е необходимо пациентите - обект на видеонаблюдение, да са дали своето изрично съгласие за това. Съгласно Становище №4/2004г. относно обработването на лични данни чрез видеонаблюдение на Работна група за защита на личните данни по чл. 29 от Директива 95/46/ЕО на Европейския съюз, **чувствителният характер на обработването на лични данни изисква внимателна преценка на обхвата на задачите, правомощията и законните интереси, свързани с личните данни.** От гледна точка на балансирането на различни интереси, специално внимание трябва да се обърне чрез предварително изслушване на заинтересованите страни, т.к. заслужаващите защита интереси могат да са в конфликт с инсталирането на системата или с определени договорености за задържане на данни или други начини на обработване.

Съгласно чл.25 от ЗЗЛД, след постигане целта на обработване на личните данни, администраторът е длъжен да ги унищожи или прехвърли на друг администратор, като предварително уведоми за това КЗЛД, ако прехвърлянето е предвидено в закон и е налице идентичност на целите на обработването. Администраторът е допустимо да **съхранява лични данни само и единствено в предвидените от закона случаи.**

По отношение на правото на достъп на физически лица (в конкретния случай – лекари и пациенти) до лични данни, обработвани чрез видеонаблюдение, намира приложение разпоредбата на чл.26 от Закона за защита на личните данни, съгласно която **всяко физическо лице има право на достъп до отнасящите се за него лични данни. В случаите, когато при осъществяване правото на достъп на физическото лице могат да се разкрият лични данни и за трето лице, администраторът е длъжен да предостави на съответното физическо лице достъп до частта от тях, отнасяща се само за него.** При упражняване правото си на достъп физическото лице има право по всяко време да поиска от администратора на лични данни: 1. Потвърждение за това, дали отнасящите се до него данни се обработват, информация за целите на това обработване, за категориите данни и за получателите или категориите получатели, на които данните се разкриват; 2. Съобщение до него в разбираема форма, съдържащо личните му данни, които се обработват, както и всяка налична информация за техния източник; 3. Информация за логиката на всяко автоматизирано обработване на лични данни, отнасящи се до него, поне в случаите на автоматизирани решения по чл.34б от ЗЗЛД. Администраторът на лични данни предоставя цитираната информация безплатно. **На основание чл.28а от Закона за защита на личните данни, физическото лице има право по всяко време да поиска от администратора да:** 1.Заличи, коригира или блокира негови лични данни, обработването на които не отговаря на изискванията на този закон; 2. Уведоми третите

лица, на които са били разкрити личните му данни, за всяко заличаване, коригиране или блокиране, извършено в съответствие с т.1, с изключение на случаите, когато това е невъзможно или е свързано с прекомерни усилия.

Правото на достъп по чл.26 и правата по чл.28а от ЗЗЛД се осъществяват с писмено заявление до администратора на лични данни, като същото се отправя лично от физическото лице или от изрично упълномощено от него лице чрез нотариално заверено пълномощно. Заявлението може да бъде отправено и по електронен път по реда на Закона за електронния документ и електронния подпис. Заявлението по чл.29 съдържа: 1.Име, адрес и други данни за идентифициране на съответното физическо лице; 2. Описание на искането; 3.Предпочитана форма за предоставяне на информацията при упражняване правото си на достъп по чл.28, ал.1; 4. Подпис, дата на подаване на заявлението и адрес за кореспонденция. Съгласно чл.32, ал.4 от Закона за защита на личните данни, в случаите когато физическото лице поиска от администратора да заличи, коригира или блокира негови лични данни, обработването на които не отговаря на изискванията на закона (чл.28а, т.1), администраторът взема решение и извършва съответното действие в 14-дневен срок от подаване на заявлението за упражняване правото на достъп по чл.29 или мотивирано отказва извършването му.

В конкретния случай, поради факта, че обработването на лични данни на лекари и пациенти се извършва с технически средства за наблюдение и контрол, достъпът до лични данни на отделно физическо лице може да бъде предоставен при техническа възможност за временно заличаване на личните данни на трети лица, които биха могли да бъдат разкрити при осъществяване правото на достъп. В случай, че не е технически възможно да бъдат временно заличени личните данни на трети лица, единственото правно основание за осъществяване на правото на достъп би било наличието на изрично съгласие от всички останали физически лица - предмет на конкретното видеонаблюдение. В тази връзка, съгласно Становище № 4/2004г. относно обработването на лични данни чрез видеонаблюдение на Работна група за защита на личните данни по чл. 29 от Директива 95/46/ЕО на Европейския съюз, правото на субектите на данни да се противопоставят на обработването на данните и обикновено краткия период на задържане на изображенията стеснява обхвата на прилагане правото на субектите на данните за достъп до личните данни, които дават възможност за тяхното разпознаване; все пак това право трябва да е защитено, особено ако е подадено подробно искане, с което се позволява лесното изтегляне на съответните изображения. Трябва да се вземе под внимание необходимостта от временна защита на правата на трети лица. В становището си Работната група дава пример с наличие на видеозапис от камера над АТМ устройство, от който би могло да се види как крадец изтегля незаконно пари от банкомат. В този случай банката и полицейският участък не са успели да изпълнят искането на физическото лице - клиент, което е потърпевш от извършената кражба, да извлекат от изображенията, записани от камера, в частта, отнасяща се до крадеца, който след кражба на банкова карта на клиент я използва за незаконно изтегляне на пари от банкомат, с основанието, че това нарушава „неприкосновеността на личния живот” на крадеца.

Във връзка с горното и на основание чл. 10, ал.1, т. 4 от Закона за защита на личните данни, Комисията за защита на личните данни изразява следното

СТАНОВИЩЕ:

1. Видеозаписите от средствата за наблюдение съдържат „лични данни“, тъй като включват информация, която, по смисъла на чл. 2, ал.1 от Закона за защита на личните данни, е способна да разкрие физическата идентичност на лицето, което е записано.

2. На основание чл.26, ал.1 от Закона за защита на личните данни, всяко физическо лице има право на достъп до отнасящите се за него лични данни (вкл. записани чрез камери за видеонаблюдение). При упражняване правото си на достъп, съгласно чл.28, ал.1 от ЗЗЛД,

физическото лице има право по всяко време да поиска от администратора на лични данни:

- Потвърждение за това, дали отнасящите се до него данни се обработват, информация за целите на това обработване, за категориите данни и за получателите или категориите получатели, на които данните се разкриват;
- Съобщение до него в разбираема форма, съдържащо личните му данни, които се обработват, както и всяка налична информация за техния източник;
- Информация за логиката на всяко автоматизирано обработване на лични данни, отнасящи се до него, поне в случаите на автоматизирани решения по чл.34б. Администраторът на лични данни предоставя цитираната информация безплатно.

3. Достъпът до лични данни на отделно физическо лице по т.2, записани чрез камери за видеонаблюдение, може да бъде предоставен при техническа възможност за временно заличаване на личните данни на трети лица, които биха могли да бъдат разкрити при осъществяване на това право на достъп. В случай, че не е технически възможно да бъдат временно заличени личните данни на трети лица, единственото правно основание за осъществяване на правото на достъп би било наличието на изрично съгласие от всички останали физически лица - предмет на конкретното видеонаблюдение.

4. Съгласието на физическите лица за обработване на техните лични данни чрез видеозапис от средства за видеонаблюдение трябва да е дадено предварително преди започване обработването на личните данни (преди стартирането на записа от видеонаблюдението) и да отговоря на следните изисквания съгласно §1, т.13 от Допълнителните разпоредби на ЗЗЛД: да е свободно изразено, конкретно и информирано, недвусмислено.

5. На основание чл.28а от Закона за защита на личните данни, физическото лице има право по всяко време да поиска от администратора да: 1. Заличи, коригира или блокира негови лични данни, обработването на които не отговаря на изискванията на този закон; 2. Уведоми третите лица, на които са били разкрити личните му данни, за всяко заличаване, коригиране или блокиране, извършено в съответствие с т.1, с изключение на случаите, когато това е невъзможно или е свързано с прекомерни усилия.

Правото на достъп по чл.26 и правата по чл.28а от ЗЗЛД се осъществяват с писмено заявление до администратора на лични данни, като същото се отправя лично от физическото лице или от изрично упълномощено от него лице чрез нотариално заверено пълномощно.

6. Съгласно чл.32, ал.1 от Закона за защита на личните данни, в случаите по чл.28, ал.1 (при упражняване правото на достъп) администраторът на лични данни или изрично оправомощено от него лице разглежда заявлението по чл.29 и се произнася в 14-дневен срок от неговото подаване.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

Венета Шопова /п/

ЧЛЕНОВЕ:

Красимир Димитров /п/

Валентин Енев /п/

Мария Матева /п/

Веселин Целков /п/

**СТАНОВИЩЕ
НА
КОМИСИЯТА ЗА ЗАЩИТА НА ЛИЧНИТЕ ДАННИ
№ 4495/2011г.
гр. София, 08.12.2011г.**

ОТНОСНО: *Искане с рег. № 4495/29.09.2011г. от г-н Г.К. - ВНД директор на Областна дирекция на МВР – Благоевград към Министерство на вътрешните работи, за изразяване на становище от Комисията за защита на личните данни на основание чл.10, ал.1, т.4 от Закона за защита на личните данни, относно постъпило заявление с вх. № ОИ - 4/31.08.2011г. от „РАЧЕВ 2001 КОНСУЛТ” ООД за предоставяне на информация по Закона за достъп до обществена информация, която съдържа данни за моторни превозни средства и лица, издирвани съгласно Шенгенската информационна система*

Комисията за защита на личните данни (КЗЛД) в състав: Председател: Венета Шопова и членове Красимир Димитров и Валентин Енев, на редовно заседание, проведено на 01.12.2011 г. (Протокол № 48), разгледа искане с рег. № 4495/29.09.2011г. от г-н Г.К. - ВНД директор на Областна дирекция на МВР – Благоевград към Министерство на вътрешните работи, за изразяване на становище от Комисията за защита на личните данни на основание чл.10, ал.1, т.4 от Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД), относно постъпило заявление с вх.№ ОИ - 4/31.08.2011г. от „РАЧЕВ 2001 КОНСУЛТ” ООД за предоставяне на информация по Закона за достъп до обществена информация, която съдържа данни за моторни превозни средства (МПС) и лица, издирвани съгласно Шенгенската информационна система (ШИС). Към искането е приложено копие на отговор с вх.№ 42171/19.09.2011г. на „РАЧЕВ 2001 КОНСУЛТ” ООД, чрез който се правят разяснения във връзка с подадено преди това заявление на дружеството за предоставяне на информация по Закона за достъп до обществена информация (първоначалното искане за информация не е приложено), а именно:

- Периодът, за който се изисква предоставяне на информация е: 01.12.2010г. до 17.09.2011г.;
- Информацията, която се изисква, трябва да съдържа данни за задържани автомобили на територията на Република България, които са издирвани съгласно Шенгенската информационна система и чиито собственици се намират в други държави и не са давали съгласие за преминаване на собствеността на тези автомобили върху други лица, включително и когато са изплатени обезщетения от застрахователни компании;
- Информация относно автомобила, който е задържан и се намира в Областна дирекция на МВР-Благоевград, като бъдат предоставени следните му данни: модел; марка; номер на рама; номер на мотор; номер на скоростна кутия;
- Информация относно собственика на автомобила, на когото е отнето превозното средство и в съответната държава е подаден сигнал в Шенгенската информационна система или в съответната застрахователна компания, изплатила обезщетението;
- Предпочитана форма за предоставяне на достъп до обществена информация: преглед на информацията – оригинал или копие и копие на хартиен носител.

Във връзка с искания достъп от „РАЧЕВ 2001 КОНСУЛТ” ООД до описаните по-горе данни, в молбата на Областна дирекция на МВР – Благоевград до КЗЛД са поставени следните конкретни въпроси за изразяване на становище, а именно :

1. Представяват ли исканите данни от Шенгенската информационна система, лични данни?

2. Какъв обем от исканите данни може да бъде предоставен на заявителя?

ФАКТИЧЕСКА ОБСТАНОВКА:

Във връзка с откриване на производство по разглеждане на искането пред КЗЛД и с оглед пълно изясняване на фактическата обстановка, КЗЛД е изискала становища по компетентност, както следва:

1. С писмо с изх.№ 4495/03.10.2011г. до г-жа Г.Ж. – изпълнителен директор на фондация „Програма достъп до информация”, относно изложеното в искането, вкл. по отношение на това дали исканата информация попада в предметния обхват на Закона за достъп до обществена информация, предвид специфичния правен режим на Шенгенската информационна система съгласно Конвенцията за прилагане на споразумението от Шенген;

2. С писмо с изх. № 4495/03.10.2011г. до г-н И.П. – директор на дирекция „Международно оперативно сътрудничество” към Министерство на вътрешните работи, относно изложеното в искането предвид специфичния правен режим на Шенгенската информационна система съгласно Конвенцията за прилагане на споразумението от Шенген и националната правна рамка.

С писмо от 11.10.2011г. до КЗЛД, **Фондация „Програма достъп до информация”** изразява следното становище по поставените въпроси:

В конкретния случай, е безспорно наличието на две нормативно регламентирани предпоставки по Закона за достъп до обществена информация (ЗДОИ), а именно, че исканата информация е обществена и че същата е създадена и се съхранява от задължен по ЗДОИ субект. Във връзка с това, се счита, че приложимостта на ЗДОИ в конкретния случай зависи от това дали е налице специален ред за търсене и получаване на подобна информация по друг закон по смисъла на чл.4, ал.1 от ЗДОИ. В случай, че не е налице такъв специален ред, то ЗДОИ е приложим, а предоставянето на тази информация по ЗДОИ ще зависи единствено от обстоятелството, дали е налице някое от ограниченията на правото на достъп до информация по ЗДОИ. В тази връзка е изтъкнат фактът, че специални правила за търсене и получаване на достъп до лични данни от ШИС се съдържат в Конвенцията за прилагане на споразумението от Шенген. Поради факта, че Република България не е ратифицирала тази конвенция и тя не се е превърнала в част от вътрешното право на страната, е направен изводът, че в случая не е налице специален ред за търсене и получаване на информация по друг закон, съгласно чл.4, ал.1 от ЗДОИ.

Фондация „Програма достъп до информация”, счита, че в конкретния случай, ЗДОИ е приложим, а предоставянето на достъп до исканата информация зависи единствено от това дали е налице някое от ограниченията на правото на достъп до информация, като на базата на предоставената й информация прави извод, че не личи да е налице някое от ограниченията на правото на достъп до информация, нито е ясно какъв правно-защитен интерес би бил увреден и по какъв начин от предоставянето на исканата информация.

С писмо от 07.10.2011г. до КЗЛД, **дирекция „Международно оперативно сътрудничество” към Министерство на вътрешните работи** изразява следното становище по поставените въпроси:

Шенгенската информационна система (ШИС) е специфична по характер база данни на държавите, прилагащи изцяло правото от Шенген, за издирвани и контролирани лица и вещи и граждани на трети страни с наложена мярка „отказ за влизане”. Информацията в ШИС се въвежда и ползва от всички държави, като всяка държава е собственик на информацията, която е въвела.

Достъпът до информацията, която се създава и съхранява в ШИС, е строго регламентиран в европейското законодателство и по-специално в Конвенцията за прилагане на Споразумението от Шенген. Разпоредбите, касаещи достъпа до ШИС са имплементирани в българското законодателство в Закона за Министерството на вътрешните работи и в Наредба № Из-2727 от 16.11.2010г. за организацията и функционирането на Националната Шенгенска информационна система. Раздел IV от посочената наредба детайлно регламентира субектите, които имат достъп до ШИС, както и до каква

информация имат достъп. Единственият случай, в който на дадено лице може да бъде предоставена информация от ШИС е в случаите, когато лицето има законен интерес и основание да я получи. В този случай, при спазване на разпоредбите на Закона за защита на личните данни, Закона за Министерството на вътрешните работи и с разрешение на държавата, въвела информацията в ШИС, на лицата се предоставя исканата информация. При хипотезата на обработвани лични данни в ШИС, лицата могат да искат актуализиране, заличаване или унищожаване на лични данни (чл.14 от Наредба № Из-2727).

Предвид, че конкретното искане е направено по Закона за достъп до обществена информация, се изразява становище, че информацията от ШИС не съставлява обществена информация по смисъла на чл.2, ал.1 от ЗДОИ, тъй като обществена е информацията, която е свързана с обществения живот в Република България и дава възможност на гражданите да си съставят собствено мнение относно дейността на задължените по закона лица. В тази връзка е отбелязано, че по отношение на първия елемент от фактическия състав на цитираната норма (чл.2, ал.1 от ЗДОИ), информацията от ШИС не се отнася до обществения живот в Република България, а е свързана със засегнати лични права на конкретни български и чужди граждани. В допълнение е отбелязано, че информацията относно модел, марка, номер на рама, както и собственик на даден автомобил, задържан по сигнал в ШИС, не е информация, въз основа на която гражданите могат да си съставят собствено мнение относно дейността на Министерството на вътрешните работи.

ПРАВЕН АНАЛИЗ:

При анализа на изложеното в искането и въз основа на представените становища на Фондация „Програма достъп до информация” и на дирекция „Международно оперативно сътрудничество” към Министерство на вътрешните работи, се установи следното:

Предоставянето на информация по Закона за достъп до обществена информация (ЗДОИ) е обусловено от наличието на няколко предпоставки. На първо място е **необходимо исканата информация да е обществена. Съгласно чл.2, ал.1 от ЗДОИ, обществена е информацията, която е свързана с обществения живот в страната и дава възможност на гражданите да си съставят собствено мнение относно дейността на задължените по закона субекти.** На второ място е необходимо информацията да се създава и съхранява от задължен по ЗДОИ субект (чл.3, ал.1 от ЗДОИ). На трето място,исканата информация трябва да не попада в обхвата на някое от ограниченията на правото на достъп до информация по ЗДОИ. На последно място е необходимо **да не е налице специален ред за търсене и получаване на такава информация по друг закон** (чл.4, ал.1 от ЗДОИ). В тази връзка, с оглед характера на информацията – предмет на подаденото заявление от „РАЧЕВ 2001 КОНСУЛТ” ООД до Областна дирекция на МВР – Благоевград по Закона за достъп до обществена информация, а именно: данни за автомобили и лица, издирвани съгласно ШИС, може да намери приложение нормата на чл. 4, ал.1 от Закона за достъп до обществена информация, а именно: „Всеки гражданин на Република България има право на достъп до обществена информация при условията и по реда, определени в този закон, **освен ако в друг закон е предвиден специален ред за търсене, получаване и разпространяване на такава информация.**” В случая е налице специфичен правен режим по отношение функционирането и обработването на данни в Шенгенската информационна система и той е регламентиран в Конвенцията за прилагане на Споразумението от Шенген и в националната правна рамка – Закона за Министерството на вътрешните работи. Действително, така както е изтъкнато в становището на фондация „Програма достъп до информация”, Конвенцията за прилагане на Споразумението от Шенген към настоящия момент не е ратифицирана от Република България и няма примат над онези норми от националното законодателство, които ѝ противоречат (чл.5, ал.4 от Конституцията на Република България). Въпреки това, не може да не се отчете фактът, че по отношение България се прилага Решение на Съвета от 29.06.2010г. относно прилагането на разпоредбите на достиженията на правото от Шенген във връзка с Шенгенската информационна система в Република България и в Румъния. Съгласно Решението, **на 15.10.2010г.** разпоредбите

на достиженията на правото от Шенген във връзка с ШИС, които са посочени в приложение I към него, започват да се прилагат за Република България и за Румъния, както между тях, така и в отношенията им със страните по Шенгенското споразумение. Считано от 29.06.2010г., може да се прехвърлят реални данни от ШИС към заинтересованите държави-членки (Република България и Румъния), както и считано от 15.10.2010г. заинтересованите държави-членки (Република България и Румъния), подобно на държавите – членки, по отношение на които вече се прилагат достиженията на правото от Шенген, могат да въвеждат данни в ШИС и да използват данни от ШИС при спазване на разпоредбите на §4 от Решението.

В допълнение на изложеното, в по-голямата си част разпоредбите, които е необходимо да бъдат въведени в националното законодателство, във връзка с присъединяването на Република България към Шенгенското пространство, са вече транспонирани в различни нормативни актове. Сред тях основно място заемат Закона за Министерството на вътрешните работи и **Наредба № Из-2727 от 16.11.2010г. за организацията и функционирането на Националната Шенгенска информационна система.** Тази наредба се издава с оглед прилагането на глава IV от Конвенцията за прилагане на Споразумението от Шенген от 14.06.1985г. за постепенно премахване на проверките по вътрешните граници, подписана на 19.06.1990г. (Конвенцията за прилагане на Споразумението от Шенген), като съгласно § 5 от Заключителните разпоредби на наредбата, разпоредбите относно въвеждане, актуализиране, заличаване и осъществяване на действия в изпълнение на сигналите за граждани на трети страни с отказ за влизане на територията на Шенгенското пространство се прилагат от влизането в сила на Решението на Съвета на Европейския съюз за пълното прилагане на достиженията на правото от Шенген в Република България, а в останалата си част Наредбата влиза в сила от деня на обнародването ѝ в Държавен вестник – 30.11.2010г.

Съгласно чл. 92 от Конвенцията за прилагане на Споразумението от Шенген, договарящите страни създават и поддържат обща информационна система, наричана по-долу “Шенгенска информационна система”, която се състои от национална част във всяка от договарящите страни и технически информационен център. Чрез Шенгенската информационна система определените от договарящите страни органи чрез автоматизирана система на търсене разполагат с данни за регистрирани лица и вещи при гранични проверки и други полицейски или митнически проверки, които са извършени във вътрешността на договарящата страна съгласно националното законодателство, а във връзка със специфични категории опасности, които са посочени в чл. 96 от Конвенцията, за целите на издаване на визи или разрешителни за пребиваване и администрирането на законодателството за чужденци в рамките на прилагане на разпоредбите на настоящата конвенция по отношение на движението на хора. Всяка договаряща страна за своя сметка и на своя отговорност създава и използва своята национална част от Шенгенската информационна система, чието съдържание за използване чрез техническия информационен център е съвместим със съдържанието на националната част от системата на всяка от другите договарящи страни. За гарантиране на бързо и ефективно предаване на данни, както това е предвидено в параграф 3, всяка договаряща страна при създаването на своята национална част се съобразява със съвместно приетите от договарящите страни протоколи и процедури за функциониране на техническия информационен център. **Целта на Шенгенската информационна система е опазване на обществения ред и сигурност, включително националната сигурност, и прилагането на разпоредбите на настоящата конвенция за свободното движение на хора на територията на договарящите страни на основата на информацията, която се съобщава чрез тази система (чл. 93).**

С оглед естеството на искането, следва да се има предвид, че съгласно разпоредбата на чл. 101 от Конвенцията, **достъп до въведените в Шенгенската информационна система данни, както и правото за директно търсене на тези данни, имат изключително органите, които отговарят за: 1. граничния контрол; 2. другия полицейски и митнически контрол във вътрешността на страната и тяхната координация.** Освен това достъп до въведените съгласно чл. 96 данни, както и

правото за директно търсене на тези данни имат **органите, които са компетентни за издаването на визи, централните органи, които са компетентни за разглеждането на молбите за виза, както и органите, които са компетентни за издаването на разрешения за пребиваване и обслужване на чужденци** в рамките на прилагането на разпоредбите от настоящата конвенция относно движението на хора. Достъпът до данните се урежда от националното законодателство на всяка договаряща страна. Ползвателите могат да търсят само данните, които са необходими за изпълнение на техните задачи. На основание чл. 109 от Конвенцията, **всяко лице има право на достъп до данни, които се отнасят до него и са включени в Шенгенската информационна система**, правото се упражнява в съответствие със законодателството на договарящата страна, в която е изразена претенцията за това.

Що се отнася до националната правна рамка, с оглед естеството на искането – да бъде предоставен достъп до данни в ШИС, следва да се има предвид, че в МВР се създава, поддържа и експлоатира Националната Шенгенска информационна система на Република България (НШИС), свързана с Централната ШИС (чл. 161н от ЗМВР). Националната Шенгенска информационна система осигурява обмена на информация по линия на ШИС между държавите, прилагащи Шенгенското законодателство за защита на националната сигурност и обществения ред, управление на контрола по външните граници на Шенгенското пространство и подпомагане на полицейското и съдебното сътрудничество. Националната Шенгенска информационна система съдържа регистър с данни, включващ пълно копие на базата данни на ЦШИС („национално копие“). В тази връзка, на основание чл. 153, ал. 3 от Закона за Министерството на вътрешните работи, **информационната дейност се основава и на данни, въведени в ШИС от държавите – членки на Шенгенското пространство**. Съгласно разпоредбата на чл. 155 от ЗМВР, **информационната дейност се основава на следните принципи**: 1. Законосъобразност; 2. Обективност, пълнота и своевременност; 3. **Достъпност по установения в закона ред**; 4. Организационна и икономическа целесъобразност; 5. Съчетаване на централизъм и децентрализъм при съхраняването и ползването ѝ; 6. Информационно взаимодействие и задължение за информиране на структурите на МВР съобразно функциите им; 7. Защита на информацията, документите и другите средства за работа с тях и на информационните носители; 8. Възможност за интегриране в информационни фондове и между тях при отчитане спецификата на дейност; 9. **Защита на личните данни на гражданите при тяхното обработване**; 10. Взаимодействие и обмен на информация с компетентните структури на Европейския съюз и държавите-членки на Европейския съюз и на Шенгенското пространство.

Съгласно чл. 7 от **Наредба № 13-2727 от 16.11.2010г. за организацията и функционирането на Националната Шенгенска информационна система (НШИС)**, в НШИС се обработват сигнали за следните вещи: 1. Противозаконно отнети, присвоени или изгубени вещи, подлежащи на изземване, или вещи, издирвани с цел използване като доказателство в наказателно производство (чл. 100 от Конвенцията за прилагане на Споразумението от Шенген): а) моторни превозни средства с обем на двигателя над 50 кубически сантиметра; б) ремаркета и каравани с нетно тегло, превишаващо 750 кг; в) огнестрелни оръжия; г) бланки за официални документи; д) издадени лични документи, в т.ч. и обявените за недействителни, а именно документи за самоличност, свидетелства за управление на моторно превозно средство и документи за пребиваване; е) документи за регистрация на моторни превозни средства и регистрационни табели, в т.ч. и обявените за недействителни; ж) издирвани банкноти.

Моторни превозни средства за целите на специфичен контрол и дискретно наблюдение въз основа на постъпило искане от компетентните органи за защита на националната сигурност, опазване на обществения ред или съдебен орган (чл. 99 от Конвенцията за прилагане на Споразумението от Шенген).

При анализ на разпоредбите на наредбата се констатира, че **следните две групи субекти, могат да получават информация, съдържаща се в НШИС**:

- Определени държавни органи и институции (с пряк или непряк достъп) във връзка с

упражняване на законоустановените им правомощия;

- Физически лица във връзка с упражняване на правото им на информация относно данни, отнасящи се до тях и съдържащи се в НШИС.

Не е предвидено други лица, извън физическите лица, за които се отнася информацията, да получават достъп до данни в ШИС. В конкретния случай, „РАЧЕВ 2001 КОНСУЛТ” ООД се явява „трето лице” по отношение на искания достъп до данни в ШИС. Съгласно §1, т.11 от Допълнителните разпоредби на Закона за защита на личните данни „трето лице” е физическо или юридическо лице, орган на държавна власт или на местно самоуправление, различен от физическото лице, за което се отнасят данните, от администратора на лични данни, от обработващия лични данни и от лицата, които под прякото ръководство на администратора или обработващия имат право да обработват лични данни. Във връзка с това, „третото лице” (в случая - „РАЧЕВ 2001 КОНСУЛТ” ООД) може да получи достъп до лични данни на друго лице само при наличие на правно основание за това. Доколкото Конвенцията за прилагане на Споразумението от Шенген, която е правният акт, регламентиращ функционирането на системата, обработването на данни в нея и достъпа до информация, тя се явява специалният режим, който всяка държава, която има достъп до системата, следва да спазва и на която не може да противоречи съответното национално законодателство. На национално ниво, изискванията, при които всяко лице може да поиска информация относно събирането, записването, организирането, съхраняването, адаптирането или изменението, възстановяването, консултирането, употребата, разкриването чрез предаване, разпространяването, предоставянето, актуализирането, заличаването или унищожаването на лични данни за него в Националната Шенгенска информационна система, са разписани в чл.14 от Наредбата. Всяко лице може да иска актуализирането, заличаването или унищожаването на лични данни за него в НШИС по реда на Закона за Министерството на вътрешните работи и Закона за защита на личните данни. Информацията не се предоставя изцяло или частично, когато: 1. от това би възникнала опасност: а) за националната сигурност или обществения ред; б) за опазването на информация, класифицирана като държавна или служебна тайна; в) от разкриване на източниците на информацията или негласните методи и средства за нейното събиране; 2. предоставянето на тези данни на лицето би накърнило изпълнението на законово определените задачи на органите на МВР и на съдебната власт; 3. информацията е въведена в ШИС от друга държава, която не е позволила предоставянето ѝ.

На основание изложеното по-горе и с оглед установеният специален правен режим по отношение на реализиране на правото на достъп до данни, които се съдържат в Шенгенската информационна система, се налага изводът, че в конкретния случай не може да намери приложение Закона за достъп до обществена информация, тъй като достъпът в конкретния казус не е свободен по смисъла на чл.17, ал.1 от ЗДОИ, а подлежи на специални правила и ограничения, като изрично са регламентирани двете групи субекти, които могат да имат достъп и да правят справки в НШИС.

Относно това дали представляват „лични данни” исканите данни от ШИС, посочени в заявлението на „РАЧЕВ 2001 КОНСУЛТ” ООД:

На основание чл.2, ал.1 от Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД), **лични данни са всяка информация, отнасяща се до физическо лице**, което е идентифицирано или може да бъде идентифицирано пряко или непряко чрез идентификационен номер или чрез един или повече специфични признаци. Съгласно §1, т.16 от Допълнителните разпоредби на ЗЗЛД, „специфични признаци“ са признаци, свързани с физическа, физиологична, генетична, психическа, психологическа, икономическа, културна, социална или друга идентичност на лицето. В конкретния случай, **данните за собствениците на автомобили, издирвани съгласно Шенгенската информационна система, представляват „лични данни”** по смисъла на чл.2, ал.1 от ЗЗЛД във връзка с чл.7 от Наредба № Из-2727 от 16.11.2010г. за организацията и функционирането на Националната Шенгенска информационна система (Наредбата). Следва да се има предвид, че **данните за автомобили, издирвани**

съгласно Шенгенската информационна система в следния обем: модел; марка; номер на рама; номер на мотор; номер на скоростна кутия не представляват „лични данни” по смисъла на чл.2, ал.1 от ЗЗЛД във връзка с чл.7 от Наредбата.

Относно какъв обем от исканите данни (данни за автомобили и лица, издирвани съгласно ШИС) може да бъде предоставен на заявителя - „РАЧЕВ 2001 КОНСУЛТ” ООД:

По смисъла на §1, т.5 от Допълнителните разпоредби на ЗЗЛД, „предоставяне на лични данни” са действия по цялостно или частично пренасяне на лични данни от един администратор към друг или към трето лице на територията на страната или извън нея и съставлява обработване на лични данни по смисъла на закона. Съгласно определението, посочено в § 1, т.1 от Допълнителните разпоредби на Закона за защита на личните данни, това е всяко действие или съвкупност от действия, които могат да се извършат по отношение на личните данни с автоматични или други средства, като събиране, записване, организиране, съхраняване, адаптиране или изменение, възстановяване, консултиране, употреба, разкриване чрез предаване, разпространяване, предоставяне, актуализиране или комбиниране, блокиране, заличаване или унищожаване. В тази връзка по отношение законосъобразните условия, при които се допуска обработване на лични данни, се прилагат разпоредбите на чл.4 от ЗЗЛД.

Във връзка с предмета на искането за предоставяне на данни от ШИС на „РАЧЕВ 2001 КОНСУЛТ” ООД, **по отношение на данните за собствениците на автомобили, издирвани съгласно Шенгенската информационна система, поради това, че същите представляват „лични данни”, следва да намерят приложение разпоредбите на чл.4, ал.1 от ЗЗЛД.**

Съгласно чл.4, ал.1 от Закона за защита на личните данни, обработването на лични данни е допустимо само в случаите, **когато е налице поне едно от следните условия:**

1.обработването е необходимо за изпълнение на нормативно установено задължение на администратора на лични данни;

2. физическото лице, за което се отнасят данните, е дало изрично своето съгласие;

3.обработването е необходимо за изпълнение на задължения по договор, по който физическото лице, за което се отнасят данните, е страна, както и за действия, предхождащи сключването на договор и предприети по негово искане;

4. обработването е необходимо, за да се защитят животът и здравето на физическото лице, за което се отнасят данните;

5. обработването е необходимо за изпълнението на задача, която се осъществява в обществен интерес;

6. обработването е необходимо за упражняване на правомощия, предоставени със закон на администратора или на трето лице, на което се разкриват данните;

7. обработването е необходимо за реализиране на законните интереси на администратора на лични данни или на трето лице, на което се разкриват данните, освен когато пред тези интереси преимущество имат интересите на физическото лице, за което се отнасят данните.

На основание изложеното, в конкретния случай се налага изводът, че не е налице правно основание за обработване на лични данни на собствениците на автомобили, издирвани съгласно Шенгенската информационна система, чрез тяхното „предоставяне” от ШИС на третото лице - „РАЧЕВ 2001 КОНСУЛТ” ООД, по смисъла на чл.4, ал.1 от ЗЗЛД.

Що се отнася до данните за автомобили, издирвани съгласно Шенгенската информационна система в следния обем: модел; марка; номер на рама; номер на мотор; номер на скоростна кутия, поради това, че те не представляват „лични данни”, липсват

ограничения за тяхното обработване чрез предоставяне съгласно Закона за защита на личните данни. Съгласно чл. 100 от Конвенцията за прилагане на Споразумението от Шенген, по отношение издирването на вещи (в случая МПС), ако при търсене в системата се установи, че има сигнал за откритата вещ, органът, който е установил това, се свързва с органа, подал сигнала, с цел съгласуване на необходимите мерки. Разпоредбата на чл. 104 от конвенцията разписва принципът, че сигналите се уреждат от националното законодателство на всяка договаряща страна, която подава сигнала, освен ако в самата конвенция няма по-строги изисквания. В тази връзка следва да се има предвид и изискването на чл. 105 от конвенцията, съгласно което регистриращата договаряща страна отговаря за точността, актуалността и законосъобразността на данните, които се въвеждат в Шенгенската информационна система.

Предвид горното, данните за автомобили, издирвани съгласно Шенгенската информационна система, могат да бъдат предоставени на „РАЧЕВ 2001 КОНСУЛТ“ ООД, с цел упражняване на негов законен интерес, с разрешение на държавата, въвела съответната информация за съответните моторни превозни средства в ШИС и без да се прилагат изискванията на ЗЗЛД.

Във връзка с горното и на основание чл. 10, ал.1, т. 4 от Закона за защита на личните данни, Комисията за защита на личните данни изразява следното

СТАНОВИЩЕ :

1. Данните за собственици на автомобили, издирвани съгласно Шенгенската информационна система, представляват „лични данни“ по смисъла на чл.2, ал.1 от Закона за защита на личните данни във връзка с чл.7 от Наредба № Из-2727 от 16.11.2010г. за организацията и функционирането на Националната Шенгенска информационна система.

Областна дирекция на МВР – Благоевград към Министерство на вътрешните работи не може да предостави информация за тези лица на „РАЧЕВ 2001 КОНСУЛТ“ ООД, поради липса на правно основание за достъп на „трето лице“ до данни в ШИС, което да произтича от Конвенцията за прилагане на Споразумението от Шенген във връзка с чл. 4, ал.1 от ЗЗЛД и при отчитане на разпоредбите на чл.11 и чл.14 от Наредба № Из-2727 от 16.11.2010г. за организацията и функционирането на Националната Шенгенска информационна система.

2. Данните за автомобили, издирвани съгласно Шенгенската информационна система в следния обем: модел; марка; номер на рама; номер на мотор; номер на скоростна кутия, не представляват „лични данни“ по смисъла на чл.2, ал.1 от Закона за защита на личните данни във връзка с чл.7 от Наредба № Из-2727 от 16.11.2010г. за организацията и функционирането на Националната Шенгенска информационна система.

Областна дирекция на МВР – Благоевград към Министерство на вътрешните работи може да предостави информация на „РАЧЕВ 2001 КОНСУЛТ“ ООД относно издирваните моторни превозни средства, в поискания обем с цел упражняване на негов законен интерес, с разрешение на държавата, въвела съответния сигнал в ШИС.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

Венета Шопова /п/

ЧЛЕНОВЕ:

Красимир Димитров /п/

Валентин Енев /п/

**СТАНОВИЩЕ
НА
КОМИСИЯТА ЗА ЗАЩИТА НА ЛИЧНИТЕ ДАННИ
№ 5481/2011г.
гр. София, 08.12.2011г.**

ОТНОСНО: *Искане с рег.№ 5481/11.11.2011г. от г-н С.Б.А. – управител на „ТРЕЙС ЕКСПЕРТ” ЕООД за издаване на разрешение от Комисията за защита на личните данни на основание чл.106, ал.1, т.3 от Закона за гражданската регистрация за предоставяне на достъп до Национална база данни „Население” поддържана от Главна дирекция „Гражданска регистрация и административно обслужване” към Министерството на регионалното развитие и благоустройството*

Комисията за защита на личните данни (КЗЛД) в състав: Председател: Венета Шопова и членове Красимир Димитров и Валентин Енев, на редовно заседание, проведено на 01.12.2011 г. (Протокол № 48), разгледа искане с рег. № 5481/11.11.2011г. от г-н С.Б.А. – управител на „ТРЕЙС ЕКСПЕРТ” ЕООД за издаване на разрешение на основание чл.106, ал.1, т.3 от Закона за гражданската регистрация, за предоставяне на достъп до Национална база данни „Население” поддържана от Главна дирекция „Гражданска регистрация и административно обслужване” към Министерството на регионалното развитие и благоустройството.

ФАКТИЧЕСКА ОБСТАНОВКА:

„ТРЕЙС ЕКСПЕРТ” ЕООД е дружество, което е създадено и функционира от 2009г. с основен предмет на дейност детективски услуги и корпоративна сигурност, включително оценяване на надеждността на потенциални клиенти, издирване и установяване на лица, вещи, факти и обстоятелства, извънсъдебно посредничество и медиация. Съгласно постъпилата информация, във връзка с дейността на дружеството са сключени договори с голям брой търговски дружества, сред които са големи лизингови компании на българския пазар: „Порше Лизинг БГ”, „БМ Лизинг” АД, „Файненшъл Консулт” ООД и др., както и големи компании от сферата на хранително-вкусовата промишленост: „Бони Холдинг” АД и „Интерцитрус” ООД. В областта на фирмената сигурност, „ТРЕЙС ЕКСПЕРТ” ЕООД си партнира с детективски агенции, както в Република България, така и в Европа и е член на ААТИ („International Association of Theft Investigators”).

Във връзка с естеството на работа и по-специално с цел подобряване на всеобхватността и обективността при издаваните от дружеството анализи за икономическа надеждност, касаещи потенциални клиенти на партньорски организации и с цел по-добро изпълнение на договорните им взаимоотношения като цяло, „ТРЕЙС ЕКСПЕРТ” ЕООД е депозирало молба с рег.№ АУ04-110/04.11.2011г. до главния директор на Главна дирекция „Гражданска регистрация и административно обслужване” към Министерството на регионалното развитие и благоустройството (МРРБ), да му бъде разрешен достъп до Национална база данни „Население”. С писмо с изх.№ АУ04-110/07.11.2011г. Главният директор на Главна дирекция „Гражданска регистрация и административно обслужване” към МРРБ е уведомил „ТРЕЙС ЕКСПЕРТ” ЕООД, че в разпоредбата на чл.106, ал.1, т.3 от Закона за гражданската регистрация е посочен редът за предоставяне на данни от ЕСГРАОН на български юридически лица. В тази връзка, съгласно писмото от Главна дирекция „Гражданска регистрация и административно обслужване”, за да бъдат предоставени данни от ЕСГРАОН, следва „ТРЕЙС ЕКСПЕРТ” ЕООД да отговаря на едно от следните условия:

1. Законово да е регламентирана възможността „ТРЕЙС ЕКСПЕРТ” ЕООД да получи достъп до Национална база данни „Население” – законът следва да установява връзка между упражняването на определени правомощия и необходимостта от предоставяне, съответно ползване на данни от Национална база данни „Население”, за да бъдат упражнени тези правомощия.

2. Решение на Комисията за защита на личните данни, което изрично да позволява предоставяне на достъп до Национална база данни „Население” на „ТРЕЙС ЕКСПЕРТ” ЕООД.

Към молбата са приложени следните писмени доказателства, в подкрепа на изложените твърдения в искането: 1. Молба на „ТРЕЙС ЕКСПЕРТ” ЕООД с рег.№ АУ04-110/04.11.2011г. до главния директор на Главна дирекция „Гражданска регистрация и административно обслужване” към Министерството на регионалното развитие и благоустройството; 2. Писмо с изх.№ АУ04-110/07.11.2011г. от Главният директор на Главна дирекция „Гражданска регистрация и административно обслужване” към МРРБ до „ТРЕЙС ЕКСПЕРТ” ЕООД; 3. Рамков договор за предоставяне на услуги, сключен с „Порше Лизинг БГ” ЕООД на 16.05.2010г.; 4. Договор за контрол на лизингови обекти, сключен с „Файненшъл Консулт” ООД на 04.04.2011г.; 5. Договор за посредничество при събиране на просрочени вземания, сключен с „Месокомбинат Ловеч” АД на 20.09.2010г.; 6. Договор за посредничество при събиране на просрочени вземания, сключен с „Интерцитрус” ООД, сключен на 07.12.2010г.; 7. Договор за контрол на лизингови обекти, сключен с „БМ Лизинг” АД на 19.10.2010г.

ПРАВЕН АНАЛИЗ:

При анализа на изложеното в искането, както и приложените към него документи, се установява следното:

„ТРЕЙС ЕКСПЕРТ” ЕООД е с ЕИК: 200767035, със седалище и адрес на управление: гр.София, Община Столична, Район „Лозенец”, ул. ”Кричим” № 14, вх. ”Б” и предмет на дейност: информационни услуги в областта на фирмената сигурност и защита на фирмената тайна; издирване и установяване на лица, вещи, факти и обстоятелства; всякаква детективска дейност; извънсъдебно посредничество при събиране на вземания; както и всички други дейности, незабранени със закон.

„ТРЕЙС ЕКСПЕРТ” ЕООД е администратор на лични данни, вписан в Регистъра на администраторите на лични данни и водените от тях регистри към КЗЛД с идент. № 285320. Дружеството е заявило поддържането на два броя регистри: „Персонал” и „Клиенти”. Относим към предмета на искането е регистър „Клиенти”, в който са декларирани следните данни:

- **Цел за обработване на лични данни:** частно разследване и правни услуги;
- **Нормативни основания:** Търговския закон, Закона за задълженията и договорите и ГПК;
- **Период на обработване:** до окончателното извършване на услугата;
- **Категория физически лица, за които ще се обработват данните:** контрагенти (клиенти, доставчици и др.) и клиенти на клиенти;
- **Категории лични данни, отнасящи се до физическите лица:** относно физическа идентичност - име, паспортни данни, единен граждански номер, адрес и телефон; относно икономическа идентичност – имотно състояние и актове на съда за наложени възбрани/запори; относно семейна идентичност – семейно положение, родствени връзки.
- **Категории получатели, на които личните данни могат да бъдат разкривани:** 1. Физически лица, за които се отнасят данните; 2. На лица в изпълнение на задача за защита на обществен интерес; 3. На лица, обработващи лични данни.
- **Предлагано предоставяне на данни в други държави:** не е заявено.

Законът за гражданската регистрация урежда условията и реда за гражданската регистрация на физическите лица в Република България. По смисъла на чл.1, ал.3 от Закона за гражданската регистрация, гражданската регистрация включва съвкупност от данни за едно лице, които го отличават от другите лица в обществото и в семейството му в качеството му на носител на субективни права, като име, гражданство, семейно положение, родство, постоянен адрес и др. Гражданската регистрация

е вписване на събитията раждане, брак и смърт в регистрите за гражданско състояние и вписване на лицата в регистрите на населението. На всички лица, подлежащи на гражданска регистрация, се съставя личен регистрационен картон и запис в Национална база данни „Население”. Регистърът на населението на Република България се състои от всички общински регистри и компютърният му еквивалент е Националната база данни „Население”.

Единната система за гражданска регистрация и административно обслужване на населението (ЕСГРАОН) е национална система за гражданска регистрация на физическите лица в Република България и източник на лични данни за тях.

Функциите на ЕСГРАОН са:

1. създаване и поддържане на регистри на актове за гражданско състояние;
2. създаване и поддържане на Национален електронен регистър на актове за гражданско състояние;
3. създаване и поддържане на регистър на населението;
4. еталонодържател за уникалния административен идентификатор на физическите лица - ЕГН, и създаване и поддържане на регистъра на единните граждански номера;
5. създаване и поддържане на националния класификатор на настоящите и постоянните адреси в Република България;
6. осигуряване на информационно и административно обслужване на законодателната, изпълнителната и съдебната власт.

В чл. 106 от Закона за гражданската регистрация е регламентиран редът за предоставяне на данни от ЕСГРАОН, а именно:

1. На българските и чуждестранните граждани, както и на лицата без гражданство, за които се отнасят, а също така и на трети лица, когато тези данни са от значение за възникване, съществуване, изменение или прекратяване на техни законни права и интереси;

2. На държавни органи и институции съобразно законоустановените им правомощия;

3. На български и чуждестранни юридически лица - въз основа на закон, акт на съдебната власт или разрешение на Комисията за защита на личните данни.

Обработването на лични данни съгласно законовата дефиниция в § 1, т.1 от Допълнителните разпоредби на ЗЗЛД е всяко действие или съвкупност от действия, които могат да се извършат по отношение на личните данни с автоматични или други средства, като събиране, записване, организиране, съхраняване, адаптиране или изменение, възстановяване, консултиране, употреба, разкриване чрез предаване, разпространяване, предоставяне, актуализиране или комбиниране, блокиране, заличаване или унищожаване. Предоставянето от страна на Министерството на регионалното развитие и благоустройството на лични данни на физически лица, съдържащи се в Национална база данни „Население” представлява обработване на лични данни.

Във връзка с предмета на искането за предоставяне на данни от Национална база данни „Население” на „ТРЕЙС ЕКСПЕРТ” ЕООД следва да намерят приложение разпоредбите на чл.4, ал.1 от ЗЗЛД, които уреждат условията за законосъобразно обработване на лични данни.

Съгласно чл.4 от Закона за защита на личните данни, обработването на лични данни е допустимо само в случаите, когато е налице поне едно от следните условия:

- 1.обработването е необходимо за изпълнение на нормативно установено задължение на администратора на лични данни;
2. физическото лице, за което се отнасят данните, е дало изрично своето съгласие;

3. обработването е необходимо за изпълнение на задължения по договор, по който физическото лице, за което се отнасят данните, е страна, както и за действия, предхождащи сключването на договор и предприети по негово искане;

4. обработването е необходимо, за да се защитят животът и здравето на физическото лице, за което се отнасят данните;

5. обработването е необходимо за изпълнението на задача, която се осъществява в обществен интерес;

6. обработването е необходимо за упражняване на правомощия, предоставени със закон на администратора или на трето лице, на което се разкриват данните;

7. обработването е необходимо за реализиране на законните интереси на администратора на лични данни или на трето лице, на което се разкриват данните, освен когато пред тези интереси преимущество имат интересите на физическото лице, за което се отнасят данните.

На основание изложеното, в конкретния случай, по отношение на администраторът на лични данни „ТРЕЙС ЕКСПЕРТ“ ЕООД, искащ достъп до Национална база данни „Население“, основание за допустимост на обработване на лични данни би могло да бъде чл.4, ал.1, т.7 - обработването е необходимо за реализиране на законните интереси на администратора на лични данни или на трето лице, на което се разкриват данните, освен когато пред тези интереси преимущество имат интересите на физическото лице, за което се отнасят данните.

Следва да се има предвид, че информация, съставляваща лични данни, с цел упражняване на законен интерес, по смисъла на чл. 4, ал. 1, т. 7 от ЗЗЛД, може да бъде обработвана чрез предоставяне от Национална база „Население“ чрез Главна дирекция „Гражданска регистрация и административно обслужване“ към Министерството на регионалното развитие и благоустройството, само след доказване на неговото наличие по законоустановения за това ред. Твърдението за наличие на законен интерес от страна на „ТРЕЙС ЕКСПЕРТ“ ЕООД, не замества необходимостта от неговото доказване. Наличието на условие за допустимост на обработване на лични данни е в тежест на доказване от страна на администратора, искащ личните данни, в конкретната хипотеза - „ТРЕЙС ЕКСПЕРТ“ ЕООД. Във всеки конкретен случай обемът на предоставените данни винаги следва да е съобразен с целта, за която същите се искат.

С оглед изложеното по-горе и на основание чл. 10, ал.1, т. 4 от Закона за защита на личните данни, Комисията за защита на личните данни изразява следното

СТАНОВИЩЕ :

Главна дирекция „Гражданска регистрация и административно обслужване“ към Министерството на регионалното развитие и благоустройството може да предостави информация, съдържаща конкретни лични данни за конкретни лица, по постъпили искания от страна на „ТРЕЙС ЕКСПЕРТ“ ЕООД, а не достъп до Национална база данни „Население“, с цел упражняване на законен интерес на дружеството съгласно чл.4, ал.1, т.7 от ЗЗЛД, само след доказване на неговото наличие по законоустановения за това ред.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

Венета Шопова /п/

ЧЛЕНОВЕ:

Красимир Димитров /п/

Валентин Енев /п/

Мария Матева /п/

Веселин Целков /п/

**СТАНОВИЩЕ
НА
КОМИСИЯТА ЗА ЗАЩИТА НА ЛИЧНИТЕ ДАННИ
№ 2940/2011г.
гр. София, 09.12.2011г.**

ОТНОСНО: *Искане с рег.№ 2940/28.06.2011 г. от д-р К.Т.К. – пълномощник на г-н М.Х.С. и на г-н О.Ф.Р., членове на Съвета на директорите на „Н.Н.Ф.“ ЕАД, за изразяване на становище от Комисията за защита на личните данни, на основание чл.10, ал.1 т.4 от Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД), относно конкретни въпроси по приложението на Закона за защита на личните данни*

Комисията за защита на личните данни (КЗЛД) в състав: Председател: Венета Шопова и членове Красимир Димитров и Веселин Целков, на редовно заседание, проведено на 23.11.2011 г. (Протокол № 47), разгледа искане с рег. № 2940/28.06.2011 г. от д-р К.Т.К. – пълномощник на г-н М.Х.С. и на г-н О.Ф.Р., членове на Съвета на директорите на „Н.Н.Ф.“ ЕАД, за изразяване на становище от Комисията за защита на личните данни, на основание чл.10, ал.1 т.4 от Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД), относно конкретни въпроси по приложението на Закона за защита на личните данни. Приложени са три пълномощни: 1.Пълномощно, заверено на 14.09.2010г. от помощник-нотариус К.Ш., Нотариат Ерликон-Цюрих, придружено с Апостил № 20781/2010г. от 15.09.2010г. на Държавната канцелария на Кантон Цюрих, с официален превод на български език, заверен на 21.09.2010г. от Министерство на външните работи на Република България, дирекция „Консулски отношения“; 2. Пълномощно, заверено на 07.09.2010г. от нотариус Г.В., Районен съд на Лингби, Дания, придружено с Апостил № DNK-00172535/08.09.2010г. на Министерството на външните работи на Дания, с официален превод на български език, заверен на 21.09.2010г. от Министерство на външните работи на Република България, дирекция „Консулски отношения“; 3. Пълномощно, с което д-р К.Т.К. преупълномощава адв. А.А.С. и Д.М.М. да представляват дружеството пред КЗЛД. Във връзка с изложеното, става видно, че д-р К.Т.К. – пълномощник на двама членове на Съвета на директорите на „Н.Н.Ф.“ ЕАД и адв.А.С. имат право да представляват дружеството пред Комисията за защита на личните данни, във връзка с конкретното искане.

ФАКТИЧЕСКА ОБСТАНОВКА:

Съгласно предоставената информация в искането, „Н.Н.Ф.“ ЕАД е част от групата „Н.Н.“ („N.N.“), специализирана в производството на медикаменти за диабет. Част от дейността на българското подразделение на компанията са срещи с лекари и медицински специалисти, разясняване на приложението и качествата на медикаментите и др. Във връзка с това, в рамките на групата е разработена база данни за общопрактикуващи лекари, лекари - специалисти по отделни болести и други медицински лица. Тя съдържа следната информация: име, специалност, месторабота, адрес и телефон на лицето (служебни), проведени срещи, обучения и др. Базата данни се разработва и поддържа от външни изпълнители, един от които събира данни от лекарите и другите медицински специалисти. Във връзка с ползването и поддръжката на базата данни, „Н.Н.Ф.“ ЕАД планира да сключи договор с друго дружество от групата - „Н.Н.Р.Е.“, Конфедерация Швейцария, което от своя страна има договори със следните компании: 1. Компания, разработила базата данни, базирана в ЕС; 2. Индийска компания - собственик на базата данни; 3. Индийски компании, поддържащи технически базата данни. В тази връзка, в КЗЛД е постъпило запитване с рег.№2940/03.08.2011г. и от адв. А.А.С. – пълномощник на д-р К.Т.К. относно необходимостта от получаване на разрешение от Комисията за защита на личните данни от предоставяне на лични данни от «Н.Н.Ф.» ЕАД

в трета държава – Република Индия.

Съгласно предоставената информация в искането, «Н.Н.Ф.» ЕАД ще сключи договор с «Н.Н.Р.Е.», Конфедерация Швейцария, като по силата на договора «последното дружество ще осигури функционирането и поддръжката на базата данни». Уточнено е, че «Н.Н.Ф.» ЕАД има право да ползва базата данни, да въвежда информация срещу всяко лице за проведени срещи, визити, обучения и др., като дружеството ще може да извършва чрез директен онлайн достъп до системата актуализиране и промяна на вече въведени лични данни.

Като се има предвид, че «Н.Н.Ф.» ЕАД на практика има право да инициира актуализация на лични данни, в това число да добавя данни на нови лица, да променя данни, които са вече въведени в системата и други, е отправена е молба до Комисията за защита на личните данни по следните въпроси:

1. Трябва ли «Н.Н.Ф.» ЕАД да получи изрично писмено съгласие от притежателите на данните, като се има предвид, че техните имена, адреси и други са публична информация, която може да се получи свободно в мрежата или на място в съответните заведения?
2. Представлява ли предоставяне на лични данни към трета страна по смисъла на Закона за защита на личните данни промяната и въвеждането на данни от «Н.Н.Ф.» ЕАД в системата, като се има предвид, че администратор/обработващ на данните ще бъде лице в трета държава?
3. Трябва ли «Н.Н.Ф.» ЕАД да сключи договор за предоставяне на лични данни с индийските оператори, както и да получи разрешение по КЗЛД за такова предоставяне?
4. Ако е нужно разрешение от КЗЛД, необходимо ли е да бъдат представени вече сключени договори между «Н.Н.Ф.» ЕАД и индийските оператори или могат да се представят за становище преведени на български език проекти?

ПРАВЕН АНАЛИЗ:

При анализа на изложеното в искането, както и приложените към него документи, се установи следното:

«Н.Н.Ф.» ЕАД е вписано в Търговския регистър при Агенцията по вписванията с ЕИК 131408271, със седалище и адрес на управление: гр. София, общ. Столична, Район „Лозенец“, ул. „Златен рог“ № 20-22, ет. 8 и предмет на дейност: маркетинг, промоции, внос, продажба, разпространение на фармацевтични и медицински продукти, представителство на фирми, консултации и услуги във връзка с регистриране на медицински продукти, извършване на изследователска и развойна дейност, клинични изпитвания.

При извършена служебна справка в Регистъра на администраторите на лични данни и водените от тях регистри към КЗЛД бе установено, че „Н.Н.Ф.“ ЕАД е подало заявление с вх.№ 123891/26.04.2010г. за регистрация като администратор на лични данни и съгласно решение на Комисията за защита на личните данни то е вписано в Регистъра на администраторите на лични данни и водените от тях регистри с идентификационен номер 14415. Дружеството е заявило 5 броя регистри: „Маркетинг и продажби“, „Договори“, „Персонал“, „Нежелани лекарствени събития“ и „Рекламации“.

На основание чл.2, ал.1 от Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД), **лични данни** са всяка информация, отнасяща се до физическо лице, което е идентифицирано или може да бъде идентифицирано пряко или непряко чрез идентификационен номер или чрез един или повече специфични признаци. Съгласно §1, т.16 от Допълнителните разпоредби на ЗЗЛД, „специфични признаци“ са признаци, свързани с физическа, физиологична, генетична, психическа, психологическа, икономическа, културна, социална или друга идентичност на лицето.

По смисъла на §1, т.1 от Допълнителните разпоредби на Закона за защита на личните данни, **“обработване на лични данни”** е всяко действие или съвкупност от действия, които могат да се извършват по отношение на личните данни с автоматични или други средства, като събиране, записване, организиране, съхраняване, адаптиране или изменение, възстановяване, консултиране, употреба, разкриване чрез предаване, разпространяване, предоставяне, актуализиране или комбиниране, блокиране, заличаване или унищожаване”. **В конкретния случай, всички действия, описани в искането, които извършва администраторът по отношение на личните данни на общопрактикуващи лекари, лекари-специалисти по отделни болести и други медицински лица като събиране, записване, изменение, актуализиране, предоставяне и др. са безспорно действия по обработване на лични данни.**

Съгласно чл.4, ал.1 от Закона за защита на личните данни, **обработването на лични данни е допустимо само в случаите, когато е налице поне едно от следните условия:**

1.обработването е необходимо за изпълнение на нормативно установено задължение на администратора на лични данни;

2. физическото лице, за което се отнасят данните, е дало изрично своето съгласие;

3. обработването е необходимо за изпълнение на задължения по договор, по който физическото лице, за което се отнасят данните, е страна, както и за действия, предхождащи сключването на договор и предприети по негово искане;

4. обработването е необходимо, за да се защитят животът и здравето на физическото лице, за което се отнасят данните;

5. обработването е необходимо за изпълнението на задача, която се осъществява в обществен интерес;

6. обработването е необходимо за упражняване на правомощия, предоставени със закон на администратора или на трето лице, на което се разкриват данните;

7.обработването е необходимо за реализиране на законните интереси на администратора на лични данни или на трето лице, на което се разкриват данните, освен когато пред тези интереси преимущество имат интересите на физическото лице, за което се отнасят данните.

Предвид изложеното по-горе, от гледна точка на законосъобразното обработване на лични данни, може да се предположи, че в конкретния случай намира приложение нормата на чл.4, ал.1, т.2 от ЗЗЛД - физическото лице, за което се отнасят данните, е дало изрично своето съгласие. Обработването на личните данни следва да се извършва на основание на чл.19 от ЗЗЛД, след като администраторът на лични данни информира лицата за: 1. Данните, които идентифицират администратора и неговия представител; 2. Целите на обработването на личните данни; 3. Получатели или категории получатели, на които могат да бъдат разкрити данните; 4. Данните за задължителния или доброволния характер на предоставяне на данните и последиците от отказ за предоставянето им; 5. Информация за правото на достъп и правото на коригиране на събраните данни.

Що се отнася до възможността администраторът на лични данни „Н.Н.Ф.“ ЕАД, чрез директен онлайн достъп до системата, да **актуализира** личните данни на общопрактикуващи лекари, лекари - специалисти по отделни болести и други медицински лица, да **променя (чрез изменение)** техни данни въведени в системата, както и да **добавя (чрез събиране, записване, съхраняване)** данни на нови лица, то тези действия представляват обработване на лични данни по смисъла на §1, т.1 от Допълнителните разпоредби на ЗЗЛД, поради което следва да е налице поне едно от алтернативно посочените условия в чл.4, ал.1 от ЗЗЛД, цитирани по-горе.

Относно получаването на изрично писмено съгласие от притежателите на лични данни: Действията по актуализиране и/или изменение на лични данни представляват обработване на лични данни, което е допустимо само при наличието на поне едно от алтернативно дадените условия в чл.4, ал.1 от ЗЗЛД. При наличие на хипотезата по чл.4, ал.1, т.2 – физическото лице, за което се отнасят данните, е дало изрично своето съгласие, следва да има предвид, че **съгласно §1, т.13 от Допълнителните разпоредби на ЗЗЛД, „Съгласие на физическото лице“ е всяко свободно изразено, конкретно и информирано волеизявление, с което физическото лице, за което се отнасят личните данни, недвусмислено се съгласява те да бъдат обработвани.** От даденото в закона определение става видно, че основните параметри, касаещи съгласието на физическото лице са следните:

- Да е свободно изразено-предоставено от физическото лице, по негово собствено желание, без елемент на принуда;
- Да бъде недвусмислено – съгласието следва да бъде предоставено по начин и във вид, които да не породят съмнение, относно изявената воля на физическото лице за обработване на данните му;
- Да е конкретно-т.е съгласието следва да бъде предоставено за обработване на лични данни от конкретно лице за конкретни цели;
- Да е информирано – лицето, предоставящо данните следва да бъде уведомено от администратора, относно: данните, които идентифицират администратора и неговия представител; целите на обработването на личните данни; получателите или категориите получатели; на които могат да бъдат разкрити данните; данните за задължителния или доброволния характер на предоставяне на данните и последиците от отказ за предоставянето им; информация за правото на достъп и правото на коригиране на събраните данни; информация за правото на възражение на физическото лице за обработване на личните му данни за целите на директния маркетинг.
- Да е предоставено от физическото лице, за което се отнасят личните данни, предмет на обработване.

Съобразно действащата към настоящия момент нормативна уредба в сферата на защитата на личните данни в Република България за изразеното съгласие на физическо лице няма изрично изискване за писмена форма. Предвид това и с цел защита на правата на физическите лица при неправомерно обработване на свързаните с тях лични данни, КЗЛД винаги търси доказателства за това, че съгласието е дадено информирано, свободно изразено и недвусмислено, както и че съгласието произхожда именно от физическото лице, за което се отнасят данните.

На основание изложеното, в конкретния случай обработването на лични данни на общопрактикуващи лекари, лекари-специалисти по отделни болести и други медицински лица чрез актуализиране и/или изменение следва да се извършва при наличие на поне едно от алтернативно посочените условия в чл.4, ал.1 от ЗЗЛД. Съгласието на физическите лица за обработване на техни лични данни обаче е само едно от алтернативно регламентирания условия за допустимост на обработването. Ако е налице друго правно основание за предоставянето на лични данни съгласно чл.4, ал.1 от ЗЗЛД, не е необходимо да е налице и съгласие на лицата.

Относно предоставянето на лични данни в трета държава: По смисъла на §1, т.5 от Допълнителните разпоредби на Закона за защита на личните данни, „предоставяне на лични данни“ са действия по цялостно или частично пренасяне на лични данни от един администратор към друг или към трето лице на територията на страната или извън нея. Действията по отношение на предоставянето на лични данни, представляват „Обработване на лични данни“, съгласно определението, посочено в § 1, т.1 от Допълнителните разпоредби на ЗЗЛД. В конкретния случай, промяната и въвеждането на данни от „Н.Н.Ф.“ ЕАД с цел те да бъдат предоставени на администратор/обработващ

данните, респ. трето лице, установени в трета държава са действия по предоставяне на лични данни съгласно дефиницията на §1, т.5 от Допълнителните разпоредби на ЗЗЛД.

Относно необходимостта от сключването на договор между администратора и индийските оператори за трансфер на данни и относно получаване на разрешение от КЗЛД: Предоставянето на лични данни в държава, която не е членка на Европейския съюз и на Европейското икономическо пространство (трета държава), се осъществява съгласно разпоредбата на чл.36а и чл.36б от Закона за защита на личните данни и след разрешение на Комисията за защита на личните данни. В конкретния случай, Република Индия се явява трета държава по смисъла на §1, т.14 от Допълнителните разпоредби на Закона за защита на личните данни.

Правилото е, че трансфер на лични данни към трета държава се допуска, само ако тя осигурява адекватно ниво на защита на личните данни на своя територия. На основание чл. 36а, ал.3 от ЗЗЛД преценката на адекватността на нивото на защита на личните данни в трета държава се извършва от Комисията за защита на личните данни, като се вземат предвид всички обстоятелства, свързани с действието или съвкупността от действията по предоставянето на данните, включително характера на данните, целта и продължителността на обработването им, правната уредба и мерките за сигурност, осигурени в третата държава.

За да бъде допустимо предоставянето на лични данни от администратор на територията на Република България към трета държава е необходимо да е налична поне една от следните хипотези:

1. Да има решение на Европейската комисия, с което е констатирано адекватно ниво на защита на личните данни в третата държава-чл.36а, ал.5, т.1 от ЗЗЛД;
2. Спрямо конкретния трансфер да се прилагат някои от стандартните договорни клаузи, приети от Европейската комисия като осигуряващи адекватно ниво на защита-чл. 36а, ал.5, т.2 от ЗЗЛД;
3. Да е налице някое от основанията по чл.36а, ал.7, т.1-6 от ЗЗЛД.
4. Спрямо конкретния трансфер да са налице достатъчно гаранции за защита на трансферираните лични данни, осигурени от администратора, предоставящ данните и администратора, получаващ данните-чл.36б от ЗЗЛД.

По изключение **Комисията за защита на личните данни не извършва преценка** на адекватността на нивото на защита на личните данни в трета държава, само когато е необходимо изпълнение на решение на Европейската комисия, с което тя се е произнесла, че:

- 1.1 Третата държава, в която се предоставят лични данни, осигурява адекватно ниво на защита;
- 1.2 Определени стандартни договорни клаузи осигуряват адекватно ниво на защита.

Стандартните договорни клаузи, които могат да бъдат използвани, са регламентирани със следните решения на Европейската комисия, а именно:

- Решение на Европейската комисия № 2001/497/ЕО от 15.06.2001г., относно общите договорни клаузи за трансфера на лични данни към трети страни, които не осигуряват адекватно ниво на защита съгласно Директива 95/46/ЕО;
- Решение на Европейската комисия № 2004/915/ЕО от 27.12.2004г. за изменение на решение № 2001/497/ЕО за въвеждане на алтернативен комплект общи договорни клаузи за прехвърляне на лични данни в трети страни;
- Решение №2010/593/ЕО от 05.02.2010г. на Европейската комисия, относно стандартните договорни клаузи при предаването на лични данни към лицата, които ги обработват, установени в трети страни, съгласно Директива 95/46/ЕО.

Във връзка със самата процедура по даване на разрешение за предоставяне на лични данни

към получател в трета държава е необходимо следното:

- да е налице регистрацията на съответния администратор на лични данни, предоставящ данните в регистъра на администраторите на лични данни, поддържан от КЗЛД;
- да е налице искане до КЗЛД за разрешаване на трансфер на лични данни ;
- да е посочено, по кой съответен регистър, поддържан от администратора се иска извършването на трансфер ;
- да е представена информация дали физическите лица, чиито данни ще се трансферират, са уведомени за предстоящия трансфер, респ. дали е налице съгласие от тяхна страна за извършването на трансфера на данни;
- към конкретното искане да се приложат доказателства и информация относно:
 - характер на данните, които се предоставят ;
 - срок на обработване;
 - цел на предоставяне на данните ;
 - информация относно получателя на личните данни;
 - доказателства, свързани с конкретното искане.

Предвид горното и с цел откриване на административно производство по разрешаване предоставянето на лични данни е необходимо искането да бъде подадено в съответствие с чл. 30 от Правилника за дейността на Комисията за защита на личните данни и на нейната администрация, като освен горепосочената информация, следва да бъдат представени информация и доказателства: 1. Относно основанието, на което иска да бъде разрешен трансфера на данни в конкретния случай; 2. Относно предприетите организационни и технически мерки за защита на данните, във връзка с осъществяването на трансфера; 3. Подробна информация относно характера на данните, които се предоставят; срока на обработване; целите на предоставяне на данните; информация относно получателя на личните данни; доказателства, свързани с конкретното искане (в конкретния случай – вкл. договори, проекти и др. относно естеството на искането).

В конкретния случай са налице две възможни хипотези:

1. Във връзка с предоставянето на данни от “Н.Н.Ф.” ЕАД на “Н.Н.Р.Е.” Конфедерация Швейцария, намира приложение разпоредбата на чл.36а, ал.5, т.1 от Закона за защита на личните данни. В този случай, Комисията за защита на личните данни не извършва преценка на „ адекватността на нивото на защита на личните данни в трета държава”, тъй като е налице произнасяне, с решение на Европейската комисия, че третата държава (Конфедерация Швейцария), в която се предоставят личните данни, осигурява адекватно ниво на защита. Произнасянето на Европейската комисия в разглеждания смисъл е с решение № 2000/518/ЕО от 26.07.2000г. съгласно Директива 95/46/ЕО на Европейския парламент и на Съвета за адекватната защита на личните данни, предоставяни в Швейцария;

2. В случай, че “Н.Н.Ф.” ЕАД ще предоставя (директно) лични данни на дружество, установено в Република Индия, то в този случай е приложим разрешителния режим от страна на Комисията за защита на личните данни, за да бъде осъществен трансфера на лични данни в третата държава. В този случай, следва да се спазва процедурата по искане на разрешение от КЗЛД за предоставяне на личните данни в Република Индия, съгласно предоставената по-горе информация.

Във връзка с горното и на основание чл. 10, ал.1, т. 4 от Закона за защита на личните данни, Комисията за защита на личните данни изразява следното

СТАНОВИЩЕ:

1. Обработването на лични данни (вкл. актуализиране и/или изменение) е допустимо само при наличието на поне едно от алтернативно дадените условия в чл. 4, ал.1 от Закона за защита на личните данни. Съгласието на физическите лица за обработване на техни лични данни е само едно от тези условия за допустимост на обработването. Ако е налице друго правно основание за предоставянето на лични данни съгласно чл.4, ал.1 от ЗЗЛД, не е необходимо да е налице и съгласие. Няма изискване за писмена форма, но съгласието трябва да е свободно изразено, конкретно, информирано и недвусмислено.

2. По смисъла на §1, т.5 от Допълнителните разпоредби на Закона за защита на личните данни, „предоставяне на лични данни” са действия по цялостно или частично пренасяне на лични данни от един администратор към друг или към трето лице на територията на страната или извън нея. Ако чрез действията по промяна и въвеждане на данни от „Н.Н.Ф.“ ЕАД се пренасят данни до получател в третата държава, се осъществява предоставяне на данни по Закона за защита на личните данни.

3. Предоставянето на лични данни в държава, която не е членка на Европейския съюз и на Европейското икономическо пространство (трета държава), се осъществява съгласно разпоредбите на чл.36а и чл.36б от Закона за защита на личните данни.

4. Преценката за необходимостта от сключване на договор за трансфер на данни по т.3 е на самите администратори, с оглед на основанията, на които се позовават, във връзка с конкретното искане за трансфер.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:**Венета Шопова /п/****ЧЛЕНОВЕ:****Красимир Димитров /п/****Валентин Енев /п/**

ОБУЧЕНИЕ

ПОВИШАВАНЕ НА АДМИНИСТРАТИВНИЯ КАПАЦИТЕТ НА АДМИНИСТРАЦИЯТА НА КЗЛД

С цел повишаване на административния капацитет на служителите от администрацията на КЗЛД, през ноември се проведе двудневен семинар, на който бяха разгледани най-новите тенденции и насоки в защитата на личните данни. На семинара присъстваха председателят на Комисията, Венета Шопова, и членовете – Красимир Димитров, Валентин Енев, Мария Матева и Веселин Целков. Лектори бяха членът на КЗЛД, проф. Веселин Целков и директорите на дирекция „Правна и международна дейност” и „Правни производства и надзор” – Десислава Тошкова-Николова и Катя Станимирова.

Първата лекция бе фокусирана върху проведената на 2 и 3 ноември 2011 г. в Мексико 33-та Международна конференция на органите по защита на личните данни и неприкосновеността. Членът на КЗЛД и участник в Международната конференция, проф. Целков, представи новите предизвикателства и съвременни принципи в областта на защитата на личните данни и свързаната с това необходимост от съответна международна правна рамка. Участниците бяха запознати с основните панели на конференцията и съпътстващите я мероприятия. Проф. Целков се спря подробно на въпросите, свързани с предизвикателствата пред работата на системата за защита на личните данни в условията на глобален бизнес и нови технологии. Постави акцент на ролята на регулаторната рамка, значението на независимостта на органите по защита на данните, необходимостта от непротиворечивост на цялата система. Запозна присъстващите с проведените на Конференцията дискусии по новите предизвикателства, свързани с поддържането на големи масиви от данни, работата на интернационалните компании, динамиката на процесите по движение и обработване на данните и фундаменталната необходимост от комплексна защита на информацията.

Катя Станимирова, директор на дирекция „Правни производства и надзор”, запозна участниците в семинара с проблемите, свързани с приложението на Закона за електронните съобщения и задачите, произтичащи от Регламент № 211/2011. Разгледани бяха правомощията на Комисията за защита на личните данни за издаване на инструкции за обстоятелствата, при които предприятията уведомяват потребителите за нарушения на сигурността на личните им данни, както и формата и начинът на уведомяване. По отношение на Регламент № 211/2011 на Европейския парламент и на Съвета от 16 февруари 2011 г. относно гражданската инициатива, лекторката запозна присъстващите с процедурите и условията, необходими за представянето на граждански инициативи, както и задълженията, произтичащи от необходимостта за защита на личните данни.

Десислава Тошкова-Николова, директор на дирекция „Правна и международна дейност”, представи измененията в Закона за защита на личните данни в контекста на Рамково решение № 2008/977 относно защитата на личните данни, обработвани в рамките на полицейското и съдебното сътрудничество по наказателноправни въпроси. Рамковото решение урежда предаването на лични данни между държави-членки на Европейския съюз, както и данни, предоставени от или на органи или информационни системи, създадени въз основа на Договора за създаването на Европейския съюз или на Договора за функциониране на Европейския съюз.

Участниците в семинара обсъдиха работата в отделните организационни единици на Комисията за защита на личните данни, връзките и взаимодействието между тях при изпълнението на специфичните им дейности, както и средствата за оптимизиране и повишаване на ефективността на работата на администрацията.

Комисия за защита на личните данни

Председател: Венета Шопова

Членове: Красимир Димитров

Валентин Енев

Мария Матева

Веселин Целков

Информационен бюлетин № 1 (34) 2012 г.

Издава се съгласно чл. 10, ал. 3 от ЗЗЛД

Отговорник на броя: Надежда Борисова

Разпространява се в електронен вид